

ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀಮತೇ ಶತಕೋಪಾಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಶತಾಂಶಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ (ನವಮಶತಕ)

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣಂಹ ಭಗವದ್ವಿರಚಿತ—ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸಹಿತ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಯತಿ ಕಲ್ಯಾಣೋಸ್ತು ನಮಃಸೀಮಾ ಪರಾತ್ಪರಃ |

ಪರಿತ್ಯಾಜಿತಾಯ ಸಾಧುನಾಂ ಕೃತಾನಂತರೋ ಹರಃ ||

ನವಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ವೃಥಮದಶಕ.

(ಕೊಣ್ಣಿಪೆಣ್ಣೀರ್—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶತಾಂಶಮುನಿವರರು ಉತ್ತರ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಭೂಸಿಯಾದ ಭಗವಂತನೇ ನಿರುಪಾಧಿಕಬಂಧವೆಂದೂ

ಅವನೇ ಸೇವ್ಯನೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.)

(೧) ಕೊಣ್ಣಿಪೆಣ್ಣೀರ್ ಮಕ್ಕಳುಹೂರಾ ಶುಶ್ರುತ್ತವರಾ

ವಿಜಯವಾ,

ಕಣ್ಣಿವೋಡು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಾಳ ಕಾದಲ್ ಮೊಹಿ

ಯಾದುಮಿಲ್ಲೈ,

ಎಣ್ಣಿತ್ತೆಯೆವರ ಕಿಣ್ಣಿವರ ಮೇಲುವರ

ಮೊಹಿವುಮುಣ್ಣಿಪರಾ,

ಕೊಣ್ಣಿರೋವಾಯುಯ್ಯಲಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೀರ್

ತುಣೈಯೇ.

ಪ್ರತಿ ಕೋಣ್ಣ-ನಮ್ಮಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿ, ಹೆಣ್ಣೇಲ್-ಹತ್ತೀಳನರೊ,
ಮಕ್ಕಳ-ಪುತ್ತಿಗೆಪುತ್ತಿಗೆ, ಉತ್ತರಾರ್-ಸಮ್ಮನ್ನಿಗಳೂ, ಶುಭಶ್ರವಣ-ಬನ್ನ
ಗಳೂ, ಪಿರುಮ್-ಹತ್ತರೂ, ಕಣ್ಣದೋಡು-(ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ) ಪ್ರಯೋಜನವು
ಇದ್ದಾಗ, ಪಟ್ಟಿದು ಅಲ್ಲಾಲ್-ಅಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ, ಮುಖಿಯಾಮಮ್-ಬೇರೆ
ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ, ಕಾದಲ್ ಇಲ್ಲೇ-ಸ್ವೇಹವುಳ್ಳವರಲ್ಲ. (ಆದುದರಿಂದ)
ಎಷ್ಟಾದಿಯುಮ್-ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ಕಿಲ್ಲುಮ್-ಅಭೋಲೋಕ
ಗಳನ್ನೂ, ಮೇಲುಮ್ - ಭಾರ್ವತೋಕಗಳನ್ನೂ, ಮುಖವುಮ್ - ಮತ್ತೂ
ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಉಣ್ಣ-ಭಕ್ಷಿಸಿದ, ಪಿರಾರ್-ಮಹೋಪಕಾರಕನಾದ
ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತೋಣ್ಣರೋಮಾಯ್ - (ನಾವು) ನಾಸಭೂತರಾಗಿ, ಉಯ್ಯಲ್
ಅಲ್ಲಾಲ್-ಉಜ್ಜೀವಿಸಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಇಲ್ಲೇಕುಣ್ಣ-ಬೇರೆ ನಮಗೆ ಪಹಾಯ
ಭೂತರೇ ಇಲ್ಲ. ಕಣ್ಣೇರ್-ನೋಡಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ)--

ಪತ್ತೀಪುತ್ತಸುತಾದಿಬನ್ನ ಪರಿವಾರಾದ್ಯಾಃ ಫಲಾನೇಕ್ಷಿಣೋ
ವಿತ್ತೇ ಹಸ್ತಗತೇ ಹಿ ನಃ ಪರಿಜನಾ ನೈವಾಸ್ಯದಾ ಸಾದರಾಃ |
ತಸ್ಯಾದಪ್ಯದಿಕಾಸು ಚೋಪರಿತರೇಽಧಸ್ತಾಚ್ಚ ಸರ್ವತ್ರಯ-
ದ್ವಿಶ್ವಂ ತಪ್ತರಿಭುಜ್ಯ ರಕ್ಷಿತುರಸಿಾ ನಾಥಸ್ಯ ದಾಸಾ ವಯಮಃ ||

ತಾ|| ಪತ್ತೀಪುತ್ತಾದಿ ಬನ್ನ ಪರಿವಾರಗಳು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃದ್ಧವಿದ್ದಾಗ
ಬಂದು ಅಶ್ರಯಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ ವಾಸ್ತವವಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ
ಸರ್ವಲೋಕೇಶ್ವರನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ ನಾಸಭೂತರಾಗಿಯೇ ನಾವು ಉಜ್ಜೀವಿಸ
ಬೇಕು ; ಬೇರೆ ಕಷ್ಟವೇ ಇಲ್ಲ.

(೨) ತುಣೈಯುಮ್ ಶಾರ್ವವಾಕುನಾರ್ ಪೋಲ್

ತುಶ್ ಶ್ರವಣ್ ಪಿಳರುಮ್,

ಅಣೈಯವನ್ನ ಅಕ್ಕಮುಣ್ಣೆಲಟ್ಟಿಕಳ್ ಪೋಲ್

ತುವೈಪ್ಪರ್,

ಕಣೈಯೊಣ್ಣಲೇ ಯೇಳ್ ಮರಮುಮೆಯ್ ದ

ಎಚ್ಚಾರ್ ಮುಕಿಲೇ,

ಪುಣೈಯೊಣ್ಣಯ್ಯ ಪ್ಪೋಕಲಲ್ಲಾ ಲಿಲ್ಲೈ ಕಣ್ಣೇರ್ ಪೊರುಳೇ.

ಶ್ರೀ|| ಕುಣ್ಣಿಯುಮಾ - (ಸುಖಮುಖಗಳಲ್ಲಿ) ಸದಾಯಭೂತರಾಗಿರುವೂ,
ಕಾರ್ವುಮಾ-ಅಪದ್ರವ್ಯಕರರಾಗಿರುವೂ, ಅಕುವಾರ್‌ಪೋಲಾ-ಅಗುವವರಂತೆ, ಕುಣ್ಣು
ತ್ತವರ-ಬನ್ನಿಗಳೂ, ಪಿತ್ತರುಮಾ-ಇತರರೂ, ಅಣ್ಣಿಯವನ್ನ ಅಶ್ವಮಾ-ಹಸ್ತಗತ
ವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವು, ಉಣ್ಣೇಲಾ-ಉಂಟಾದರೆ, ಅಬ್ಬಿಕ್ಕಳಾಪೋಲಾ-ಅಬ್ಬಿಯಳ
ಗಳಂತೆ, ಕುವೈಪ್ಪರ-ರಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಕರ್ಷಿಸಿ ಹೀರಿಬಿಡುವರು. ಕಣ್ಣಿಯೊಣಾಲೇ-
ಒಂದು ಬಾಣದಿಂದಲೇ, ಏಱ್ಱುಮರಮುಮಾ - ಏಳು ಮರಗಳನ್ನೂ, ಎಯ್ಯದ-
ನಾರವಳಿಸಿದ, ಎಮಾ-ನಮ್ಮ ಕಾರಾವುಕ್ಕಿಲೈ - ಕಾಳಮೇಘ ಸ್ವಭಾವನನ್ನು,
ಪುಣ್ಣಿಯನು-ರಕ್ಷಕನೆಂದು ನಂಬಿ, ಉಯ್ಯುಪ್ಪೋಕಲಿಲ್ಲಲಾ - ಉಜ್ಜೀವಿಸಬೇಕೇ
ಹೊರತು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಡ್ಡೀರಾ-ನೋಡಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)-

ಅಪ್ಪಾ ಬನ್ನ ಬನ್ನಾಶ್ಚ ರಕ್ಷಣಪರಾಸ್ತೀತಿಮಾ ಜ ನಃ ಮಾರ್ತ್ಯಗಾ-
ಸ್ತುರ್ವೇ ಸ್ವಾರ್ಥಪರಾಯಣಾ ಹಿ ನಟಿನ್ಯಃ ಕರ್ಷನ್ತಿ ಸರ್ವಂ ರಸಮ್ |
ತಸ್ಯಾದೇಕತರೇಣ ಸವ್ತವಿಟಪಿಚ್ಚೈತ್ತುಃ ಪರಂ ಸ್ವಾಮಿನೋ
ದಾಸ್ಯಾದೇವ ಭವಾಮ ನಿಲಜಬಲದಸ್ಯೋಜ್ಜೇವಿತಾ ರಕ್ಷಿತಾಃ ||

ಕಾ|| ಸಕಲ ಬನ್ನ ಪಂಪಾರಗಳೂ ಹಸ್ತಗತವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವು ಉಂಟಾ
ದರೆ ಅಬ್ಬಿಗಳಂತೆ ಒಂದು ಅಂಟಿಕೊಂಡು ರಸವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೀರಿಬಿಡುವರು. ಅದುವ
ರಿಂದ-ಒಂದು ಬಾಣದಿಂದಲೇ ಸಪ್ತವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಕಾಳಮೇಘ
ಸದೃಶನಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ರಕ್ಷಕನೆಂದು ನಂಬಿ ನಾವು ಉಜ್ಜೀವಿಸಬೇಕೇ
ಹೊರತು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಿರಿ.

(೩) ಪೊರುಳಾಕ್ಕೈಯುಣ್ಣಾಯ್ ಚೈಲ್ಲಕ್ಕಾಣಲ್ ಪೋನ್,ಶಿ
ಯೆಣ್ಣಿಶ್ಚ ಸ್ತವರಾ,
ಇರುಳಾಕ್ಕೊಳ್ ಕುಣ್ಣತ್ತಿನ್ಯೈಕಾಣಲ್ ಎನ್ನೇ
ಯೆನ್ನಾಱುಮಿಲ್ಲೈ,
ಮರುಳಾಕ್ಕೊಳ್ ತಯಾಕ್ಕೈ ಯತುರರ್ ಮುಪ್ಪ
ವಡಮುದುರೈಪ್ಪಿಱ್ಱಾಱ್ಱು,
ಅರುಳಾಕ್ಕೊಳಾಳಾಯುಯ್ಯಲಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲೈ ಕಣ್ಣೀರರಣೇ.

ಹೃ| ಕೈಪೊರುಳ್ ಉಣ್ಣಾಯ್ - ಕೈಯಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯವು ಉಂಟಾಗಿ, ಕೆಲ್ಲಕ್ಕಾ
ಡೆಲ್-ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡರೆ, ಪೋಷಣ್ಣಿಯೆನು - (ನಿಮಗೆ ಸ್ವಸ್ತಿ-ಎಂದು)
ಸೋತ್ರವಾಡಿ, ವಿಶ್ರಮ - ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಎಸುವಲ್ - ಓಡಿ
ಹೋಗುವರು. ಇರುಳ್ಕೊಳ್ - ಅಜ್ಞಾನಾನ್ತಕಾರಾಧಿಕ್ಯದಿಂದ, ತುನ್ನತ್ತು-
ದುಖರೂಪವಾದ, ಇನ್ನೈ-ದಾರಿದ್ರ್ಯವು, ಕಾಣೆಲ್-ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡರೆ, ಎನ್ನೇ
ಎಣ್ಣಾರುಮಲ್ಲೈ - ಅಯ್ಯೋ! ಎಂದು ಕೃಪೆಮಾಡುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಮರುಳ್
ಕೊಳ್ - ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಕ್ಲೇಶಪಡಿಸುವಂತಹ, ತೆಯ್ಕೈ - ಘೋರಕೃತ್ಯ
ಗರುಳ್, ಅಶುರರ್-ರಾಕ್ಷಸರು, ಮಜ್ಜೆ-ಸಾಕೊಂದುವಂತೆ, ವಡಮದುರೈಪ್ಪಿ
ಞ್ಞಾಱು-ಉತ್ತರಮಧುರಾಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ, ಇರುಳ್ಕೊಳ್-ಕೃಪಾ
ಪಾತ್ರರಾದ, ಆಳಾಯ್-ಕಿಂಕರರಾಗಿ, ಉಯ್ಯಲ್ ಅಲ್ಲಾಲ್ - ಉಜ್ಜೇವಿಸ
ಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಅರಣ್ ಇಲ್ಲೈ - ಬೇರೆ ರಕ್ಷಣವು ಇಲ್ಲ. ಕಣ್ಣೀರ್ - ನೋಡಿರಿ
(ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ).

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಎತ್ತೀ ಹಸ್ತಗತೇ ಹಿ ನಃ ಪರಿಜನಾಸ್ತುಸ್ತೀತಿ ನಾನಾಸ್ತುತಿಂ
ಕೃತ್ವಾ ಯಾನ್ತಿ ಧನಗ್ರಹಾ ನ ಹಿ ಭಜನ್ತ್ಯಸ್ಯಾತ್ ದಂದ್ರಾಯತಾತ್ |
ನಾನಾಕಣ್ಡಕರಾಕ್ಷ ಸ-ಪ್ರಮಥನಂ ನಾಥಂ ಶ್ರಿತಾಶ್ಚೇದ್ಯಯಂ
ಜಾತಂ ಶ್ರೀಮಧುರಾಪುರೇ ಹರಿಮಮುಂ ನಾನ್ಯಚ್ಛರಣ್ಯಂ ಹಿ ನಃ ||

ಹಾ|| ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯವು ಇದ್ದಾಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೋತ್ರವಾಡಿ
ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗುವರು. ದುಖರೂಪವಾದ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು
ಉಂಟಾದರೆ “ಅಯ್ಯೋ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೃಪೆಮಾಡುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದ
ರಿಂದ ಘೋರರಾಕ್ಷಸಧ್ವಂಸಕನಾದ ಉತ್ತರಮಧುರಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ
ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಅವನ ಕಿಂಕರರಾಗಿ ಉಜ್ಜೇವಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ
ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ ; ತಿಳಿಯಿರಿ.

(೪) ಅರಣಮಾವರತ್ ಕಾಲ್ಮಕ್ಕೆ ನೈವೈಕ್ಕ ಪುಟ್ಟಾರ್,
ಇರಣದ್ಕೊಣ್ಣ ತೇಪ್ಪರಾವರಿಣ್ಣಿ ಯಿಟ್ಟಾಲುಮಂ ದೇ,
ವರಣಿತ್ತೆನ್ನೇ ವಡಮದುರೈಪ್ಪಿಞ್ಞವೆ ವಣವುಕ್ಕೋ
ತರಣ್ಣುಯ್ಯಪ್ಪೋಕುಲಲ್ಲಾ ಲಿಲ್ಲೈ ಕಣ್ಣೀರ್ ತದಿರೇ.

ಪ್ರ|| ಅಂಶ ಕಾಶ್ಯಪ - ಕೈಯಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ನಷ್ಟವಾದಾಗ, ಅರಣ್ಯ-
ಅವರ - ನಮಗೆ ರಕ್ಷಕರಾಗುವರು, ಎನಿಸು - ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ, ಅಮೃತ
ಪಟ್ಟಾರ - ಪ್ರವೃದ್ಧಿಗಳಿಂದ ವಶೀಕೃತರಾದವರು, ಇರಣ್ಯಾಶೋಣ್ಯ - ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ, ತೇವರ ಅವರ - (ವಂಚಕರಾದ) ಕ್ಷುದ್ರಜನರಾಗು
ವರು. ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಉಮಾ - ನಾವು ಅವರನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ್ಯೂ, ಅ. ದೇ-
ಅವರ ಕೃತ್ಯವು ಅದೇ ಆಗುವುದು. ವರುಣಪು ಎನ್ನೇ-ಅವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಎನು
ಪ್ರಯೋಜನ? ವಡಮದುರೈಪ್ಪಿತ್ತವ - ಉತ್ತರಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ
ಸ್ವಾಮಿಯ, ವಣಪುರೋ-ಉದಾರ ಗುಣಗಳನ್ನೇ, ಕಡಣ್ ಎನು-ರಕ್ಷಕನೆಂದು
ನಂಬಿ, ಉಯ್ಯಪ್ಪೋಕಲ ಅಲ್ಲಾಲ್-ಉಜ್ಜೇವಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇ ಕಡ್ಡೀರ
ಕದಿರೇ-ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ (ಉಜ್ಜೇವಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ) ಇಲ್ಲ, ನೋಡಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅಪಕ್ಕಾಲುನುಪುಕ್ಕನು ಇತಿ ವೃಧಾ ವಿತ್ತಾದಿದಾನ್ಯರ್ಪಣೇ
ಯೇ ಯೇ ಚಾತ್ರ ಕೃತಾಸ್ತು ಎವ ಚ ಋಣಗ್ರಾಹಾಪ್ರಯಾಸ್ತಿ ಸ್ವಗುಮ್ |
ಅಸ್ಮಾಕಂ ನ ಸಹಾಯಕಾ ಇತಿ ಪರಂ ಸತ್ಯಂ-ವೃಧಾ ವರ್ಣನಂ |
ಶೀಲಂ ಶ್ರೀಮಧುರೋದ್ಭವಸ್ಯ ಕರಣಂ | ನಾಸ್ಮಾಕಮನ್ಯದ್ಯವೇತ್ ||

ಕಾ|| ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ದ್ರವ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನಷ್ಟವಾದಾಗ ನಮಗೆ ಅಪಕ್ಕಾಲು
ದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಕರಾಗುವರೆಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರವೃದ್ಧಿಗಳಿಂದ ವಶೀಕೃತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಂಶವಾರ
ಗಳೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವ ಕ್ಷುದ್ರರಾದ ವಂಚಕರೇ
ಆಗುವರು. ಇದೇ ಅವರ ಕೃತ್ಯ. ಅದನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಎನುಪ್ರಯೋಜನ? ಉತ್ತರ
ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಉದಾರಗುಣಗಳನ್ನೇ ರಕ್ಷಕನೆಂದು
ನಂಬಿ ನಾವು ಉಜ್ಜೇವಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವೇ ಇಲ್ಲ, ನೋಡಿ.

(೫) ತದಿರಮೆಸ್ತು ತಮೈತ್ತಾಮೇ ತಮೈದಿತ್ತಿತ್ತನೊಪ್ಪಿಯಾರ್,
ಮದುರಪೋಕಮ್ ತುನ್ದಿವರೇ ಮೈಕಿ ಮನ್ದೊಪ್ಪಿವರ,
ಅದಿರಕೋಳ್ ತೆಯುಕ್ಯಯುತುರಾರ್ ಮಜ
ವಡಮದುರೈಪ್ಪಿತ್ತವನಾಪ್ಪಿ,
ಎದಿರಕೋಳಾಳಾಯುಯ್ಯಲಲ್ಲ ಲಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣೀರಿನೈಮೇ.

ಪ್ರಗಿ ಕದಿರಮಿಸು (ಶದುರಮ್ ನಿಮಿ)-ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರೆಂದು, ತಮ್ಮ
ತಾನೇ - ತಮ್ಮನ್ನು ತಾನೇ, ಶಮ್ಮದಿತ್ತು-ಗೌರವಿಸಿ (ಸ್ತುತಿಸಿ), ಇವೆಷ್ಟೋ
ಯಾರಾ-ಮಧುರಭಾಷಿಣಿಗಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಜನರ, ಮದುರ ಪೋಷಕವಾ-ಪ್ರಿಯವಾದ
ಭೋಗವನ್ನು, ತುಸುವರೇ - ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದವರೇ, ಮೈಕಿ - ಕಾಲ
ಕ್ರಮೇಣ, ಮಹಿಮಾ - ಅವಮಾನಾದಿ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು, ಉಪವರ್ -
ಹೊಂದುವರು. ಅದಿರಕೊಳ್ - (ಲೋಕಕ್ಕೆ) ಧನುಷನಕವಾದ, ಕೆಯಾಕ್ಕೆ-
ನಡೆಸಿಯುಳ್ಳ, ಅಕುರರ್-ರಾಕ್ಷಸರು, ಮಜ್ಜ-ನತ್ಯರಾಗುವಂತೆ, ವಡಮದುರೈ
ಪಿನ್ನಾಪ್ಪಾ-ಉತ್ತರಮಧುರಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ಎದಿರಕೊಳ್-
ಅಭಿಮುಖ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ, ಅಳಾಯ್-ಕಿಂಕರರಾಗಿ, ಉಪ್ಪುಲ್ ಅಲ್ಲಲ್ -
ಉಜ್ಜೀವಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಇಲ್ಲೈಕಡ್ಡೇರ್ ಇನ್ನಮೇ - ಬೇರೆ ಅನನ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ
ನೋಡಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಚಾತುರ್ಯಂ ಪರಮಂ ವಿಜಯಂ ಹಿ ಬಹುಧಾ ಸಮ್ಯಾಗ್ಯ ವಾಚ್ಯಮುರೀ-
ಮೇನ ಸ್ತ್ರೀನಿವಹಾ ಪಟಂತಿ ಚ ಸುಖಂ ತೈಃ ಪ್ರಾಪ್ಯ ತುಷ್ಠಾ ಅಪಿ |
ಕಾಲೇ ಹನ್ತ! ಪತಂತಿ ದುಃಖಜಲಧೌ ತಸ್ಯಾದ್ವೈತಾತ್ಮಸುರ-
ಧ್ಯಂಸಂ ಶ್ರೀಮಧುರೋದ್ಭವಂ ತು ಶರಣಂ ಸಮ್ಯಾಗ್ಯ ಯಾಮುಸ್ಸುಖಮ್ ||

ಕಾ|| ಒಳ್ಳೇ ಚಾತುರ್ಯವುಳ್ಳವರೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾನೇ ಪ್ರಕಾಶಮಾಡಿ
ಮಧುರಭಾಷಿಣಿಗಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಜನರ ಪ್ರಿಯಭೋಗವನ್ನು ಹಿನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿ
ದವರೂ ಕೂಡ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ (ದಾರಿದ್ರ್ಯದೋಗಾದಿಗಳಿಂದ) ಅವಮಾನಾದಿ
ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು. ಅದುದರಿಂದ ಅಸುರಧ್ಯಂಸರಾಗಿ ಉತ್ತರ
ಮಧುರಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಕಿಂಕರರಾಗಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಸಮಗ
ಬೇರೆ ಅನನ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ತಿಳಿಯಿರಿ.

(೭) ಇಲ್ಲೈಕಡ್ಡೇರ್ ಇನ್ನಮೇನೋ ಉಳ್ಳದು ನಿನ್ನೆಯಾದೇ,
ತೋಲ್ಕೆಯಾರ್ ಕಳೆತ್ತನೈವರ್ ತೋಪ್ಪಿ ಕ್ಕಣಿನೊಣ್ಣಿನಾರ್,
ಮಲ್ಲೈಮೊದೂಗ್ ವಡಮದುರೈ ಪ್ಪಿಪ್ಪನ್ನವ್

ವಣಪುಕಡ್ಡೇ,

ಶೋಲ್ಲಿ ಯುಯ್ಯ ಪ್ಪೋಕಿಲಲ್ಲಾಲ್ ಮಡ್ ಶೋಪ್ಪಿಲೈ
ತುರುಕ್ಕೇ.

ಪ್ರ|| ಇನ್ದ್ರಮ್ - ಸುಖಜೀವನವು, ಇಲ್ಯೇಕಣ್ಣೀರ್ - (ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ) ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅನ್ನೋ-ಅಯ್ಯೋ!, ಉಳ್ಳದೆ-ಭಗವತ್ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು (ನಿತ್ಯನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಸುವುದು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು), ನಿನ್ನೆಯಾದೇ-ಸ್ವರಸದೇ, ಕೊಳ್ಳೆಯಾರ್-ಕಳ-ಪೂರ್ವಕಾಲದವರು, ಎತ್ತನೈವರ್-ಎಷ್ಟುಮಂದಿ, ತೋನ್ ಕ್ಕುನೈ ಒಳ್ಳಿನಾರ್-ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತುಹೋದವರು! ಮುಳ್ಳೈ-ಸಮೃದ್ಧವೂರ್ವಾ ವಾದ, ಮೂದು-ಅಣಾದಿಯಾದ, ಉರ್-ನಗರವಾದ, ವಡಮುದುರೈ-ಉತ್ತರ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ, ಪಿನ್ನವ್-ಅವತರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯ, ವಣ್ ಪುಕ್ಕಡೇ-ಉದಾರಗುಣ ವೈಭವವನ್ನೇ, ಕೊಲ್ಲಿ-ಕೀರ್ತಿಸಿ, ಉಯ್ಯಪ್ಪೋಕಿಲ್ ಅಲ್ಲಾಲ್-ಉಜ್ಜೇವಿಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಠು - ಬೇರೆ, ಶುರುಕ್ಕು ಒಂದು ಇಲ್ಯೈ - ಸಾರಸಂಗ್ರಹವಾದುದು ಯಾವುದೂ (ಒಂದು) ಇಲ್ಲ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಾಸ್ತೀನಾತ್ರ ಸುಖಂ ಜಗತ್ಯಹತ! ಹಾ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕಿಂ ತಾಂ ವಿನಾ
ಯಾತಾ ಎನ ವೃಥಾ ಸ್ವಯಂ ತ್ವಗೇತಾ ಜಾತಾ ವೃಥಾ ಪ್ರಾಕ್ತನಾಃ |
ಪೂರ್ವಶ್ರಮದನಾದಿಸಿದ್ಧ-ಮಧುರಾಪುರುಷ್ಯವ-ಶ್ರೀಹರೇಃ
ಕಲ್ಯಾಣಾತ್ಮಗುಣಸ್ತು ತಿರೋ ಕರಣಂ ! ನಾನ್ಯದ್ಭವೇತ್ಸಾರತಃ ||

ಪಾ|| ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖಜೀವನವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅಯ್ಯೋ! ಭಗವನ್ನನ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಸುವುದು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸ್ವರಸದೇ ಎಷ್ಟುಮಂದಿ ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಹುಟ್ಟಿ ಸತ್ತುಹೋದರು. ಆದುದರಿಂದ, ಉತ್ತರಮಧುರಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಉದಾರಗುಣಕೀರ್ತನದಿಂದಲೇ ಉಜ್ಜೇವಿಸದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಸಾರವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

(೭) ಮಹಾಹೂಣ್ಣಿಲ್ ಶುರುಬ್ಬಿ ಚೋನ್ನೋಮ್

ಮಾನಿಲತ್ತವ್ವಯಿರ್ಕ್ಕುವರ್,

ತಿಹ್ ಮವೇಣ್ಣಾ ತಿನ್ನಿಪ್ಪೇಯುಮ್ ಕಣ್ಣೀರ್ ಕಳನ್ನೋ,

ಕುಹ್ ಮವುಣ್ಣಿಲ್ ಪಿಹ್ ಮ ತ್ತಾಯ್

ವಡಮುದುರೈಪ್ಪಿಱ್ಱಾಕ್,

ಕುಹ್ ಮಮಿಲೇತೀರ್ ಕಹ್ ಮು ಪೈಕಲ್ ವಾಡ್ದಲ್

ಕಣ್ಣೀರ್ ಗುಣಮೇ.

ಕ್ರೂರ ಮಹಾಶೂನ್ಯ - ಬೇರೆ ಒಂದು ಇಲ್ಲ. ಕುರುಚ್ಚು-ವಂಗ್ರಹವಾಗಿ,
 ಶೋಷಣೆಮಾ-(ನಿಮಗೆ) ಹೇಳಿದೆವು. ಮಾನಿಲತ್ತು-ವಿಕಾಲವಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ,
 ಎವೈಯಿರಾಕೃಮ್ - ಎಲ್ಲಾ ಜೀತನರಿಗೂ, ಶಿಕ್ಷಣವೇಣ್ಣಾ - ಅಯಾಸವೇ
 ಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಣವೇ-ಸ್ವರಣವೇ, ಅಮೈಯುನಾ ಕಣ್ಣೀರಾಕೃಮ್-ಸಾಕು
 ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅನ್ನೋ-ಅಯ್ಯೋ, ಕುರುಮ್ ಅನು-ಅನರ್ಥ ಕರವಲ್ಲವಷ್ಟೆ
 (ನಾವು ಹೇಳುವುದು)! ಎಬ್ಬಿ ಒಳ್ಳೆ ಪೋಷಣ್ಣಾ - ನಮ್ಮ ಗೋಳುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ,
 ವಡಮುದುರೈ ಪಿಣ್ಣವ್ವಾ - ಉತ್ತರಮಧುರಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು,
 ಕುರುಮಿರಾ ಶೀರಾ-ನಿರೋಧವಾದ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು, ಕುರು-ಅಭ್ಯಾಸ
 ಮಾಡಿ, ನೈಕಲ್ - ಯಾವಾಗಲೂ, ವಾಡಲ್-ಗುಣಮೇ ಕಣ್ಣೀರಾ-ಬಾಳುವುದು
 (ನಿಮಗೆ) ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೇಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

(೫-೧೩-೨)—

ನಾನ್ಯದ್ಯಾಶಿ ಕರಣ್ಯಮಿತ್ಯಪಿ ವಯಂ ಬ್ರೂಮಸ್ವಯಂ ಸಾರಣೀ
 ಯುಷ್ಣಾಕಂ ಹಿತಮೇವ! ನಾತ್ರ ಜಗತಿ ಕ್ಲೇಶಾವರಾಭೋ ನೃಣಾಮ್ |
 ನಿತ್ಯಂ ಚಿತ್ತವಮೇವ ಭಾತಿ ಫಲದಂ! ನೈವಾತ್ರ ಹಾನಿರ್ಭವೇ-
 ದೋಪಾಲಂ ಮಧುರೋದ್ಯಮಂ ಗುಣನಿಧಿಂ ಸ್ತುತ್ವಾಽನಿತಂ ಚೇವಕ ||

ಕಾ|| ಬೇರೆ ಸಾರನಾದುದು ಯಾವುದೂ ರಕ್ಷಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು
 ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿ ಇದೇವ. ಈ ವಿಕಾಲವಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಜೀತನರಿಗೂ
 ಅಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಭಗವಂತನ ಸ್ಮರಣವೇ ಸಾಕು. ಅದೇ ರಕ್ಷಣೆಂದು
 ತಿಳಿಯಿರಿ. ನಾವು ಹೇಳುವುದು ನಿಮಗೆ ಅನರ್ಥಕರವಲ್ಲವಷ್ಟೆ! ಗೋಪಾಲಕ
 ನಾದ ಉತ್ತರಮಧುರಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ವಾಮಿಯ ನಿರೋಧವಾದ ಕಲ್ಯಾಣ
 ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಂಕೀರ್ತಿಸಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಜಿಗ್ಗಾಗಿ ಬಾಳುವುದೇ ನಿಮಗೆ
 ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

(೮) ವಾಚ್ಛದಲ್-ಕಣ್ಣೀರ್ ಗುಣವಿದನ್ಮೋ ಮಾಯವನಡಿಸರವಿ,

ಪೋಷ್ಠದುಪೋಕ ಪುಳ್ಳಕಿಣ್ಣುಮ್ ಪುನ್ಮೈಯಿಲಾದವರ'ಕ್ಕು,

ವಾಚ್ಛತುಣೈಯಾ ವಡಮುದುರೈಪಿಣ್ಣವ್ವಾ ವಣ್ಣಪುಕಣ್ಣೇ,

ವಿಣ್ಣತುಣೈಯಾಪೋಮಿದನಿಲ್ ಯಾದುಮಿಲ್ಲೈ ಮಿಕ್ಕದೇ.

ಪ್ರ|| ಪಾಠವಲ್-ಬಾಳುವ, ಇದು ಗುಣಮ್ ಕಣ್ಣೀರ್-ಇದು (ಎಲ್ಲರಿಗೂ) ಶ್ರೀಯಸ್ಕರವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅನ್ನೋ-ಅಯ್ಯೋ! (ಈ ಬಾಳುವ ರೀತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿಯಲಾರಿರಿ?). ಮಾಯವ್ - ಅಕ್ಕರೈಗುಣಜೀಪ್ಪಿತಗಲುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ಅಡಿ-ಸಾಡಗಳನ್ನು, ಪರವ-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ, ಪೋಷುಡುಪೋಕ-ಕಾಲಕ್ಷೇಪವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಉಕ್ಕುಕ್ಕಿಯುಮ್-ಚೆನ್ನಿ ಸಬಲ್ಲವರಾದ, ಪುನ್ನೈಯಿಲಾದವರಾಕ್ಕು-ದೋಷರಹಿತರಾದವರಿಗೆ, ವಾಠ-ತೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ, ತುಣೈಯಾ-ಸಹಾಯ ಭೂತನಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ವಡಮದುರೈಪ್ಪಿಂನವರ್-ಉತ್ತರಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ವಾಮಿಯ, ವಣ್ ಪುಕ್ಕಡ್ಡೇ - ಉದಾರನಾದ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೇ, ವಿಠ್ಠ - ಆಶೆಪಟ್ಟು, ತುಣೈಯಾಪೋಮ್ ಇದನಿಲ್-ಭೋಗಸಹಾಯವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಮಿಕ್ಕದು - ಅತಿಕರುಣನಾದುದು, ಯಾಮಮ್ ಇಲ್ಲೆ - ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಲೋಕೋಜ್ಜೀವನಮೇತದೇವ ಹಿ ವರಂ | ಸಸ್ವತ್ಕೃತಾಂ ಹಂತಿ! ಹಾ!
ಮಾಯಿಶ್ರೀಚರಣಸ್ತುತಿಂ ಹಿ ಶರಣಂ ಪ್ರಾಪ್ಯಾಪ್ಯನನ್ಯೋತ್ರಯಾಃ |
ಯೇ ಯೇ ಸಮಿ ಸುಹೃಜ್ಜ ಕಾಸ್ತಿ ಮಧುರಾಪುರುಷದ್ವಂದ್ವೀಹರಿ-
ಶ್ವೇತಾಂ! ತದ್ಗುಣಕೀರ್ತನಾನ್ನ ಹಿ ಪರಂ ಸ್ವೋವನಂ ರಕ್ಷಕಮ್ ||

ಹಾ|| ಒಳ್ಳೇ ಬಾಳುವಿಕೆಯೇ ಶ್ರೀಯಸ್ಕರವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅಯ್ಯೋ! (ಇದನ್ನೂ ನೀವು ತಿಳಿಯಲಾರಿರಾ?). ಮಾಯಾಜೀಪ್ಪಿತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ಚರಣಾರವಸ್ಥೆ ಸ್ತುತಿಯಿಂದಲೇ ಕಾಲಕ್ಷೇಪವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಇರುವ ನಿರ್ದೋಷರಾದ ಭಕ್ತೋತ್ತಮರಿಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿ ತಾಮ ಸಹಾಯ ಭೂತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಉತ್ತರಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಾನುಭವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ.

(೯) ಯಾದುಮಿಲ್ಲೈ ಮಿಕ್ಕದನಿಲ್ಲೆನ್ನದು ಕರುದಿ,

ಕಾದುಶಿಯವಾಣ್ ಕೂದೈಶಯ್ದು ಕಡೈಮುತ್ಯೈ

ವಾಣ್ ಕೈಯುಮ್ ಪೋಮ್,

ಮಾತುಕಿಲಿಕ್ ಕೂಡಿಕೊಳ್ ಮಾಡ ವಡಮದುರೈಪ್ಪಿಂನದ್,

ತಾದುಶೇರತೋಳ್ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲೆಲ್ಲೆ ಕಣ್ಣೀರ್ ಶರಣೇ.

ಪ್ರ|| ಅದನಿಲ್-ಅದಕ್ಕಿಂತ, ಮಿಕ್ಕ-ಅಧಿಕನಾನು, ಯಾಮುಮ್ ಇಲ್ಲೆ-
ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಎನೆನು-ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ, ಅದು-ಪ್ರಯೋಜನಾಂತರ
ಗಳನ್ನು, ಕರುದಿ - ಅನೇಕ್ಷಿಸಿ, ಕಾಡುಲೆಯವಾ - ಕಿವಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವವನು,
ಕೊಡೈಕೆಯದು - ಮೂಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡುವಂತೆ, ಕಡೈಮುಟ್ಟುವಾಳ್ಕೈಯುವಾ-
ನೊಡಲು ಇದ್ದ ಎತ್ತರೈವೂ, ಪೋಮ್-ಸಪ್ಪವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. (ಅದುದರಿಂದ)
ಮಾ-ದೊಡ್ಡವಾದ, ಕುಕಿಲಿ-ವಸ್ತ್ರವಟಿಗಳುಳ್ಳ, ಕೊಡಿಕ್ಕೊಳ್-ಧ್ವಜಗಳೊಡನೆ
ಕೊಡಿದ, ಮಾಡ - ಉಪರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ, ವಡಮುದುರೈ - ಉತ್ತರ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ,
ಮಿಟ್ಟ-ತುಟ್ಟಿದ, ಕಾಡುಕೇರ್ - (ಕುಳಿಸಿ ವೈಜಯಂತಾದಿ) ಮಾಲಾಲಂಕೃತ
ವಾದ, ಕೋಕ್-ಭುಜಗಳುಳ್ಳ, ಕಣ್ಣಿ-ಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ಅಲ್ಲಾಲ್-ಬಿಟ್ಟರೆ, ಕರಣ್-
ರಕ್ಷಕವಸ್ತುವು, ಇಲ್ಲೈ ಕಣ್ಣೀರ್-ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ! ನೋಡಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)

ನಾಸ್ತೈವಾಕ್ಯ ತತೋಽತಿಶಯಾಃ! ಸತತಂ ಚೈತ್ಯದೃಶಾನ್ಮಾಸ್ತಥಾ
ನೀತಾ ಏವ ದರಿದ್ರತಾಂ ಕಿಲ ಯಥಾ ಶ್ರೋತ್ರಪ್ರವೃದ್ಧಾ ರತಾಃ |
ನೀತ್ಯೋಕ್ತಾ ಹಿ ಭವಂತಿ ಹಂತಃ! ತತ ಏವಾನ್ಯನ್ ಕೃಷ್ಣಾಪ್ತರಂ
ತತ್ತ್ವಂ ಶ್ರೀಮಧುರಾವುರೇ ಜನಿಜುಷೋ ಮಾಲಾಧ್ಯಬಾಹುದ್ವಯಾತ್ ||

ತಾ|| ವೈಥಾ ಕಿಶೆತಟ್ಟು ಕಿವಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವವರು ಮೂಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡು
ವಂತೆ, ನೊಡಲು ಇದ್ದ ಸವ್ವತ್ತನ್ನೂ ಹಾಲುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನೇಕರು ಸವ್ವತ್ತ
ರಾಗುವರು. ಅದುದರಿಂದ ಮಹಾಧ್ವಜಮಾಲಂಕೃತ ಸಾಧಭರಿತವಾದ ಮಧುರಾ
ಮುರಿಯಲ್ಲಿ ತುಟ್ಟಿದ ದಿವ್ಯಮಾಲಾಲಂಕೃತ ಬಾಹುಯುಗಳವುಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು
ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇರೆ ರಕ್ಷಕವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ! ನೋಡಿರಿ.

(೧೦) ಕಣ್ಣಿನರಾ ಲಿಲ್ಯೈ ಕಣ್ಣೀರ್ ತರಣದು ನಿಟ್ಟುವೆನ್ನ,
ಮಣ್ಣಿ ಕಪಾರಮ್ ನೀಕ್ಕುದಕ್ಕೆ ವಡಮುದುರೈಪ್ಪಿನಾನ್ದಾ.
ತಿಣ್ಣಿ ಮಾನುಮ್ಮುಡೈಮೈಯುಣ್ಣೀಲವನಡಿ
ಶೇರ್ ತ್ತುಯ್ ಮಿನೋ,
ಎಣ್ಣಿ ವೇಣ್ಣಾ ನುಮ್ಮದಾದು ಮವನಟ್ಟಿ ಮುಖ್ ಲಿಲ್ಯೈಯೇ.

ಪ್ರ|| ಕಣ್ಣಿ-ಅಲ್ಲಾಲ್-ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹೊತಕು, ಕರಣ್ ಇಲ್ಲೈ ಕಣ್ಣೀರ್-
ಹೇರೆ ರಕ್ಷಕವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಅದು ನಿಟ್ಟು-ಅ ತತ್ತ್ವ ರಕ್ಷಕವಸ್ತು

ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಮಂತ್ರಿಗಳಾರಮ್ಭದಿಂದ-ಭೂಧಾರ
ವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವಸ್ತು-(ನಾಗಪದ್ಯಂಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು) ಬಂದು,
ವಡಮದುರೈಪ್ಪಿನ್ನಾರ್ - (ಆಶ್ವತ್ಥನು) ಉತ್ತರ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನು.
(ಅದುಪರಿಂದ) ನಾಮ್ ಉದೈವೈ - ನಿಮ್ಮ ಸ್ವತ್ತು, ಉದ್ದೇಶ - ವಿನಾದರೂ
ಉಂಟಾದರೆ, ಅವರ ಅಡಿ-ಅವನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ, ತಿಣ ಮ್ ಅ-ದೈವವಾಗಿ, ಶೇರತ್ತು
ಉಯ್ ಮಿನೋ - ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಉದ್ದೇವಿಸಿರಿ ಎಣ್ಣವೇಣ್ಣ - ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಡಿರಿ ನುಮ್ಮದು ಅದುಮ್ ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ,
ಅವರ ಅನ್ನ-ಸರ್ವವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯವಾದ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮೃದು ಇಲ್ಲೆಯೇ
ಬೇರೆ ಒಂದು ವಸ್ತುವೂ ಇಲ್ಲ

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃಷ್ಣಾನ್ನಾಪದನುಸ್ತಿ ವಸ್ತು ಶಂಕಂ | ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವಿಭಾವಾರ್ಥೇ
ಭೂಧಾರಾವನಯಾಯ ಸೋಽತ್ರ ಮಧುರಾಪುರಾಂ ಕೃತಾವಿರ್ಭವಃ |
ತಸ್ಯಾದ್ಯಸ್ತು ಯದಸ್ತಿ ವೋಽದ್ಯ ಸಕಲಂ ತತ್ಪಾದಪದ್ಮದ್ವಯೇ
ಭಕ್ತ್ಯಾ ಜಾರ್ಪಯತ ಭ್ರಮಾದಿರೂಪಾಸ್ಸರ್ವಂ ಸ ವಿವಾಸ್ತಿ ವಃ ||

ತಾ|| ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ರಕ್ಷಕವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ತನ್ನ
ರಕ್ಷಕತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಪನಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಭೂಧಾರಾಪನಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಮಧುರಾಪುರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಅದುಪರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವತ್ತು ವಿನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅವನ
ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಉದ್ದೇವಿಸಿರಿ. ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ ಅವನನ್ನು
ಬಿಟ್ಟರೆ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ

(೧೧) ಅದುಮಿಲ್ಯೈ ಮಂತ್ರಿಪನಿಲ್ಯೈದುವೇ ತುಣಿಕ್ಕುಂ,

ತಾದುತೇರ್ತೋರ್ ಕಣ್ಣಿಣೈ ಕ್ಕುರುಕೂರ

ಚ್ಚಡಕ್ಕೋವ್ ಶೋನ್ನು,

ತಿರಿದಿಲಂದ ವೊಣ್ ತಮಿಳ್ ಕಳಿವೈ

ಯಾಯಿರತ್ತುಳಿಪ್ಪತ್ತುಮ್,

ಓದವಲ್ಲ ಪಿರಾಕ್ಕಲ್ ನೆಮ್ಮೈ

ಯಾಳುಡೈಯಾರ್ ಕಳ್ ಪಣ್ಣೇ.

ಶ್ರೀ|| ಅವನಿಲ್ ಅವನನ್ನು ಹೊರತು, ಮೃದು-ಬೇರೆ, ಅದುಮ್ ಇಲ್ಲೆ-
ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಎನು ಅದುವೇ - ಎಂಬುದನ್ನೇ, ಶುಣ್ಣು - ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ,

ಕಾದುಕೀರ್ - ನಾಲಾಲಂಕೃತವಾದ, ಕೋಲ್-ಭುಜಗಳುಳ್ಳ, ಕೃಷ್ಣ-ಕೃಷ್ಣ
ವೆನ್ನು, ಕುರುಕೂರ್ ಶತಕೋಪ-ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಶತಕರಿಮುನಿಯು, ಕೊನ್ನ
ಸ್ತುತಿಸಿದನಿವ, ತೀದುಇಲಾದ-ನಿರ್ದೋಷವಾದ, ಒಣ್ಣತಮ್ಮಿಕ್ಕಿವೈ ಕ್ಲಾಘ್ಯ
ವಾದ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾತ್ಮಕವಾದ ಈ, ಅಯಿರತ್ತುಳ್-ಸಹಸ್ರ ನಡ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು,
ಇಕ್ಕುತ್ತುಮ್ - ಈ ದಶಕವನ್ನು, ಹಿಡವಲ್ಲ-ಅಭ್ಯಸಿಸಬಲ್ಲ, ಹಿರಾಕ್ಕುಳ್-ಈಶ
ಕಾರಕರಾದ ಮಹನೀಯರು, ತನ್ನೇ-ವೂರ್ವದಿಂದಲೇ, ತಮ್ಮ-ನಮ್ಮನ್ನು
ಅಳುಡೈಯಾರಕ್ಕಳ್-ಕಿಂಕರರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರು.

(ಸು-ಗಾ-೨ ||)—

ತಸ್ಮಾನ್ನಾಪದಮಸ್ತಿ ತಿಷ್ಠಾದಿತಿ ಯತ್ಪನ್ನಿರ್ಣಯಾತ್ತರಿ ಹರಿಂ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಂ ಕುಸುಮಸ್ರಗಜ್ಜಾತತನುಂ ಸ್ತೋತುಂ ಶತಾರಿಮುನಿಃ ,
ದಿವ್ಯದ್ರಾವಿಡವಾಚ್ಛೃಗುಂ ಸುದುಜಿರಂ ಸಾಹಸ್ರವಾಹಾನಫಂ !,
ತತ್ರೇದಂ ದಶಕಂ ಪಠಂತಿ ಭಾವಿ ಯೇ ತೇಷಾಂ ಹಿ ದಾಸಾ ವಯಮ್ ||

ತವ! ಅವನನ್ನು ಹೊರತು ಬೇರೆಯಾವುದೂ ರಕ್ಷಕವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚ
ಯಿಸಿ, ಮಾಲಾಲಂಕೃತಭುಜಗಳುಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ಶ್ರೀ ಶತಾರಿ
ಮುನಿಯು ರಚಿಸಿದ ದಿವ್ಯದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾತ್ಮಕವಾದ ಸಹಸ್ರನಡ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು
ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಬಲ್ಲ ಮಹನೀಯರು ವೂರ್ವದಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಸೇವ್ಯ
ರಾಗಿದಾರೆ.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಅದ್ವೈ ಚಕಾರ ಪದಮೇ ಶತಕೇ ಶರಾರಿ-
ಸ್ತುಚ್ಛೇಷತಾನುಭವಸಂತೃತಿ ಸಮೃತ್ತೇನ
ನಿಕ್ಷಿತ್ಯ ಸರ್ವವಿಧಬಸ್ಕುತಯಾ ತಮಾಶ -
ಮಾಪತ್ಸುಂ ಪ್ರಣಮತೇತಿ ಪರೋಪದೇಶಮ್ ||

(ದ್ರ-ಉ-ಪಾ-೨ ||)—

ಅದವ್ಯಸ್ತುತ್ವಕೀರ್ತ್ಯಾ ದೃಢಮತಿಜನನಾಜ್ಯೈಶ್ಚನಾಶಾಯ ಭೂವನೌ
ಜಾತತ್ವಾದುತ್ತರಸ್ಯಾಂ ಪರಿ ಮಧುರಪದಾಲಜ್ಯುತಾಯಾಂ ದಯಾದ್ವೇಃ |
ಬನ್ನೋಃ ಕೃಷ್ಣಸ್ಯ ಪಾದಾಶ್ರಯಣಮಿದ ವಿನಾ ಸೋ ಸಹಾಯಃ |
ವಿಷ್ಣುಸಾಸುರ್ಭೂತಾನೇರ್ಭವಿನ ಇತಿ ಹಿತಂ ಕಾರಿಸತನು ಬರ್ಭಾಷೇ
ಪುಮಭಿಷೇಕ

(ಈ ಸ್ತಂಭಮುಪಶತಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಮೊದಲನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ - ಶ್ರೀ ಕಾರಿಮುನಿವರೈರು ಈಶ್ವರಮುಠಾರಾ ಪುರಾಶ್ವರನಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೇ ನಿರುಪಾಧಿಕಬನ್ಧವೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ, ಅವನ ಸೇನೆಯಿಂದಲೇ ಉಜ್ಜೀವಿಸಬೇಕೆಂದೂ, ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ರಕ್ಷಕ ವಸ್ತುವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ ವರ್ದಿಸಿ, ಅವನು ಕಲ್ಯಾಣ ಏಣಕೀರ್ತನವೇ ಸರ್ವಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

—:ೃ:—

ಶ್ರೀಃ

ನವಮುಶತಕದಲ್ಲಿ—ದ್ವಿತೀಯದಶಕ.

(ಪಟ್ಟೆನಾಳಾಲೇ—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ - ಶ್ರೀ ಕಾರಿಮುನಿವರೈರು ತಿರುಪ್ಪಳಿಂಗುಡಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ರುವ ಭಗವತ್ತನನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ತಮ್ಮ ಆರ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಪಾರ್ಥಿಗೊತ್ತಾರೆ)

(೧) ಪಟ್ಟೆನಾಳಾಲೇ ನಿಕ್ ತಿರುವರುಳುಮ್ ಪಜ್ಜಿಯತ್ತಾಳ್
ತಿರುವರುಳುಮ್

ಕೊಣ್ಣು, ನಿಕ್ ಕೋಯಿಲ್ ತೀಯ್ ತ್ತು ಪ್ಪಲಾಪಡಿಕಾಲ್
ಕುಡಿಕುಡಿವಳ್ಳಿ ಪನ್ನಾಳ್ಳಿಯ್ಯಮ್,
ಕೊಣ್ಣು ರೋರಾಕ್ಕರುಳಿ ಚೊಡ್ಡಿದಿವಾಯ್ ತ್ತಿಪ್ಪನ್ಮುಕ್
ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ ಕಳಾಲ್ ನೋಕ್ಕಾಯ್,

ತೆಣ್ಣೆ ರೈಪ್ಪೊರುನಲ್, ತಣ್ ಪಣ್ಣೆತೂಚ್ಚೆನ್
ತಿರುಪ್ಪಳಿಂಗುಡಿಕ್ಕಡನಾ ನೇ.

ಪ್ರತಿ ತಣ್ ನಿರ್ಮಲವಾದ, ತರೈ-ಅಲೆಗಳುಳ್ಳ, ಪೂರುನಲ್-ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ನದಿಯುಳ್ಳ, ತಣ್ ತೀತಳವಾದ, ಪಣ್ಣೆ-ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಾದಿ ಜಲಗಳಿಂದ, ಕೂಂತ್ಯ-ಪರಮೃತವಾದ, ತಿರುಪ್ಪಳಿಂಗುಡಿ - ತಿರುಪ್ಪಳಿಂಗುಡಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ತಿರನ್ನಾನೇ ಶಯಾನಮಾಡಿರುವವನೇ, ನಿಗ-ನಿನ್ನ, ತಿರುವರುಳುಮ್-ಕೃಪೆಯಪ್ಪಾ, ಪಜ್ಜಿಯತ್ತಾಳ್-ಪಜ್ಜಿ ಜನಾಸನಿಮಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ, ತಿರುವರುಳುಮ್-ಕೃಪೆಯನ್ನೂ, ಪಟ್ಟೆನಾಳಾಲೇ ಪೂರ್ವಕಾಲದಿಂದಲೇ, ಕೊಣ್ಣು-ಹೊಂದಿ, ನಿಗ

ಕೋಯಿಲ್-ನಿನ್ನ ದೇವಾಲಯವನ್ನು, ಶೀಯಾತ್ತು-ಗುಡಿಸಿ ರಜ್ಜು ವಲ್ಲಾಡಿದಿಗಳಿಂದ
ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಪಲಾಸದಿಕಾಲ್ - ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ, ಕುಡಿಕುಡಿಮೈ-ಕುಲ
ಕ್ರಮದಲ್ಲ, ವನ್ನು-(ಸಮೃದ್ಧಾಯಪ್ರಕಾರ) ಬಂದು, ಅಳ್ಳಿಯುಮ್-ಸೇವೆಯನ್ನು
ಮಾಡುವ ಕೊಡ್ಡು ರೋಲ್-ಕು-ಭಕ್ತರಾದ ನಮಗೆ, ಕೋಡಿ-ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ,
ಮಾಡಲ್-ವಕ್ರವನ್ನು, ಕೊನ್ನು ಅರಳಿ-ಕೆರೆದು, (ಸಮಾಧಾನೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ)
ಉ - ನಿನ್ನ, ತಾಮರೈಕ್ಕುಳ್-ಕಲಾಲ್ - ತಾವರೆಯಂತೆ ಇರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ,
ನೋಕ್ಕಾಯ್-(ನಮ್ಮನ್ನು) ನೋಡು (ಕಟಾಕ್ಷಿಸು).

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಕ್ಷೇತ್ರೈಕ್ಕೈತಾಮೃತರ್ಣ-ತಟಸಲಿಲಯುತ್ಪಿರ್ಭಾಸ್ವರೇ ಶ್ರೀಪುಳಿಡ್ಡ-
ಡ್ಯಾಪ್ಪೇ ಶ್ರೀದಿವ್ಯದೇಶೇ ತಯುತ! ತವ ಕೃಪಾಂಜ್ವಲಾಪ್ಯ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಶ್ನ ದೇವಾಃ |
ದೇವಾಗಾರೇ ಚ ಸಮಾರ್ಜಪಮಪಿ ಸುಚಿರಾತ್ಪಿಡ್ಯುರತ್ನಂ ಚ ಸರ್ವಂ
ಪ್ರಾಪ್ತಾನಾಂ ಭಕ್ತಿಭಾಷಾಂ ವದ ಕಿಮಪಿ ವಚೋಽಸ್ಯಾಕಮಾಧ್ಯೈಃ
ಕಟಾಕ್ಷೈಃ ||

ತಾ|| ನಿರ್ಮಲವಾದ ತಾಮ್ರಪರ್ಣ ನದಿಯಿಂದಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಸಸ್ಯ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ತಿರುಪ್ಪಳಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ತಯನಮಾಡಿರುವವನೇ! ನಿನ್ನ
ಕೃಪೆಯನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ ಕೃಪೆಯನ್ನೂ ಪೂರ್ವದಿಂದಲೇ ಹೊಂದಿ, ನಿನ್ನ
ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಗುಡಿಸಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಕುಲಕ್ರಮದಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕೈಂಕರ್ಯವಂ
ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರಾದ ನಮಗೆ ಸಮಾಧಾನೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ನಿನ್ನ ನೇತ್ರಾರ
ವಿಪ್ಲವಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸು.

(೨) ಕುಡಿಕ್ಕಿಡನ್ನಾಕ್ಕವ್ ಶಯ್ದು ನಿಣ್ ತೀರತ್ತವಡಿಮೈ
ಕೃತ್ ಶೈವಲ್ತಯ್ದು, ಉಳ್ ಪೊಳ್
ಅಡಿಕ್ಕಡವಾದೇ ವಡಿವರುಕಿನ್ ವಡಿಯರೋರ್ಕ್ಕರುಳಿ,
ನೀ ಯೊರುನಾಳ್
ಪಡಿಕ್ಕಳವಾಕ ನಿಮಿರ್ತ್ತ ನಿಣ್ತಾದಪಚ್ಚಯಮೇ
ತಲ್ಯಕ್ಕಳಯಾಯ್,
ಕುಡಿಕಡ್ಡುಳ್ ಪೊನ್ನದಿಳ್ತೂಳ್ ಕಳೆರ್ವೆಯಲ್ತೋಲೈ
ತ್ತಿರುವುಳಿಬ್ಬುಡಿಕ್ಕಡನ್ನಾನೇ

ಪ್ರ|| ಕೊಡಿಕೊಳ್-ಕೋರಣಗೊಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಮೊ ಮದಿಳ-
ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ, ಕೂ-ಪರಿವೃತವಾದ, ಕುಳಿ-ಶೀತಲ
ವಾದ, ವಯಲ-ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಕೋಲೈ-ಉದ್ಯಾನಗಳನ್ನೂ ಕುಳ್ಳ, ತಿರುಳ್ಳುಳಿ
ಬ್ಬುಡಿ - ಶ್ರೀಪುಳಿಂಗುಡಿ ದಿವ್ಯದೇವತೆಯಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ನಾನೇ ಶಯನಮಾಡಿದವನೇ,
ಕುಡಿಕೈಡನ್ನು ಕುಲಕ್ರಮವಾಗಿ ಸೇನೆಮಾಡಲು ಬಂದು ನಿಂತು, ಅಕ್ಕಮ
ಶಯನು ಕೈಬೃಹದವನಾದ, ಕೀರತ್ತ ಪ್ರಯೋಜನಾನ್ವರಣವೇಷೆಯನ್ನು
ನಿವಾರಣಮಾಡಿದ, ನೀ ಅಡಿಮೈ-ನಿನ್ನ ಕೈಬೃಹದಗಳಲ್ಲಿ, ಕುಳಿಪ್ಪವಲ್ ಶಯನು-
ಅನ್ತರಂಗ ಸೇನೆಯು ಮಾಡಿ, ಕುಳಿ ಮೊನ್ನಡಿ-ನಿನ್ನ ರಮ್ಯವಾದ ಪಾಸಗಳನ್ನು,
ಕಡವಾದೇ-ಕಿಡದೇ, ಮೈವರುಕಿನ-(ಪಾರಶತ್ತ್ರದ) ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯು
ತ್ತಿರುವ, ಅಡಿಯರೋಕ್ಕು-ದಾಸಧೂತರಾದ ನಮಗೆ, ಅರುಳ - ಕೈನೆಮಾಡಿ,
ನೀ-ನೀನು, ಒರುಪಾಲ್ ಒಂದುದಿನ ಪಡಿಕೈ-ಭೂಮಿಗೆ, ಅಳವಾಳ-ಸ್ರಮಾಣ
ವಾಗಿ, ನಿಮಿರತ್ತ ನೀಡಿ ಅಳಿದ, ನೀ-ನಿನ್ನ, ಪಾದಪದ್ಮಯಮೇ-ಪಾದಾರವಿಷ್ಟ
ವನ್ನೇ, ತಲೈಕ್ಕಡೆಯಾಯಾ ನನ್ನ ಕಲಿಗೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ರಮ್ಯೇ ಸುವರ್ಣಸೌಧೈಶ್ಚಯತ! ಶುಭಪುರಜ್ಞು ಧೃಢಿಷ್ಯೇ ಪುರೇ ಚಕ್ರ
ಕ್ಷೇತ್ರೈಶ್ಚಾಪ್ಯಾಪ್ತಸಸ್ಯವರ್ಯಮುಖಿಕುಲೈಶ್ಚಾಪ್ಯವೃತ್ತಿಂ ಗತಾಸ್ತೇ!
ಕೈಬೃಹದಂ ಪಾವ್ಯಸನ್ಮಾಪ್ತವ ಚರಣಯುಗೇ ಸಂಪ್ರಿತಾ ಏವ ದಾಸಾಃ!
ಕಾರುಣ್ಯಾತ್ತ್ವಂ ಸದಾಬ್ಜಂ ಕುರು ಶಿರಸಿ ಚ ಮೇ
ಭೂಮಿನಾನಾಯಕಂ ತೇ ||

ಶಾ|| ಸುವರ್ಣಮಯ ಪ್ರಕಾರಾವೃತವಾದ ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರೀಷ್ಯಾನಪರಿವೃತ
ವಾದ ಶ್ರೀಪುಳಿಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ! ಕುಲಕ್ರಮವಾಗಿ ಸೇನೆ
ಮಾಡಲು ಬಂದು ನಿಂತು ನಿನ್ನ ಅನ್ತರಂಗ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಪಾಡ
ಗಳನ್ನು ಬಡೆದ ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವೃತ್ತರಾದ ನಮಗೆ ಕೈನೆಮಾಡಿ, ನೀನು ಒಂದುದಿನ
ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳಿದ ನಿನ್ನ ಪಾದಪದ್ಮಜವನ್ನು ನನ್ನ ಕಲಿಗೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗು
ವಂತೆ ಮಾಡು.

(೩) ಕಿಡನ್ದನಾಳ್ ಕಿಡನ್ದಾಯ್ ಕ್ಕನೈಕಾಲಮ್ ಕಿಡತ್ತಿ ಯುಕ್
ತಿರುವಡವ್ವತ್ತೈಯ
ತೊಡರಾನ್ದು ಕುಡ್ತಾಪಲೆತಿಯಾದು
ತೊಲ್ಲಡಿವೈವಡಿವರುಮ್ ತೊಣ್ಣರೇರಕ್ಕರುಳಿ
ತಡಬ್ಬಿಕ್ಕಳ್ ಕಾಮರೈಕ್ಕಣ್ ವಿಡಿತು ನೀಯೊನ್ನುಳ್
ತಾಮರೈಮುಡ್ಸೆಯುಮ್ ನೀಯುಮ್
ಇಡಬ್ಬಿಕ್ಕಳ್ ಮಾವುಲಕುಮ್ ತೊಣ್ಣ ಪಿರುನ್ದರುಳಾಯ್
ತಿರುವುಳಿಜ್ಜುಡಕ್ಕಿಡನ್ದಾನೇ.

ಪ್ರತಿ ತಿರುವುಳಿಜ್ಜುಡಿ - ಶ್ರೀ ಪುಳಂಗುಡಕ್ಕೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ದಾನೇ-ಶಯನ
ಮಾಡಿರುವವನೇ!, ಕಿಡನ್ದನಾಳ್ ಶಯನಮಾಡಿದ ದಿನ ಮೊದಲು, ಕಿಡನ್ದಾಯ್
ಶಯನಮಾಡಿಯೇ ಇರುತ್ತೀಯೆ ಉ-ನಿನ್ನ, ತಿರು ಉಡಮ್ಮು-ದಿವ್ಯಶರೀರವು,
ಅಶೈಯ-ಚಲಿಸುವಂತೆ, ಎತ್ತನೈಕಾಲಮ್-ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟುಕಾಲ, ಕಿಡತ್ತಿ-ಶಯನ
ಮಾಡುವೆಯೋ! ತೊಡರಾನ್ದು-ಅನುಸರಿಸಿದೋಗಿ, ಕುಡ್ತಾಪಲೆ-ಅತ್ತರಂಗ
ರೈಂಕಡ್ಡವನ್ನು, ಕೆಯಾದು-ಮಾಡಿ, ತೊಲ್-ಅಪಾದಿಸಿದ್ದವಾದ, ಅಡಿಮೈವ್ವಡಿ-
ಶೇಷತ್ವಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ, ವರುಮ್-ಬರುವ, ತೊಣ್ಣರೇರಕ್ಕರು ಧಾಸಧೂತರಾದ
ನಮಗೆ, ಅರುಳಿ-ಕೈವೆಮಾಡಿ, ತಡಮಾಕೊಳ್-ವಿಶಾಲವಾದ, ಕಾಮರೈಕ್ಕಣ್-
ಶಾವರಿಯಂತೆ ಇರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು, ನಿಟ್ಟಿತ್ತು-ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ತೆರೆದು, ನೀ-ನೀನು,
ಎಲಿನ್ನು ಶಯನದಿಂದ ಎದ್ದು, ಉ-ನಿನಗೆ ಅನುರೂಪಿಯಾದ, ತಾಮರೈ
ಮುಡ್ಸೆಯುಮ್-ಪದ್ಮೋದ್ಭವೆಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯೂ, ನೀಯುಮ್-ನೀನೂ,
ಇಡಮಾಕೊಳ್ ಮೂವುಲಕುಮ್ - ನಿಟ್ಟೀರ್ತವಾದ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ,
ತೊಳ್-(ನಿನ್ನನ್ನು) ಸೇವಿಸುವಂತೆ, ಇರುನ್ದರುಳಾಯ್-ಬಿಜಯಮಾಡಿದು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಶೇಷೇ ತ್ತಂ ದೀರ್ಘಕಾಲಾದಿಹ ಶಯನಮಿದಂ ತೇ ಕಿಯನ್ತಂ ಚ ಕಾಲಂ
ಧತ್ಸೇ ? ಶ್ರೀಮಾ ! ಪುಳಿಜ್ಜುಡ್ಕುಭಿಧವುರತಿಯಾನಾನ್ತಂಜ್ಜೇ ತು ಶೇಷಾಃ |
ನಿತ್ಯಂ ಪಾಮಿನಾ ವಯಂ ತೇ ! ಸರಸಿಜನಯನ ! ಹೃತ್ಯಪಾದೈರ್ಘಾಃ
ಯಶ್ಯಾಯ ಶ್ರೀಸಮೇತಸ್ಸಪದಿ ಚ ಜಗತಾಂ ಸೇವ್ಯ ವಿವಾಸ್ತು ಪಿಠೇ ||
ಕಟಾಕ್ಷೈಃ

ಅ|| ಶ್ರೀ ಪುಣ್ಯಗುಡಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ ನೀನು ಶಯನ ಮಾಡಿದ ದಿನ ನೋಡಲು ಇದುವರೆಗೆ ಶಯನಮಾಡಿಯೇ ಇರುತ್ತೀಯೆ. ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟುಕಾಲ ಪರೈತ ಶಯನಮಾಡುವೆಯೋ? ನಿನಗೆ ಅತ್ತರಂಗ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ದಾಸಧಾತರಾದ ನಮಗೆ ನೀನು ಕೃತಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ನಯನಾರವಿಪ್ಪ ಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ, ಶಯನದಿಂದ ಎದ್ದು, ನಿನಗೆ ಅನುರೂಪೆಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೂ ನೀನೂ ಸೇರಿ, ಮೂರುಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸೇವ್ಯರಾಗುವಂತೆ ಬಿಡಯ್ಯಮಾಡಿ.

(೪) ಪುಳಿಬ್ಬುಡಿಕ್ಕಿಡನ್ನು ವರಗುಣಮುಪ್ಪೈಯಿರುನ್ನು
 ವೈಕುಂಡತ್ತೂರ್ ನಿಜ್ಜಿ,
 ತಳೆನ್ನವೆಕ್ ತಿನ್ನೈಯ-ಕಬ್ಬುಡಿಯಾದೇ
 ಯೆನ್ನೈಯಾಳವೆಯೆನಕ್ಕರುಳಿ,
 ನಳಿರನ್ನ ಶೀರುಲಕಮ್ ಮೊಜ್ಜಿಡ್ಕ ವಿಯಪ್ಪ ನಾಬ್ಬಳ್
 ಕೂತ್ತಾಡಿ ನಿಜ್ಜಿಪ್ಪಳ್
 ಪಳಿಬ್ಬಿನೀರ ಮುಕರ್ಲಿ ಪವಳಮೋಲ್ ಕನಿವಾಯ್
 ಶಿವಪ್ಪನೀ ಕಾಣವಾರಾಯ್.

ಪು|| ಪುಳಿಬ್ಬುಡಿ - ಶ್ರೀ ಪುಣ್ಯಗುಡಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ನು - ಶಯನಮಾಡಿ, ವರಗುಣಮುಪ್ಪೈ - ವರಗುಣಮುಪ್ಪೈಯೆಂಬಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಇರುನ್ನು - ಕುಳಿತು, ವೈಕುಂಡತ್ತೂರ್-ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಡಾವೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ನೀನು-ನಿಂತು, ತಳೆನ್ನ ನಿರ್ಮಲ ವಾದ, ಎ - ನನ್ನ, ತಿನ್ನೈಯಕಮ್ - ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಕಬ್ಬಿರಾದೇ-ಬಿಡದೇ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನೆ, ಅಳ್ವಾಯ್ ದಾಸನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನೇ!, ಎನಕ್ಕು- ನನಗೆ ಕರುಣ-ಕೃತಮಾಡಿ, ನಕರಾನ್ - ತೀತಳವಾದ (ಶಾಸ್ತ್ರವಾದ), ಶೀರ- (ನಿನ್ನ) ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು, ಉಲಕಮ್ ಮೂನು - ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ, ಉಡ - ಏಕಕಣ್ಣವಾಗಿ, ವಿಯಪ್ಪ - ವಿಸ್ಮಯಪಡುವಂತೆ, ನಾಬ್ಬಳ್ - ನಾವು, ಕೂತ್ತಾಡಿ-ನರ್ತನಮಾಡಿ, ನಿಜ್ಜಿ ಅಪ್ಪ-ನಿಂತು ಕಡಮ್ಪರಮಾಡಲು, ಪಳಿಬ್ಬು- ನಿರ್ಮಲವಾದ, ನೀರ-ಜಲವುಳ್ಳ ಮುಕರ್ಲಿ ವೇಳೆದಲ್ಲಿ ಪವಳಮ್ ಪೋರ- ಹವಳದಂತೆ ಕನಿವಾಯ್-ಬಿಂಬಫಲದೈವವಾದ ಅಧರವು, ಶಿವಪ್ಪ-ಕಂನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ, ಕಾಣ-ನಾವು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸ ವುದಕ್ಕೆ, ನೀನಾರಾಯ್- ನೀನು ಬಾ.

(ಸ-ಗಾ ರ ||)—

ಕಯ್ಯಾಂ ಪ್ರಾಪ್ತಃ ಪುಣ್ಯಾತ್ಯಭಿಹಿತನಗರೇ ಯಾಸಿ ಮುಚ್ಚತ್ಸವಾಸಿಹ !
ನಿತ್ಯಂ ಬಾಸೀನ ವಿನ ತ್ವಮಿಹ ಪರಗುಣಪ್ರೀತರೇ ಶ್ರೀಸಮೇಶಃ
ತಿತ್ತ್ವಾ ವೈಕುಣ್ಣವಂಶ್ಯಾಂ ಮಯಿ ಚ ಕರುಣಯಾ! ವಿಸ್ತೃತಾ ವೀಕ್ಷ್ಯ ಕೀಲಂ
ಭಾವತ್ಯಂ ಸೃತ್ವಸಶಾ ಪಯಮಿಹ ಐದಿಧಾಭೈಹ ಭವ್ಯಾಧರ ! ತ್ವಮ್ ||

ಶಾ|| ಶ್ರೀ ಪುಣ್ಯಗುಡಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಯನಮಾಡಿ, ಪರಗುಣಮುಚ್ಚೈಯೆಂಬ
ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಶ್ರೀ ವೈಕುಣ್ಣವೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ನಿರ್ಮಲವಾದ ನನ್ನ
ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ವಾಸನಾಡುತ್ತ ನನ್ನನ್ನು ವಾಸನಸ್ಥಾನ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡವನೇ ! ನಿನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು, ಅನುಭವಿಸಿ ಮೂರು ದೋಷಗಳೂ
ವಿಸ್ಮಯಪಡುವಂತೆ, ಸಾವು, ಸರ್ವಸಮಾಧಿ ನಿಂತು ಅಡಮ್ಪುರನಾಡಲು, ನೀನು
ನೀಲಮೇಘದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ ನಿನ್ನ ಬಿಂಬಾಧರವು ಹನಲದಂತೆ ಕಿಂಜಾರ್ಗುಪ್ರಕಾ
ಶಿಸುತ್ತಿರಲು, ಸಾವು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀನು ಸಮ್ಯಕ್ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಾ.

(೫) ಪವಳಮ್ ಪೋಲ ಕನಿವಾಯಿ ತಿವಪ್ಪ ನೀಕಾಣವನ್ನ
ನಿಹ ಪನ್ನಿಲಾಮುತ್ತಮ್,
ತವಚ್ಚಕದಿರ ಮುಖವಲ್ ಕಯ್ ದು ನಿಹ ತಿರುಕ್ಕಣ್
ಕಾಮರೈ ತ್ತಯಬ್ಬಿ ನಿಷ್ಟಿರುಳಾಯ್.
ಪವಳ ನಹ ಪಡರಕ್ಕಿಚ್ಚಿ ಚ್ಚಿಬ್ಬಿ ತ್ಯಾಪ್ಪಿರುನಲ್ ತಾನ್
ತಿರುಪ್ಪಳಿಬ್ಬಿ ಡಿಕ್ಕಿಡನಾಡಾಯ್,
ಕವಳಮಾಕಳಿ, ಶಿನಿಡರ್ ಕಡತ್ತಡತ್ತು ಕ್ಕಾಯ್ ತಿನ
ಪ್ಪುವೈ ಯೂರ್ ನಾಡನೇ.

ಪ್ರ|| ಶವಕ - ಶವಕನ, ನಾಶದರಕ್ಕಿಚ್ಚಿ - ಹೆನ್ನಾಗಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ
ಲತೆಗಳ ಕೆಳಗೆ, ಕಬ್ಬು ಉತ್ಪಾದಕಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ, ವೈಕುಣ್ಣ-ಕಾಮ,
ಪರ್ವತ ನದಿಯುಳ್ಳ, ಕಣ-ಕೀಕಳವಾದ, ತಿರುಪ್ಪಳಿಬ್ಬಿ-ಶ್ರೀ ಪುಣ್ಯಗುಡಿಕ್ಷೇತ್ರ
ದಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ದಾಯ್-ಕಯನಮಾಡಿವನವಾಗಿ, ಕವಳಮ್-(ಮೊಸಳೆಗೆ) ಕಲಕವಾಗಿ
ರುವ, ಮಾಕಳಿಶಿನಿ-ಮಹಾಗದೇಸ್ತನ, ಇಡರ್ ಕಡ-ದುಡುವು ಕೀರುವಂತೆ,
ಕಡತ್ತು-ಅ ಕಟಾಕದಲ್ಲಿ, ಕಾಯ್ ತಿನಮ್-(ವಿರೋಧಿ ನಿರಸನದಲ್ಲಿ) ತೀವ್ರಕೋಪ
ವುಳ್ಳ, ಪ್ಪುವೈ-ಗುರುತನನ್ನು, ಯೂರ್ ನಾಡನೇ-ಹತ್ತಿ ನಡೆಸುವವನೇ, ಶವಕಮ್

ಪೋಲ-ಪವಳದಂತೆ ಇರುವ, ಕನಿನಾಯ್ - ಬಿಂಬಾಭರಣ, ತಿವತ್ಯ-ಕೆಂಪಾಗಿ
 ಕೋರಲು, ನೀ-ನಿನ್ನ, ಪಲನಿಲಾ-ಹೆಲ್ಲುಗಳ ಕಾನ್ರಿ, ಜನ್ರಿ-ಕೆಮ್ಮು, ಮುಪ್ಪಮ್-
 ಅಂಗಕಕ್ಕಿಂತ, ಕದಿರ್-ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು, ಕಮ್ಮ-ಕುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಕೋರುವಂತೆ,
 ಮುಪ್ಪವಲಕೆಯು-ಮುಪ್ಪದಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕಾಣ-(ನಾನು) ಕಾಣುವಂತೆ,
 ನೀವನ್ನು - ನೀನು ಬಂದು, ನೀ ಕರುಳ್ಳಹ್ - ನಿನ್ನ ಕಮ್ಮವಾಡ ಪೇಶ್ವಗಳೆಂಬ
 ಕಾಮರೈ-ತಾವರಿಪುಷ್ಪಗಳು, ಕಯ್ - ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ, ನಿವರುಳಾಯ್ -
 (ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ) ನಿನಿರು.

(೫-ಗಾ-ರ ||)-

ರಮ್ಮತ್ತೀತಾಮ್ರಪರ್ಣಕಟಿಭುವಿ ಚ ಪುಕಿಣ್ಣಚ್ಚುಭಿಷ್ಟೇ ಕಯಾಡ!
 ಶ್ರೀಶ! ತ್ವಂ ತಾಕ್ಷ್ಮ್ಯವಾಹಸ್ವಪದಿ ಕರುಣಯಾಽಭೂರ್ಗೃಹಸ್ಥಾರ್ಥಹನ್ತಾ |
 ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಮುಕ್ತಾಭಮನ್ಯಸ್ಮಿತಃ ಪುಚ್ಛದತಃ ತ್ವಂ ಪ್ರವಾಕಾಭರೋಽಸಿ !
 ಸ್ತೋಮ್ನಾ ಮಾಮಧ್ಯುಪೈಹಿ ಸ್ತುನಯನಯುಗಲಾವೇಷ್ಟಿಜಘಾಸ್ತದ್ವಿಕಾಸ್ಯೇ ||

ಹಾ! ಪವಳದ ಲತೆಗಳಕೆಳಗೆ ಕಬ್ಬಿಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ತಾಮ್ರಪರ್ಣೀ
 ಪದಿಯುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ಪುಕಿಣ್ಣದೊಡನೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯನಮಾಡಿದವನೇ! ಗೃಹಸ್ಥನ ಮುಖ
 ವನ್ನು ಗುಡಾರೂಢನಾಗಬೋಗಿ ಪಂಚರೂಪವನೇ! ಪವಳದಂತೆ ಇರುವ ನಿನ್ನ
 ಬಿಂಬಾಭರಣ ಚಂದ್ರಕೆಯಂತೆ ಇರುವ ನಿನ್ನ ಮುಪ್ಪದಾಸವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಾ
 ವಂತೆ ನೀನು ಬಂದು ನಿನ್ನ ನೇತ್ರಾರವಿನ್ದ ಗಳಿಂಪ ವಮ್ಮನ್ನು ಕಟಾಕ್ಷಿಸುತ್ತ ನಿನಿರು.

(೬) ಕಾಯಾ ತಿನವ್ವುಪೈ ಯುಃಕಿರನ್ದು ಪೊನ್ನರೈಯಿರ್
 ಮಿಮಿತ್ಯ ಕ್ಕಾರ್ಪುಕಿಲ್ ಪೋಲ,
 ಮಾತಿನಮಾಲಿ ಮಾಲಿಮಾನೆನ್ನಬ್ಬಿ ವರ್ ಪಾಕ್ಕನಪ್ಪ ಮುಕ್ ನಿಷ್ಟ.
 ಕಾಯಾತಿನವೇನ್ನೇ ಕದಿರ್ ಮುಡಿಯಾನೇ
 ಕಲಿವಯಲ್ ಕಿರುಪ್ಪುಳಿಕ್ಕು ಡಿಯಾನೇ,
 ಕಾಯಾತಿನವಾಡ್ ತಬ್ಬುವಾಳ್ ವಿಲ್ ತ್ತುಣ್ಣೇನ್ನಿ
 ಯೆಮ್ಮಿಡರ್ ಕಡಿವಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಪೋಮಲೈಯಿರ್ ಮಿಮಿತ್ಯ-ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಮೇರುಸರ್ವತದ
 ಮೇಲೆ ಇರುವ, ಕಾರ್ ಮುಕಿಲ್ ಪೋಲ-ಕಾಳಮೇಳದಂತೆ, ಕಾಯಾತಿಶ-ತೀವ್ರ
 ಕೋಪವುಳ್ಳ, ಪೊನ್ನೇ-ಗುಡದವನ್ನು, ಕುರಾಪ್ಪು-ನಡೆಸಿಕೊಂಡು, ಕಾಯಾತಿಶ-
 ತೀವ್ರಕೋಪವುಳ್ಳ, ಕಬ್ಬಿ ಕಬ್ಬುವಾಳ್ ವಿಲ್ ತಣ್ಣು-ಹಕ್ಕಿ-ಕೆಂಬು-ಖಡ್ಗ-

ಧನುರ್ಗದೇಗನ್ನು, ಎನ್ನಿ-ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಾತಿನ-ಮಹಾಕೋಪವುಳ್ಳ, ಮಾರಿ-
ಮಾರಿ, ಮಾರಿ ಮಾರಿ-ದೊಡ್ಡವನಾದ ಸುಮಾರಿ, ಎನ್ನ-ಎಂದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ,
ಅವರ್-ಅ ಅಸುರರು, ಅಜ್ಜಿ-ಅ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಕಡ-ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ,
ಕನಕು-ಕೋಟಾವಿಷ್ಣುನಾಗಿ, ಮುಗಿ ನಿನ-(ಕಪ್ಪುಗಳ) ಮುಂದೆ ನಿಂತ, ಕಾಯ್
ತಿನ-ಉಗ್ರಕೋಪವುಳ್ಳ, ವೇದ್ವೇ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಕದಿರ್-ಕೇಜೋಮಯವಾದ,
ಮುಡಿಯಾನೇ-ಕಿರೀಟವುಳ್ಳವನೇ, ಕಲಿ-ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ವಯಲ್-ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ
ಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಪ್ಪಳಿಬ್ಬಡಿಯಾಯ್ ಕ್ರೀ ಪುಳಿಂಗುಡಿಯೆಂಬ ವಿಷ್ಣುವೇಶದ್ವಿ
ಇರುವವನೇ, ಎನ್ನ ಇಡರ್ ಕದಿವಾನೇ-ನಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡುವವನೇ!

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸೌಪರ್ಣ್ಯದೊ, ಮಹಾವೇದ್ಯಧರವದಯಮುಭೂಶ್ಚಂ ಹಿ

ತಾತ್ಪರ್ಯಧಿರೂಢಃ

ಸ್ವಾಮಿ ಕ್ರೀಶದ್ವಚ್ರಾದ್ಯಸು-ಸಹಿತಗದಾ-ಕಾಜ್ಞಧಾರಂ ಸುಪ್ರಸೌಢಃ .

ಕ್ರೂರಂ ಮಾರೀ ಸುಮಾರೀತ್ಯುಭಿತಮಸುರದ್ವತ್ಯಮಾಜೌ ನಿಶತ್ಯ

ಧ್ವಂಸೀ ರೋಷಾದ್ವಿಪೂಣಂ! ವಿಪದುಪಶಮನೋ ನಃ ಪುಳಿಬ್ಬುಡ್ಯಧೀಶಃ||

ಹಾ|| ಸ್ವರ್ಣಮಯವಾದ ಮೇರುಪರ್ವತದಮೇಲೆ ಇರುವ ಕಾಳಮೇಘ
ದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ, ಗರುಡಾರೂಢನಾಗಿ, ಕಂಪ ಚಕ್ರ ಗದಾ ಒಡ್ಡ ಕಾಜ್ಞಧರ
ನಾಗಿ, ಮಾರಿ ಸುಮಾರಿಯೆಂಬ ಅಸುರರನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರೋಷಾವಿಷ್ಣುನಾಗಿ
ಕೊಂಡ ಕೇಜೋಮಯ ಕಿರೀಟಧಾರಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಸಸ್ಯ
ಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ ತಿರುಪ್ಪಳಿಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವನೇ! ನಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ಧ್ವಂಸ
ಮಾಡುವವನೇ! (ನಿನ್ನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷವು ನಮಗೆ ಉಂಟಾಗಲಿ!)

(೭) ಎಮ್ಮಿಡರ್ ಕಡಿನಿ ಹುಗ್ಗಿನ್ನೈ ಯಾರ್ಲಾನೇ ಯಿಮ್ಮೈಯವೆರ

ತಮಕ್ಕುಮಾಜ್ಜಿನೈಯಾಯ್,

ತಮ್ಮಿಡಲ್ ಮಲರುಮ್ ತಾಮಯೈಪ್ಪುನತ್ತಣ್

ತಿರುಪ್ಪಳಿಬ್ಬುಡಕ್ಕಿಡನ್ದಾಯ್,

ನಮ್ಮಿಡ್ತೈಯಡಿಯರ್ ಕವೈ ಕಣ್ಣುಕನ್ನು

ನಾಜ್ಜಳಿತ್ತಲೆನಲಪ್ಪಾರ್,

ಇಮ್ಮಿಡವುಲಕರ್ ಕಾಣ ನೀ ಯೊರುನುಳಿರುನ್ನಿಡಾ-

ಯ್ಸೆಣ್ ಕಣ್ಣುಕವೈ.

ಪ್ರತಿ ಎಮ್-ನಮ್ಮ, ಇಡರ್-ದುಃಖಗಳನ್ನು, ಕಡಿನ್ನು - ಧ್ವಂಸವಗಡಿ,
 ಇಬ್ಬಿ-ಇಬ್ಬಿ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನ, ಅಲ್ಪಾನೇ-ಅಳುವವನೇ, ಇನ್ನೈಯವರ್ ತಮ
 ಕೃಮ್ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಅಬ್ಬಿ-ಅಬ್ಬಿ, ಅನ್ನೈಯಾಮ್ - ರಕ್ಷಕನಾಗುವವನೇ,
 ಶೆಮ್-ಕೆಂಪಾದ, ಮಡಲ್-ವೊಗ್ಗುಗಳು, ಮಲರುಮ್-ವಿಕಸಿಸುವ, ತಾಮರೈ-
 ತಾವರೆಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳ, ಮುನಮ್ - ಜಲಪ್ರದೇಶಗಳುಳ್ಳ, ತಣ್-ಶೀತಲವಾದ,
 ತಿರುಪ್ಪಳಿದ್ಗಡಿ-ಶ್ರೀ ಪುಳಿಂಗುಡಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ದಾಯ್ ಕಯನಮಾಡಿರುವ
 ವನೇ, ನಮ್ಮುಡೈ-ನಮ್ಮ, ಅಡಿಯರ್-ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಾದ ಸೂರಿವರೈ ಕವೈ-
 ಸಂಭ್ರಮಕೋಲಾಹಲವನ್ನು, ಕಣ್ಣು-ನೋಡಿ, ನಾಮ್ - ನಾವು, ಉಳನ್ನು-
 ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ, ಕಂಪ್ತು ಅನಸ್ತಿಸಿ, ಉಳಮ್ - ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ವಲಮ್ ಕೂರ-
 ಪ್ರೇಮಾವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪರಾಗುವಂತೆ, ಮಡ ಇವ್ವುಲಕರ್ - ಮನ್ನಮತಿಗಳಾದ ಈ
 ಲೋಕದವರು, ಕಾಣು - ಕಾಣುವಂತೆ, ನೀ-ನೀನು, ಒರುನಾಳ್ ಒಂದುದಿನ
 ವಾದರು, ಎಬ್ಬಳ್ ಕಣ್ ಮುಕವೈ-ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮುಂದೆ, ಇರುನ್ನಿಡಾಯ್-
 ಒಂದು ಇರಬೇಕು.

(ಸ. ಗಾ-೮ ||)—

ಅಸ್ಯಾಕಂ ದುಃಖಹನ್ತಾ ತ್ವಮಿಹ ದಿವಿಪದಾಂ ತತ್ರ ಸಂರಕ್ಷಕೋಽಸಿ
 ಶ್ರೀಮಾ! ಮನ್ನಾಥ! ಶೇಷೇ ಸರಸಿಜದ್ವಚಿರೇ ಶ್ರೀಪುಣ್ಣುಡೈಭಿವೈ |
 ಕ್ಷೇತ್ರೇ ಭಕ್ತೋತ್ತಮಾನಾಮಿಹ ಭುವಿ ಮಹಿತಾನನ್ತಕೋಲಾಹಲೈರ್ಗಃ
 ಸುಸೇವ್ಯೋ ಲೋಕದೈತ್ಯೋ ಭವ ನಯನಪಥೇ ಜಾತು ಜಾಸ್ಯಾಕಮಿತಃ||

ತಾ : ನಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಳುವವನೇ! ದೇವತೆ
 ಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಕಮಲಭರಿತ ಜಲಪ್ರದೇಶಗಳುಳ್ಳ ತಿರುಪ್ಪಳಿಂ
 ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಯನಮಾಡಿರುವವನೇ! ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಾದ ಸೂರಿವರೈ ಸಂಭ್ರಮ
 ವನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವು ಅನಸ್ತಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಾವರವಕೂಗುವಂತೆ, ಮನ್ನ
 ಮತಿಗಳಾದ ಈ ಲೋಕದವರು ಕಾಣುವಂತೆ, ನೀನು ಒಂದುದಿನ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳ
 ಮುಂದೆ ಒಂದು ಇಂತಿರಬೇಕು.

(೮) ಎಜ್ಜಿಳ್‌ಕಣ್ಣು ಕಪ್ಪೇ ಯುಲಕಾ'ಕಳಲ್ಕಾ ಮಿಣ್ಣೆ
ಯಡಿತೊಡುವೊದಿಟ್ಟುಣ್ಣೆ,
ತಬ್ಬಿಳನ್ನಾರತ್ತಮದು ತೊಲ'ವಲತ್ತಾಲ್
ತಲೈತ್ತಲೈಚ್ಚಿ ಹನ್ನ ಪೊಕ್ಕಿಪ್ಪ,
ತಿರುಳ್‌ತೇರ್ ಮಾಡ ತಿರುಪ್ಪಳಿತ್ತು ಡಿಯಾಯ್
ತಿರುಮೈಕುಂದತ್ತುಳಾಯ್ ತೇವಾ,
ಇಜ್ಜಿಣ್‌ಮಾಳ್‌ಲತ್ತಿದನುಳುವೊರುನಾಳಿರುಂದಾಯ್
ವೀಡ್‌ಮಿಡಬೊಡ್ಡೆಣ್ಣೆ.

ಪ್ರತಿ ಎಜ್ಜಿಳ್-ಕಣ್ಣು, ಶೇರ್ - ಸೇರುವಂತೆ, ಮಾಡ-(ಉನ್ನತವಾದ) ಉದ್ದರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಪ್ಪಳಿಟ್ಟು ಡಿಯಾಯ್-ಶ್ರೀಪುಳಿಂಗುಡಿಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವವನೆ!, ತಿರುಮೈಕುಂದತ್ತು-ಶ್ರೀ ಮೈಕುಂಡಲ್ಲಿ, ಉಳಾಯ್ ಇರುವವನೆ!, ತೇವಾ - ಈ ಸಾಲಧ್ಯವುಳ್ಳ ತೇಜಸ್ವಿಯೇ, ಎಜ್ಜಿಳ್‌ಕಣ್ಣ ಮುಕಪ್ಪೇ-ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ, ಉಲಕಾ'ಕಳ - ಈ ಲೋಕವಾಸಿಗಳು, ಎಲಿಮ್ - ಎಲ್ಲರೂ, ಅಡಿ ಇಣೈ-ನಿನ್ನ ನಾದಯುಗಳವನ್ನು, ತೊಲುದು - ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಎಲುದು - ಎದ್ದು, ಇಟ್ಟಾಳ್ಳಿ-ಕಾಳಿಸಿ, ತಬ್ಬಿಳ್-ತಮ್ಮ ಅನ್ನು - ಭಕ್ತಿಯು, ತರ - ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವಂತೆ, ತಮದು-ತಮ್ಮ, ತೊಲ'ವಲತ್ತಾಲ್ - ಸೂಕ್ತಿಗಳಿಂದ, ತಲೈತ್ತಲೈಚ್ಚಿ ಹನ್ನ ಪೊಕ್ಕಿಪ್ಪ-ಒಬ್ಬರಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಬಿದ್ದು (ನಾನು ನಾನು ಎಂದು ಮುಂದೆಬಂದು), ಪೊಕ್ಕಿಪ್ಪ-ಪೂಜಿಸುವಂತೆ, ಇಮ್‌ರಣ್-ಈ ವಿಶಾಲವಾದ, ಮಾಳ್‌ಲತ್ತು-ಮಹಾಸೃಥವಿಯಲ್ಲಿ, ಇದನುಳುಮ್-ಈ ಶ್ಲೇಷದಲ್ಲೂ, ವೀಡ್‌ಮಿಡಬೊಡ್ಡೆಣ್ಣು-ಬೆಜಯಮಾಡಿರ.ವಂತೆ, ಒರುನಾಳಿ-ಒಂದುದಿನ, ಇರುಂದಾಯ್-ಬಂದು ಇರು.

(ಸ. ಗಾ-೮).

ಚನ್ನಾವಾಸ್ತೆತ್ತ ಸೌಧೈರ್‌ವಿಲಸತಿ ಮಹಿತೇ ಶ್ರೀಪುಳಿಟ್ಟು ದ್ವಾಭಿಪ್ಪೇ
ಶ್ಲೇತ್ರೇ ಮೈಕುಂಡು ಪ್ರಯಾಮಸಿ ಕೃತವಸಕೇ! ದೇವ! ಲೋಕಾ ಯಥಾ ತ್ವಾಮ್ |
ವಾದಾವೊಣಪ್ರಣಾಮೈರಸಕೃದುಪರಿ ಚೋಪ್ಪಾಪ-ಸಮ್ಪಾರ್ಥನಾರ್ಚಾ-
ಸೋಪ್ರಾದ್ಯೈಸ್ಸಂಕ್ರಿಸ್ತಾಸ್ಪೃಶ್ವಹಮಹಮಿಕಯಾ ತ್ವಂ ತಥಾ
ಸ್ಯಾತ್ ದೃಶ್ಯಃ ||

ಕಾ|| ಹಸ್ತನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ ಉನ್ನತವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆ
ಗಲುಳ್ಳ ತಿರುಪ್ಪಳಿಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವನೇ! ಕ್ರೀ ವೈಕುಂಡ್ವಕ್ಷೇತ್ರವಾಸಿಯಾದ
ವನೇ! ದೇವದೇವನೇ! ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಈ ಲೋಕವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ
ಪಾದಯುಗಲವನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಎದ್ದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯು ಪರಿಪೂರ್ಣ
ವಾಗಿದಂತೆ ತಮ್ಮ ಸೂಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬರಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು
ಪೂಜಿಸುವಂತೆ, ನೀನು ಈ ಮಹಾಪೃಥವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ
ಬಂದು ಇರು

(೯) ವೀಶ್ವಹಿಡು ಅಣ್ಣು ವಿಯೇಕೋಳ

ಮಾಳಾಲತ್ತಿದನುಳುಮಿರುಂದಿಡಾಯ್, ಅಡಿಯೋಮಾ
ಪೋಶ್ವಿಯೋವಾದೇ ಕಣ್ಣಿಣ್ಣುಕುಳಿರ
ಪ್ರದುಮಲರಾಕತ್ತೈ ಪ್ಪರುಕ,
ಕೋಶ್ವಿಯೋವಾಳೈ ತನ್ನೆಲಾಡುಕಳುಮ್ ಶೋಮ್ ಪಣೈ
ತ್ತಿರುಪ್ಪಳಿಡ್ನುಡಿಯಾಯ್,
ಕೂಶ್ವಿಯೋವಾಳುರರ್ ಕುಲಮೊದಲರಿನ್ನ
ಕೂಡುವಿನೈಪ್ಪಡೈಕಳ್ ವಲ್ಲಾನೇ.

ಶ್ರೀ|| ಕೋಶ್ವಿಯೋ - ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕವಾದ, ವಾಳೈ - ಬಾಣಗಳು,
ಕಣ್ಣಿಲಾಡು - ಕೆಂಪುಪದವೊಂನ ನಡುವೆ, ಉಕಳುಮ್ - ಕುಡಿದಾಡುವ, ಕ್ಕಿಯಮ್ -
ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ಪಣೈ - ನೀರಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಪ್ಪಳಿಂಗುಡಿಯಾಯ್ -
ಕ್ರೀ ಪುಳಿಂಗುಡಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವವನೇ!, ಕೂಶ್ವಿಯೋ (ವಿರೋಧಿಗಳಿಗೆ)
ಯಮನಾಗಿ, ಅಕುರರ್ ಕುಲಮ್ - ರಾಕ್ಷಸಕುಲವನ್ನು, ಮೂಡಲ್ - ಮೂಲಪರ್ಮವು
ವಾಗಿ, ಅರಿನ್ನ - ಕತ್ತರಿಸಿದ, ಕೂಡುವಿನೈ ಪಡೈಕಳ್ - ಕೂರಕೃತ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಆಯುಧ
ಗಳನ್ನು, ವಲ್ಲಾನೇ - ವಶೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವವನೇ, ಅಡಿಯೋಮ್ - ದಾಸ
ಭೂತರಾದ ನಾನು, ಪೋಶ್ವಿ - ಮಂಗಳಾಶಾಸನಮಾಡಿ, ಓವಾದೇ - ಎಡೆಬಿಡದೆ,
ಕಣ್ ಕಣ್ಣೆ - ನೇತ್ರದ್ವಯವೂ, ಕುಳಿರ - ಆದ್ರ್ವವಾಗಿ, ಪ್ರದುಮಲರ್ - ಪೂಜನ
ಪುಷ್ಪದಂತೆ ಇರುವ, ಅಕತ್ತೈ - ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಕರೀರವನ್ನು, ಪರುಕ - ಅನುಭವಿಸು
ವಂತೆ, ವೀಶ್ವಹಿಡು ಅಣ್ಣು - (ನಿನ್ನ ಮೂಲಾತ್ಮಮೊಡನೆ) ಬಿಜಯಮಾಡಿ
ವಿಯೇಕೋಳ - ವಿಸ್ತಾರದಿಂದ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ, ಮಾಳಾಲತ್ತಿದನುಳುಮ್ -
ಈ ಮಹಾಪೃಥವಿಯಲ್ಲಿ, ಇರುಂದಿಡಾಯ್ - ಬಂದು ಇರು

(ಸಂಗಾ-ರ)—

ಮಾನಾವಲ್ಯುಕ್ತುಕಾತ್ಯೇ ಸುಮುಚಿರಮಹಿಮಾನ್ವಿತಃ ಸಸ್ಯಾವೃತೇ ಚ
 ಕ್ಷೇತ್ರೇ ಶ್ರೀಮತ್ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಭೂತನಗರೇ ರಾಕ್ಷಸಧ್ವಂಸಿತಸ್ತುಃ |
 ಭಾಷ್ಯಾನಸ್ಯಾಕಮತ್ ಪ್ರಿಯತಮಸುತನೋ! ಮಜ್ಜಕಾಕಾಸನಾರ್ಥಂ
 ದ್ವಶ್ಲೋಕಶ್ಚಶ್ಲೋಕಜನಾನಾಂ ಕೃತವಸತಿರಹೋ! ತ್ವಂ ಭವಾತ್ಪ್ರವ
 ಭೂಮಾನ್ಮಮ್ ||

ಕಾ|| ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕ ಮೀನುಗಳು ಕೆಂಪುಬತ್ತದಪೊರೆನ ನಡುವೆ
 ಕುಣಿದಾಡುವಂತಹ ನೀರುಪ್ರದೇಶಗಳುಳ್ಳ ತಿರುಳ್ಪುಳಿಂಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವವನೇ
 ಅಸುರಕುಲಮೂಲನಾಕಕನಾದ ದಿವ್ಯಾಯುಧ ಧಾರಿಯೇ ಬಾಸಧೂತರಾಜ
 ಸಾವು ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಶರೀರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡಿ
 ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ನೀನು ಬಿಜಯಮಾಡಿ ಈ ಮಹಾವೃಥಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇರು.

(೧೦) ಕೊಡುವಿನೈಪ್ಪಡೈಕಳ ವಲ್ಲೈಯಾಯವುರರಾಕ್ಕಿಡಂಕಡ
 ವಶುರಂಕಳ್ಳಿಡರಶೆಯ್,
 ಕಡುವಿನೈ ನೆಣ್ಣೇ ಯೆನ್ನುಡೈಯಮುದೇ ಕಲಿವಯಲ್
 ತಿರುಪ್ಪಳಿಜ್ಜುಡಿಯಾಯ್,
 ವಡಿವಿಣೈಯಿಲ್ಲಾ ಮಲರಮಕಳ್ ಮುಲೈತ್ರ ನಿಲಮಕಳ್
 ಹಿಡಿಕ್ಕುಮ್ ಮೆಲ್ಲುಡಿಯೈ,
 ಕೊಡುವಿನೈಯೇನುಮ್ ಹಿಡಿಕ್ಕು ನೀ ಯೊರುನಾಳ್
 ಕೂವುದಲ್ ವರುದಲ್ ಶಿಯ್ಯಾಯೇ.

ಪ್ರ|| ಕೊಡುವಿನೈ - ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯಗಳುಳ್ಳ, ಪಡೈಕಳ - ಆಯುಧಗಳನ್ನು,
 ವಲ್ಲೈಯಾಯ್ - ನಿಯಮಿಸುವಂತಹ ಸಮರ್ಥನಾದ, ಅವರರಾಕ್ಕು ದೇವತೆಗಳ,
 ಇಡರಕೆಡ - ಮುಖವು ಕಣ್ತವಾಗುವಂತೆ, ಅಸುರರಾಕ್ಕು - ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ, ಇಡರ
 ಕೆಯ್ - ಕ್ಷೇಪವನ್ನು ಹೀಗುಮಾಡುವ, ಕಡುವಿನೈ - ಅತಿಕ್ರೂರಕೃತ್ಯವಳ್ಳ (ಪದ್ವೀ
 ವಿನಾಶಕರವಾದ), ನೆಣ್ಣೇ - ವಿಷವೇ, ಎನ್ನುಡೈ ಅಮುದೇ - ನನಗೆ ಅವ್ಯತರೂಪನೇ,
 ಕಲಿ ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ವಯಲ್ - ಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ತಿರುಪ್ಪಳಿಜ್ಜುಡಿಯಾಯ್ -
 ಶ್ರೀ ಪುಲಿಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ತಯನಮಾಡಿರುವವನೇ, ವಡಿವು ಶರೀರಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ,
 ಇಡೈಯಿಲ್ಲಾ - ಸದೃಶವಿಲ್ಲದೆ, ಮಲರಮಕಳ್ - ಪದ್ವೀದ್ಭವೆಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ

ದೇವಿಯೂ, ನಿಲಮಕಳ್--ಧೂದೇವಿಯೂ, ಪಿಡಿಕ್ಕುಮ್ - (ಕಮ್ಮ ಮೈದುನಾದ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ) ಹಿಡಿಯುವಂತಹ, ಮಲ್ ಆಡಿಯೈ-ಸುಕುಮಾರವಾದ ಸಾದಗಳನ್ನು, ಕೂಡುವಿನೈಯೇನುಮ್ - ನುಣಾಪಾಪಿಯಾದ ನಾನೂ, ಪಿಡಿಕ್ಕು-ಹಿಡಿಯುವಂತೆ, ನೀ-ನೀನು, ಕೂವುದಲ್-ಕೂಗಿ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳೋಣವನ್ನೂ, ವರುದಲ್ - ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋಣವನ್ನೂ, ಒರುನಾಲ್ ಒಂದುದಿನ, ತೆಯ್ಯಾಯ್-ಮಾಡು

(ಸ-ಗಾ-೮ ||)—

ತೀವ್ರಾಘಾತಾಯುಧಾನಾಂ ಪ್ರಭುವನುರಗಣಾಂ ವೀತದೋಷಾಂ ಕರೋಮಿ
ಪ್ರಭುಂ ಸ್ಯೈವಾ ಸುರಾಣಾಂ ಗಣಮಖಿಲಮಪಿ ತ್ವಂ ಖಲಾನಾಂ ವಿಷಾತ್ಮಾ |
ತ್ವದ್ಭಕ್ತಸ್ಯಾ ಮೃತಾತ್ಮಾ ಮಮ ಶಯಿತಃ ಪುನಿಚ್ಛುಡ್ಯ ಭಿಷ್ಣೋಕ್ತೃ ಪದ್ಮಾ-
ಪೃಥ್ವೀ ದೇವೀಶಂಸ್ಥಂ ಪದಯುಗಮಪಿ ಮೇ ಜಾತು ಕುರಾಣಿ ಕರಸ್ಯಮ್ ||

ತಾ|| ದಿವ್ಯಾಯುಧಧಾರಿಯಾಗಿ ದೇವತೆಗಳ ದುಃಖಶಾಂತಿಗಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸ ಕುಲಪಾತಕನಾದ ಪ್ತಾಮಿಯೇ ? ನಮಗೆ ಇವ್ಯತವ್ವರೂಪನೇ ! ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಸಸ್ಯ ಜೀತ್ಯಗಳನ್ನೂ ತಿರುಳ್ತುಳಿಂಗಳುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪಯನಮಾಡಿರುವವನೇ ! ಅನಾಥ್ಯಶ ದಿವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯೂ ಭೂದೇವಿಯೂ ಕಮ್ಮ ಮೈದುನಾದ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಹಿಡಿಯುವ ನಿನ್ನ ಸುಕುಮಾರವಾದ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಾನೂ ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ವನ್ನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದುದಿನ ಬಾ.

(೧೧) ಕೂವುದಲ್ ವರುದಲ್ ಶಯಾದಿಡಾಯಿಸ್ತು ಕುರೈಕಡಲ್
ಕಡೈನ್ನವ್ ಶ ತನ್ನೈ,
ಮೇವಿನನ್ನಮರನ್ನ ವಿಯಾಪುನಲ್ ಪೊರುನಲ್
ವೆಱುದಿನಾಡ್ ತಡಕ್ಕೋಪ್,
ನಾವಿಯಲ್ ಪಾಡಲಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳೈ ಮಿಮ್ಮೆಯುಮೋರ್-
ಪತ್ತುಮ್ ವೆಲ್ಲಾರ್ ಕಳ್,
ಓವುದಲಿಷ್ಟಿ ಯುಲಕಮ್ ಮೂಜ್ಜೆಳನ್ನಾ ನಡಿಯಿಣೈ
ಯುಳ್ಳತ್ತೋರ್ವಾರೇ.

ಪ್ರ|| ಕುರೈ-ಉದ್ದೋಷವಂ ಮಾಡುವ, ಕಡಲ್-ಸಮುದ್ರವನ್ನು, ಕಡೈನ್ನವ್ ಶ ತನ್ನೈ ಕಡೆದವನನ್ನು, ಕೂವುದಲ್ ಕೂಗಿ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳೋಣವನ್ನೂ, ವರುದಲ್

ಬರೋಣವನ್ನೂ, ಶೆಯಾದಿಡಾಯ್ - ಮಾಡು, ಎನು-ಎಂದು, ಮೇವಿ- ಅವನಿಂದ
ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ನನ್ನ-ಜೆನ್ನಾಗಿ, ಅಮರ-ನ್ನ-ಧರಿಸಿದ, ಎಯ್ಯಾಪುನಲ್-
ಸಮೃದ್ಧಿಬಲವುಳ್ಳ, ಪೊರುನಲ್ ತಾಮ್ರಪರ್ವತದೊಡೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳ, ಮುದಿಸಾಡ್-
ಕರುಳ್ಳುದೊಡೆಯಂಬ ಸಾಡಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಶತಕೋಶ ಶ್ರೀ ಕಠಾರಿ
ಮುನಿಯ, ಸಾವಿಯಲ್ ಸಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ, ಪಾಡಲ್ ಗಾನರೂಪ
ವಾದ ಸೂಕ್ತಿಗಳುಳ್ಳ, ಅಯಿರತ್ತುಳ್ಳ ಮ್ - ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಓರ್-
ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ, ಇವೈಪತ್ತುಮ್ - ಈ ಹತ್ತುಪದ್ಯಗಳನ್ನು, ವಲ್ಲಾರ್-ಕಳ್
ಒಟ್ಟವರು, ಮೂನುಲಕಮ್ - ಮೂರುಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಆಕರ್ಷಾ-ಅಳವವನ,
ಅಡಿಯಣೈ-ಪಾಡಯುಗಳವನ್ನು, ಓವುದಲಿನ್-ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ, ಉಳ್ಳತ್ತು ಮನಸ್ಸು
ಸಲ್ಲಿ ಓರ್ವಾರ್-ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವರು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಉದ್ಭವಿಸಾಡ್ಧಿಧಿಮುಕ್ತಂ ಹರಮುಕಿ ಕಿಲ ಮಾಮಾಹ್ಯಯಾಯಾಹಿ ವೇಶಿ
ಪ್ರಾಚ್ಯಾ ವಾಪ್ರಾಚೀಣಶತ್ವರದಿಪ್ತತನೋತ್ಪಾಮ್ರಕರ್ಣಿತಟೀಶಃ
ವಾಚಾ ಸೂಕ್ತಮಾಲಾಂ ಪೃತಿಮಿಹ ದಶಕಂ ಜಾದ್ವಿತೀಯಂ ಪತನ್ತ-
ಶ್ಚಿತ್ತೀ ಸಿಂಹಂ ವಜ್ರಪ್ತಿ ಸ್ವಯಮಖಿಲಜಗನ್ಮಾನಪಾದಾಬ್ಜಯುಗ್ಮಮ್ ||

ತಾ|| ಸಮುದ್ರಮಥನವಂ ಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಅವನಿಂದ
ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು— ದಿವ್ಯೋರ್ಥ ಸಮೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ತಾಮ್ರಪರ್ವತದೊಡೆ ಸಹಿತ
ವಾದ ಕರುಳ್ಳುದೊಡೆಯ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಶ್ರೀ ಕಠಾರಿಮುನಿವರರು ರಚಿಸಿರುವ
ಗಾನರೂಪವಾದ ಸೂಕ್ತಿಗಳುಳ್ಳ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಈ
ದಶಕವನ್ನು ಒಟ್ಟವರು ಶ್ರೀಲೋಕವನ್ನು ಅಳವ (ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮಾವತಾರದ ಸ್ವಾಮಿ
ಯ) ಪಾಡಯುಗಳವನ್ನೇ ನಿತ್ಯವೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ ಅಭಿನವನ್ನು
ಅನುಭವಿಸುವರು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಏನ್ಮುತ್ಪತ್ತಸ್ಯವ-ನುಕಮ್ಪಿತವನ್ತಮಾದಾ-
ವಾಪನ್ನಧಾಮ್ನಿ ಭುಜಗಾಧಿಕತೌ ಶಯಾನಮ್
ಸ್ಯಾರ್ಪೇಕ್ಷಿತಂ ನುನಿರಯಾದತ ತಂ ದ್ವಿತೀಯೇ
ತಸ್ಯೈಕರೂಪಶಯನೇಽಪಿ ಚ ದುಃಖತೋಽಭೂತ್ ||

(ದ್ವ-ಉ-ಹಾ-ರ-ನಿ)—

ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಮ್ಮಸ್ತಭೂಮಾ ಮಿತಧರಣಿತಯಾ ಪದ್ಮನೇತ್ರತ್ವಯೋಗಾತ್
ಸ್ಯ ತ್ಯಾದ್ಯೈಸ್ಸಂಸ್ಕೃತೈಸ್ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸುಹೃದಾಚ್ಚಿತ್ತೇಜೇನ್ಮಾನನಾಚ್ಚ
ತಾಕ್ಷ್ಯಾಂಸೌ ಪಾಧಿರುಷ್ಪರಿಗಣನಿಸನಾದ್ಯೇವಮಪ್ಪಪತಾದ್ಯೈ-
ರ್ದುಷ್ಯರೋಷ್ಯೋಲನಾದ್ಯೈಸ್ಸುಚಿರಕೃತದಯೋ ಮಾಧವಕ್ಷೇತ್ಯವೋಚತ್ ||

(ಈ ದ್ವಿತೀಯಪಠಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಎರಡನೆಯ ಪಠಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕರ್ತಾರಮುನಿವರರು ತಿರುಚ್ಚೇಲಿಂಗುಡಿ
ಯಿಂಟ ದಿವ್ಯದೇಶದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಅವನ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗ
ಬೇಕೆಂತಲೂ, ಅವನ ಪಾದಾರವಿವೃದ್ಧವೇ ತಮ್ಮ ತಲೆಗೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಬೇಕೆಂ
ತಲೂ, ಅವನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಹಿತನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಮಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಜಯವೂಡಬೇಕೆಂತಲೂ,
ಶ್ರೀದೇವಿಯಿಂದಲೂ ಭಗವೇವಿಯಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಮೃದುಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಹಿಡಿಯ
ಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಅವನ ಪಾದಾರವಿವೃದ್ಧಗಳನ್ನು ತಾವು ಹಿಡಿದುಬೇಕೆಂತಲೂ ಆವೇಕ್ಷಿ
ಸುತ್ತ, ಈ ಪಠಕವನ್ನು ಪಠಿಸುವವರು ಕ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರದ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಾಡ
ಯುಗಳವನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಅನನ್ತಾನುಭವನಂ ಮಾಡುವರೆಂದು ಕಲವನನ್ನೂ
ಸೂಚಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

—:ೃ:—

ಶ್ರೀಃ

ನವಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ತೃತೀಯಪಠಕ.

(ಓರಾಯಿರಮ್—)

(ಈ ಪಠಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಕರ್ತಾರಮುನಿವರರು ಭಗವಂತನ ಕೀಲಗುಣವನ್ನು
ಅನುಭವಿಸಲು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತಾರೆ.)

(೧) ಓರಾಯಿರಮಾಯುಲಕೇಳಿಕ್ಕುಮ್,

ವೇರಾಯಿರಮ್ ಕೊಣ್ಣಾದೋರ್ ಸುಡುಡೈಯು,

ಕಾರಾಯಿನ ಕಾಳನನ್ಮೇನಿ ಯಿನಳ್,

ನಾರಾಯಣನ್ ನೆಜ್ಜಿಳ್ ಪಿಗಾವಪನೇ.

ಪ್ರ|| ಓಂ ಒಂದೊಂದು ಸಾಮವೂ, ಆಯಿರಮಾಯ್-ಸಹಸ್ರ, ಸಹಸ್ರವಾಗಿ, ಉಲರು ಮೂ-ಸಹಸ್ರಲೋಕಗಳನ್ನೂ (ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ), ಅಕಲ್ಮಷ-ರಕ್ಷಿಸತಕ್ಕ ಪೇರ್-ಸಾಮಧೇಯಗಳು, ಆಯಿರಮ್-ಸಹಸ್ರವನ್ನೂ, ಕೊಣ್ಣದಿ-ಪಡೆದಿರುವ, ಓಂ-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ, ಪೀಡು-ಮಹಿಮೆಯನ್ನು, ಉಡೈಯೇ-ಉಳ್ಳವನಾದ, ಕಾಳ ರಾರಾಯಿಣ-ಕಾಳಮೇಘಾಚ್ಯಾಮನಾದ, ವರ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ (ಅಪ್ರಾಕೃತವಾದ), ಮೇನಿಯಿರ್-ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳ, ಸಾರಾಯಣಿ ಅವನೇ-ಸರ್ವಮೂಲಧೂತನಾದ ಸಾರಾಯಣಿನೇ, ನಜ್ಜಳ್ ಪಿರೀ-ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು.

(ಸೆ ಗಾ ರ ||) -

ವಿಕ್ಯಕನಾಮ ಒಹುಧಾ ಜಗತಾಂ ಚ ರಕ್ಷಾಂ
ಕರ್ತುಂ ಕ್ಷಮಂ ಭವತಿ ! ನಾಮಸತಪ್ರವಾಚ್ಯಃ
ವೀಲಾಮ್ಬುದಾಭಸುತನುಕ್ಯುಭದಿವ್ಯರೂಪೋ
ಸಾರಾಯಣೋ ಒಪ್ರಕಿವಃ ಪವ ಕಿಲ ಪ್ರಭುಃ ||

ಶಾ|| ಒಂದೊಂದು ಸಾಮವೂ ಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರವಾಗಿ ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಕ್ತವಾದ ಸಹಸ್ರಸಾಮಗಳುಳ್ಳ, ಮಹಾಮಹಿಮನಾದ ವೀಲಮೇಘಾಚ್ಯಾಮನಾದ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳ ಸಾರಾಯಣನೇ ನಮ್ಮ (ಮಹೋಪಕಾರಕನಾದ) ಸ್ವಾಮಿಯು.

(೨) ಅವನೇ ಯಕಲ್ ಘಾಲಮ್ ಪಡೈತ್ತಿಡನ್ನಾಳ್,
ಅವನೇ ಯುಂ ದುಣ್ಣಾಮಿಚ್ಚೆನ್ನಾ ನಳೆನ್ನಾಳ್,
ಅವನೇ ಯವನುಮೆವನುಮೆವನುಮೆ,
ಅವನೇಮುತ್ ಶಿಲೈಮುಮೆತ್ತಿನಮೇ

ಪ್ರ|| ಅಕಲ್-ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ, ಘಾಲಮ್ ಪ್ರಕಂಚವನ್ನು, ಪಡೈತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಇಡನ್ನಾ- (ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ) ಉದ್ಧರಿಸಿದ, ಅವನೇ-ಅವನೇ, ಅವನೇ-ಅವನೇ, ಅ-ಅ-ಅ-ಧೂಮಿಯನ್ನು, ಉಣ್ಣು-ಭಕ್ಷಿಸಿ, ಉಮಿಱ್ನಾ-ಉಗಿದವನೂ, ಅಳನ್ನಾ- ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ) ಅಳದವನೂ, ಅವನುಮ್ ಅವನುಮ್ ಅವನುಮ್-ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇಂದ್ರರೂ, ಅವನೇ-ಅವನೇ, ಮುಱು-ಮುಕ್ಕು, ಎಲ್ಲಾ ಮುಮ್-ಸಕಲ ಜೀತನಾಜೀತನಗಳೂ, ಅವನೇ-ಅವನೇ ಎಂದು, ಅತಿಶ್ಲಘನೀ-ಅಳದವನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸೃಷ್ಟೀಮಿವಾಂ ಚ ವಿತತಾನುಯಮೇವ ಸೃಷ್ಟಾಪ
ಜೋದ್ಧೃತ್ಯ ಭವ್ಯಣಕರೋಽಪಿ ಪುನಶ್ಚ ಸೃಷ್ಟಾಪ |
ಮಾತಾ ಚ ಪಾದತಲತಸ್ತುಮಮೇವ ಸೃಷ್ಟಿ-
ಸ್ತಿತ್ಯನ್ತಃಪುಂಜ್ಞ ಸಕಲಂ ಚ ತಮೇವ ವಿದ್ಮಃ ||

ತಾ|| ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ (ವರಾಹ
ರೂಪಿಯಾಗಿ) ಉದ್ಧರಿಸಿದವನೇ ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ ಪುನಃ ಉಗಿದು ಅಳಿದು
ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇಶ್ವಾದಿರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಜೀವಜಾಜೀವಿತಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ
ಇದಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ಇದೇವಷ್ಟೆ !

(೩) ಆತೀಂದ್ರನ ವೇದವೆರುವುಮ್ ಪೂರುಳು ನೂಲಕಳು,
ಆತೀಂದ್ರನ ಕೊಳಕ ಅರುಮ್ ಪೂರುಳಾದಲೆ,
ಆತೀಂದ್ರನರೆಲ್ಲಾಮರಿಯೈ ವಣಜ್ಜು,
ಆತೀಂದ್ರನರ್ ನೋಯಕಳುಕ್ಕುಮರುನ್ನೇ

ಪ್ರ|| ಆತೀಂದ್ರನ-ತಿಳಿದವುಗಳಾದ, ವೇದ-ವೇದಗಳ, ಅರುಮ್-ಪೂರುಳು-
ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ, ನೂಲಕಳು - ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರೇತಿ
ಹಾಸ ಪೂರಾಣಾದಿ ಕಾಸ್ಮಿಕಗಳಿಂದ, ಅರುಮ್ ಪೂರುಳಾದಲೆ ತಿಳಿಯಲು ಅಶಕ್ಯ
ವಾದ ವಸ್ತುವೆಂದು, ಆತೀಂದ್ರನ - ತಿಳಿದಂತೆ, ಕೊಳಕ - ಅಂಗೀಕರಿಸಬಹುದು.
ಆತೀಂದ್ರನರ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ - ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ವೈದಿಕರೆಲ್ಲರೂ, ಆರಿಯೈ - ಪಾಪಹರ
ನಾದ ಹರಿಯನ್ನು, ವಣಜ್ಜು-ಸಮಸ್ಯರಿಸಿ, (ಅವನನ್ನೇ) ನೋಯಕಳು-ಸಂಸಾರ
ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು, ಅಣುಕ್ಕುಮ್ - ಭೇದಿಸುವ, ಮರುನ್ನು - ದಿವ್ಯಾತ್ಮಧನೆಂದು,
ಆತೀಂದ್ರನರ್ - ತಿಳಿದಿರುವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ವೇದಾನ್ತಗುಪ್ತಪರಮಾರ್ಥ ಸರ್ಮಿತ್ ರಾಸ್ತೃಪ-
ರೇನೋಽಪ್ರಮೇಯ ಇತಿ ವಿಸ್ತಿತಮೇವ ತತ್ತ್ವಮ್ |
ಪ್ರಾಜ್ಞಾತ್ವ ವೈದಿಕವರಾ ಹರಿಮೇವ ಸತ್ತ್ವಾ
ವ್ಯಾಧಿಚ್ಛಿದಂ ಶಿವ ವಿದುಃ ಪರಮೌಷಧಂ ತಮ್

ತಾ|| ನೇಡಗಳ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ
ತಿಳಿಯಲು ಅಶಕ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವೆಂದು (ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು) ತಿಳಿಯಬಹುದು,
ಪ್ರಾಚ್ಯರಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾವಹಸನಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅವನನ್ನೇ
ಸಾಸಾರವ್ಯಾಧಿಸಾಶಕವಾದ ದಿವ್ಯಾಪಧವೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವರು

(೪) ಮರುನ್ನೇ ಸದ್ಗುಣ ಪೋಕಮರಿಚ್ಚಿತ್ಕಣ್ಣಿ,
ಪೆರುನ್ನೇವು ಕುಡ್ಡಾಬ್ಬಳ ಪಿದ್ವುಮುಮ್ ಪಿರಾಕ್,
ಕರುನ್ನೇವನೆಯ್ಯಾಕ್ ಕಣ್ಣಿಕ್ ವಿಣ್ಣಿ ಲಕಮ್,
ತರುನ್ನೇವೆನ್ನೆ ಚೋರೇಲ ಕಣ್ಣಾಯ್ ಮನಮೇ.

ಪ್ರ ಸದ್ಗುಣ - ಸಮ್ಯ, ಪೋಕ ಭೋಗದ, ಮಕ್ಕಿಚ್ಚಿಕ್ಕು-ವೈದ್ಯಗಿ,
ಮರುನ್ನೇ ಪರ್ಧಕವಾದ ಅವ್ಯವಹಾರ, ಎನು-ಎಂದು, ಪೆರುಮ್-ದೇವರ್ - ಮಹ
ನೀಯರಾದ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ, ಕು - ಅಬ್ಬಳ - ಸಮೂಹಗಳು, ಪಿದ್ವುಮುಮ್ -
(ಪ್ರೀತ್ಯತಿತಯದಿಂದ) ಕೂಗುವವು ಪಿರಾ-ಅನ್ನಹ ಸ್ವಾಮಿಯು (ಮನೋಹ
ಕಾರಕನು) ಕರುಮ್-ದೇವ-ಶ್ಯಾಮಲವ್ರಾಹ್ಮಣನು, ಎವ್ವಾ-ಸಮ್ಯನ್ನು
ವರೀಕಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಕಣ್ಣಿ-ಸರ್ವಸುಲಭನಾದ ಕೃಷ್ಣನು, ಎಣ್ ಉಲ
ಕಮ್ - ಪರಮಪದ ಭೋಗವನ್ನು, ತರುಮ್ - ಕೊಡುವವನಾದ, ದೇವನ್ನೆ -
ಆ ದೇವಾಧಿದೇವನನ್ನು, ಮನಮೇ - ಮನಸ್ಸೇ, ಚೋರೇಲ ಕಣ್ಣಾಯ್
ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡದೇ ಇರು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)--

ದಿವ್ಯಾಪಧಂ ಪರನುಮೇವ ಕಿಲಾಪ್ತದೀಯಂ
ಭೋಗಾವಳೇರಿತಿ ಚ ಸೂರಿನಸ್ಯ ಪ್ರತುಷ್ಠೈಃ |
ಸಪ್ತಾರ್ಥತಃ ಪ್ರಭದಸೌ ಮಮ ನೀಲವರ್ಣಃ
ಕೃಷ್ಣೋ ಮುಕುನ್ದ ಇತಿ ನಾನಸ ! ಮಾ ತ್ಯಜ್ಯನಮ್ ||

ತಾ|| ನಮ್ಮ ಭೋಗವರ್ಧಕವಾದ ಪರಮಪದವೆಂದು (ಅವನನ್ನೇ)
ಮಹನೀಯರಾದ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳು ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅನ್ನಹ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ ನೀಲಮೇಳಶ್ಯಾಮನಾದ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ !
ಪರಮಪದಭೋಗವನ್ನು ಕೊಡುವವನಾದ ಆ ದೇವಾಧಿದೇವನನ್ನು ನೀನು
ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡದೇಡ.

(೫) ಮನಮೇ ಯುನ್ಮೇತ್ರ ವಲವಿನ್ಮೇಯೋನಿರನ್ತರಂ,
ಕನಮೇ ಶೋಭಿಸೇನಿದಂ ಶೋರೇಲ ಕಣ್ತಾಯಂ,
ಪುನಮೇವಿಯ ಪುನನ್ಮನ್ಮುಘಾಯುಲಭೈಲ
ಇನಮೇದಮಿಲತಸ್ಯ ಯಡ್ ಏದಮೇ

ಪ್ರ|| ಮನಮೇ - ಮನಸ್ಸೇ, ಉನ್ಮೇತ್ರ - ನಿನ್ನನ್ನೆ, ವಲ ಏನ್ಮೇಯೇ - ಮಹಾನಾಶವುಳ್ಳ, ಸಾನು, ಇರನ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಕನಮೇ ದೃಢವಾಗಿ, ಶೋಭಿಸೇ - ಹೇಳಿದೆನು, ಇದಂ ಇದನ್ನು, ಶೋರೇಲ ಕಣ್ತಾಯಂ - ಕೈಬಿಡದೆ ರಕ್ಷಿಸು. (ಯಾವುದನ್ನು ಎಂದರೆ-) ಪುನಮ್ - ಕನ್ನ ಸ್ಥೂಲವಲ್ಲ, ಮೇವಿಯ - ಬೆಳೆದ, ಪುನಮ್ ರಮ್ಯನಾದ, ಕಣ್ ಕೀರ್ತನಾದ, ಹ್ಯುತಾಯ ಅಲ್ಪಲ್ - ತುಳಸಿಯಮಾಲೆಯುಳ್ಳ, ಏದಮ್ - ಯಾವಪ್ರಕಾರದಲ್ಲೂ ಇನಮ್ ಇಲಾಸ್ಯೆ - ಕನಗೆ ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಆಡೈವದುಮೇ ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬುವುದನ್ನು

(ಸ-ಗಾ ರ ||)-

ಹೇ ಚಿತ್ತ ! ಮಹಾವಿವಶೋ ಒರಮಿಹಾರ್ಥಮೇ ತ್ಯಾ-
ಮೇತತ್ಪರಂ ಸುದೃಢಮೇವ ಪುನಃ ಪುನಶ್ಚ
ದಿವ್ಯಾಕಿರನ್ಮುತುಲಸೀನ,ಜಮಪ್ರಮೇಯಂ
ವಿತ್ಯಂಭಜ ತ್ವನುಸಮಂ ! ನ ಹಿ ಜಾತು ಮುಚ್ಛತಃ ||

ಕಾ|| ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ ! ನಿನ್ನನ್ನು ಮಹಾನಾಶವುಳ್ಳ ಸಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ-“ ರಮ್ಯವಾಗಿಯೂ ಕೀರ್ತನವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ತುಳಸೀಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಅನನ್ಯದೃಢನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ನೀನು (ಎಂದಿಗೂ ಬಿಡದೆ) ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು ”

(೬) ಆಡೈವದುಮೋದಯಾರ್ ಮಲರಮಜ್ಜೈ ಶೋಭಿ,
ಮಿಡೈವದುಮೇತುರರಕ್ಕು ವೆಮ್ ಪೋರಕಳೇ,
ಕಡೈವದುಮ ಕಡಲುಳವೊದಮ್, ಎಕ್ ಮನಮ್,
ಉಡೈವದುಮವತ್ತ್ಯ ರೋರುಹ್ನುಕವೇ.

ಪ್ರ|| ಮೂರನೆಯದ್ದು ಪದ್ಮವಾಸಿನಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು, ಅಣಿ ಆರಂ-
ಭರಣಿಗಳಿಂದ ಭರಿತವಾದ, ಕೋಳ - ಕೋಳುಗಳನ್ನೇ, ಅಡ್ಡವದುಮ್
ಆಶ್ರಯಿಸೋಣವೂ, ಅಶುರರಾಕ್ಷು - ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ನೆಮ್ ಪೋರ ಕಳೇ - ಕಡ್ಡರ
ವಾದ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನೇ, ಮಿಡ್ಡವದುಮ್ - ಉಂಟುಮಾಡಿ ಆಶರನ್ನು ಸಾಕಪಡಿಸು
ವುದೂ, ಕಡಲುಳ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಅವುದಮ್ ಕಡ್ಡವದುಮ್ ಅಮೃತವು
ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಮಥವಮಾಡುವುದೂ, (ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ) ಅವ
ತ್ಯಾ - ಆ ಸ್ವಾಮಿಗೇ, ಎ - ನನ್ನ, ಮನಮ್ ಮನಮ್, ಒರುಪ್ಪುಕವೇ -
ಬಿಡದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ಉಡ್ಡವದುಮ್ - (ಶಿಥಿಲವಾಗಿ) ವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಬಾಹುದ್ದಯೇ ಚ ಸಕಲಾಭರಣಾಷ್ಟಕೇ ಶ್ರೀ-
ದೇವಯುಕ್ತ ಸಜ್ಜಮ ಇದಾಸ್ಯ ನಿಶಾಟನಾಶಃ |
ಪ್ರೀತಾಮ್ಬುಧೇಶ್ಚ ಮಥನಂ ತ್ಯಮೃತಾರ್ಥಮಿತ್ಯೇ-
ವೈತದ್ವಿಜಸ್ತೃತಿ ನಿರತಂ ಮನು ಚಿತ್ತಮುಕ್ತೀ ||

ತಾ|| ಪದ್ಮವಾಸಿನಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ ದಿವ್ಯಾಭರಣಭೂಷಿತವಾದ
ಕೋಳುಗಳನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸೋಣವೂ, ರಾಕ್ಷಸಧ್ವಂಸಕವಾದ ಘೋರಯುದ್ಧ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡೋಣವೂ, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅಮೃತವನ್ನು ಕಡೆದು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ
ಹಂಚೋಣವೂ—ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಗೇ ನನ್ನ ಮನಮ್
ಎಂದಿಗೂ ವಶ್ಯವಾಗಿದೆ

(೭) ಆಕಮ್ ಶೇರಂ ನರಶಿಬ್ಬಮದಾಕಿ, ಓರಂ

ಆಕಮ್ ವಳ್ಳುಕಿರಾಲಿ ವಿಳನ್ದಾನುತ್ಯೈ -
ಮಾಕವೈಕುನ್ದಮ್ ಕಾಣ್ಪಿದಣ್ಣು, ಒಕ್ ಮನಮ್
ವಿಕಮೇಣ್ಣು ಮಿರಾಪ್ಪಕಲಿಂಟಿಯೇ.

ಪ್ರ|| ಆಕಮ್—ಒಂದೇ ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಶೇರಂ-ಸೇರಿದ, ನರಶಿಬ್ಬಮದು ಆಕಿ-
ನರವೇಶ ಸುಂದರೀನಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಓರಂ ಆಕಮ್ (ಹಿರಣ್ಯಾಕುರಣ) ಆ ಶರೀ
ರದ ಪಕ್ಷಸ್ಥಲವನ್ನು, ವಳ್ಳಂ ಉಕಿರಾರಿ - ಬಗ್ಗಿ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ನಖಗಳಿಂದ,
ವಿಕಮೇಣ್ಣು - ಸೀಳಿದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಉತ್ಯಾ - ನಿಶ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಮಾಕವೈಕು

ವ್ಯಮ್-ಶ್ರೀ ವೈರುಣ್ಯವನ್ನು, ಕಾಣ್ಯದೊಳ್ - ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ, ಎಕಮನಮ್-
ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು, ಇದಾವ್ಯಕಲ್-ರಾತ್ರಿಯೂ ಹಗಲೂ, ಇಹಿ-ಬೇರೆ ಚಿತ್ತೆಯಲ್ಲದೆ,
ಏಕಮ್ - ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ, ಎಣ್ಯಮ್- ಬಸ್ತಿ ಸುತ್ತಿರುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-d.1)—

ಏಕಾಂ ತನುಂ ಚ ಸರತಾಮುಖ ಸಿಂಹತಾಂ ಯೋ
ಧೃತ್ವಾಽಪೂರ್ವ್ಯ ಸಖ ತೋಽಽಕು ಬಿಭ್ವದ ವಕ್ಷಃ
ವೈಕುಣ್ಠವರ್ತನಮಮಂ ಹಿ ದಿದೃಕ್ಷು ಚಿತ್ತಂ
ಸಕ್ತಸ್ತದಂ ಚ ಕುತುಕಾಕುಲಿತಂ ಮದೀಯಮ್ ||

ತಾ|| ಒಂದೇ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸರವೇಷವೂ ಸಿಂಹವೇಷವೂ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ
ಹಿರಣ್ಯಪುರನ ವಕ್ಷಸ್ತ್ರಲವನ್ನು ತನ್ನ ಹೀಕ್ಷಣ್ಯವಾದ ಸಖಗಳಿಂದ ಸೀಳಿದ ಮಹಾ
ಸ್ವಾಮಿಯು ನಿತ್ಯಸಂಸಾರವಾದ ಶ್ರೀವೈರುಣ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದೇ ತನ್ನ
ಮನಸ್ಸು ರಾತ್ರಿಯೂ ಹಗಲೂ ಏಕವೇ ಕಾರವಾಗಿ ಚಿತ್ತಿಸುತ್ತಿದೆ. ಬೇರೆ
ಚಿತ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವವು.)

(೪) ಇಷ್ಟಿಷ್ಟೋಕ ವಿರುವಿನೈಯುಮ್ ಕಡುತ್ತು,
ಬಸ್ತಿಯಾಕ್ಕೆತ್ತಿ ಪುಕಾವೆತ್ತಿ ಯುಯ್ಯಕ್ಕೊಳ್ಪಾಲ್,
ನಿನ್ನವೇಡ್ನಡಮ್ ನೀಳಿಲತ್ತುಳ್ಳದು,
ಶಿವ ಶೇವರ್‌ಕಳ್ ಕೈಲೊಪ್ಪವಾರ್‌ಕಳೇ.

ಪ.1 ಇರುವಿನೈಯುಮ್ - ಪ್ರಣಾಪಾನರೂಪ ದ್ವಿವಿಧಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ,
ಇಷ್ಟೋಕ ಇಲ್ಲದೆ ತೋಗುವಂತೆ, ಕಡುತ್ತು ನಾಶಪಡಿಸಿ, ಬಸ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತವಿ
ಯೊಡನೆ ಸೇರಿ, ಆಲ್ಪೈ - ದೇವಾದಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ, ಪುಕಾವೈ - ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ
ಇರುವಂತೆ, ಕುಯ್ಯಕ್ಕೊಳ್ಪಾಲ್ (ಬೇತನಂ) ಉಚ್ಚೇವನವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ
ವನು, ನಿನ್ನ - ನಿಂತಿರುವ, ನಿನ್ನವೇಡಮ್ ಶ್ರೀ ವೇದ್ಯಪಾದ್ರಿಯು, ನೀಳ್
ನಿಲತ್ತು ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಉಳ್ಳದು ಇರುತ್ತಿದೆ ಶಿವು - ಅವರ
ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಯೋಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಕೈಲೊಪ್ಪವಾರ್‌ಕಳೇ - ಅಂಬಲಿಮಾಡುವಂತೆ,
ಶೇವರ್‌ಕಳ್ - ದೇವತೆಗಳು (ನಿತ್ಯಸೂರಿಸದ್ವಶರಂ.

(ಸ-ಗಾ-ಕ ||)—

ಪ್ರಥಮಂ ಚ ದ್ವಿವಿಧಕರ್ಮಭಲಂ ಪ್ರವೇಶಂ
 ದೇಹೇಷು ಬಾಹಿ ನಿವಿಧೇಷು ನಿವಾರ್ಯಾ ಹಾಸ್ಯಾತ್ |
 ಉಚ್ಚೇವಯತ್ ಜಗತಿ ಭೂತಿ ಚ ವೇಶ್ಯತಾದೌ,
 ತಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಸಾಧ್ಯಲಿಪ್ತುಃ ಕಿಲ ಸಂತಿ ದೇವಾಃ .

ಕಾ: ಪುಣ್ಯಜಾಪರಹಿತ ದ್ವಿವಿಧಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಾಕಪಡಿಸಿ, ಸಾಸಾವಿಧ ಪ್ರಾಕೃತಕರಣ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ನಿವಾರಣಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಉಚ್ಚೇವವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯು ನಿಂತಿರುವ ಶ್ರೀವೇಶ್ಯತಾದ್ರಿಯು ಈ ವಿವಾಲಕಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅತ್ರಯಸಿ ಅಂಜಲಿ ಮಾಡುವವರೇ ನಿತ್ಯಮೂರಿಗಳು (ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧರು).

(ಕ) ತೋಷುದು ಮೂಮಲರ್ ನಿರಾಕುತರ್ ದೂಪಪ್ರಾಪ್ತಿಯು,
 ಎಷ್ಟುದುಮೆನ್ನು ಮಿದು ಮುಕ್ತ ಯಾದಲಿಲ್,
 ಪೂದಿಲ್ ತೋಲ್ಪುಕಳ್ ಪಾಮ್ಪುಣೈ ಪ್ರಳೈಯಾಯ್,
 ತ್ತೂವುಮಾಂತಿಯೇನುನ ತಾರ್ಕಳಿ.

ಪ್ರ|| ಮಾ ಮಲರ್-ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪವನ್ನ, ನೀರ್-ಅರ್ಘ್ಯಸಾಧ್ಯಾದಿ ಕೀರ್ತನವನ್ನ, ಕುಡರ್-ಪೂಜಮ್-ದೀಪಧೂಪಗಳನ್ನ, ಕೊಣ್ಣು-ತೆಗೆದುಕೊಂಚು ಹೋಗಿ, ಕೊಡು-ಸೇವಿಸಲು, ಎದುದುಮ್-ಸನ್ನದ್ಧರಾಗೋಣ. ಎನ್ನು ಮಿದು-ಎಂದು ಹೇಳೋಣವು, ಮುಕ್ತ-ಅಧಿಕವು. ಆದಲಿಲ್-ಅದುದರಿಂದ, ಪ್ತೂದು-ಆರಾಧಿಸಲು ಅಕಲ್ಯನೇನು ದೋಷವು, ತಲ್-ಅಲ್ಲದ, ತೋಲ್ಪುಕಳ್-ಅನಾದಿ ಸಿದ್ಧವಾದ ಸೌಖ್ಯವಾದಿ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಪಾಮ್ಪುಣೈ-ಶೇಷಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಳೈಯಾಯ್ - ಶಯನಮಾಡಿರುವವನೇ, ಉನಣಲ್ - ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ತ್ತೂವುಮ್-ಅಪ್ಪು-ಸೇವಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು, ಅತಿಯೇ-ಅಳಿಯನು.

(ಸ-ಗಾ-ಕ ||)—

ಪ್ರಪ್ತಂ ಚ ತೀರ್ಥಮಪಿ ದೀಪಸುಧೂಪಯುಕ್ತಂ
 ಸ್ವೀಕೃತ್ಯ ಚಾಚಾರ್ಯಕಮುಕ್ತುಕಶಾಪಿ ಮಾ ಭೂತ್
 ವಿನಂ ಸುತೀಲಮನುಭಂ ತವ ಶೇಷಕಾಯ್ |
 ಪಾದಾಂಜ್ವಲಂ ತವ ಕಥಾನ್ಯ ಭವೀ ! ತ ವೇದ್ಯ

ಪಾ|| "ಕಾಳ್ಕುಳವಾಡ ಪುಷ್ಪವನ್ನೂ ಕೀರ್ತನವನ್ನೂ ದೀನಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೇರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಸತ್ಯವ್ಯರಗೋತು" -ಎಂದು ಹೇಳು
ವುದೂ ಕೂಡ ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಆದುದರಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲು ಅತಕ್ಕನೊಬ್ಬ ದೋಷವೂ
ಇಲ್ಲವೆ ಆನಾದಿಸಿದ್ಯವಾದ ಸೌಕೀಯಕ್ಕಾಗಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಪರಿವೃದ್ಧನಾದ ಕೀರ್ತ
ನಾಯಿಯೇ! ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನ ಸೇರುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ನಾನು ಅರಿಯೆನು

(೧೦) ತಾಳೆತೂಮುರೈದಾ ನುನದಾನ್ರಿ ಪೂರ್,
 ಪಾಳೆಕೋಳ್ ನೀಳ್ ಮುಖವಳಿ ಯುನಾನ್ರಿ ಕತ್ತಾಳ್,
 ಆಳೆರಾಯ್ ತೋವುದುಮುಮರರಾಳೆ,
 ನಾಳುಮೆಕ ಪುರಕೋಳ್ ವುನಶೀಲಮೇ.

ಪ್ರ|| ಪಾಳತಾಳುಮುರೈಯೂ ಪಾಳುಗಳುಳ್ಳ ಪಾಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬ್ರಹ್ಮನು,
ಉಪದು ಉನ್ನಿಯೂ-ನಿನ್ನ ಸಾಧಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವನು, ಪಾಳಕೋಳ್-
ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ನೀಳ್ಮುಖ-ಮಹಾಪರಶುನನ್ನು, ಅಳಿ-ಧರಿಸಿರುವ ರುದ್ರನೂ, ಉ
ಅಕ್ಕತ್ತಾ-ನಿನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವನು; ಆಳೆರಾಯ್-ಕೀರ್ತನಭೂತರಾಗಿ, ತೋ
ವುದುಮು-ಸೇವಿಸುವವರೂ, ಅಮರರಾಳೆ-ದೇವತೆಗಳು, ನಾಳುಮೇ-
(ಹೀಗೆ ನಿರವಧಿಕವಾದ) ನಿನ್ನ ಕೀಲವನ್ನೇ, ನಾಳುಮು-ಪ್ರತಿದಿನವೂ (ಸರ್ವಕಾಲ
ದಲ್ಲೂ), ಎರ ಏನು ಹೇಳಿ, ಪುಕ್ಕೊಕೋ - ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವೆನು? (ಯಾವ
ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲೂ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲಾರೆನು-ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸು-ಗಾ-ರ ೧)—

ಪದೋದೈವೋಽಪಿ ತವ ನಾಭಿಸಮುದೈವೋಽಪಿ !
ರುದ್ರಸ್ತಿಕೂಲಭೃದಯು ತವ ಪಾರ್ಶ್ವಭೂತಃ |
ಕೀನಾಶ್ಚ ದೇವಾನಾಶ್ಚಾಪಿ ಸಮಿ ಭಕ್ತಾಃ !
ಕೀಲಂ ತವಾನಿಕಮಹನ್ನು ಕಥಂ ಸ್ತವೀಮಿ ? ||

ಪಾ|| ಪದೋದೈವನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ನಿನ್ನ ಸಾಧಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು.
ತ್ರಿಕೂಲಾದಿ (ಪರಕು) ಧಾರಿಯಾದ ರುದ್ರನೂ ನಿನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವನು.
ಕೀರ್ತನಭೂತರಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇವಿಸುವವರು ದೇವತೆಗಳು (ನಿತ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳು).
ನಿರವಧಿಕವಾದ ನಿನ್ನ ಕೀಲವನ್ನೇ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ನಾನು ಯಾವ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ
ಸ್ತುತಿಸುವೆನು ?

(೧೧) ತೀಲಮೆಲ್ಲೈಯಿಲಾನದಿವೇಲ್, ಅಣಿ
 ಕೋಲೇಲ್ ಕುರುಕೂಂ ಚ್ಚೆಡಕೇಡವಳ್, ಶೋಲ್
 ಮಾಲೈಯಾಯಿರತ್ತಳ್ಳಿವೈ ಪತ್ತಿ ನಿನ್
 ಪಾಲಂ, ಮೈಕುನ್ದಮೇಱುದಲ್ ಪಾನ್ಮೈಯೈ.

ಪ್ರ) ತೀಲಮ್ ತೀಲಗುಣಕ್ಕೆ, ಎಲ್ಲೈಯಿಲಾನ್ - ಎಲ್ಲೈಯಿಲ್ಲದವನು
 (ನಿರವಧಿ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವನು), ಅಡಿಮೇಲ್ - ಪಾದಗಳಮೇಲೆ, ಅಣಿ - ಅಲಂಕಾರ
 ವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿತವಾದ ಕೊಲ ದಡ ನೀನು ಮಾಡ, ನಾಳ್ - ಎತ್ತರವಾದ,
 ಕುರುಕೂಂ ಶ್ರೀ ಕುರುಕುಪ್ಪುಮು, ಕಡಕೋಪಳ್ - ಶ್ರೀ ಕರಾರಿಮುನಿಯು, ಶೋಲ್
 ಮಾಲೈ - ಸೂಕ್ತಮಾಲೆ ಮಾಡ, ಆಯಿರತ್ತಳ್ - ಸಕಲ ಪದ್ಯಾವಳಿಯಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೆ
 ಪತ್ತಿನಿ - ಈ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳ, ಪಾಲಂ - ಅಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳವರು, ಮೈಕುನ್ದಮ್ -
 ಪರಮಪದವನ್ನು, ನಿಜುದಲ್ - ಕಟ್ಟುವುದು, ಪಾನ್ಮೈ ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವು | ನಿಶ್ಚಿತ
 ಮಾಡುದು |

(ಸ-ಗಾ-ರ ||):-

ನಿಸ್ಸೀಮುತೀಲ-ಹರಿಪಾದಸರೋಜಯ್ಯಗೈಂ
 ಸೋದಕುಂ ಪರಾರಿಂತನೋತ್ ಕುರುಕುಪ್ಪುರೇಶಃ |
 ಸಾಹಸ್ರಸೂಕ್ತಿಸಂಕಂ! ದಶಕಂ ತದೇತ-
 ದ್ವೈಕುಣ್ಯಸಪ್ತಮಕರಂ ಪತಕುಂ ಜನಾನಾಮ್ ||

ತಾ) ನಿಸ್ಸೀಮುತೀಲನಾದ ಭಗವಂತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ
 ಸಮರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸುತರೂಪವಾದ, ಶ್ರೀ ಕರಾರಿಮುನಿಯು ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಾವಳಿಯಲ್ಲಿ
 ಈ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವುಳ್ಳವರು ಪರಮಪದವನ್ನು ಹತ್ತುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ
 ಮಾಡುದು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||):-

ನಾರಾಯಣೇ ಮಯಿ ಸತಿ ಸ್ವಭರಾರ್ಥಜನ್ಮಾ
 ನಾರ್ಹಾ ತನೇತಿ ವಿಭುನಾ ಬಹುಮಾನಭಾಜಾ |
 ಆವಿಷ್ಕೃತಾಂ ನಿರವಧಿಂ ನಿಜತೀಲವತ್ತಾ-
 ಮನ್ಮಾದೈಶೀಮಸುಬಧಿನ ಮುನಿಸ್ತುತೀಯೇ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ನೈಕಶ್ರೀನಾಮವಕ್ಷ್ಯಾಪ್ತಗದುದಯಸುಸಂಸ್ಕೃತನಾಂವೈರ್ಯಾರಿತ್ಯಾ-
ದ್ವಾನಾನೈಸ್ತೀಕ್ಷ್ಯ ಸ್ಯ ಹೇಯಪ್ರತಿಭಟಫಟೀಶ್ರೀನಾಮ ತ್ತಿಮತ್ಯಾತಾ |
ಪ್ರಹ್ಲಾದಾಹ್ಲಾದಕತ್ಯಾದ್ಯುಷಾರಿಕಟೀ ಸನ್ನಿಧಾನಾದಿಕ್ಯಕ್ಟೇ-
ತ್ಯರ್ವಾದೇಸ್ಸಾನ್ವದಾನಾದಕಥಿ ತುದುಪತಿ ಶ್ವೀಲರತ್ನಾ ಕರೋಜಸಾ ||

(ಈ ಶ್ಲೋಕಿಯದೆತಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಮೂರನೆಯದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶಂಕರಿಮುನಿವರರು ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವ
ವನ್ನು ಮಾಡಲು ತಮ್ಮವನನ್ನಿಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಿ, ಅವನ ನಾರಾಯಣತ್ವ-ಸೈಷ್ಟ್ಯಕ್ಕಿಂತ
ಲಯ ಕರ್ತೃತ್ವ-ಸಂಸಾರವ್ಯಾಧಿನಾಶಕದಿವ್ಯೋಷಧತ್ವ ಪರಮಕವಭೋಗವಾತ್ಮತ್ವ-
ದಿವ್ಯತುಳಸೀಮಾಲಾಭರತ್ವ ಅವ್ಯಶಮುಪನಕರತ್ವ-ನರಸಿಂಹತ್ವ-ಪೀಂಕಬಾದೀ,
ಕ್ಷರತ್ವ-ಸುವಾಸಾಧ್ಯತ್ವ-ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿ ದೇವಮಾಣ್ಡುಲ ಸೇವ್ಯತ್ವಾದಿ ಮಹಿಮೆ
ಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, ಈ ದಶಕ ನೆಲೆನದಿಂದ ಪರಮಪದ ಪತ್ರಸ್ತಿಯೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ
ಇರುತ್ತಾರೆ.

—೪—

ಶ್ರೀಃ

ನವಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಚತುರ್ಥ ದಶಕ.

(ಮಯ್ಯಾರ್ಕರುದ್ರಾಣಿ—)

ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀಶಂಕರಿಮುನಿವರರು ತನ್ನ ಚಕ್ರಧಾರಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಪಟ್ಟು, ಅವನ ಅನುಭವಾತಿಕಯದಿಂದ
ಸನ್ನುಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ)

—

- (೧) ಮೈಯ್ಯಾರ್ಕ ಕರುದ್ರಾಣಿ ಕಮಲಮಾಲರವೇಲಿ,
ಶ್ರೀಯ್ಯಾರ್ಕ ತಿರುಮೋರ್ವಿನಿಲ ಶೇರ ತಿರುಮೋಲೇ,
ಮಯ್ಯಾರ್ಕ ತುಡರಾಡ ತುರಿತಬ್ಬಿಮುನ್ನಮ್
ಕೈಯ್ಯಾ ಉನ್ನೈ ಕೃಣಿ ಕೈರುದುಮೇ ಕಣ್ಣೇ.

ಮೃ! ನೈ ಆರ್ - ಅಚ್ಚವದಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ, ಕರುಮಾಳಯ್ಯ-ನೀನ
ವರ್ಣವುಳ್ಳ ನೇತ್ರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಕಮಲನಾಲೂಮೇಶ್ವರ - ತಾವರೆ ಹೊಸದ
ಮೇಲೆ ವಾಸವಾದವನು, ಕೆಪ್ಪಾಳ - ಪದ್ಮವರ್ಣಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು, ತಿರು
ಮಾರ್ವನಿಲ್ ಕೇರ ವಕ್ಷಸ್ಥಿಲದಲ್ಲ ಸೇರುವಂತೆ, ತಿರುಮಾಲೇ- (ವ್ಯಾಮೋಹವುಳ್ಳ)
ಪ್ರಿಯಾಪತಿವಾದವನೇ, ಮೆಯ್ ಆರ್ - ಕನ್ಯಾಪತಿಪ್ರಿಯಾದ ಕೂಡಿದ, ಶುರ್-
ಚ್ಚಾಲೆಯುಳ್ಳ, ಆದಿ-ಚಕ್ರವೇಂದ್ರ, ಶುರಿ - ದೇವತರೂಪವಾದ ಸುಳಿಗಳುಳ್ಳ,
ಕಬ್ಬಮ್-ಕಬ್ಬವನ್ನ ಎಮ್ಮಮ್-ಧರಿಸುವ, ಕೈಪಾಳ-ಹೆತ್ತವಳುಳ್ಳವನೇ !
ಉನ್ನೈ ನಿನ್ನನ್ನು, ಎಳೆಣ್ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕಾಣ-ಸದಾಪರ್ವತಮಾಡಲು,
ಕರುಮಮ್-ಅಶನತುಪ್ಪು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನೀಲಾಚ್ಚಾನುಕ್ತನಯನಾ ಕಮಲೋದ್ಯವಾಂ ಹಂ
ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಸ್ತವಕ್ಷ್ಯಮಿಭರ್ತಿ ಹಿ ಪದ್ಮವರ್ಣಮ್ |
ಪ್ರೀಮಾ! ಸುದರ್ಶನಸುಖಜ್ಯೋಧರಂ ಕರಾಭ್ಯಾಂ
ತ್ವಾಂ ದ್ರಷ್ಟುಮಿಚ್ಛತಿ ಸದಾ ನುನು ನೇತ್ರಯುಗ್ಮಮ್ ||

ತಾ|| ನೀಲಾಂಜನಾಲಂಕೃತನಯನಾದ ಕಮಲನಾಸಿನಿನಾದ ಪದ್ಮ
ವರ್ಣಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ತನ್ನ ವಕ್ಷಸ್ಥಿಲದಲ್ಲಿ ಸೇರುವಂತೆ ವ್ಯಾಮೋಹ
ವುಳ್ಳ ಪ್ರಿಯಾಪತಿಯೇ ಕಬ್ಬಚಕ್ರಗಳನ್ನು ಹೆತ್ತವಳಿಂದ ಧರಿಸುವವನೇ !
ನಿನ್ನನ್ನು ಸದಾಪರ್ವತಮಾಡಲು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಶನತುಪ್ಪಿವೆ.

(೨) ಕಣ್ಣೇ ಯುನ್ನೈ ಕ್ಕಾಣ ಕ್ಕರುದಿ, ಎಕ್ ನೆಪ್ಪಾಮ್,
ಎಣ್ಣೇ ಕೊಣ್ಣ ತಿನ್ನೈಯುದಾಯ್ ನಿನ್ನಿಯವ್ವುಮ್,
ವಿಣ್ಣೇರ್ ಮುನಿವರ್ಕ್ಕುನುಮ್ ಕಾಣ್ಪಾರಿಯಾಯೈ,
ನಣ್ಣಾಡೊಡೆಯೇನೈ ನಾನತ್ತೈಪ್ಪೇನೇ.

ಪ್ರ|| ಕಣ್ಣೇ-ನನಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಮನೇ !, ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು,
ಕಾಣ-ಸದಾ ಪರ್ವತಮಾಡಲು, ಕರುದಿ-ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ, ಎಕ್ ನೆಪ್ಪಮ್-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು,
ಎಣ್ಣೇ ಕೊಣ್ಣ - ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಗಳುಳ್ಳ, ತಿನ್ನೈಯಾಯ್-ಮನೋರಥಗಳುಳ್ಳದು
ದಾಗಿ, ನಿನ್ನ-ನಿಂತು, ಇಯಮ್ಮಮ್-ಕೂಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾಣ-ಸಾನು, ವಿಣ್ಣೇರ್-
ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ, ಮುನಿವರ್ಕ್ಕು-ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳಿಗೂ, ಎಮ್ಮಮ್-

ಯಾವಾಗಲೂ, ಕಾಣ್ಬ-ಕಾಣುವವಕ್ಕೆ, ಅರಿಯಾಯ್ತೆ ಅಶಕ್ತನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು, ಸಣ್ಣದು ಒಬ್ಬಿಯೇ-ಆಶ್ರಯವೆ ಇರಲಾರೆನು, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೇ-ತ್ವರೆಯಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮನ್ನೇತ್ರರೂಪ! ತವ ದರ್ಶನಕಾಂಕ್ಷಯೋದಂ
ಚಿತ್ತಂ ಮನೋರಥಕಲ್ಪಮೂಲಮ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಮ್
ದೇವಾದಿಭಿಶ್ಚ ಮುನಿಭಿಶ್ಚ ನ ಶಕ್ಯತೇ ಯೋ
ಹ್ರಸ್ವಂ ಶಮಿಷ್ವರಹಮದ್ಯ ಕಿಲಾಪ್ಯಯಾಮಿ ||

ಹಾ! ನನಗೆ ನೇತ್ರಪ್ರಾಯನಾದವನೇ! ನಿನ್ನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಬಹು ಮನೋರಥಗಳುಳ್ಳದುಡಾಗಿ ಎಂತು ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸಫಕಾದಿ ಮುನಿಗಳಿಗೂ ಕಾಣಲು ಅಶಕ್ತನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದಲು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ

(೩) ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೇನಾಂಕ ನಾಯಕೋಶ್ಚ ವಾಲಾಲಂ.

ಕುಶ್ವತ್ಥಾಮನೇ ವೋಲ ವೆನ್ನುಳ್ಳವಂ ಕುಶ್ವತ್ಥಾಮನೇ,
ಮುಶ್ವತ್ಥಾಮನೇ ಕುಶ್ವಮೆಡುತ್ತಾನಿರೈ ಕಾತ್ತಾಯಂ,
ಪಿಶ್ವತ್ಥಾಮನೇ ಸದರೂಪನೇ ವೇದಮುನೇನೇ

ಪ್ರ|| ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೇನಾಂಕನಾದಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವ, ಅಡಿ-ಶಿವಭೂತನಾದ, ನಾಯಕ-ಅಬ್ಬನಾದ ನಾನು, ಎ - ನನ್ನ, ಕುಶ್ವಮ - ಮನಸ್ಸು, ನಾಯ-ನಾಯಯ್ಯ, ಕೋಶ್ಚವಾಲಾಲ - ವಕ್ರವಾದ ತನ್ನ ಬಾಲದಿಂದ, ಕುಶ್ವತ್ಥಾಮನೇ ವೋಲ-ಕೂಗಿ ತನ್ನ ಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ, ಕುಶ್ವಮನೇ-(ನಿನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ) ಶಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಮು - ಆಗ (ಇಂದ್ರನು ಪ್ರತಿಕೂಲನಾದಾಗ), ಮುಶ್ವತ್ಥಾಮನೇ-ಮುಳೋಸ್ಯರೆ, ಕುಶ್ವಮ-ವರ್ತನವನ್ನು, ಎಡುತ್ತ-ಎತ್ತಿ, ಅನಿರೈ-ಕುಸಂಭವವನ್ನು, ಕಾತ್ತಾಯಂ - ರಕ್ಷಿಸಿದವನೇ, ಅರುಳ್ - (ನಿನ್ನ) ಕೃಪೆಯು, ಪಿಶ್ವತ್ಥಾಮನೇ-(ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ) ತಪ್ಪಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಎನ್ನು-ಎಂದು, ವೇದಮುನೇನೇ-ಮುನಿಶ್ವೇತನನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದೂರಾಯತಸ್ಯ ಮಮ ಮಾನಸಮಸ್ತಿ ಖಿನ್ನಂ!
 ಭವನಂ ವ್ಯನಕ್ತಿ ಚ ಯಥಾ ಶ ನಕಸ್ಯೈವೈಷಾತ್,
 ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧರಣತಃ ಪಶುವಾಃ ಕಸ್ತ್ವಂ!
 ಕಿಂ ತೇ ದಯಾ ತು ನ ಭವೇನ್ಮಯಿ ಚೇತಿ ದೂಯೇ ||

ಶಾ|| ಅಕ್ಕಾದಿಂದ ದುಃಖಭೂತನಾದ ಏನ್ನ ಮನಸ್ಸು (ಸಾಯಿಯು ಕನ್ನ
 ವಕ್ರವಾದ ಬಾಲದಿಂದ ಕೂಗಿ ಕನ್ನ ಭವನವನ್ನು ಯಜಮಾನನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ)
 ಏನ್ನ ಕಷಯದಲ್ಲೆ ಕಿಳಿಲವಾಗುತ್ತಿದೆ ಆ ಪುನಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯನ್ನು ತಡೆ
 ಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಗೋಸಂಘವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದವನೇ! ಏನ್ನ
 ಕೃತೆಯು ಕನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದೆನೇ.

(೪) ಉಣುವದಿದುವೆಷ್ಟುನಕ್ಕಾಲ್ಪತ್ತು, ನಿರ್ಜಕಣ್
 ಪೆಣುವೆದೆದು ಕೊಲೆಷ್ಟೆ ವೇದ್ಯಯೋಗ ನೆಷ್ಟುವಾ,
 ಮುಣಕಲ್ ಕೆಯ್ಯುವಾ ಏಣವರ್ ದಾನವರಕ್ಕಟ್ಟುವಾ,
 ಅಣಿವೆದೆಯ ವರಯಾಂವ ವೆಪ್ಪಾನೇ.

ಪ್ರ|| ಏಣವರ್ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ದಾನವರಕ್ಕು ದಾನವರಿಗೂ, ಎಣುವಾ
 ಯಾವಾಗಲೂ, ಅಣಿವೆದೆ ಅರಿಯ-ತಿಳಿಯಲಶಕ್ತನಾದ, ಅರಿಯಾಯ-ನಕಸಿಂಹ
 ರೂಪಿಯಾದ, ಅಮಾನೇ-ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಇದು-ಈ ಏನ್ನ ದಾಸ್ಯವೇ, ಉಣುವದು-
 ಉದ್ದೇಶ್ಯವೇ, ಎಣು-ಎಂದು, ಉಣಕ್ಕು ನಿನ್ನಗೆ, ಅಲ್ಪಹಿತ್ತಿ-ದಾಸಭೂತನಾಗಿ,
 ನಿರ್ಜಕಣ್ ನಿನ್ನ ಸಂಸ್ಥಿಭೃದ್ವ, ಪೆಣುವದು (ಸಾಣು) ಪಡೆಯುವುದು, ಎದುಕೊಳ್-
 ಯಾವುದೋ, ಎಣು-ಎಂದು, ವೇದ್ಯಯೋಗ-ಅಷ್ಟಾಕವ ಕನ್ನ, ನೆಷ್ಟುವಾ-ಮನಸ್ಸು
 ಮುಣಕಲ್ ಕೆಯ್ಯುವಾ-ಕೃತವಡುತ್ತಿದೆ

(ಸ-ಗಾ-ಪ ||)—

ದೀವಾದಿಪಾಪವಗಣಸ್ಯ ಚ ನಿರಸಿಂಹ!
 ತ್ವಂ ದುರ್ಗವೋಽಸಿ ತನ ಕೇಶತಯೈವ ಧನ್ಯಾಃ |
 ಕೇಲಮಾ ಚ ದೀಪ್ಯವಿಭವಾಕ್ತವ ಕಿಂ ಭಜನೋ
 ಭ್ರಾಂತಾ ವಯಂ ತ್ವತಿ ಮನೋ ಮಮ ಸೀದತೀದಮ್ ||

ತಾ|| ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ದಾನವರಿಗೂ ಕಳೆಯಲಶಕ್ತನಾದ ನರಸಿಂಹರೂಪಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಈ ನನ್ನ ದಾಸ್ಯವೇ ಉದ್ದೇಶ್ಯವೆಂದು ನಾನು ದಾಸಭೂತನಾಗಿ ನನ್ನ ಪಾಪಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದನ್ನು ಪಡೆಯುವೆನೋ?—ಎಂದು ಅಜ್ಞಾನವನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕ್ಲೇಶಪಡುತ್ತಿದೆ.

(೨೧) ಅರಿಯಾಯವಮಾನ್ಯೈ ಯಮರರ ಪಿರಾನ್ಯೈ,
ಪರಿಯಾನ್ಯೈ ಪ್ಪಿರಮನ್ಯೈ ಮುಕ್ ಪಡ್ವತ್ತಾನ್ಯೈ
ವರಿವಾಳರವಿನನ್ಯೈ ಪ್ಪಳೈಕೊಳಕ್ಕಿನ್ಯೈ,
ಕರಿಯಾಣ್ ಕುಲ ಕಾಣ ಕ್ಕರುದುಮ್ ಕರುತ್ತೈ.

ಶ್ರೀ| ಅರಿ ಅಯ ವಿದೋಧಿವರ್ತಕನಾದ, ಅವಮಾನ್ಯೈ-ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಅಮರರ-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ಪಿರಾನ್ಯೈ - ನಿರ್ವಾಹಕನಾದವನನ್ನು, ಪರಿಯಾನ್ಯೈ-ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವುಳ್ಳವನನ್ನು, ಮುಕ್ ಪಿರಮನ್ಯೈ ಪಡ್ವತ್ತಾನ್ಯೈ-ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನನ್ನು, ವರಿ-ರೇಖೆಗಳನ್ನೂ, ವಾಲ್-ಕಾನ್ತಿಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ, ಅರವಿ ಅಣ್ಣ - ಶೇಷರೂಪಿಯಾದ ತಯನದಲ್ಲಿ, ಪಳೈಕೊಳಕ್ಕಿನ್ಯೈ - ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಕರಿಯಾಣ್ ಶ್ಯಾಮಲಮೂರ್ತಿಯನ್ನು, ಕ್ಕುಲ-ಅವನ ದಾಸರು ಮೊದಲಾಗಿ, ಕಾಣ-ಕಾಣಬೇಕೆಂದು, ಕರುತ್ತೈ-(ನನ್ನ) ಬುದ್ಧಿಯು, ಕರುದುಮ್-ಆಶೆಪಡುತ್ತಿದೆ.

(೨-೩-೨ ||)—

ದೇವಾತ್ಮನಾಶಮಮರಾಧಿಪತಿಂ ಪ್ರಭುಂ ನಃ

ಸೃಷ್ಟೇ ವುರೈವ ಚತುರಾನವರ್ಗಹೇತುಮ್

ಶೇ ಷಕಾಯುಸಮುದಾರಸುನಿಲವರ್ಣಂ

ಶ್ವಾಂ ತ್ವತ್ಪದಾಬ್ಜಮುಪಿ ಮೇಲಿಪ್ಪಿ ದಿದೃಕ್ಷು ಚಿತ್ತಮ್ ||

ತಾ|| ವಿದೋಧಿವರ್ತಕನಾಗಿಯೂ, ನಿತ್ಯಸೂರಿಶ್ವರನಾಗಿಯೂ, ಮಹಾ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತನಾಗಿಯೂ, ಚತುರ್ಮುಖಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾಗಿಯೂ, ಶೇಷಕಾಯಿಯಾಗಿಯೂ, ಶ್ಯಾಮಲಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನೂ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಆಶೆಪಡುತ್ತಿದೆ.

(೨) ಕರುತ್ತೇ ಯುನ್ಮೈ ಕ್ಕಾಣಕ್ಕರುದಿ, ಎಕ್ ನೆನ್ಮೈ
ತ್ತಿರುತ್ತಾಕ ವಿರುತ್ತಿನೇಕ್ ತೇವರ ಕಳೈಲಾಂಮ್,
ವಿರುತ್ತಾ ವಿಳಬ್ಬುಮ್ ತುಡರ್ ಚೋದಿಯುಯರೆ
ತೋರುತ್ತಾ, ಉನ್ಮೈಯುಳ್ಳುಮೆನ್ನೈಳ್ಳುಮುಕನ್ನೇ.

ప్ర॥ శరుత్తీ- (తనగి) ముబ్బొద్దొక్కనాడవనే, ఊన్నే-నిన్నన్ను, కాణ-కాణదేలేందు, శరుద్ది-ఆకరట్టు, ఎ-నేబ్బాత్తు-నన్న మనస్సునల్లి ఇరుట్టు ఆక-స్థిరవాగి ఇరుత్తివే- (నిన్నన్ను) ఇట్టుకొండిను. కేవల శక్తిల్లామా-నిశ్శబ్దరిగళిల్లా, విరుత్తా- (వృద్ధనాద) అదిభూకనాద స్వామియే, విళబ్బుమా- ప్రకాశికువ, కుడర్- ప్రభయిళ్ళ, తోది- తేదోమయనాగి, యురత్తు- పరమపదదల్లి, ఒరుత్తా- అద్వితీయ నాడవనే, ఎ శార్వమా నన్న అస్త్రాకరణవు, ఊన్నే-నిన్నన్ను, ఊకన్దు- అక్కత్త ప్రితియొడనే, ఊళుమా-ఆనుభవిసుత్తిద.

(శ-గా-ర॥) —

మహ్నావ్యభూత! తవ దర్శనకాంక్షయా త్వాం
జిత్తే మమ్యేవ సుదృఢం విసినేక్య మోదే |
దేవాధిదేవ! నుతసా దివి బాద్వితీయ!

త్వాం మే మనోఽనుభవతి స్త్రియవదాది తత్త్వమ్ ||

కా॥ తనగి శావ్యనాద స్వామియే! నిన్నన్ను కాణదేలేందు ఆక రట్టు నిన్నన్ను నన్న మనస్సునల్లి స్థిరవాగి ఇట్టుకొండిను. నిశ్శబ్దరిగ త్తరనే! దివ్యతేదోమయనాగి పరమపదదల్లి అద్వితీయనాగి ప్రకాశికు వననే! నన్న అస్త్రాకరణవు నిన్నన్ను అక్కత్త ప్రితియంద ఆనుభవిసుత్తిద.

(౬) ఊకన్దే యున్నేత్తి యుళ్ళుమేన్నుళ్ళత్తు, ఆకమ్పాల

ఆకన్తానమరన్దే యిడజ్జొణ్ణ వమలూ,

మికుమో తానవక్ వూర్వకలమిరుకొణ్ణా,

నకన్తాయ నరతిర్నమేదాయ వురువే.

ప్ర॥ ఆకమా తా-దృదయదల్లి, అమరన్దే-యొందికొండే, ఇడమా కేణ్ణ- (తనగి) స్థానవన్ను మోడికొందిరువ, కమలూ-దోజరహితనే, మికుమా-పరటల భుజులగళింద కేణ్ణ ఇరువ, తానవక్-దానవనాద హిరణ్యాసురన, ఆకలమా-దికాలవాద. మూర్వ-వృద్ధస్థులవన్ను, ఇరు కేణ్ణ ఆ-ఎరడు సీకాగువంతే, నకమా- ఊగురుగళన్ను, తాయ-జిత్తాగి ఒళగి వ్యాపిజోగువంతే మోడిద, నరతిర్నమదు ఆయ-నరసింహనాద, యురువే - రుద్రవన్ను ఊళ్ళవనే!, ఎ-నన్న, ఊళ్ళత్తు - దృదయద,

ಅಕಮ್ಪಾಲ್-ಅನ್ತರಂಗ್ಯವು, ಉನ್ನೇ-ನಿನ್ನನ್ನು, ಉಕವೇ-ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆಯೇ,
ಉಕ್ಕುಮ್-ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಜ್ಜಿತ್ತವಾಸ! ವಿಮಲ! ಪ್ರಬಲಂ ಚ ದೈತ್ಯಂ
ವಕ್ಷೋವಿದಾರಣಮುಖಾನ್ನಖತೋ ವಿನಾಶ್ಯ !
ತ್ಯಂ ನೂಂಸಿಂಹವಪುಷಾಃ ಕಿಲ ರೋಕವಾಲಂ
ಸ್ತೂಂ ಮೇಽನ್ತಯ್ಯಮನುಭೂಯ ಚಕಾಸ್ತಿ ಹೃಷ್ಯಮ್ ..

ತಾ|| ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ದೋಷರಹಿತನಾದ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ ! ಪ್ರಬಲ ದಾನವನಾದ ಹಿರಣ್ಯಸುರನ ವಕ್ಷಸ್ಥಲವನ್ನು ನಖಗಳಿಂದ
ಸೀಳಿದ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯೇ ! ನನ್ನ ಅನ್ತರಂಗ್ಯವು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ
ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದೆ

(೮) ಉರುವಾಕಿಯ ಅಹಿತಮಯದ್ಗುಳ್ಳೆಲ್ಲಾಮ್,
ಪೊರುವಾಕಿ ನಿಷ್ಠಾನವನೆಲ್ಲಾ ಪೊರ್ನುಳ್ಳೆವ್ವಾ,
ಅರುವಾಕಿಯ ವಾದಿಯೈ ತೇವರ್‌ಕಳ್ಳೆಲ್ಲಾಮ್,
ಕರುವಾಕಿಯ ಕಣ್ಣನ್ನೈ ಕಣ್ಣುಕೊಣ್ಡೇನೇ.

ಪ್ರ|| ಉರುವಾಕಿಯ-ಒಂಪು ಶಾಸ್ತ್ರರೂಪವಾಗಿ ತೋರುವ, ಅಹಿತಮಯ
ದ್ಗುಳ್ಳೆ ಎಲ್ಲಾಮ್-ಜಾರ್ವಾಕ ಬೌದ್ಧ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವೈಶೇಷಿಕ ಸಾಂಖ್ಯ ವಾಚನಿಕ
ಮತಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ, ಪೊರುವಾಕಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಾಗಿ, ನಿಷ್ಠಾ-ನಿಂತವನು, ಅವಗ-ಅವನು,
ಎಲ್ಲಾ ಪೊರ್ನುಳ್ಳೆಮ್-ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ, ಅರುವಾಕಿಯ-ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ
ಯಾದೆ, ಅದಿಯೈ-ಈ ಕಾರಣಭೂತನನ್ನು, ತೇವರ್‌ಕಳ್ಳೆ ಎಲ್ಲಾಮ್-ದೇವತೆಗಳಿ
ಗಿಲ್ಲಾ ಕರುವಾಕಿಯ ಕರ್ತನಾದ, ಕಣ್ಣನ್ನೈ-ಆಶ್ರಿತರಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ (ಗೀತಾಚಾರ್ಯ
ನಾದ) ಕೃಷ್ಣನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದವನನ್ನು, ಕಣ್ಣುಕೊಣ್ಡೇನೇ-(ನಾನು) ಕಣ್ಣು
ಅನುಭವಿಸಿದೆನನ್ನೆ !

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ವಿಕೀರ್ಣವತ್ಪಟುಷಣ್ಮತಭಜ್ಜುಕಂ ತಂ
ಸರ್ವಾಸ್ತರಾತ್ಮಕಮನಾದಿ ಮದಾರೋಲಮ್ ,
ದೇವಾದಿಕಾರಣಮಹಂ ಪುರುಷೋತ್ತಮಂ ಶ್ರೀ
ಕೃಷ್ಣಂ ಮಮ ಪ್ರಿಯಮಿಹಾಸ್ತಿ ನಿಲೋಕ್ಯ ಧನ್ಯಃ ||

ತಾ|| ಅರುವಿಧವಾದ ಚಾರ್ವಾಕಾದಿ ದುರ್ಮತಗಳನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ ಸರ್ವಾತ್ಮಶಾಂತಿಯಾಗುವ ನಿಂತಿರುವ ಆದಿಕಾರಣಭೂತನಾಗಿಯೂ ಸರ್ವದೇವಾಧಿದೇವನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನಾನು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸಿ ಧನ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

(೯) ಕಣ್ಣುಕೊನ್ನೇಕೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೈಯಾರ ಕೃಳಿತ್ತು.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿನೈಯಾಯಿನ ಪದ್ಧತಿಯೊಡನೆ.

ತೋರ್ಣರಾಕೃತಮುದುಣ್ಣು ಚೆನ್ನಿನಾಲ್ಕೈಕಳ್ ತೋನ್ನೇಕೆ,

ಅಣ್ಣುತ್ತಮರರ್ ಪೆರುಮಾನಡಿಯೇನೇ.

ಪ್ರ|| ಎರ ಕಣ್ ಇಣ್ಣ-ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳೆರಡೂ, ಅರ-ಕುಂಬುವಂತೆ, ಕಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣು-ನೋಡಿ ನೋಡಿ, ಕಳಿತ್ತು-ಸನ್ನೋಸಿಸಿ, ಪಣ್ಣೆ-ಅನಾದಿಸಿದ್ಧವಾದ, ವಿನೈಯಾಯಿನ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಪೂಜ್ಞೊಡು-ಸಮಾಸವಾಗಿ, ಅಣ್ಣುತ್ತಮರರ್-ನಾಶಪಡಿಸಿ, ಅಣ್ಣುತ್ತ-ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ, ಅಮರರ್ ವೆರುಮಾ-ನಿತ್ಯಸೂರೇಶ್ವರನಿಗೆ, ಅಡಿಯೇ-ನಿತ್ಯಕೃಪಾಪೂರ್ವಕವಾದ ನಾನು, ತೋರ್ಣರಾಕೃತ-ಅವನ ಭಕ್ತರಿಗೆ, ಅಮುದು ಉಣ್ಣು-ಅಮೃತವಂತೆ ಭೋಗ್ಯವಾಗುವಹಾಗಿ, ಕೊಲ್ ಮಾಲ್ಕೈಕಳ್-ಸೂಕ್ತಿಮಾಲೆಗಳನ್ನು, ಕೊನ್ನೇಕೆ ಕಳಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ನಾಥಂ ವಿಶೋಕ್ತ ಮಮ ಲೋಚನಯುಗ್ಮತೋ ೭ ಹಂ

ಸಮ್ಪತ್ತ್ವ ಏನ ಸಕಲಾಭವಿನಾಶತೋ೭ದ್ಯು |

ಸೂರೇಶ್ವರಂ ದಿವಿಭವಂ ಪ್ರತಿ ದಾಸಭೂತೋ

ಭಕ್ತಾಮೃತಂ * ವ್ಯರಚಯಂ ಮಮ ಸೂಕ್ತಿಹಾರಮ್ ||

ತಾ|| ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳೆರಡೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸನ್ನೋಸಿಸಿ, ಅನಾದಿ ಪಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧ್ವಂಸಮಾಡಿ, ಪರಮಪದಭೂತನಾದ ನಿತ್ಯಸೂರೇಶ್ವರನಿಗೆ ದಾಸಭೂತನಾದ ನಾನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಮೃತಪ್ರಾಯವಾದ ಸೂಕ್ತಿಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಇರುತ್ತೇನೆ.

* ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಕುನಿಮುನಿವರ್ಮರು ಕಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಭಕ್ತಾಮೃತವೆಂದು ತಾನೇ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದ ತನಿಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ “ಭಕ್ತಾಮೃತಂ ವಿಶ್ವಘನಾಘಮೋದನಂ” ಎಂದು ಇದೆ.

(೧೦) ಅಡಿಯಾನವನೆನ್ನೆನಕ್ಕಾರರುಳ್ ಶೆಯ್ಯುವೆ,
ನಡಿಯಾನೈ ನಿತ್ತೈಪುಕ್ಕಡ್ಡುಕ್ಕಾ ಪ್ಪುಳ್ಳಿಕ್ಕ
ಕೊಡಿಯಾನೈ, ಕ್ಕೂಮೆಲುಲಕಮಳೆನ್ನ—
ಅಡಿಯಾನೈ, ಅಡೈನ್ನ ದಿಯೇನುಯೆನ್ನ ವಾತಾ.

ಪ್ರ|| ಇವನು-ಇವನು, ಅಡಿಯಾ ಎನ್ನು-ನನಗೆ ದಾಸನು ಎಂದು, ಎನಕ್ಕು-
ನನಗೆ, ಆರ್-ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ, ಅರ.ಳೆ-ಕೈಮೆರುನ್ನು, ಶೆಯ್ಯುವೆ-ಮಾಡುವೆ,
ನಡಿಯಾನೈ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ನಿತ್ತೈ-ಈ ರಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಶಕ್ತರಿಗೆ ಸಮೃದ್ಧವಾದ,
ಪುಕ್ಕು-ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಆಮೆ ಶಿಷ್ಯ-ರಮ್ಯವಾದ ರೀತಿಗಳುಳ್ಳ, ಪುಳ್ಳಿ - ಗರುಡ
ವಕ್ಷಿಯನ್ನು, ಕೊಡಿಯಾನೈ-ಧ್ವಜವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನನ್ನು, ಕುಣಾಮಲ್-ಅನ್ಯಾತ್ರಯ
ವೆಂಬ ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ, ಉಲಕಮ್ ಆಳನ್ನ-ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಳಿದುಕೊಂಡ,
ಅಡಿಯಾನೈ-ಪಾದಗಳುಳ್ಳವನನ್ನು, ಅಡೈನ್ನು-ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅಡಿಯೇ-ದಾಸಭೂತ
ನಾದ ನಾನು, ಉಯೆನ್ನ ಆತ್ಮ-ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವು ಎಂತಹದೋ !

(ಸ-ಗಾ-೧)—

ದಾಸೋಽಯಮಸ್ಮಿ ಹಿ ಮನೀತಿ ಕೃಪಾಂ ಚ ಪೂರ್ಣಾಂ
ಕೃತ್ವಾನುಯಾಹ ವಿಲಸತ್ತಮುದಾರಕೀರ್ತಿಮ್ ,
ಪ್ರಾಪ್ಯಾಹಮಸ್ಮಿ ಗರುಡಧ್ವಜಮಾಶ್ರಮೇಯಂ
ಲೋಕಪ್ರಮಾಪ್ಯಚರಣಂ ಶರಣಂ ಕೃತಾರ್ಥಃ ||

ಪ|| ಇವನು ನನಗೆ ದಾಸಭೂತನೆಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಕೃಪೆಯನ್ನು
ಮಾಡುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿಯೂ, ಗರುಡಧ್ವಜನಾಗಿಯೂ, ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ
ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಾದಗಳಿಂದ ಆಳಿದುಕೊಂಡವನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು
ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಾನು ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರವು ಅಕ್ಕಡ್ಡುತವಾದುದು !

(೧೧) ಅಹಾಮದಯಾನೈ ಯಡಂತ್ರಿವೆ ತನ್ನೈ,
ಶೇತಾರ್ ವೆಯಲಿ ತೇಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕ್ಕೋಪರ್
ನೊತ್ತೇ ಶೂನ್ಯ ವೋರಾಯಿರತ್ತಳಿಪ್ಪತ್ತಮ್,
ಎತ್ತಾತರುಮ್ ವಾನವರ್ ತಮಿನ್ನುಯೆರ್ಕ್ಕೇ.

ಪ್ರ|| ಅಪ್ಪಾ--ಕಮ್ಮಿಯಾಗದೆ, ಮದೆ-ಮದೆವುಳ್ಳ, ಯಾನ್ತೆ-ಕುವಲಯಾಸೀಡ
ವೆಂಬ ಅನೆಯನ್ನ, ಅಡರ್ತ್ತವಾ ಕನ್ನೆ-ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು,
ಕೀಟು ಆರ್ ವಯಲ್-ಕೆಸರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ತೇ-ರಮ್ಯವಾದ
(ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನ), ಕುರುಕೂರ್ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಕಡಕೋಪ-
ಕ್ರೀ ಕಲಾರಿಮುನಿಯು, ನೂತ್ನ-ಶತಕದಮೇಲೆ ಶತಕವಾಗಿ, ಕೊನ್ನ-ರಚಿಸಿದ,
ಪಿರಾಯಿರಪ್ಪಳ್-ಹಿಂದುಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಇನ್ನತ್ತಮ್-ಈ ದಶಕವು,
ವಾಣವಂಶಮ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳ, ಇ ಗುಯಿರಕ್ಕೇ-ಭೋಗ್ಯವಾದ ಹೃದಯಕ್ಕೆ,
ಏತ್-ಪ್ರೀತ್ಯತಿಶಯವನ್ನು, ಕರುಮ್-ಉಂಟುಮಾಡುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಮತ್ತದ್ವಿಸಪ್ರಮುಖನಂ ಕುರುಕಾಪುರಂತ್ರ-
ಸೊನ್ನಿ(ತುಂ ಕೆಲಾಕ ಶತಕೈಸ್ತು ಕಡಾರಿರೇತಾಮ್ |
ಸಾರಸ್ರಪದ್ಯಸಂಕಂ! ದಶಕಂ ಕಿಲೇದಂ
ಸಮ್ಪಾದಯೇಚ್ಛ ಪರಮಾ ದಿವಿ ಸೂರಿಭೋಗಾಃ ||

ಈ ಸುತ್ತಗಜನಾಕರಣಾದ ಪ್ರೀತ್ಯಷ್ಟನನ್ನು ಕುರಿತು ಕ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಯು
ಕಲಾರಿಮುನಿಯು ಶತಕಗಳಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಇರುವ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ
ದಶಕವು ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಭೋಗ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರೀತ್ಯತಿಶಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದು

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಕೀಲಾಧಿಕಕ್ರಿಯಮುರಸ್ಸುಲತೋ ದಧಾನೋ-
ಽಸ್ಯಾತ್ಮೇಬ್ಬಿಕಂ ನ ದಿಶತೇತ್ಯತಿಮಾತ್ರವಿಶ್ವ-
ಲಬ್ಧಾ ತತಃ ಕಮಪಿ ತಸ್ಯ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ-
ಮದ್ರಾಕ್ಷಮಾಕಮಿತಿ ಸ ಪ್ರಜಹರ್ಷ ತುರ್ಯೇ |

(ದ್ರ-ಉ-ಕಾ-ರ ||)—

ಲಕ್ಷ್ಮೀವಕ್ಷಸ್ತ್ವಭಿವಾಕ್ ಸ್ವಜನಸುಲಭತಾಪರ್ವತೋದ್ಧಾರಣಾದ್ಯೈ-
ರ್ಮುಚ್ಛೇದಯಿತ್ವಾತ್ಮರಾದೇರಬಿಲಸತಿಹಯಾ ನಾಕಿನಾಂ ವೃದ್ಧಭಾವಾತ್ |
ಸ್ವೇಷಾಂ ಹೃದ್ಯಾಸಿತಾಯಾಃ ಸ್ವಜನವತತಯಾ ತತ್ರ ಜಾಸಕ್ತಿಭೂಮ್ಯಾ
ಸ್ವಸ್ವಾಮಿತ್ವಾದಿಬಿನ್ನಾಜ್ಜಗದವತಿ ಹರಿಶ್ಚೇತ್ಯಭಾಸೀತ್ಫರಾಃ ||

(ಈ ಚತುರ್ಥದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಸಾಲ್ವನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶಹಾರಿಮುನಿವರೈರು ಭಗವತ್ಪಾಕ್ಷಾತ್ಪಾರ ವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ, ಅವನ ಶಬ್ದ ಚಕ್ರ ಧಾರಿತ್ವವನ್ನೂ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗೂ ಸನಕಾದಿ ಗಳಿಗೂ ಅವನು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಬೋದಾವನ್ನೂ, ಅವನ ಗೋವರ್ಧನೋದ್ಧಾರಕತ್ವ ವನ್ನೂ, ನದಸಿಂಹರೂಪಿತ್ವವನ್ನೂ, ಚತುರ್ಮುಖ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನೂ, ಪರಮ ಪದಸಾಧಕತ್ವವನ್ನೂ, ಹಿರಣ್ಯಾಕುರ ಪಕ್ಷೋವಿದಾರಕತ್ವವನ್ನೂ, ದುರ್ಮಕಥ್ಯಂಶ ಕತ್ವವನ್ನೂ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡಿ, ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾಮೃತರೂಪವಾದ ಸೂಕ್ತಿಯಾಲೆಯ ರಚನವನ್ನು ಕಾಠ್ಯ ಮಾಡಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮಾವತಾರದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸಿ ಕಾವ್ಯ ಉಚ್ಚೇವಿಸಿದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

—ೞ—

ಶ್ರೀಃ

ನವಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಪೆಚ್ಚುಮದಶಕ.

(ಇನ್ನುಯಿರಚ್ಚೇವಲುವು—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶಹಾರಿಮುನಿವರೈರು ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂಪಡೆದು ಈ ನಾಯಕಿಯು ಪಕ್ಷಿಗಣಗಳನ್ನು ಪಮೋದಿಸಿ ತನ್ನ ವಿರಹನೇವನೆಯನ್ನು ಹೇಳುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ)

(೧) ಇನ್ನುಯಿರಚ್ಚೇವಲುವು ನೀರುಮು

ಕೂವಿಕೊಳ್ಳುಣ್ಣೆ ಜ್ಞೆತ್ತನೈ,

ಎನ್ನುಯಿರನೋವಮಿಣ್ಣೆ ಶೆನ್ನಿಣ್ ಕುಯಿಲ್ ಪೇಡ್ವಕಾಳು

ಎನ್ನುಯಿರಕ್ಕಣ್ಣು ಪಿರಾನ್ಯೆ ನೀರ್ ವರಕ್ಕೂ ವುಕಿಲೀರ್,

ಎನ್ನುಯಿರ ಕೂವಿಕೊಳ್ಳುಡುಬ್ಬಾರಕ್ಕು ಮಿತ್ತನೈ

ವೇಣ್ಣುಮೋ.

ಪ್ರ|| ಕುಯಿಲ್ ಪೇಡ್ವಕಾಳು-ಹೆಣ್ಣು ಕೋಕಿಲ ಪಕ್ಷಿಗಳೇ , ೩೯ ಉಯಿರ್-
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಪ್ರಾಣಭೂತರಾದ, ಕೇವಲಮು-ನಾಯಕ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ೪೦ ಉಯಿರ್

ನೀರುಮ್-ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಯಪ್ರಾಣಭೂತರಾದ (ಪ್ರೀತಕ್ಷಿಗಳಾದ) ನೀವುಗಳೂ, ಕೂವಿಕೊಟ್ಟು-ಪರಸ್ಪರ ಕೂಗಿಕರೆಯಕೊಂಡು ಇಬ್ಬು-ಇಲ್ಲಿ (ನನ್ನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ), ಎತ್ತನೈ - ಎಷ್ಟೋ, ಎಃ ಉಯಿರ್-ನೋವ - ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಬಾಧೆಯಾಗುವಂತೆ, ಮಿಫ್-ಪ್ರೀತಿ - ಸಂಕ್ಷೇಪ ಕಟ್ಟಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿರಿ ಎಃ ಉಯಿರ್-ನನ್ನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಧಾರಕನಾದ, ಕಣ್ಣು ಪಿರಾನೈ - ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ನೀರ್ - ನೀವು, ಪರಕ್ಕು ವುಕಿರೀರ್-ಬರುವಹಾಗಿ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಎಃ ಉಯಿರ್-ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ನನ್ನು, ಕೂವಿ-ಕರೆದು ಅಪಹರಿಸಿ, ಕೊಡುವಾರಾಳೈಮ್ - ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುವ ವರಿಗೂ (ಅಂತಹ ನಿಮಗೂ), ಇತ್ತನೈವೇಣ್ಣುಮೋ-ಇಷ್ಟು ಕಾರ್ಯವು ಬೇಕೋ?

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಜೇ.ಜೇ! ಕೋಕಿಲನಾಯಕಾ! ಪ್ರಿಯತಮ್ಯ! ಕಾಣ್ತೈಸ್ಸಮೇಷಾ ಮಿಫ್-
ಕೂಡೂಯಾತ್ರ ಪುರಕ್ಕ ಮೇ ನ ಕುಯಿತ ಪ್ರೇಮ್ನಾ ಚ ಭೋಗಾರವಾಃ |
ತನ್ನೇ ಪ್ರಾಣವಿವಾಹಕಂ ಕಿಲ! ತ ಮೇ ನಾಥಸ್ತು ಕೃಷ್ಣಂ ಹರಿಂ
ಯೂಯಂ ಜಾಹ್ನುಯಥಾದ್ಯ! ಕಿಂ ಹರಥ ವಾ ತಸ್ಮೈ ಮುವಾಸೂನಿವಾಃ |

ಪಾ|| ಹೆಣ್ಣು ಕೋಕಿಲಪಕ್ಷಿಗಳೇ! ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕಪಕ್ಷಿಗಳೂ ನೀವೂ ಪರಸ್ಪರ ಕೂಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಬಾಧೆಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ಸಂಕ್ಷೇಪ ಕಟ್ಟವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ನನ್ನಿಗೆ ಪ್ರಾಣಧಾರಕನಾದ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನೀವು ನನ್ನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಾವಹಾರಿಗಳಾದ ನಿಮಗೂ ಇಷ್ಟು ಅಡಂಬರವು ಬೇಕೋ?

(೨) ಇತ್ತನೈ ವೇಣ್ಣುವದಪ್ಪನೇಂದ್ರಿ ಅಪ್ಪಿಲ್-ಪೇಡೈಕಾಳ್,

ಎತ್ತನೈ ನೀರುಮ್ ಮಮ್ ತೇವಲುಮ್ ಕರೈನ್ನೇಱ್ಱು ದಿರ್,

ವಿತ್ತಕಳ್ ಗೋವಿನ್ನಳ್ ಮೆಯ್ಯನೆಲ್ಲನೊರುವುಕ್ಕುಮ್,

ಅತ್ತನೈಯಾವಿನಿ ಯೆನ್ನುಯಿರವ್ ಕೈಯದೇ.

ಪ್ರ|| ಅಪ್ಪಿಲ್-ಪೇಡೈಕಾಳ್-ಹೆಣ್ಣು ಅಪ್ಪಿಲ್ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ನೀರುಮ್-ನೀವು ಗಳೂ, ಮಮ್ ತೇವಲುಮ್ - (ನಿಮ್ಮ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ) ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಎತ್ತನೈ-ಎಷ್ಟುನಿಧವಾಗಿ, ಕರೈನ್ನು-ಸಂಕ್ಷೇಪ ರಸದಿಂದ ಧ್ವನಿಭೂತರಾಗಿ ಏಱ್ಱು ದಿರ್-ಕಟ್ಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇತ್ತನೈ-ಇಷ್ಟು ಅಡಮ್ಪುರವು (ಅತಿ ವ್ಯಾಸಾರವು), ವೇಣ್ಣುವದಪ್ಪು-ಬೇರಾದುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಂದ್ರಿ-

ಅಯ್ಯೋ! ವಿಶ್ವಕರ್-ಅಶ್ವತ್ಥಾಂಜಲಿಗಳನ್ನೂ, ಗೋವಿಂದ-ಗೋಪಾಲಕನಾದ ಕೃಷ್ಣನು, ಒರುವರ್ಷಕ್ಕೂ-ಯಾರಿಗೂ ಮೆಯ್ಯನಲ್ಲ-ಸತ್ಯತೀಲವಲ್ಲ. ಇನ್ನಿ-ಹೀಗಾದಮೇಲೆ, ಎರ ಉಯಿರ್ - ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು, ಅವರ ಕೈಯದೇ - ಅವನ ಹಸ್ತಗತವಾದುದೇ, ಅಮೃತನೈ-ಅಗುಪ್ತವಷ್ಟೆ !

(ನ-ಗಾ-ರ)—

ಕಾನ್ತಾಪಕ್ಷಿಗಳಾ! ಪ್ರಿಯೈಸ್ತುತ ಕಥಂ ಸಂಕ್ಷೇಪಶಬ್ದಾನಿವಾ...
ನೇವಂ ಹಸ್ತ! ಚರಂ ಕುರುಧ್ಯ ಇಹ ವಾ? ಹಾ ಹಸ್ತ! ನೈತದ್ವರಮ್ |
ವನಯಾಚೇಷ್ಟಿತವೈಭವಸ್ತು ತು ಹರಿರ್ನೈವಾಸ್ತಿ ಸತ್ಯವ್ರತೋ
ಗೋವಿತ್ಯಸ್ತುತ ಏವ ಹಸ್ತಕಲಿಕಂ ತಪ್ಯಾಸ್ತಿ ಮೇ ಜೀವಿತಮ್ ||

ಹಾ! ಹೆಣ್ಣು ಅನ್ನಿಲ್ ಪಕ್ಷಿಗಳಾ! ನೀವು ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕಪಕ್ಷಿಗಳೊಡನೆ
ನೀಂ ಸಂಕ್ಷೇಪಸದಿಂದ ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಇಷ್ಟು ಅಹಂಬಿಕ
ವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಅಯ್ಯೋ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಂಜಲಿಗಳನ್ನೂ ಗೋವಿಂದನು ಯಾರಿಗೂ
ಸತ್ಯತೀಲವಲ್ಲ ಹೀಗಾದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಅವನ ಹಸ್ತಗತವಾದುದೇ
ಅಗುಪ್ತವಷ್ಟೆ !

(೩) ಅವರ ಕೈಯದೇ ಯೆನದಾರುಯಿರ್ ಅನ್ನಿಲ್ ಪೇಡೈಕಾಳಂ,
ಎವಮ್ ತೊಲ್ಲಿ ನೀರ್ ಕುಡೈನ್ಬಿಡುದಿರ್ ಪುಡೈತೊವೇ,
ತವಮ್ ಶೆಯಾದಿಲ್ಲಾ ವಿನೈಯಾಚ್ಚಿಯೇನುಯಿರಿಬ್ಬನೆ ತೋ
ಎವಮ್ ತೊಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಮ್ ಸುಮ್ಮೇಯ್ ಕೂಕ್ಕುರಲ್
ಕೇಟ್ಟುನೇ.

ಪ|| ಅನ್ನಿಲ್ ಪೇಡೈಕಾಳಂ-ಅನ್ನಿಲ್ ಪ್ರೀಪಕ್ಷಿಗಳೇ, ಎನದು ಆರ್ ಉಯಿರ್,
ನನ್ನ ಮುಲವನಾದ ಪ್ರಾಣವು, ಅವರ ಕೈಯದೇ - ಅವನ ಹಸ್ತಗತವಾದುದೇ.
ನೀರ್-ನೀವು, ಎವಮ್ ಶೊಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ರಸೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕುಡೈನ್ನು ಒಬ್ಬರಿ
ಗೊಬ್ಬರು ಮಿಕೇಭವಿಸಿ ಪೂರೈಸಿ, ಪುಡೈತೊವೇ ಸುನಿಸಿ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ,
ಅಡುದಿರ್ ಅಡುತ್ತೀರಿ, ತವಮ್ ಶೆಯಾದೆ ಇಲ್ಲಾ ಅವನಕಾಗಿ ತನಕ ಪುಣ್ಯ
ವನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇರುವ (ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯಲ್ಲದ), ಎನ್ನೆಯಾಪ್ಪಿಯೇ ಪಾಪಿತ್ವ
ಯಾದ ನನ್ನ, ಉಯಿರ್-ಪ್ರಾಣವು, ಇಷ್ಟು ಉಣ್ಣೋ-ಇಲ್ಲಿ ಉಂಟೋ (ಅವನಲ್ಲೇ

ಹೋಗಿ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟದೆಯಷ್ಟೆ !) ನುಮ್-ನಿಮ್ಮ, ವಿಜಯ ಕೂಕ್ಕುರಲ್-ಅರ್ತಸ್ವರ
ಗಳನ್ನು, ಕೇಟ್ಟುಮೇ-ಕೇಳಿಯೂ, ಎವಮ್‌ತೊಲ್ಲಿ-ಎನನ್ನು ಹೇಳಿ, ನಿಮ್ಮನುಮ್-
ಸಾನು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಧರಿಸುವೆನು ?

(೩-ಗಾ-ರ ||)—

ಭೋಲಿಭೋಲಿ ಸ್ತ್ರೀಕುಸಾಃ ಪಿ,ಯಾ ಅಪಿ ಮನು ಪ್ರಾಣಾಃ ಪ್ರತಿಪ್ರಾಪಿತಾಃ-
ಸ್ತಸ್ತೈವಾದ್ಯ ಕರೇ ಹವೇರಿತ ರತೌ ಯೂಯಂ ಮಹಾಸಮ್ಪ್ರಮ್ನಃ |
ಸಂಕ್ಷೇಪ್ಯಕರಸಾಃ! ಕಥಂ ಒತ ಸಹೇ ದುರ್ಭಾಗ್ಯತಃ ಪಾಪಿನೀ ?
ಸೈವಾತ್ಮಾತ್ಯ ಮಮಾಸವಂ ಕಿಲ! ಕಥಂ ಮೇ ಜೀವಿತಂ ಧಾರಯೇ ? ||

ಹಾ! ಅನಿಲ್ ಪ್ರೀತಕ್ಷಿಗಳೇ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಅವನ ಹಸ್ತಗತವಾದುದೇ!
ನೀವು ಪರಸ್ಪರ ರೋಷಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಅಡುತ್ತೀರಿ
ಧಾಗ್ಯಕಾಲಿನಿಯಲ್ಲದ ಪಾಪಿಣಿಯಾದ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿವಷ್ಟೆ! (ಅವನಲ್ಲೇ
ಸೇರಿಬಿಟ್ಟದೆಯಷ್ಟೆ!) ನಿಮ್ಮ ಅರ್ತಸ್ವರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಯೂ ನಾನು ಪ್ರಾಣವನ್ನು
ಹೇಗೆ ಧರಿಸುವೆನು ?

(೪) ಕೂಕ್ಕುರಲ್‌ಕೇಟ್ಟುಮ್ ನಮ್ ಕಣ್ಣಿಕ್ ವಾಯುಕ್

ವೆಳವ್ವಡಾಳ್,

ಮೇಳ್ ಕೈಕ್ಕೊಳ್ ಕೈನ್ರಿಕ್ ನೀರುಮ್ ಕೇವಲುಮ್

ಕೋಡಿರಾಳ್,

ವಾಕ್ಕುಮ್ ಮನಮುಮ್ ಕರುಮಮುಮ್ ನಮಕ್ಕಾಜ್ಜಿವೇ,

ಅಕ್ಕೈಯುವಾವಿಯು ಮನ್ನರಮ್ ನಿಷ್ಟುಲುವೇ.

ಪ್ರ|| ಕೋಟ್ರಿರಾಳ್-ಕೋಳಿಗಳೇ, ಕೂಕ್ಕುರಲ್-ನೀವು ಒಬ್ಬ ರನ್ನೊಬ್ಬರು
ಕಡೆಯವ ಭೃನಿಯನ್ನು, ಕೇಟ್ಟುಮ್-ಕೇಳಿಯೂ, ನಮ್-ನಮ್ಮ ವಾಯು-
ಅಶ್ವರೈದೇಪ್ಪಿಕಸಾಧ, ಕಣ್ಣಿಕ್-ಕೃಷ್ಣನು, ವೆಳವ್ವಡಾಳ್-ಬಲಿವುದಿಲ್ಲ. ನುಮ್
ಕೇವಲುಮ್-ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕಪಕ್ಷಿಗಳೂ, ನೀರುಮ್-ನೀವೂ, ಮೇಲ್-ಮೇಲೆ
ಎದ್ದು, ಕೈಕ್ಕೊಳ್ ಕೈನ್ರಿಕ್-ಸೇರಿ ಕೂಗಬೇಡಿರಿ. ನಮಕ್ಕಾ-ನಮಗೆ, ವಾಕ್ಕುಮ್-
ವಾಕ್ಕೂ, ಮನಮುಮ್-ಮನಸ್ಸು, ಕರುಮಮುಮ್-ಕಾರ್ಯವೂ, ಅಜ್ಜಿವೇ-ಅವನ

ವಿಷಯವಾದುದೇ. ಅಶ್ವೈಯುಮ್ ಶರೀರವೂ, ಅವಿಯುಮ್ - ಪ್ರಾಣವೂ, ಅನ್ದರಮ್ ನಿಶು-ಶಕುವೇ ನಿಂತು, ಉಲಯುಮೇ-ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)

ಯೂಯಂ ಕುಕ್ಕುಟನಾಯಕಾಃ! ಪ್ರಿಯಾತಮೈಸ್ಸಂಕ್ಷೇಪಕಬವ್ವಪ್ಪಿಕಾಃ
ಕೃಷ್ಣೋ ಹಂತ! ನಿಶಮ್ಯ ಚಾಪಿ ಪ ಹಿ ವಾಸಾಸಾತಿ ವಾಯಾ ತರಿಃ |
ಏವಂ ಮಾಕುರುತಾದ್ಯ ಸಜ್ಜವರನಾಃ! ವಾಕ್ಶಿತ್ಕರಪ್ಪಾಣಿ ನಃ
ತಸ್ಯೈವಾದ್ಯ ಪರೇ! ಶರೀರಮಸವಕ್ಷೀಽವಿವಾ ಚರನ್ಯನ್ತರೇ ||

ಹಳಿ ಹೆಣ್ಣು ಶೋಕಿಗಳೇ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಸಾಯಕಪಕ್ಷಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಕ್ಷೇಪ
ಕವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪಮ್ಮ ಮಾಯಾಶೀಸ್ವಿತಃಪ ಕೃಷ್ಣನು
ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಕಬ್ಬಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಪಮ್ಮ ಮನೋವಾಶ್ವಯ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವನಲ್ಲೆಯೇ ಸಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಶರೀರವೂ ಪ್ರಾಣವೂ ಶಕುವೇ ನಿಂತಿ
ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿವೆ

(೫) ಅನ್ದರಮ್ ನಿಷ್ಕುಲಕಿಷ್ಟ ಜಾನುಡ್ಯ ಪ್ಪೂವೈಕಾಳಃ,
ನುಮ್ ತಿಷತ್ತೇದಮಿಡೈಯಿಲ್ಲೈ ಕುಡತೈನೋಃ
ಇನ್ದಿರಳ್ಳಾಲಿಱ್ಱಳ್ ಕಾಟ್ಟಿ ಯಿವೈಱುಲಕುಮ್ ಕೊಣ್ಣ,
ಸಮ್ ತಿರುಮಾರ್ವ ನಮ್ಯಾ ವಿಯುಣ್ಣ ನನ್ನಣ್ಣಿನಾಃ

ಹ್ರೇ! ಅನ್ದರಮ್ ನಿಶು-ಶಕುವೇ ನಿಂತು, ಉಲಕಿಣ-ಕಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ,
ಯಾನುಡೈ-ಪನ್ನ, ಪೂವೈಕಾಳ-ಪೂವೈಕಕ್ಷಿಗಳೇ!, ನುಮ್ ತಿಷತ್ತು ನಿಮ್ಮ
ಸಮಾಪದಲ್ಲ, ವಿಯುಮ್ ಇಡೈಯಿಲ್ಲೈ-(ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷೇಪಕವೆನಲು) ಯಾವುದಕ್ಕೂ
ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಕುಡತೈನೋಃ-ಸುಮ್ಮನೆ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಕೂಗಬೇಡಿರಿ.
ಇನ್ದಿರಳ್ಳಾಲಿಱ್ಱಳ್ ಕಾಟ್ಟಿ-ಇನ್ದ್ರಜಾಲಗಳಂತೆ ಭ್ರಮಿಸುವಹಾಗಿ ಪನ್ನ ಗುಣನಿಗ್ರಹ
ಶೀಸ್ವಿತಗಳನ್ನು ಕೋರಬಿ, ಇವಿವಿಲಕುಮ್-ಈ ಸಪ್ತರೋಹಗಳನ್ನೂ, ಕೊಣ್ಣ-
ವಶೀಕರಿಸಿದ, ನಮ್-ನಮ್ಮ, ತಿರುಮಾರ್ವ-ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ವಕ್ಷ್ಯೈಲವಲ್ಲಿ
ಉಕ್ಕಿ ಸ್ವಾಮಿಯು, ನಮ್ ಅವಿ-ನಮ್ಮ, ಪ್ರಾಣನನ್ನು, ಕುಣ್ಣ-ಕಕ್ಷಿಸಲು, ವಮ್ಮ
ಎಣ್ಣಿನಾಃ-ಎನ್ನ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಡಿ ||

(ಸು-ಗಾ-ರ)—

ಯಯಂ ವಕ್ಷ್ಯೇಣಾಃ! ಕಥಂ ಮಮ ಪುರೋ ಹಾ! ಹನ್ತ! ನಾನಾರಮೈ-
 ನೈತ್ಯನೋಽದ್ಯ ತುದೇತ ಮಾಂ? ಸ ಹಿ ಹರಿನರ್ಥೇ ಸ್ತಂಭಜಾಲಿಕುಲಃ!
 ಜಿಹ್ವಾ ಸಪ್ತ ಜಗನ್ಮಿ ಭಾತಿ ಹ ವಶೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಚ ವಕ್ಷ್ಯಸ್ವೇರೇ
 ಭೋಕ್ತುಂ ಮೇ ಸಕಲಾನಸೂತ ಕೃತಮತಿರ್ಹಾ! ಹನ್ತ! ಸನ್ಯಾಕಾ
 ಸ್ವಯಮ್ ||

ತಾ|| ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪೂಜ್ಯವಕ್ಷ್ಯೆಗಳೇ! ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಲೇಶಪಡಿಸಲು
 ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಅವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಕೂಗಬೇಡಿರಿ. ಇಷ್ಟ
 ಜಾಲವಿವ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿ ಸವ್ಯಲೋಕಗಳನ್ನು ವಹಿಕರಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಧರವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಬೆನ್ನಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಲು ಹೇಗೆ
 ಅಲೋಚಿಸಿದನೋ !

(೬) ನನ್ನಣ್ಣ ನಾಕವಳಿರತ್ತ ತಿಟ್ಟುಕಿಳಿಪ್ಪೆದಲೇ.

ಇಕಕುರಲಿ ನೀಮಿಹ್ನಿಹಲೆನ್ನಿ ರುಯಿರ ಕಾಕುತ್ತ್ವ,
 ನಿಕಶೆಯ್ಯ ವಾಯೊಕ್ಕುಮ್ ವಾಯಿಕ್ ಕಣ್ಣಿಕ್ ಕೈಕಾಲಿನಕ್,
 ನಿಕಪತುಮ್ ಶಾಮನಿಹತ್ತಕ್ ಕಿಟ್ಟುಣ್ಣ ನೀಜ್ಜಿನಾಕ

ಪು|| ೧೯ ಅರುಯಿರ - ನನ್ನ ಪೂರ್ಣವ್ರಾಣಧೂತನಾದ, ಕಾಕುತ್ತ್ವ-
 ಕಾಕುತ್ತ್ವನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ನೀ - ನಿನ್ನ, ಶೆಯ್ಯ - ಕೆಂಪಾದ, ವಾಯ್
 ಒಕ್ಕುಮ್ ವಾಯಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ, ವಾಯ್ ಬಾಯಿ ಉಳ್ಳ, ಕಣ್ಣಿ- (ಕಮಲ
 ಗಳಂತೆ ಕೆಂಪಾದ) ಅತ್ತಹ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನೂ, ಕೈಕಾಲಿನ-ಅತ್ತಹ ಕೈಕಾಲು
 ಗಳು ಉಳ್ಳವನೂ, ನೀ-ನಿನ್ನ, ಪತುಮ್ ಶಾಮ ನಿಹತ್ತ-ಹಚ್ಚಗೆ ಇರುವ
 ತ್ಯಾಮಕವರ್ಣವುಳ್ಳವನು, ಕೂಟ್ಟುಣ್ಣ ನನ್ನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಇದ್ದು, ನೀಜ್ಜಿನಾಕ-
 ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದನು ನನ್ನ ಎಣ್ಣೆ ನೀನು ನನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದೆಂದು
 ಅಲೋಚಿಸಿ, ನಾಕ ವಳಿರತ್ತ-ನಾನು ಬಿಳಿಸಿದ, ತಿಟ್ಟು-ಚಿಕ್ಕ, ಕಿಳಿಪ್ಪೆದಲೇ-
 ಗಜಿಯಮರಿಯೇ! ನೀ-ನೀನು ಇಕಕುರಲಿ-(ನಿನ್ನ) ಮಧುರವಾದ ಗಾನಧ್ವನಿ
 ಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಿಹ್ನಿಹ್ನಿ-ಶಬ್ದಮಾಡಬೇಡ.

(ಸ - ೧೨ - ರ ||)--

ಮತ್ಪ್ರಾಣಾಯಿಕ ಏನ ಕೇಳಿಸಿ ಸದ್ಯಲೋ ವಕ್ತೇ ಚ ನೇತೀ ತಥಾ
ಕಾಕುತ್ಸ್ಥಃ ಕೇತೋಽಪಿ ಪಾದತಲತತ್ಕಾಂಕ್ಷಾತ್ಮನೋರ್ವರ್ಣತಃ |
ಸೋಽಯಃ ಸಜ್ಜಿತ ಏನ ಮಾಂ ಕೃಜತಿ ಹಾ ತ್ವಂ ಮೇ ಸಖೇತಿ ಭ್ರಮಾ-
ದೇವಂ ಹೇ ಶುಕ! ವರ್ಧಿತೋಽಪಿ ಹಿ ಮಯಾ ಮುಗ್ಧಃ! ತ್ಯಜಾದ್ವಾರವಾಹ||

ತಾ : ನನ್ನ ಪೂರ್ವಪ್ರಾಣಭೂತನಾದ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥನು (ಪ್ರೀರಾಮನು) ನಿನ್ನ
ಕೆಂಪಾದ ಬಾಯಿಗೆ ಸಮಾಸವಾದ ವಕ್ತನೇತ, ಹಸ್ತಬಾದಗಳುಳ್ಳವನು, ನಿನ್ನ
ಯಾಗಿ ಶ್ಯವ.ಕವರ್ಣನು ನನ್ನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಇದ್ದು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದನು.
ನೀನು ನನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ನಾನು ಬಿಳಿಸಿದ ಚಿಕ್ಕ
ಗಿಣಿಯವರಿಯೇ! ನಿನ್ನ ಮಧುರ ಗಾನಧ್ವನಿಯನ್ನು (ವೈಧಾ) ಕಲ್ಪ ಮಾಡಬೇಡಿ

(೭) ಕೂಟ್ಟಣ್ಣು ನಿಜೆಯ ಕೂಲತತ್ವಮೈಕ್ಯಣ್ಣ ಶಿವಾಯ್,
ವಾಟ್ವಮಿರೇ ಕರವೊಣ್ಣಮ್ ಕಣ್ಣ
ಮಾಯಾಕ್ ಪ್ರೋರ,

ಕೂಟ್ರಿಯ ವಿಲ್ಲೊಡು ಮಿಸ್ಸು ಮೇಕಕ್ಕು ಪ್ಪಾಪ್ಪಳಕಾಳ,
ಕಾಟ್ವೀಲ್ಕಿ ಕುಮ್ಮುರು ಎನ್ನುಯಿರಕ್ಕದ ಕಾಲನೇ.

ಪ್ರ|| ಕೂಟ್ಟಣ್ಣು ನನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿ, ನೀಜಿಯ-ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ, ಕೂಲ
ತತ್ವಮೈಕ್ಯಣ್ಣ - ರಮ್ಯವಾದ ಹಾವರೆಹೂವಿನಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಶಿವಾಯ್-
ಬಿಂಬಫಲದಂತೆ ಅಧರವುಳ್ಳ, ವಾಟ್ವಮಿಲ್ (ಬಾಡನೆ ಇರುವ) ರಮಣೀಯವಾದ,
ಎ ಕರುಮಾಡೆಕ್ಕಮ್ ನನ್ನ ನೀಲವತ್ನ ಸದ್ಯಕನಾದ, ಕಣ್ಣ-ಕೃಷ್ಣ ರೂಪವಾದ,
ಮಾಯಾಪೋಲ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಕೃಷ್ಣತನಾದ ಅವನಹಾಗಿ, ಕೋಟ್ಟಿಯ-ಬಗ್ಗಿ ಇರುವ,
ವಿಲ್ಲೊಡು-ಧನುಷ್ಠನೊಡನೆ, ಮಿಸ್ಸು ಮ್-ಶ್ಚ ಕಾಕಿಸುವ, ಮೇಕಕ್ಕು ಪ್ಪಾಪ್ಪಳಕಾಳ-
ಮೇಘಸಮೂಹಗಳೇ, ಎ ಉಯಿರಕ್ಕ-ನನ್ನ ಸ್ಪ್ರಾಣನಿಗೆ ಅದುಕಾಲ-ಅದು
ಯಮನಹಾಗಿ ಇರುವುದು. (ಅದುದರಿಂದ) ನುಮ್ ಉರು-ನಿಮ್ಮ ರೂಪವನ್ನು,
ಕಾಟ್ವೀಲ್ಕಿ-ಕೋರಿ ಸಬೇಡಿ

(ಸ. ಗಾ-ರ ||)—

ಸದ್ಗುಣೈಃ ಪಮಯಾ ಸಹಾದ್ಯ ತು ಗತೋ ದೂರಂ ಸರೋಜಾಮೃತಃ |
 ಕೃಷ್ಣೋ ನೀಲಮಣಿಪ್ರಭಃ ಸ್ವಯಂಕಮೋ ಮಾಯಾ ಚ ಬಿವೃಧರಃ |
 ಎದ್ಮುಚ್ಚಾ ಪಲಸತ್ಪಯೋಽನಿವಹಾ ಯೂಯಂ ಸಮಾನಾ ಹಿ ಮೇ
 ಕಾಸ್ತಸ್ಯೇತಿ ಮನುಸುಹಾರಿ ತದಿದಂ ! ಯುಷ್ತದ್ವೃತ್ತಿರ್ಗೋಪ್ಯತಾಮ್ ||

ತಾ|| ನನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಪುಣ್ಯರೀಶಾಕ್ಷನೂ, ಬಿಂಬಾಧರನೂ, ರಮಣೀಯ ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಣನೂ ಅದ ಮಾಯಾಮಯನಾದ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಸದೃಶನಾದ (ಎದ್ಮುಚ್ಚಾಪದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ) ಮೇಳಸಮೂಹಗಳೇ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮರೂಪವು ಯಮನಹಾಗೆ ಇರುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಡಿರಿ.

(೮) ಉಯಿರ್'ಕ್ಕದು ಕಾಲನೆಷ್ಟಿಮ್ಮೈ ಯಾನಿರನ್ನೇಱ್ಱು, ನೀರ್
 ಕುಯಿಲ್'ಪೈದಲ್'ಕಾಳ್ ಕಣ್ಣು ನಾಮಮೇ
 ಕುಣ್ಣಿಕ್ಕುಕ್ಕಿರ್,
 ತಯಿರ್'ಪ್ಪೂಮ್ ಶೋಲ್ ಶೌಡು ಪಾಲನೆತಿಲುವಾ
 ತನ್ನ, ಶೋಲ್
 ಪಯಿಲ್'ಶೌಡು ನಲ್'ವಳಮುಟ್ಟುನೀರ್ ಪಣ್ಣುಡೈಯಾರೇ

ಪ್ರೆ|| ಯಾ-ನಾನು, ಅದು-ಅದು, ಉಯಿರ್'ಕ್ಕು-ಪ್ರಾಣನಿಗೆ, ಕಾಲ್
 ಎನು-ಯಮನೆಂಬ, ಉಯಿರ್-ನಿಮ್ಮನ್ನು, ಇರನ್ನೇಱ್ಱು - ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ನನಗೆ,
 ಕುಯಿಲ್' ಪೈದಲ್'ಕಾಳ್-ಕೋತಿಲ ಶಿರುಗಳೇ!, ನೀರ್ ನೀವು, ಕಣ್ಣು-ಕೃಷ್ಣನ,
 ನಾಮಮೇ - ನಾಮಧೇಯಗಳನ್ನೇ, ಕುಣ್ಣಿ - ಅವ್ಯಕ್ತಮಧುರವಾಗಿ ಹೇಳಿ,
 ಶೋಱೇ-ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟಿರಿ ತಯಿರ್-ಮೊಸರು, ಪ್ಪೂಮ್-ಹೆಣ್ಣು, ಶೋಲ್'ಶೌಡು-
 ಅನ್ನದೊಡನೆ, ಪಾಲನೆತಿಲುವಾ ತನ್ನ ಸ್ವೀಕಾನ್ನವನ್ನೂ ತಂದುಕೊಟ್ಟು, ಶೋಲ್-
 ನಿಮಗೆ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ, ಪಯಿಲ್'ಶೌಡು - ಕಲಿಸಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ,
 ನಲ್'ವಳಮ್-ಒಳ್ಳೇ ಸಪ್ತತನ್ನ, ಉಟ್ಟುನೀರ್ ನನಗೆ ನೀವು ಅನುಭವಿಸು
 ವಂತೆ ಮಾಡಿರಿ. ಪಣ್ಣು ಉಡೈಯಾರೇ-ನೀವು ಒಳ್ಳೇ ಶಿಲವಳ್ಳವರಲ್ಲವೇ

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಯುಯುಂ ಕೋಕೀಲ ಬಾಲಕಾಃ ಕಿಮು ಹರೇಃ ಕೃಷ್ಣಸ್ಯ ನಾಮಾವಿ ತಾ-
ನ್ಯೇವಂ ಹಸ್ತ! ವಿಫೋಷ್ಯ ಜೀವಿತಹರಾಃ? ಕಿಂ ಪ್ರಾರ್ಥನಂ ಮೇ ವೃಥಾ?
ಯುಷ್ಮಾಕಂ ದಧಿಮಗ್ಧಮಿತ್ರಮಹಮೇವಾನ್ಮಂ ಸಮಪ್ಯಾಖ್ಯಾಸಂ
ಸೂಕ್ತೀನಾಂ ಸದಾಕಿಂ ಚ ಶಿಕ್ಷಿತವತೀತ್ಯೇವಂ ಕಮೇತತ್ಕಲಮ್ ||

ತಾ|| ಕೋಕೀಲ ಶಿಶುಗಳೇ! “ನನ್ನ ಪ್ರಾಣನಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಯಮಸದೃಶವಾಗಿರು-
ವುದು” — ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ನೀವು ಕೃಷ್ಣನ ಮಧುರವಾದ ನಾಮ
ಧೇಯಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಮೊಸರು ಹೆಣ್ಣು
ಗಳೊಡನೆ ನಿಮಗೆ ಪ್ರೇರಾನ್ನವನ್ನೂ ತಂದುಕೊಟ್ಟು ನಿಮಗೆ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ
ಕಲಿಸಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಸಮ್ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ನನಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿದಿರಿ.
ನೀವು ಸುಖೀಲರಲ್ಲವೇ

(೯) ಪಣ್ಡುರೈ ವೊಡ್ಡೊಡು ತುಮ್ಮಿಕಾಳ್ ಪನ್ಮುಯಿಲ್ ಶೆಲ್ವಿಕ್ಕ,
ಪುಣ್ ಪುರೈ ವೇಲ್ ಕೊಡು ಕುತ್ತಾಲೊಕ್ಕುಮ್ ನುಮ್ಮಿನ್
ಕುರಲ್.

ತಣ್ ಪೆರುನೀರ್ ತಡನ್ಮಾಮುರೈ ಮಲರ್ ನಾಲ್ಕೊಕ್ಕುಮ್,
ಕಣ್ ಪೆರುಚ್ಚಿಣ್ಣ ತ್ತ ನಮ್ಬಾವಿಯುಣ್ಣೊ ನಾಳ್ಳಿ ನಾಳ್.

ಪ್ರ|| ಪಣ್ಡು ಉಡೈ-ಗಾನರಸವುಳ್ಳ, ವೊಡ್ಡೊಡು ತುಮ್ಮಿಕಾಳ್-ಭ್ರಮರ
ಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ದುಂಬಿಗಳೇ!, ಪುಮ್-ನಿಮ್ಮ, ತಾ ಕುರಲ್ ರಮ್ಯವಾದ
ಗಾನಧ್ವನಿಯು, ಪುಣ್ ಪುರೈ-ಹುಡ್ಡಿನ ೭ಳಿಗೆ, ವೇಲ್ ಕೊಡು ಶಪ್ತವನ್ನು ಪ್ರಯೋ-
ಗಿಸಿ, ಕುತ್ತಾಲೊಕ್ಕುಮ್-ಡುಟ್ಟಿದವಾಗೆ ಇರುವುದು ನೀಳ್-ನೀವು, ಪನ್ಮು-
ಗಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮುಲಶ್ಶೆಲ್ವಿಕ್ಕ ಕಲ್ಪಮಾಡಬೇಡರಿ ತಣ್-ಕೀತಲವಾದ,
ಪೆರು ತುಂಬಿದ, ನೀರ್-ನೀರುಳ್ಳ, ತಡಮ್-ತಟಾಕವು, ತಾಮುರೈ ಮಲರ್ ಸ್ವಾ-
ಲೊಕ್ಕುಮ್-ವಿಕಸಿತವಾದ ತಾವರಹೂವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವಂತೆ ಇರುವ, ಪೆರುಮ್
ಕಣ್-ವಿಕಾಶವಾದ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ಕಣ್ಣು-ಕೃಷ್ಣನು, ನಮ್ ಆಮಿ-ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ-
ವನ್ನು, ಉಣ್ಣು ಭಕ್ಷಿಸಿ, ಎ- ನಣ್ಣಿನಾಣ್-ಎದ್ದು ಯೋರಟಿಯೋದನು.

(౩-గా-ర గ)—

గాన్ధీరేవ మనోరమే నుభుకరా యుయం విహారస్త్రియా
 యుష్మాకం రుకమస్తి మేఽద్య మనసోఽహత్! వ్రణో శస్త్రవత్!
 గానం వస్త్రజతాద్యం తన్త! మమ హి బ్రాహ్మణా తరణ దూరతః
 శృష్ణోఽహన్త! గోత్రోఽన్యుజాన్త్యుగళోః! హా! తన్త!
 కుర్యాం కిము? ||

కా|| గానరసపుష్ప భ్రమరగళింజనే కూడిత దుంపిగళి నిమ్మ
 రమ్మనాద గానధ్వనియు ననగి తుణ్ణి న ఒళగి శస్త్రప్రయోగమూడి తుట్టి
 వంత ఆగువుడు. ఆదుదరింద నిలవు గానధ్వనియున్న మాతబోడిం
 కిరతరవాద పూర్ణతరారవు వికసికవాద కమలగళింద కూడి ఇరువంత
 హోరువ వికాలనేత్రనాద శృష్ణను నమ్మ ప్రాణవన్న భక్తి ఎదు
 యోరటుహోదను.

(౧౦) ఎత్తనోళ్లి నాముమో నమోవాననాడె-

నోడోడొట్టి నోమో.

మనననాన్మర్యేక్ష్మాత్సాహాకాళో పయిష్టిన్మిని,
 ఇత్త్య నల్లవాక్ష్మ్యాయుమో ప్యయవే పుయక్ష్మోదు,
 తత్త్యనల్లవిస్సమో తల్పేప్పయోదెన్మమో తత్త్యక్ష్మవే.

ప్ర|| నాముమో-నావు ఎని నల్ల - నోడోడొట్టి - నోమోవాననాడె, నాముమో, వాననాడనోడు పరమపదనాథనోడనే, ఒనినోమో
 నోమో ఒందాగి నోరిదేవు మనన జలవ్యదోతగళి, నలో-రమ్మనాద,
 నాన్మర్యేక్ష్మాత్సాహాకాళో నాన్మర్యేక్ష్మసమతగళిరా!, ఇని ఇన్నమోటి,
 పయిను ఎ-కూడి విహారమూడిచుచరింద వినవ్యయోజనే! ఇత్త్యనల్ల
 అననిగి అభరణదంక రమణేమనాద, అశ్మయమో (తన్త) తరిరపు,
 ప్యయవే-శ్రమోణి, పుయక్ష్మోదు - తిథిలవాగుత్తిదే (ఇన్నమోటి,
 ఎన్మమో - ఎరల్ల దోతనా, తత్త్య - విక్సిరణవాగి, నల్ల వాల్మీకవాద,
 ఇన్మమో - సుఖవన్న, తల్పేప్పయోదు - పడెడు, తత్త్యక్ష్మవే - శమ్మద్ది
 శిష్టవాగరి.

(ಸು-ಗಾ-ಲ !!)—

ವೈಕುಣ್ಠಾಧಿಪತಿಂ ತಸ್ಮೀನ ಪರಮಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಂ ಹಿ ಸತ್ಪಾಪಸ್ಮೃತೀಂ |
ಯಾಯಾಂ ಪಸ್ತ! ಬಕಾ ವಿಚಾರರಸಿಕಾಃ ಕ್ಷೇತ್ರೋದಕೇಷು ಸ್ವಯಮ್
ಕಿಂ ಸ್ಯಾದದ್ಯ ವಿಚಾರತಃ ಘನಮಹೋ? ರಮ್ಯಂ ವಪುರ್ನೋದಧುನಾ
ಸೀದತ್ಯೇನ! ಸಮಸ್ತಲೋಕಸರಣಿಸೌಖ್ಯಂ ಪರಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಮಾಮ್ |

ಹಾ! ನಾವೂ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ನಮ್ಮ ಪರಮಪದನಾಥನೊಡನೆ
ಯೋಗಿ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿದೆವು ಜಲಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ರಮ್ಯವಾದ ಸಾರ್ಥಕರ್ದಿ
ಸಮೂಹಗಳಿಗೂ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೂಡಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋ
ಜನ? ಅವನಿಗೆ ಅಭರಣದಂತೆ ರಮಣಿಯವಾದ ನನ್ನ ಕರೀರವೂ ಕ್ರಮೇಣ
ರಿಥಿಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. (ಇನ್ನು ಮೇಲೆ) ಎಲ್ಲಾ ದೇಶವೂ ಶಾಲ್ಯವಾದ ಸುಖವನ್ನು
ಹೊಂದಿ ಸಮೃದ್ಧಿಶಿಷ್ಟವಾಗಲಿ!

(೧೧) ಐನ್ದ್ರಮ್ ತಲೈವೈಯ್‌ದಬ್ಬುಮ್ ತತ್ತೈತ್ತ ಮಲ್ಲೂಡೈಕ್ಕು,
ತತ್ಪುಕರ್ತೈತ್ತ ತ್ತನಕ್ಕರುಳ್‌ಶೆಯ್‌ದ ಮಾಯನೈ,
ತೇ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚೆಡಕೋಪ್ ಶೋಲ್ಲಯಿರತ್ತಲೈವೈ,
ಒಕ್‌ಪದೋಡೊಪ್ಪೈಕ್ಕು ಮೂವುಲಕುಮುರುಕುಮೇ.

ಶ್ರೀ || ಇನ್ದಮ್ - ಸುಖವನ್ನು, ತಲೈವೈಯ್‌ದು ಉಂಟುಮಾಡಲು,
ಎಬ್ಬುಮ್-ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ, ತತ್ತೈತ್ತ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ, ತತ್ಪುಕರ್ತ-ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿ
ಯನ್ನು, ಶಲ್ ಉಬ್ಬಿಕ್ಕು-ಅನೇಕ ಕಲ್ಪಗಳವರೆಗೆ, ಎತ್ತ-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ,
ತನಕ್ಕು ಅರುಣಶಯ್‌ದ-ತಮಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿದ, ಮಾಯನೈ ಮಾಯಾಚೈಷ್ಟಿಕ
ನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ತೇ ಕುರುಕೂರ್ ರಮ್ಯವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ, ತಡ
ಕೋಪೇ-ಶ್ರೀ ಶಕಾರಿಮುನಿಯು, ತೊಲ್ ಸ್ತುತಿಸಲು ರಚಿಸಿದ, ಆಯಿರತ್ತಲ್-
ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಇವೈ ಒಪ್ಪದೋಡು ಒನುಕ್ಕು-ಈ ಒಂಬತ್ತು ಪದ್ಯ
ಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿದ ಹತ್ತನೇ ಪದ್ಯವುಳ್ಳ ದಶಕವನ್ನು ಪಠಿಸಿದರೆ, ಮೂವುಲಕುಮ್-
ಮೂರುರೋಕಗಳೂ, ಉರುಕುಮ್-ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪ್ರವೀಣನವಾಗುವುದು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವವ್ಯಾಪ್ತಮನೋರಮಸ್ತು ಸುಗುಣಾವಲ್ಯಾ ವಶೀಕೃತ್ಯ ಚ
 ಸ್ತೋತ್ರೇಷು ಸ್ತೋತ್ರೈಶ್ಚ ಪಯಾ ಪ್ರವರ್ತಯತಿ ಯಶ್ಚೀತಸ್ಯ ನಾಯಾ ಹರಿಃ |
 ತಂ ಸದ್ಭಾರ್ತಯಿತುಂ ಕಠಾರಿರತನೋಽಪ್ಪಾಹಸ್ರವದ್ಭಾವಳಿಂ !
 ತತ್ರೇದಂ ತ್ರಿಜಗದ್ವೈವೀಕರಣಶೋ ಹೃದ್ಯಂ ಸಮೈಕಾತ್ಮಕಮ್ ||

ಹಾ|| ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಾದ ಶನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ಕಲ್ಪಗಳವರೆಗೆ
 ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಮುಯಾಚೇಷ್ಟಿತನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ
 ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಕಠಾರಿಮುನಿಯು ಸ್ತುತಿಸಲು ರಚಿಸಿದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆ
 ಯೊಳು ಈ ದಶಕವನ್ನು ವರಿಸಿದರೆ ಮೂರು ಬೋಲಗಳೂ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ದ್ರವೀ
 ಭೂತವಾಗುವುವು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಆಲೋಕನಂ ಚ ತದಾಚಾರ್ಜುನಮಿತ್ಯಥಾಕೋರ್
 ದೃಷ್ಟ್ವಾ ತ ತಕ್ಷ್ಮರಣದೇತುಪದಾರ್ಥಜಾತಮ್
 ಅಸನ್ನಹಾನಿಕತಯಾಽವಸಿತಸ್ತು ಸಕೋ
 ದುಃಖೇನ ದುಸ್ಸಹತರೇಣ ಸ ಪಞ್ಚಮೇಽಭೂತ್

(ದ್ರ-ಉ-ಹಾ-ರ ||)—

ಪ್ರಾಣತ್ಯಾದದ್ಯುತತ್ಯಾದಪಿ ಚ ಸುವಿಕದತ್ಯೇನ ಭವ್ಯತ್ಯಯೋಗಾತ್
 ಲಕ್ಷ್ಮೀನಕ್ಷಸ್ತ್ವಭಾವಾದ್ಭುಕುಲಜನನಾನ್ನೀಲರತ್ನಾ ಭಮೂರ್ತ್ಯಾ |
 ಕೃಷ್ಣತ್ಯಾದಬ್ಜದೃಶ್ಯತ್ವಾತ್ಸರಮಪತಿತಯಾ ಚೇತ್ಯರಂ ಸಂಶ್ರಿತಾನಾ
 ಮೂರ್ಚೇ ಧೀಮಾನ್ ಕಠಾರಿಶ್ಚಗುಣಗರಿಮುಪಂಸ್ಕಾರಕಂ ಸರ್ವದರ್ಶಿ ||

(ಈ ಪಞ್ಚಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಐದನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಕಠಾರಿಮುನಿವರರು ನಾಯಕಾವಸ್ಥೆಯಂ
 ಪಡೆದು ಪಕ್ಷಿಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಏವಂಕಿಯು ತನ್ನ ವಿರಹವೇದನೆ
 ಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಹೆಣ್ಣು ಅನಿಲ್ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ,
 ಕೋಳಿಗಳನ್ನೂ, ಪೂವೈಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ, ಗಿಡೆಯುಮರಿಯನ್ನೂ, ಮೇಘಸಮೂಹ
 ಗಳನ್ನೂ, ಕೋಕಿಲ ಶಿಶುಗಳನ್ನೂ, ದುಂಬಿಗಳನ್ನೂ, ನಾಡೈಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ
 ಸಂಬೋಧಿಸಿ -“ಸಂಕ್ಷೇಪಕವ್ಯವನ್ನು ಮಾಹಿ ನೀವು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು
 ಅವತರಿಸಬೇಡಿರಿ”-ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಂತೆ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

—:೪೦:—

ಶ್ರೀಃ ನವಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಷಷ್ಠದಶಕ.

(ಉರುಕುವೂಲ್—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಣಮುನಿವರರು ಮಲೆಯಾಳದೇಶದ ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ಳರೈಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಜಯವಾಡಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಾಂತಿಕೆಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಶಿಥಿಲಮನಸ್ಸರಾಗುತ್ತಾರೆ.)

(೧) ಉರುಕುವೂಲ್ ನೆಣ್ಣುವುಯಿರಿನ್ ಪರಮೈ
ಉರುಕುವೂಲ್ ವೇಳ್ಳೈಯುಮೆಕ್ ಶೆಯ್ ಕೇರ್ ತೊಣ್ಣನೇರ್
ತೆರುಮೆಲ್ಯಾಮ್ ಕಾವಿಕಮ್ ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ಳರೈ,
ಮೆರುವಿಯುವೂರುಳ್ ತಕ್ ವೂಯಮ್ ನಿನ್ನೆತೂತ್.

ಪ್ರ|| ತೆರುವು ಎಲ್ಲಾಮ್ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಕಾವಿ-ಶಿಷ್ಟಾನೀರೆಂಬ ಪುಷ್ಪದ, ಕಮ್ಲ-ಪರಿಮಳದಿಂದ ಭರಿತವಾದ, ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ಳರೈ-ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ಳರೈಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಮರುವಿಯ-ಅದರದಿಂದ ವಾಸಮಾಡುವ, ಮಾಯಾರ್ತ - ಅಕ್ಕರೈ ಭೂತವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ, ಮಾಯಮ್-ಮಾಯಾಚೀಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು, ನಿನ್ನೆತೂತ್-ಸ್ಮರಿಸುವವರೆಗೂ, ನೆಣ್ಣಾಮ್-ಮನಸ್ಸು, ಉರುಕುಮ್-ದ್ರವಿಭೂತವಾಗುವುದು ಉಯಿರ್ ಪರಮುನಿ-ಆತ್ಮಾವಿಗೆ ಸಹಿಸಲಾರದೆಹಾಗಿ, ವೇಳ್ಳೈಯಮ್ ಪ್ರೀತ್ಯಂತಿಯೂ, ಪೆರುಕುಮ್ - ಬುಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಆಲ್-ಅಯ್ಯೋ! ತೊಣ್ಣನೇರ್-ಅತ್ಯಂತ ಚಪಲನಾದ ಕೂನು, ಎರ್ ಶೆಯ್ ಕೇರ್-ಎನು ಮಾಡರಿ?

[ಆಲ್-ಅಯ್ಯೋ! ಅಕ್ಕರೈಬೋತಕ]

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ವೀಧೀನು ದಿವ್ಯಕುಸುಮಾಕಳಿಸಾರಭಕ್ತೀ-

ಪೂರ್ಣಂ ಚ ಕಾಳ್ಳರೈ-ಮಹಾಪುರಮಾಶ್ರಿತಂ ತಮ್ |

ಸ್ತುತೃತ್ವಾಽಪಿ ಮಾಯಸಮಿದಂ ಮಮ ಚಿತ್ತವಾದ್ರ್ಥಂ

ಸಂವರ್ಧತೇಽಥಿಲಸಿತಂ ಮಮ! ಕಿನ್ನು ಕುರ್ಯಾಮ್? ||

ತಾ|| ಜೀವಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವುಳ್ಳವ ಸರಿಮುಖದಿಂದ ಭರಿತನಾದ
ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ವರೈಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆದರದಿಂದ ವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯ
ಮಾಯಾಜೋಷ್ವಿತಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ದ್ರವೀಭೂತ
ವಾಗುವುದು ನನ್ನ ಆತ್ಮಾವಿಗೆ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯವೂ ಉಕ್ಕಿ ಒರುತ್ತದೆ ಆಯ್ಯೋ!
ಅಕ್ಕವ್ವ! ಜಪಲನಾದ ಹಾನು ಏನುಮಾಡಲಿ?

(೨) ನಿನ್ನೈತೊಲುಮ್ ತೊಲ್ಲುಮ್ ತೊಲುಮ್

ನೆನ್ನೊಡ್ಡು ಕುಮ್,

ವಿನ್ನೈಕೊಳ್ ಶೀರಂ ಪಾಡಿಲುಮ್ ವೇಮೆನದಾರುಯಿರ್,

ತುನ್ನೈಕೊಳ್ ಪುಡಿಮ್ ತೊಲೈ ತೈ ಕಾಳ್ವರೈಯಿನ್ನು ಬ್ಬ.

ನಿನ್ನೈಲೇರ್ ನಾನುನಕ್ಕಾಳ್ವೈಯ್ಯುಮ್ ನಿರೈಯೈ.

ಪ್ರ|| ಶುನ್ನೈಕೊಳ್ ತಟಾಕಗಳುಳ್ಳ, ಪೂಮ್ ಶೋಲೈ ಪುಷ್ಪೋದ್ಯಾನಗಳಿಂದ
ಕೂಡಿದ, ತೇ ರಮ್ಯವಾದ, ಕಾಳ್ವರೈ-ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ವರೈಯಲ್ಲಿರುವ, ಎ೯ ಅಪ್ಪಾ-ನನ್ನ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನಿನ್ನೈಕೊಳ್-ನಿನ್ನ ಸಂಕ್ಷೇಪಸೂಚಕವಾದ, ಶೀರಂ-ಸೌಲಭ್ಯಾದಿ
ಗುಣಗಳನ್ನು, ನಿನ್ನೈತೊಲುಮ್-ಸ್ಮರಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ, ನೆನ್ನೊಡ್ಡು-ಮನಸ್ಸು ಇಡ್ಡು-
ಶಿಥಿಲವಾಗಿ, ತೊಲ್ಲುಮ್ ತೊಲುಮ್ ವಾಕ್ಯವಿಂದ ಹೇಳುವವರೆಗೂ, ಉಕುಮ್-
ದ್ರವೀಭೂತವಾಗುವುದು. ಪಾಡಿಲುಮ್ - ಹಾಡುತ್ತಿರುವವರೆಗೂ, ಎನಮು
ಅರುಯಿರ್-ನನ್ನ ಅತ್ಮತತ್ವವು, ವೇಮ್ ಬಗ್ಗುವಾಗುವುದು. (ಆದುದರಿಂದ)
ಹಾ-ನಾನು, ಉನಕ್ಕು - ನಿನಗೆ, ಅಳ್ವೈಯ್ಯುಮ್ - ಕೈಜ್ವರೈಮಾಡುವ ಹಾಗಿ
ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ, ನಿರೈಯೈ (ನಿನ್ನ) ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು, ನಿನ್ನೈಲೇರ್-
ಸ್ಮರಿಸಲೂ ಕೂಡ ಕಕ್ಕನಲ್ಲ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಉದ್ಯಾವರ್ತಿಸರಸೀಯುತಕಾಳ್ವರೈಶ್ರೀ-

ಸ್ವಾಮೀ! ಮುಮಾರ್ಕ್ಕ! ತವ ವೈಭವಮಪ್ರಮೇಯಮ್ |

ಸ್ವೃತ್ಯಾ ಮನೋ ದ್ರವತಿ ಮೇ! ವಚಸಾ ಧುನೀ ಸ್ಯಾತಾ!

ಗಾನೇ ತು ದಗ್ಧಹೃದಯೋಽಸ್ಮಿ! ಕಥಂ ಭಜೇ ತ್ವಾಮ್! .

ತಾ|| ತಟಾಕಗಳುಳ್ಳ ಪುಷ್ಪೋದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ವರೈಯಲ್ಲಿ
ರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನಿನ್ನ ಸೌಲಭ್ಯಾದಿಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕಿಫಿಲವಾಗುತ್ತಿದೆ—ವಾಕ್ಯಿನಿಂದ ಹೇಳುವಾಗ ಪ್ರವೀಣತವಾಗುತ್ತಿದೆ, ಹಾಡುವಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಅಪ್ಪವಸ್ತುವು ವ್ಯವಾಗುವುದು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ನಿನಗೆ ಶೈಷ್ಯರೂಪದಲ್ಲಾ ಅನಮತಿಸುವೆನೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ನನ್ನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲೂ ಕೂಡ ನಾನು ಶಕ್ತನಲ್ಲ.

(೩) ನೀರೈಲ್ಯಯಾಲ್ ನೆಜ್ಜಮ್ ವೆಜ್ಜತ್ತು ಪುಕುನ್ನು, ಎನ್ನೈ, ಈರೈ ಶೆಯ್ ದೆನ್ನುಯಿರಾಯೆನ್ನುಯಿರುಣ್ಣಾಡ್, ತೀರ್ಮುಲಕುತೋರೈ ತ್ತೇರಾಳ್ಳರೈಯೆನ್ನುಪ್ಪಕ್, ಕಾರ್ಕ್ಕಿರಲ್ ವೆಣ್ಣು ಕತಕ್ ಕಳ್ಳಮೆಚಿರೇರ್.

ಪು|| ನೀರೈಲ್ಯಯಾಲ್-ಸೌಕೀಲ್ಯದಿಂದ ನೆಜ್ಜಮ್ - (ನನ್ನ) ಮನಸ್ಸನ್ನು, ವೆಜ್ಜತ್ತು - ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪುಕುನ್ನು - ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಈರೈಶೆಯಾದು - ಎರಡಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಎರ ಉಯಿರಾಯ್ - ನನಗೆ ಧಾರಕನಾಗಿ, ಎರ ಉಯಿರ್ ಉಣ್ಣಾರ್ - ನನ್ನ ಅಪ್ಪವಸ್ತು ಭುಜಿಸುವಂತಹ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ತೀರ್ಮುಲಕುತೋರೈ ಸಮುತ್ತಿನಿಂದ, ಮುಲಕು-ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ಕೋರೈ - ಉದ್ಯಾನಗಳುಳ್ಳ, ತೇ-ರಮಣೀಯವಾದ ಕಾಳ್ಳರೈ-ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ಳರೈಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ, ಎರ ಅಪ್ಪ-ನನ್ನ ಉಪಕಾರಕ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಕಾರ್ಕ್ಕಿರಲ್ ವೆಣ್ಣು - ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನಾದ ಉದಾರಸ್ವಭಾವನ, ಕಳ್ಳಮ್-ವಜ್ಜನ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು, ಕೃತಿರೇರ್-(ನಾನು) ಕಳೆಯಲಾರೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಸೌಕೀಲ್ಯತೋ ಮನು ಮನೋ ಬಶಯಕ್ ಪ್ರವಿಶ್ಯ
ಮಾಂ ಚ ದ್ವಿಧಾ ಕಿಲ ವಿಭಜ್ಯ ಚ ಧಾರಕಸ್ಸುಃ |
ಭುಕ್ತ್ವಾ ಚ ಮಾಂ ಲಸತಿ ಕಾಳ್ಳರೈ—ದಿವ್ಯದೇವೇ
ಮೇಘಾಯತಸ್ತತಮರಸ್ಯ ನ ವೇದ್ವಿ ಮಾಮಾಮ್ ||

ಪಾ|| ಸೌಕೀಲ್ಯದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಎರಡಾಗಿ ಭೇದಿಸಿ ನನಗೆ ಧಾರಕನಾಗಿ ನನ್ನ ಅಪ್ಪವಸ್ತುವನ್ನು ಭುಜಿಸುವಂತಹ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ (ಮುಘಪುಷ್ಪೋಪಾಸನಧಂತವಾದ) ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ಳರೈಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ನನ್ನ ಸಾಥನಾದ, ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನ ವಜ್ಜನಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಳೆಯಲಾರೆನು.

(೪) ಅತಿಕಿರೀಡ ತನ್ನುಳನ್ನೆತ್ತುಲಕುಮ್ ನಿಜ್ಜ,
 ನೆಣಿವೈಯಾರ್ ತಾನುಮವದ್ರುಳಿ ನಿಜ್ಜುಮ್‌ಪಿರರ್ಕ್ಕ,
 ವೆಣಿಕಮ್‌ದೊಳ್ ಕೋಲ್ಕೈ ತ್ತೆಕ್ಕಾಳೈಯೈನ್ನಪ್ಪಕ್
 ತಿಳಿಯುವೆನ್ನಾ ರುಯಿರೂಣ್ ತಿರುವರುಳೇ.

ಪ್ರ|| ತನ್ನಳ್ - ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿ ಅನ್ನೆತ್ತು ಉಲಕುಮ್ - ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳೂ (ಸಮಸ್ತ ವಸ್ತುಗಳೂ), ನಿಜ್ಜ ನಿಂತಿರುಲು, ತಾನುಮ್ ತಾನೂ, ನೆಣಿವೈಯಾರ್ ತೀವರೀಹಿತ ಸದ್ಭಂದಿ, ಅವಶ್ಯಾಳ ನಿಜ್ಜುಮ್ - ಅವ, ಗಣಿಗಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ, ಪಿರರ್ - ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ವೆಣಿಕಮ್ ವರಿಮಳಭರಿತವಾದ ಕೋಲ್ಕೈ-ಉದ್ಯಾನಗಳುಳ್ಳ ಕೇ-ರಮ್ಯವಾದ, ಕಾಳೈಯೈ-ತಿರುಕ್ಕಾಳೈಯಲ್ಲಿರುವ, ಎ-ಅಪ್ಪ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು, ತಿಳಿಯು - ಗೂತ್ಮತಮವಾದ (ಅಲ್ಲವಾದ), ಎ-ನನ್ನ, ಆರ್ ಉಯಿರ್ ಪೂರ್ಣವಾದ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು, ಉಣ್ಣ ಭಕ್ಷಿಸಿದ (ಅನುಭವಿಸಿದ), ತಿರು ಅರುಳೇ-ಸೌಖ್ಯರೂಪವಾದ ಉಪಕಾರಪ್ರಕಾರವನ್ನೇ, ಅತಿಕಿರೀಡ - (ನಾನು) ತಿಳಿಯಲಾರೆನು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸ್ವಸ್ತಿನ್ನ ತೀವಭುವನಾನಿ ದಧಾನ ವಿದ
 ಸ್ವೈರಂ ಸ್ವಯಂ ತಿ ವಿದಸನ್ನ ವಿಶೇಷು ತೇಷು |
 ಸ್ವಾಮಿ ಮಹಾಸುರಭಿ ಕಾಳೈಯೈನಾಯಕೋಽಸೌ
 ಭುಜ್ಜೇ ಚ ಮಾಮುಪಿ ನ ವೇದ್ವಿ ಕೃಪಾಪ್ರಕಾರಮ್ ||

ತಾ|| ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಪರೀಕರಿಸಿ, ತಾನೂ ತೀವರೀಹಿತ ಸಂಬಂಧಿ ಅವುಗಳೊಳಗೆ ನಿಂತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ (ವರಿಮಳ ಭರಿತೋದ್ಯಾನಗಳುಳ್ಳ) ತಿರುಕ್ಕಾಳೈಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡುವ ನನ್ನ ನಾಥನು ಅಲ್ಲವಾದ ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಭುಜಿಸಿದ ಉಪಕಾರ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಇಂತಹು ದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯಲಾರೆನು

(೫) ತಿರುವರುಳ ಶೆಯ್ ಬವ ಪೊಲಿ ವೆನ್ನುಳ ಪುಕುನ್ನೈ,
 ಉರುವಮುವಾರುಯಿರುಮುಡನೇ ಯುಣ್ಣಾಕ್,
 ತಿರುವಳರ್ ಕೋಲ್ಕೈ ತ್ತೆಕ್ಕಾಳೈಯೈನ್ನಪ್ಪಕ್,
 ಕರುವಳರ್ ಮೊನಿ ನಜ್ಜುಣ್ಣ ಕಳ್ಳಜ್ಜಿಳೇ

ಪ್ರ|| ತಿರುವರುಳ-ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನು, ಶಿಯಾಬವೇವೋಲ - ಮಾಡುವ
ವನಂತೆ, ಎನ್ನು ಕಾಳುಕುನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ತಿರುವರುಳ
ಕರೀರವನ್ನೂ, ಆರುಯಿರುಮ್-ಅತ್ಯವಸ್ಥುವನ್ನೂ, ತುಡನೇ ಉಣ್ಣಾರ್-(ವಿಧಾಗ
ಎಲ್ಲದಂತೆ) ಭಕ್ಷಿಸಿದನು ಇವೆಲ್ಲಾ) ತಿರುವರುಳ-ಸೌಸ್ತ ರೈಭರಿತವಾದ, ಕೋಲ್ಟಿ-
ಉದ್ಯಾನಗಳುಳ್ಳ, ತೇ ರಮ್ಯವಾದ, ಕಾಳ್ಳರೈ ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ಳರೈಯಲ್ಲಿರುವ, ಎ
ಅರ್ಪ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ತಿರುವರುಳ ಮೇಲೆ ನೀಲನರ್ಣದಿಂದ ಭರಿತವಾದ
ಮೂರ್ತಿಯುಳ್ಳ ಎ ಕಣ್ಣ-ನನ್ನ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯ, ಕಳ್ಳಕ್ಕೇ-ಮಾಯಾ
ಹೀಕ್ಷಿತಗಗಳೇ ಅಲ್ಲವೆ !

(ಸ-ಗಾ-ರ)

ಚಿತ್ತೇ ಪ್ರವಿಶ್ಯ ಮಮ ಕಾಬಣಿಕಪ್ರರೀಂ
ಚಾತ್ವಾನಮಪ್ಯಹದ! ಮೇ ಸ್ವಯಮೇವ ಭುಕ್ತ್ಯಾ
ರಮ್ಯಾಧ್ಯಕಾಳ್ಳರೈ - ವಿಭುರ್ಬಲದಾಭಮೂರ್ತಿ !
ಕೃಷ್ಣಸ್ಯ ತಸ್ಯ ವಿವಿಧಾ ಹಿ ಚಕಾಸ್ತಿ ಮಾಯಾ ||

ಕಾ|| ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವವನಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ
ನನ್ನ ಕರೀರವನ್ನೂ ಅತ್ಯವಸ್ಥುವನ್ನೂ ಕೂಡ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಭಕ್ಷಿಸಿದನು. ಇವೆಲ್ಲಾ
ಮನ್ನರೋದ್ಯಾನ ಭರಿತವಾದ ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ಳರೈಯಲ್ಲಿ ನಾಸಮಾಡುವ ನನ್ನ ಣಾಥ
ನಾದ ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನಾದ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯ ಮಾಯಾಹೀಕ್ಷಿತಗಳೇ ಅಲ್ಲವೆ !

(೬) ಎ ಕಣ್ಣ ಕಳ್ಳಮೆನಕ್ಕ ಚೆಮ್ಮಾಯ್ ನಿಱ್ಕುಮ್,
ಅಮ್ ಕಣ್ಣ ಮುಣ್ಣಿ ವೆನ್ನಾರುಯಿರ್ ಕೊಕ್ಕುರಿರು
ಪುಕಕಣ್ಣೈ ಯೆಯೆದಿ ಲಲವಿವ್ವಿ ಯಿರಾರ್ ಕಲರ್,
ಎ ಕಣ್ಣ ನೆನ್ನವಣ್ ಕಣ್ಣೈಯೇತ್ತಮೇ.

ಪ್ರ|| ಎ ಕಣ್ಣ-ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಪೋಹವುಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣನ, ಕಳ್ಳಮ್-
ಕೃತ್ರಿಮ ವ್ಯಾಸಾರವು. ಎನಕ್ಕ-ನನಗೆ, ಚೆಮ್ಮಾಯ್ ನಿಱ್ಕುಮ್-ಸರಿಯಾಗಿಯೇ
ಕೋರುತ್ತಿದೆ. ಅಮ್ ಕಣ್ಣ-ಅತಿ ವ್ಯಾಪೋಹದಿಂದ ಚಲಿಸದ ಅವನು,
ಉಣ್ಣ-ಭಕ್ಷಿಸಿದ, ಕೋಡು-ನಿಸ್ಸಾರವಾದ, ಎ ಆರುಯಿರ್ ಇದು-ನನ್ನ ಈ
ಅತ್ಯವಸ್ಥು, ಪುಕಕಣ್ಣೈ ಮೈ ಎಯೆದಿ-ಭೈನ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಎ ಕಣ್ಣ ಎನು-
ತನಗೆಭಕ್ತನಾದವನು ಎಂದು, ಇರಾಪ್ಪಕಲ-ರಾತ್ರಿಯೂ ಹಗಲೂ, ಲಲವಿವ್ವಿ-
ಶ್ರಲಾಪಮಾಡಿ, ಅವ ಕಾಳ್ಳರೈ ಅವನ ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ಳರೈಯನ್ನು, ಎತ್ತುಮೇ-
ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ !

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕೃಷ್ಣಸ್ಯ ಕೃತ್ರಿಮಗತಿರ್ಮನು ಛಾತಿ ಭೋಗ್ಯಾಃ |
ವ್ಯಾಮೋಹತಸ್ಸ ಕಿಲ ಮಾಂ ಪರಿಭುಜ್ಯ ದೀನಾಮ್ |
ಮಾಂ ವೋಪಯತ್ಯಹಹ! ಕಾಳ್ಕರೈಃ—ನಾಯಕಂ ತಂ
ಕೃಷ್ಣೇತಿ ಸವ್ತಕಮಹಂ ಜರಿಪೂಜ್ಯಯಾಮಿ ||

ಹಾ! ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನ್ನ ವ್ಯಾಮೋಹವುಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣನ ಕೃತ್ರಿಮ ವ್ಯಾಪಾರವು ನನಗೆ ಉಪಕರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಅಕ್ಕನ್ನ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವನು ಭಕ್ಷಿಸಿದ ನಿಸ್ಸಾರವಾದ ನನ್ನ ಈ ಅಕ್ಕವನ್ನುವು ದೈನ್ಯದಿಂದ—“ನನಗೆ ಭವ್ಯನಾದ ಕೃಷ್ಣನು” ಎಂದು—ಕಾತ್ರಿಯೂ ಹಗಲೂ ಪ್ರಲಾಪಮಾಡುತ್ತ ಅವನ ಕಿರುಕ್ಕಾಳ್ಕರೈಯನ್ನೇ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

(೭) ಕಾಳ್ಕರೈಯೊತ್ತುಮದನುಳ್ ಕನಾತ್ತ ವೆನ್ನುಮ್,
ವೇಳ್ಳೈನೋಯ್ ಕೂರ ನಿನ್ನೆನ್ನು ಕರೈನ್ನು ಕುಮ್,
ಅಳ್ಳೊಳ್ಳಾನೋತ್ತನ್ನುಯಿರುಣ್ಣ ವಾಯನಾಲ್,
ಕೋಳ್ಳುತ್ಯ ಪಟ್ಟಿದೆನ್ನಾರುಯಿರಾ ಕೋಳುಣ್ಣೇ.

ಪ್ರೆ! ಅಳ್ಳೊಳ್ಳಾನೊತ್ತು - ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವವರೆಗೆ, ಎ
ಉಯಿರ್-ನನ್ನ ಅಕ್ಕವನ್ನುವನ್ನು, ಉಣ್ಣು-ಭಕ್ಷಿಸಿದ, ವಾಯನಾಲ್-ಅಕ್ಕರೈ
ಧೂತವಿಂದ, ಕೋಳ್ ಕೋಣ್ಣೇ-ಭುಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಕೋಳ್-ಭೋಗವು,
ಕುತ್ಯಪಟ್ಟಿದು - ಅವಕಿಷ್ಕವಾಯಿತು ಎ ಅರುಯಿರ್- ನನ್ನ ಅಕ್ಕವನ್ನುವು,
ಕಾಳ್ಕರೈ- (ಅವನ) ಕಿರುಕ್ಕಾಳ್ಕರೈಯನ್ನು, ಎತ್ತುಮ್ - ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುತ್ತಿ-
ಹದನುಳ್-ಅದೊಳು ಇರುವ, ಕಣ್ಣಾ ಎನ್ನುಮ್-“ಕೃಷ್ಣ!” ಎಂದು ಕರೆಯು-
ತ್ತಿರುವುದು (ಮತ್ತು) ವೇಳ್ಳೈನೋಯ್ - ಅಧಿನಿವೇಶನವೆಂಬ ವ್ಯಾಧಿಯು,
ಕೂರ-ಪ್ರಬಲವಾಗಲು, ನಿನ್ನೆನ್ನು - ಅವನ ಸಂಶ್ಲೇಷವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಕರೈನ್ನು -
ಕಿಠಿಲವಾಗಿ, ಉಕುಮ್-ಕವೀಧೂತವಾಗುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಾಯಾವಿನಾ ಮಮ ಹೃದಬ್ಜತಲೇ ಪ್ರವಿಶ್ಯ
ಭುಕ್ತೋಽಪಿ ಭೋಗಮವಶೇಷತಮೇವ ಮತ್ಯಾ |
ಆತ್ಮಾ ಸ್ತವೀತಿ ಮಮ ಕಾಳ್ಕರೈಃ-ನಾಯಕಂ ತಂ
ಕೃಷ್ಣಂ ೬ ಕಾಮವಿವಕಕ್ಕಿಠಿಲೋ ದ್ರವೇಜ್ಞ ||

ತಾ|| ನನ್ನ ಅತ್ಮವಸ್ತುವು ಮಾಯಾಬೀಕ್ಷಿತನಾದ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ಭುಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ಭೋಗವು ಅವಶಿಷ್ಟವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನ ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ವರೈಯನ್ನೇ ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. “ಅದರೊಳು ಇರುವ ಕೃಷ್ಣ” — ಎಂದು ಕರೆದುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಧಿಪತೀಶರಿಂದ ಅವನ ಸಂಶ್ಲೇಷವನ್ನೇ ಸ್ಮರಿಸಿ ಶಿಥಿಲವಾಗಿ ದ್ರವೀಭೂತವಾಗುತ್ತಿದೆ.

(೮) ಕೋಳುಣ್ಣಾನಪ್ತಿ ವಂದೆನ್ನುಯಿರ್ ತಾನುಣ್ಣಾಳ್,
ನಾಳುನಾಳ ವಂದೆನ್ನೈ ಮುಖ್ತವುಮೆ ತಾನುಣ್ಣಾಳ್,
ಕಾಳನೀರ್ಮೇಕ ತ್ತೇಕಾಳ್ಳರೈ ಯೆನ್ನುಪ್ಪಣ್ಣು,
ಅಳಣ್ಣ ವೆನ್ನದೆನ್ನಾರುಯಿರ್ ಪಟ್ಟಿದು

ಪ್ರ|| ಕೋಳುಣ್ಣಾ-(ನನ್ನನ್ನು) ಭುಜಿಸಿದನು, ಅನಿ-ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ವಸ್ತು-ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಬಂದು, ಎರ ಉಯಿರ್-ನನ್ನ ಅತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು, ತಾಳ ಉಣ್ಣಾಳ್, ತಾನೇ ಭುಜಿಸಿದನು. (ಮತ್ತೂ) ನಾಳುನಾಳ-ಪ್ರತಿದಿನವೂ, ವಸ್ತು ಅವೂರ್ವವಾಗಿ ಬಂದು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಮುಖ್ತವುಮೆ ತಾಳ ಉಣ್ಣಾಳ್-ನಿಶ್ಲೇಷವಾಗಿ ತಾನೇ ಭುಜಿಸಿದನು. ಕಾಳನಾರ್ ಮೇಕ-ನಾಲವಾದ ನೀರುಳ್ಳ ಮೇಳದಂತೆ, ತೇ-ರಮ್ಯವಾದ, ಕಾಳ್ಳರೈ-ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ವರೈಯಲ್ಲಿರುವ, ಎರ ಅಪ್ಪಣ್ಣು-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ಅಲ್ಲಟ್ಟಿದು ಅನ್ನೇ-ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ! ಇದೇ ತಾನೇ! ಎರ ಉಯಿರ್ ಪಟ್ಟಿದು. ನನ್ನ ಅತ್ಮವಸ್ತುವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದು!

(೮-ಗಾ-೮)—

ಭುಕ್ಷಾ ತ ದೇಹಮುನಿ ವೇ ಸ್ವಯವನಾಗತೋಽಯಂ

ಚಾತ್ಮಾನಮಪ್ಯಹಹ! ನೋಽತ್ರ ದಿನೇ ದಿನೇ ಚ |

ನಿಶ್ಲೇಷಮೇವ ಪರಿಭುಜ್ಯ ಚರಾಸ್ಮಿ ಮೇಘ-

ಶ್ಚೈಕಾಳ್ವರೈವ್ರಭುರಹೋ! ಮಮ ದಾಸ್ಯ ನಿರಾಧ್ಯಕಾ ||

ತಾ|| ಅವನು ನನ್ನ ಕರೀರವನ್ನು ಭುಜಿಸಿದನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಅತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಕೂಡ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಬಂದು ಭುಜಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಅವೂರ್ವವಾಗಿ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನಿಶ್ಲೇಷವಾಗಿ ಭುಜಿಸಿದನು. ನೀಲ ಮೇಳದಂತೆ ರಮ್ಯವಾದ ರೂಪವುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ತಿರುಕ್ಕಾಳ್ವರೈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನನ್ನ ಅತ್ಮವಸ್ತುವು ದಾಸ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದೇತಾನೇ ನನ್ನ ಅತ್ಮವಸ್ತುವಿನ ಅನುಭವಪ್ರಕಾರವು |

(೯) ಆರುಯಿರ್ ಪಟ್ಟದನದುಯಿರ್ ಪಟ್ಟದು,
ವೇರಿದುಡ್ ತ್ತಮುರೈಕ್ಕಣ್ ಕನಿವಾಯದೆ ಲೀರ್,
ಕಾರೈರ್ ಮೇಕತ್ತೆ ಕಾಳ್ಕರೈಕ್ಕೋಯಿಲ್ ಕೋರ್,
ಶೀರೈರ್ ನಾಲ ತಡನ್ನೋಳ್ ತೆಯ ವೆವಾರಿಕ್ಕೇ.

ಪ್ರ|| ಶೇರ್ ಇದ್ರು-ವಿಕಾಲವಾದ ದಳಗಳುಳ್ಳ, ತಾಮರೈ-ತಾವರೆ ಹೂವಿ
ನಂತೆ ಇರುವ, ಕಣ್ ನೇತ್ರಗಳನ್ನೂ, ಕನಿ ಬಿಮ್ಮ ಫಲವಂತೆ ಕೆಂಪುಪ, ಮಾಯದು-
ಬಾಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ, ಹೀರ್-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ, ಕಾರ್ ಎರೈಲ್-ನೀಲವರ್ಣವುಳ್ಳ,
ಮೇಕ-ಮೇಘದಂತಿ, ಕೇ-ರವ್ಯವಾದ, ಕಾಳ್ಕರೈ-ತರುಷ್ಯಾಳ್ಕರೈಯನ್ನು,
ಕೋಯಿಲ್ ಕೋಲ್-ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡ್ತಾ, ಶೀರ್ ಎರೈಲ್-ವೀರ
ಪ್ರೀಯನ್ನೂ ಕಾನ್ತಿಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ, ನಾಲ ತಡನ್ನೋಳ್-ನಾಲ್ಕು ಮಹಾಭುಜ
ಗಳುಳ್ಳ, ಕೆಯ್ ವ ವಾರಿಕ್ಕೇ-ದೇವಕೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವಾದ ಸಮುದ್ರ
ಪ್ರಾಯನಿಗೆ, ಎನದು ಉಯಿರ್ ಪಟ್ಟಿದು - ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವು ಭೋಗ್ಯವಾಗಿ
ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಎಂತಹುದು!, ಅರ್ ಉಯಿರ್ ಪಟ್ಟಿದು ನಿತ್ಯಾನುಭವ
ಪನ್ನು ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳು ತಾನೇ ಇಂತಹ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದದೋ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಬಿಮ್ಮಾಧರಕ್ಕ ಸರೋರುಹಲೋಚನೋದಯಂ
ನೀಲಾಮ್ಬುದಾಭ ಇಹ ಕಾಳ್ಕರೈ-ನಾಸಕೀಲಃ |
ಶ್ರೀಮಂಜುಕುರ್ಭೂಜಧರೋಽಪ್ತು ಹಿ ದೇವಬೇವೋ !
ಭೋಗ್ಯೋಽಹಮಸ್ಮಿ ಕಿಲ ತಸ್ಯ! ಸಮೋಽದ್ಯ ಕೋ ಮೇ ? ||

ಪಾ|| ಪುಣ್ಯರೀಕಾಕ್ಷನಾಗಿಯೂ ಬಿಮ್ಮಾಧರವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ನೀಲ
ಮೇಘಶ್ಯಾಮನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು ತರುಷ್ಯಾಳ್ಕರೈಯಲ್ಲಿ ವಾಸ
ಮಾಡುತ್ತಾ ವೀರಶ್ರೀ-ದಿವ್ಯಕಾನ್ತಿಯುಕ್ತನಾಗಿ ಚತುರ್ಭುಜನಾಗಿಯೂ ದೇವಕೆ
ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಮೂಲಭೂತನಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವನಿಗೇ ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವು
ಭೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ನನ್ನ ದಿವ್ಯಾನುಭವವು ಎಂತಹುದೋ! ನಿತ್ಯಾನುಭವವನ್ನು
ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ತಾನೇ ಇಂತಹ ಅನುಭವವು ಉಂಟೇ ?

(೧೦) ವಾರಿಕೃಷ್ಣಾಣ್ಣುನ್ನೈ ವಿಠುಯ್ನಿವಕ್ ಕಾಣಲೆಪ್ಪು,
ಆರ್‌ವುಶ್ಶುನವೆನ್ನೈ ಯೊಳೆಯವೆನ್ನಿಲ್ ಮುನ್ನಮ್
ವಾರಿತ್ತು, ತಾನೆನ್ನೈ ಮುಶ್ಶು ಪ್ಪರುಕಿನಾಕ್,
ಕಾಡೊಕ್ಕುಮ್ ಕಾಳಕ್ಕೈಯುಪ್ಪು ಕಡಿಯನೇ.

ಶ್ಲ|| ಉನ್ನೈ ನಿನ್ನನ್ನು, ಕಾಡಲ್ ಕಡ್ಡರಿ, ವಾರಿಕೃಷ್ಣಾಣ್ಣು-ಪ್ಪರುಕಿನ
ಯೊಳೆಯ ವಿಧಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅವಶಿಷ್ಟವಾಗದಂತೆ, ವಿಠುಯ್ನಿವಕ್ ಎನ್ನು-
ಕಬೀಕರಿಸುವೆನು ಎಂದು, ಆರ್‌ವುಶ್ಶು ಅವರಮಾಡಿದ ಎನ್ನೈ ಒಳ್ಳೆಯ-
ನೆನ್ನನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಎನ್ನಿಲ್ ಮುನ್ನಮ್-ಸನಗಿಂತ
ಮುಂಜೆಯೇ, ವಾರಿತ್ತು-ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಾದಿ, ತಾಣ್-ಅವರಿಟ್ಟನ್ನ ಸ್ವರೂಪನಾದ
ತಾನು, ಎನ್ನೈ-ನನ್ನನ್ನು, ಮುಶ್ಶು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಪರುಕಿನಾಕ್-ಪಾನಮಾಡಿದನು
(ಅನುಭವಿಸಿದನು). ಕಾರ್ ಒಕ್ಕುಮ್-ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುವ ಮೇಳಿ-
ದಂತೆ, ಕಾಳಕ್ಕೈ - ತಿರುಕ್ಕಾಳಕ್ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿರುವ, ಅಪ್ಪು - ಸ್ವಾಮಿಯು,
ಕಡಿಯ- (ನನ್ನ) ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಅತಿ ತ್ವರೆಯುಳ್ಳವನು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪಶ್ಯಮಿ ಚೇದಹಮಕೇಷಮಪಿ ತ್ವದೀಯಂ
ಧುಷ್ಕೇ ಕಿಲೇತ್ಯುಭಿಲಷಂತಮಕೀತ್ಯ ಮಾಂ ಚ |
ಮೇಷಾಯಿತಃ ಕಿಲ ಚಿರಾತ್ತು ನಿರೀಯ ಪೂರ್ಣಂ
ಕ್ರೀಕಾಳೈ-ಪ್ರಭುರಸೌ ತ್ವಯಾಽನುಭುಂಕ್ತುಃ ||

ತಾ|| “ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅವಶಿಷ್ಟವಾಗದಂತೆ ಪರಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಕಬೀಕರಿಸಿ ಭುಜಿಸುವೆನು”—ಎಂದು ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಅವನು
ಅನುಭವಿಸಿ, ಸನಗಿಂತ ಮುಂಜೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆತಿಪ್ರೀತಿಯಾದಿ ನನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ
ಪಾನಮಾಡಿದಿಟ್ಟನು. ನೀಲಮೇಳಿಶಬ್ದಶನಾದ ತಿರುಕ್ಕಾಳಕ್ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ
ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುವ ಮೇಳಿದಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು
ಅತಿತ್ವರೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದಾನೆ.

(೧೧) ಕಡಿಯನಾಯ್ ಕೃಷ್ಣಾನ್ಯ ಕ್ಷೋದ್ರಪಿರಾಕ್ ತನ್ನೈತ್ತಿ.
 ಕೊಡಿದುದಿಳ್ ಕೆಳಕುರುಕೊರ್ ಜ್ವಡಕೋಪಕೊಲೆ,
 ವಡಿವವೈಯಾಯಿ.ರತ್ತಿಪ್ಪತ್ತಿನಾಲೆ, ತನ್ನವೆ
 ಮುಡಿವೆಯೆದಿ ನಾತಪ್ಪೊಕ್ಕೊರ್ಕಳೆಬ್ಬಾನಲೇ

ಪ್ರ|| ಕಡಿಯನಾಯ್ - ಅವಿ ಕ್ಷೋದ್ರವೈದಿಯನಾಗಿ (ಅವನಿಗಿಂತ ಮುಂತೆ ಸತ್ಯವಾದಿ), ಕೃಷ್ಣಾನ್ಯಕ್ಷೋದ್ರ-ಕಂಪನನ್ನು ಕೊಂಡ, ಪಿರಾಕನ್ನೈ-ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ಕೊಡಿದುದಿಳ್-ಧ್ವಜಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಾಕಾರಗಳುಳ್ಳ, ಕೆಳಕುರುಕೊರ್-ರಮ್ಯವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಯು, ಜ್ವಡಕೋಪ-ಪ್ರೀತಿಪಾರಿಮಾನಿಯು, ಕೊಲೆ-ಸ್ತುತಿಸಲು ರಚಿಸಿದ, ವಡಿವು ಅಮ್ಮ ಭಗವದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವ ರೂಪವುಳ್ಳ, ಆಯಿರತ್ತು - ಸಹಸ್ರವದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಇವೈತ್ತಿ ಣಾಲ್ ಈ ಪತಕವಿಂದ, ಎನೊಕ್ಕನ್ನಮ್ ವಮ್ಮ ಜನ್ಮಪರಮ್ಪರೆಯು, ಮುಡಿವೆ ಎಯ್-ದಿ-ನಾತವನ್ನು ಕೊಂಡಿ, ಕಾನಲ್ ಸಂಸಾರತಾಪವು, ನಾತಮ್ ಕಣ್ಣೀರ್-ಪಶ್ಯವಾಗಿ ನಮಗೆ ಸುಖವುಂಟಾಗುವುದು! (ಇದು ಸತ್ಯ!)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಂಪಂ ವಿಹತ್ಯ ಚ ದುಃಖಾ ಚಗೌರಂ ಚ ಏನ್ಮು-

ರೈಸ್ತಂ ಸ್ತುವಣ ತಪರಿಪುಃ ಕುರುಕಾಪುರೀಕಃ |

ಸಾಹಸ್ರಮಾಹ ಜರಮಂ! ದತಕಂ ಕಿಲೇದಂ

ಸಂಸಾರತಾಪತವನಂ ಜಹೌರಂ ಸುಖಯಾ ||

ಪ|| ಕಂಪನನ್ನು (ತನ್ನ ಕೀವ್ರಸತ್ಯವಿಂದ) ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದ ಪ್ರೀತಿ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಧ್ವಜಪ್ರಾಕಾರಾವೈಕವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಕಪಾರಿಮಾನಿಯು ಸ್ತುತಿಸಲು ರಚಿಸಿದ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಸಹಸ್ರವದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ಪತಕವನ್ನು ಜಹಮಾಡುವುದರಿಂದ ಜನ್ಮಪರಮ್ಪರೆಯು ನಾತವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು, ಮತ್ತು ಸಂಸಾರತಾಪವು ಕಾಂತವಾಗಿ ನಮಗೆ ನಿತ್ಯಸುಖವುಂಟಾಗುವುದು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಸ್ವಸ್ಯಾತ್ಮತಾಮಗಣಯಾ ಸ್ವಯಮರ್ಥಯಿತ್ಯಾ

ಸ್ವಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಜಪ ವಿವಶೋ ಹರಿಶಕ್ಯಭಸ್ತಾಹ |

ಯುಚ್ಛ್ರೀಲಮನ್ವಭವದಸ್ಯ ತದೇನ ದೈವಾಹಿ

ಸಂಸ್ಕೃತ್ಯ ಸ ಹೃತಮನಾ ವ್ಯಸಮೀ ಚ ಪಶ್ಯೇ ||

(ದ್ರ-೩೦-೩೦-೩ ||)--

ಅಶ್ವರೈಹಾವಿಶತ್ವಾದವಿಲಸಿತತಯಾ ಚಾನ್ತರಾತ್ಮತ್ವಭೂಮ್ಯಾ
ತಶ್ಚೇ ತಶ್ಚತ್ವಭೂಮ್ಯಾ ಜಲದತನುತಯಾ ಭವ್ಯತಾಕರ್ಷಕತ್ವಾತ್ |
ಔದಾರ್ಯಾದೇವಿಶಿಷ್ಟಾದಪಿ ಚ ಭವಭೃತಾಂ ದಕ್ಷಿಣೇ ತೀವ್ರಸಜ್ಜಾ-
ದ್ವಿಸ್ತುತುಂ ನೈವ ಶಕ್ಯೋ ಹರಿತಿ ತತಜಿತ್ವಂಸಜೀತಾರಮಾಹ ||

(ಈ ಪದ್ಯದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ--)

ಈ ಅಧನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ--ಶ್ರೀ ಶಕಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ತಿರುಕ್ಕಾಳೈದೈಯಲ್ಲಿ
ಬಿಜಯಮಾಡಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಮೋಹಾತಿಶಯದಿಂದ, ಅವನ
ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನೂ ಛಾಲಭಾದಿ ಗುಣಗಳನ್ನೂ ವಾಚಾನಕೃತ್ಯಗಳನ್ನೂ
ಶೇಷಶೇಷಿತ್ವಸಮ್ಮುತ್ಸವನ್ನೂ ಶರೀರಾತ್ಮಭೋಗವ್ಯಕಾರಗಳನ್ನೂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಸ್ಮರಿಸಿ,
ಮನಸ್ಕೈಫಿಲ್ಯದಿಂದ ದ್ರವೀಭೂತರಾಗಿ (ಕಂಸಧ್ವಂಸಕನಾದ) ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರೂಪ
ಯಾದ ಅವನು ತಮ್ಮ ಅತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅನುಭವ
ಿಸಿದ ಭೋಗಾತಿಶಯವು ದಿವ್ಯಪೂರಿಗಳೂ ಅಲಭ್ಯವೆಂದು ನಿರ್ದಯಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ
ಸಮುತ್ಪರಾಗಾದರೆ.

— .೪—

ಶ್ರೀಃ

ನವಮಶತಕದಲ್ಲಿ--ಸಪ್ತಮದಶಕ.

(ಎ ಬಿಕ್ಕಾ ನ ಲ್--)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ--ಶ್ರೀ ಶಕಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ನಾಯಕನವಶೈಯನ್ನು ಹೊಂದಿ,
ಮಲೈಯಾಳದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಮೂಲಿಕೈಗಳನೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ
ಕರ್ವೇಶ್ವರನ ಸೌಂದರ್ಯಮುಭವಕ್ಕಾಗಿ ಆತ್ಮಾತಿಯಿಂದ ಶಿಲವು
ಪಕ್ಷಗಳನ್ನು ದೂತಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತಾರೆ.)

(೧) ಎಬಿಕ್ಕಾ ನಲ ಕಬ್ಬಿಣಿನಾಯಿರೈ ತೇರಾನ್ದಿ ಪ್ಪಾನಿದಮರುಮ್,
ಶೆಬ್ಬಾಲಮುಡನಾರಾಯ್ ತಿರುಮು ಣ್ಣಿಕ ಳತ್ತು ತ್ತಾಯಾಮ್,
ಕೊಬ್ಬಾರ್ ಪುನುತಾಯ್ ಮುಡಿಯೈಚ್ಚುಡಕ್ಕೂತ್ತಾರ್-
ಕೈಕತೊದಾಯ್,
ನುಜ್ಜಾಲ್ಕಳೆಲ್ ತಲೈವೇಲ್ ಕೊಮಿರೋ ನುಮರೋಡೇ.

ಪ್ರ|| ಎಮ್-ನಮ್ಮ, ಕಾನಲ್-ಸಮುದ್ರತೀರದ ಉದ್ಯಾನದ, ಅರಮ್ -
ಒಳಗೆ, ಕೃಷಿವಾಸ - ಕೃಷಿಯೊಳಗೆ ಕಂದಕಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಇರೈ-ಕಾರವನ್ನು,
ತೀರಸ್ತು - ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು, ಇಬ್ಬು ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮನೆಯೊಳಗಿರುವೆನಿ,
ಅಮರುಮ್-ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ, ಕೆಮ್-ಕಾಲ ಕೆಂವಾದ ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ, ಕುಡ-
ಭವ್ಯವಾದ, ಸಾರಾಯ್-ಸಾರೈಯೊಳಗೆ ಪಕ್ಷಿಯೇ!, ಕಿರುಮುಖ್ಯಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು-ಕಿರು
ಮುಖ್ಯಾಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ, ಉತ್ಪಾದಯುಮ್-ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಕೊಬ್ಬು ಕರ್-ಮಧು
ಭರಿತವಾದ, ಪೂಮ್ ರವ್ಯವಾದ, ಕುಡಾಯ್-ಕುಳಿಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ,
ಮುಡಿ-ಕಿರಸ್ತುಳ್ಳ, ಎಮ್ ಕುಡಕ್ಕಾತ್ತಿಟ್ಟು - ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯಲಾಲೋಲನಾದ
ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ಎ ತೂದಾಯ್-ನನ್ನ ದೂತನಾಗಿ, ನುಮರೋಡು - ನಿನ್ನ ಪತ್ನೀ
ಪುತ್ರಾದಿ ಪರಿವಾರಗಳೊಡನೆ ನಡೆದ, ನುಮ್ ಕಾಲಾಳ-ನಿಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳನ್ನು,
ಎ ತಲೈಮೇಲ್-ನನ್ನ ಕಲೆಯಮೇಲೆ, ಕೆಳಮಾರ್-ಇಡು

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಅಪಾರಂ ಜಲಧೇಸ್ತುಪೇಷು ಚ ವನೇಷ್ವನಿಷ್ಠ ಸಂಜಾರಿಣಿ
ತ್ವಂ ಮತ್ತೀತಿಯುತೇ ಚ ಶೋಕಿತಪದೇ! ಭವ್ಯೇ! ಬಲಾಕಾಹ್ವಯೇ!
ಶ್ರೀಮುಖ್ಯಾಕ್ಷಿಗಳನಾಯಕಂ ಚ ಕುಲಸೀಮಾಲಾಭ್ಯಮಾಕಂ ಪ್ರತಿ
ತ್ವಂ ದೂತೀಭವ! ಸಂಚರತ್ಪದಯುಗಂ ತೇ ಮೋಽದ್ಯು ಶೀರ್ಷೇ ಕುರು ||

ತಾ|| ಸಮುದ್ರತೀರದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಜಲಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪಾರವನ್ನು
ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ ವರ್ತಿಸುವ ಸಾರಾಯ್ ಪಕ್ಷಿಯೇ
ಕಿರುಮುಖ್ಯಾಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯ ಕುಲಸೀಮಾಲಾಲಂಕೃತ ಶಿಶು
ನಾದ ನಮ್ಮ ಕುಂಭಲಾಲೋಲನಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನೀನು ನನ್ನ ದೂತನಾಗಿ
ಸಪರಿವಾರನಾಗಿ ನಡೆದ-ಹೋಗಿ ಆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕಲೆಯಮೇಲೆ ಇಡು.

(೨) ನುಮರೋಡುಮ್ ಕಿರಿಯಾದೇ ನೀರುಮ್

ನುಮ್ ತೇವಲುಮಾಯ್,

ಅಮರ್-ಕಂದಲ್ ಕುರುಕಿನಜ್ವಾಳಾಣಿಮುಖ್ಯಾಕ್ಷಿಗಳನ್ನು—

ತ್ವಾಯುಮ್,

ನುಮರಾಲುಮ್ ಪಡೆಪ್ಪುಣ್ಣಿಟ್ಟ್ ಕವ್ವಾಲಿಪ್ಪುಣ್ಣಿ,

ತಮರೋಡುಪ್ಪು ತೈವಾರ್-ಕ್ಕು ತ್ತಕ್ಕಿಲಮೇ ಕೇಳಿರೇ.

ಪ|| ಪುನರೋದ ಮ್ - ನಿಮ್ಮ ಬನ್ಧುಗಳೊಡನೆ, ಹಿರಿಯರೊಡನೆ ಬೇರೆ ಯಾಗದೆ, ನೀರುಮಾ, ನೀವೂ, ನಮ್ ಕೇವಲುಮಾಹಾ ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕಮಾಣಿ ಗಳೊಡನೆ, ಅವರ್ - ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ, ಕಾದಲ್ - ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ, ಕುರುಕು ಇನ್ನೊಳ್ - ಕುರುಕು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳೇ, ಅಜೆ-ಅಲಂಕಾರ ರೂಪವಾದ, ಮೂಗುಳ್ಳುಗಳು - ಕಿರುಮೂಗುಳ್ಳುಗಳಲ್ಲಿ, ಉತ್ಸಾಹ ಮ್ - ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ತಮ್ಮಾಲ್ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ತಮ್ಮಿಂದ, ಇಬ್ಬಿಪ್ಪು ಉಡ್ಡು - ಅನಾದರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಎದುರಾಲುಮ್ - ನಮ್ಮ ಬನ್ಧುಗಳೆಂಬಲೂ, ಪಟ್ಟಿಪ್ಪು ಉಡ್ಡು - ನಿಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಇಬ್ಬು ಎ೯ ಇಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅಬ್ಬು - ಅಲ್ಲಿ, ಉತ್ಸಾಹವಾಲ್ - ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ತಕ್ಕಿಲವೇ-ನಾವು ತಕ್ಕವ ರಲ್ಲವೋ? ಕೇಳಿದೇ ಕೇಳಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ) —

ಗುಡಿಯಂ ಬನ್ಧುಗಳೊಡನೆ ಕಾನ್ತಸಹಿತಾಸ್ಪದಾರ್ಥಿಲಾ ದ್ವಿಜಾಃ |
ಪ್ರೀತಮೂಗುಳ್ಳುಗಳನಾಯಕಂ ಪ್ರತಿ ಮನು ಬ್ರೂತೋಕ್ತಿಮೇತಾಂ ಪರಮ್ |
ತ್ಯಕ್ತಾ ತೇನ ಚ ಬನ್ಧುಭಿಶ್ಚ ವಿತರಾಂ ಬೇವಾಮಿ ಕಿಂ ಗರ್ವಿತಾ ?
ಕಿಂ ನಾರ್ಹಾಽಪ್ಯಪ್ಯಹಮಪ್ಯಪ್ಯಹಮಾಂ ಗೋಪ್ತಾಂ ಪ್ರವೇಷ್ಯಂ ಚ
ತಾಮ್ ||

ತಾ|| ನಿಮ್ಮ ಬನ್ಧುಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ, ನಿಮ್ಮ ನಾಯಕಮಾಣಿಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಕುರುಕುಪಕ್ಷಿಗಳ ಸಮೂಹಗಳೇ! ಸುಸ್ತರ ವಾದ ಕಿರುಮೂಗುಳ್ಳುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯಿಂದ ಅನಾದರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಬನ್ಧುಗಳೆಂಬಲೂ ನಿಂದಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಾವು ತಕ್ಕವರಲ್ಲವೋ? ಕೇಳಿ

(೩) ತಕ್ಕಿಲಮೇ ಕೇಳಿರ'ಕಳ್ ತಡಮ್ಮನಲ್ ವಾಯಿರೈ ತೇರುಮಾ
ಕೊಕ್ಕಿನೆಜ್ಜಳ್! ಕುರುಕಿನಬಿಜ್ಜಳ್!

ಕುಳಿರ'ಮೊಡ್ಡಕ್ಕಳತ್ತು ತ್ರಯುಮ್,
ತಕ್ಕಮಲತ್ತಲರ್ ಪ್ರೋಲುಮ್ ಕಣ್ ಕೈಕಾಲ್ ತೆಜ್ಜನಿವಾಯ್,
ಅಕ್ಕಮಲತ್ತಿಲ್ವಪೋಲುಮ್ ಕಿರುಮೇನಿಯಡಿಕಳುಕ್ಕೇ.

ಹ್ರ|| ತಣಮ್-ನಿಶಾಲವಾದ, ಪುನರ್ನಾಮಯ್ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ, ಇರೈತೇರುಮ್
ಅಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವ, ಕೊಕ್ಕು ಇನಪ್ಪಳ್-ಹಂಸಪಕ್ಷಿಸಮೂಹಗಳೇ!
ಕುರುಕು ಇನಪ್ಪಳ್ ಬಳವಕ್ಷಿಸಮೂಹಗಳೇ!, ಕುಳರ್ - ಶ್ರಮಹರವಾದ,
ಮೂಗ್ರಿಕೃಳತ್ತು-ತಿರುಮೂಗ್ರಿಕೃಳದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತೈಯುಮ್ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ,
ಶೆಕ್ಕಮಲತ್ತು-ಕೆಂದಾನರೆಯ ಆಲರ್ಪೋಲುಮ್-ಹೂವಿನಂತೆ ಇರುವ, ಕಣ್
ಕೈಕಾಲ್-ನೇತ್ರ, ಹಸ್ತ ಪಾದಗಳನ್ನೂ, ಶಿಮ್ಕನಿನಾ ಮ್-ಕೆಂಪಾದ ಬಿಮ್ಮಳಲ
ದಂತಿರುವ ವಕ್ತ್ರವನ್ನೂ, ಅಕ್ಕಮಲತ್ತು ಆ ತಾನರೆಯು, ಇತ್ತೈಪೋಲುಮ್-ಎಲೆ
ಯಂತೆ ಇರುವ, ತಿರುಮೋನಿ ಕರೀರವನ್ನೂ ಕುಳ್ಳ, ಅಡಿಕಳುಕ್ಕು ಸ್ವಾಮಿಯಾದವ
ರಿಗೆ, ತಕ್ಕಲಮೇ - (ಅವರ ಸೌಂದರ್ಯಾನುಭವವಂ ಮಾಡಲು) ನಾವು ಯೋಗ್ಯ
ರಲ್ಲವೋ!, ಕೇಳೇರಕಳ್-ಕೇಳಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ)--

ಆಹಾರವೂ ಹಾಸ್ಯಟಾಕಸಲಿಲೇ ಹಂಸಾ ಬಲಾಕಾಗಣಾಃ |
ಶ್ರೀಮೂಗ್ರಿಕೃಳನಾಯಕಸ್ಯ ನಯನಶ್ರೀಪಾಣಿಪಾದಾನ್ಮುಜಮ್ ,
ಅಮೋಘಾತಸುಪತ್ರಮೂರ್ತಿಮುಖ ತಂ ಬಿವದ್ಭುಧರಂ ಶ್ರೀಹರೇಃ
ಕಿಂ ನಾರ್ಹಾಮ್ಯವರೋಚಿತುಂ ಚ ರುಚಿರಂ? ಯೂಯನ್ತು ತಂ ಪೃಚ್ಛತ ||

ಹಾ|| ನಿಶಾಲವಾದ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಅಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಹಂಸಸಮೂಹ
ಗಳೇ! ಬಳಸಮೂಹಗಳೇ! ಶ್ರಮಹರವಾದ ತಿರುಮೂಗ್ರಿಕೃಳದಲ್ಲಿರುವ ಕಮಲ
ಸದೃಶವಾದ ನೇತ್ರ,ಹಸ್ತ,ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಬಿಂಬಾಧರನಾದ ನೀಲವರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ
ನಾವು ಅನುರೂಪರಲ್ಲವೋ ಕೇಳಿರಿ. (ಅವನ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ನಾವು
ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲವೋ ?)

(೪) ತಿರುಮೇನಿಯಡಿಕಳುಕ್ಕು ತ್ರಿವಿನ್ಯೆಯೇರ್

ವಿಡುತೂದಾಯ್,

ತಿರುಮೂಗ್ರಿಕೃಳಮೆನ್ನುಮ್ ತೆಣುನಕಂ

ವಾಯುಣಿಮುಕಿಲ್ ಕಾಳ್,

ತಿರುಮೇನಿಯವಳಿಕ್ಕರುಳೀರೆನ್ನೆಕ್ಕಾಲ್, ಉನ್ನೈತ್ತಿತ್ತೇ

ತಿರುಮೇನಿಯೊಳಿಯಕಡ್ಲಿ ತ್ತೆಳಿವಿತುನ್ಮು ಕಡಿಯುಮೇ.

ಶ್ರೀ|| ಅಣಿ-ರಮ್ಯವಾದ, ಮುಕಿಲ'ಕಾಳ'-ನೋಭಿಗಳೇ !, ತಿರುಮೂಢಿ
 ಕೃಳಮೆನ್ನುಮ್-ತಿರುಮೂಢಿ ಕೃಳವೆಂಬ ಕ್ಕಿ-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ನಕರ'ವಾಯ್-
 ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ, ತಿರುಮೇನಿ-ಸರ್ವೇಶ್ವರಸ್ವಪ್ರಕಾಶವಾದ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರ-
 ಹವುಳ್ಳ, ಅಡಿಗಳಿಕ್ಕು-ಸ್ವಾಮಿಯಾದವರಿಗೆ, ತೀವ್ರನೈಯೇ-ಕುರವಾದ ಪಾಪ-
 ವುಳ್ಳ ಜಾನು, ವಿಡು - ಕರುಹಿರುವ, ತೂದಾಯ್ ದೂತರೂಪಿಗಳಾಗಿ ನೀವು
 ಹೋಗಿ, ಅವಳು-ಅವಳಿಗೆ, ತಿರುಮೇನಿ-ನಿಮ್ಮ ಭೋಗ್ಯವಾದ ದಿವ್ಯಮುಖ್ಯವಿಗ್ರಹ-
 ವನ್ನು ಅರುಳೇರ - ಕೃಪೆಮಾಡಿ, ಎನ್ನಕ್ಕಾಲ್ - ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, (ಅದು)
 ಉಮ್ಮೈ-ನಿಮ್ಮನ್ನು, ತ್ತ ತಿರುಮೇನಿ ಒಳಿ - ತನ್ನದಿವ್ಯಕರೀರಕಾಂತಿಯನ್ನು,
 ಅಕ್ಕನಿ-ಬಿಡಿಸಿ, ತೆಳಿವಿತುಮ್ಮು-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಪರಮಾಕಾಶದಲ್ಲಿ (ಪರಮಪದ-
 ದಲ್ಲಿ), ಕಡಿಯಮೇ-ವಾಸಮಾಡದಂತೆ ಮಾಡುವುದೋ? (ವಾಸಮಾಡುವಂತೆಯೇ
 ಮಾಡುವುದು-ಎಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅನ್ನೋದಾ ರುಚಿರವಸ್ತು ಯೂರುಮುಧುನಾ ದೌತ್ಯಂ ವಜನೋಮು
 ದ್ರೀವಮೂಢಿ ಕೃಳನಾಯಕಂ ಪ್ರತಿ ಗತಾಸ್ತಸ್ಯೈ ತನುದೀಯತಾಮ್ |
 ಭೋ! ಭೋ! ನಾಥ! ದಯಾಪರೇಕಿ ವಜನಂ ಬ್ರೂಹ್ಮೈವ ಚೇಕ್ಷಿಂ ತನೋ-
 ಸ್ಪಾದ್ಯತ್ಯಂ ಭವತಾಂ ಹರೇಚ್ಚ ಗಮನಂ ವಿಚ್ಛೋಃ ಪದೇ ವಾರಯೇತ್? ||

ಶಾ|| ರಮ್ಯವಾದ ನೋಭಿಗಳೇ ! ತಿರುಮೂಢಿ ಕೃಳವೆಂಬ ದಿವ್ಯನಗರದಲ್ಲಿ
 ವಾಸಮಾಡುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಪಾಪನಿಯಾದ ನನ್ನ ದೂತರಾಗಿ
 ನೀವು ಹೋಗಿ—“ಅವಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸುನ್ದರವಾದ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿ-
 ಸಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ—ಅವರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪರಮಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸವು
 ಉಂಟಾಗುವುದು ನಿಶ್ಚಿತ

(೫) ತೆಳಿವಿತುಮ್ಮುಕಡಿದೋಡಿ ತ್ತೀವಳ್ಳೆತ್ತು ಮಿನ್ನಿಲಕುವೆ,
 ಒಳಿವುಕಿಲ'ಕಾಳ' ತಿರುಮೂಢಿ ಕೃಳತ್ತುತ್ಯಯುವೋಣ್-
 ತುಡರ'ಕ್ಕು,
 ತೆಳಿವಿತುಮ್ಮು ತಿರುನಾಡಾ ತ್ತೀವಿನೈಯೇಣ್
 ಮನತ್ತುತ್ಯಯುವೆ,
 ತುಳಿವಾರ'ಕಳ' ಕುಡಲಾರ'ಕ್ಕು ತೂದುರೈತ್ತಲ್
 ಶಪ್ಪುಮಿನೇ.

ಪ್ರತಿ ಕೇವಲಕುಮ್ಮು-ನಿರ್ಮಲವಾದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ಕಡಿದು ಓಡಿ-ತ್ವರೆಯಿಂದ ಓಡಿ, ತೀವಳಿತ್ತು - ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತದಂತೆ, ಮೂಳಲಕುಮಾರ - ಮಂಚಿನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಒಳ - ಕರೀರಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ, ಮುಕಿಲಕಾಳ್ - ಮೇಘಗಳೇ, ತಿರುಮೂಲಿಕ್ಕಳತ್ತು - ತಿರುಮೂಲಿಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ, ಉತ್ಪ್ರಾಯಮಾ - ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ, ಒಣ್ಣತುಡರ್ಕ್ಕು - ಗುಣಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ತೇವಿಕುಮ್ಮು - ವಿಮಲವಾದ ದಿವ್ಯಾಕಾಶವನ್ನು, ತಿರುನಾಡು ಆ - ನಿರಂತರವಾದ ಪರಮಪದವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ತೀವನೈಯೇ ಮಹಾಪಾಪವುಳ್ಳ ಪನ್ನ, ಮನಪ್ಪ ಮನಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ, ಉತ್ಪ್ರಾಯಮಾ - ಅನ್ತರಂಗವಾಸಮಾಡುತ್ತ, ಕುಳಿದಾರಕಳ್ - ಸ್ವಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಪ್ರವಿಸುವ ಮಧುವುಳ್ಳ, ಕುಳಿದಾರಕ್ಕು ಕೇಶಪಾಕವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ಎರ ತಿರು ಉರೈತ್ತಲ್ - (ಕೇಶವನೆಂಬ ನಿನ್ನ ನಾಮವು ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತೃಪಾಪದಿಂದ ಅಲ್ಲವೇ) ಎಂದು) ನನ್ನ ಒಂದು ದೂತವಾಕ್ಯವನ್ನು, ಶೆವ್ವುಮಿ - ಬೇಕೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ತ್ವರೆಯಾ ಚ ಧಾವನವೂ ಅಮೋಘವಾ ನೈದ್ಯುತ-

ಜ್ವಾಲಾಭಿಸ್ಸಹಿತಾಸ್ತು ರಾಯಿಯಮಧುನಾ ಮೂಲಕೈರೀಕಂ ಪ್ರತಿ |

ದೊತ್ಕಂ ಮೇ ನಹಿತೋಕ್ತಿಮೇವ ನಯತ ' ಕ್ಷು ರ-ಪರಾ ಕೇಶವಃ

ಕಿ ಮೇ ನೈವ ದದಾತಿ ದರ್ಶನಮಯಂ ಚಿತ್ತೇ ನಿವಾಹಿ ಮಮ ? |

ಶಾ|| ನಿರ್ಮಲವಾದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತ್ವರೆಯಿಂದ ಓಡಿ ಅಗ್ನಿ ಪರ್ವತದಂತೆ ಮಂಚಿನಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮೇಘಗಳೇ | ತಿರುಮೂಲಿಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಗುಣೋಜ್ಜ್ವಲವಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ಪರಮಪದವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನ ಮನಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ತರಂಗವಾಸಿಯಾದ ದಿವ್ಯ ಕೇಶಪಾಕವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಗೆ— “ಕೇಶವನೆಂಬ ನಿನ್ನ ನಾಮವು ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತೃಪಾಪದಿಂದ ಅಲ್ಲವೇ” ಎಂದು ನನ್ನ ಒಂದು ದೂತವಾಕ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಬೇಕೆ.

(೬) ತೂದುರೈತ್ತಲ್ ಶೆವ್ವುಮಿಕ್ಕಳ್ ತೂವೊಡವಾಯ್

ವಣ್ಣಿನಬ್ಬಳ್,

ಪೋದಿರೈತ್ತು ವಂದು ನುಕರುವ್ ಪೊಡೆಲ್

ಮೊಡಿಕೈಳ್ತುತ್ಪ್ರಾಯಮ್,

ವೊದರೈ ತ್ತವ್ಯಾರ್ವಕತ್ತೇ ಮೈತ್ತಾರೈಕ್ಕಳ್

ವಾಯ್ ವೊಡ್ಡಮ್,

ತೂದುರೈತ್ತಲ್ ಶೆವ್ವುಮಿಕ್ಕಳ್ ಕುಡರ್ ವೆಳೈಯುವ್

ಕರೈಯುಮೇ

ಶ್ರೀ ಶೂನ್ಯವಾಯ್ - ರಮ್ಯವಾದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವ, ವಣ್ಣ ಇನಬ್ಬಳು ಧ್ವನಿರಹಮೂರ್ತಿಯೇ, ಪೋಷು - ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿತ್ತು - ಕೋಲಾಟದ ಶಬ್ದವೆಂಬ ಮಾತಿ ಮರು - ಮಧ್ಯದನ್ನು, ಮುಳುಮ್ - ಪಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ, ಪೊಲಿಲ್ - ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ, ಮೂರ್ಚ್ಯಕಪ್ಪು - ತಿರುಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಉಪ್ಪಿಯುಮ್ - ವಾಸಮಾಡುವ, ವಾದರೈ - ಶ್ರೀ ದೇವಿಯನ್ನು, ತಮ್ - ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ - ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಕನಾಡುವುದೆಂಬಂತೆ, ವೈಶ್ವರೈ - ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ನೀನಾಸು' ಮೂರ್ತಮ್ - ನನ್ನ ಬಾಯಿಮಾತುಗಳಾದ, ಪೂರು ಉರೈತ್ತಲ್ - ದೂತವಾಕ್ಯವನ್ನು, ಕಿಞ್ಞದಿರೇಲ್ - ಹೇಳುವಿರಾದರೆ, ಕುಡಲ್ - ಪ್ರಕಾಶಮಾಸವಾದ, ಪಳೈಯುಮ್ - ಬಳಿಗಳಲ್ಲೂ, ಕರೈಯುನೇ - ವಕ್ಷಗಳನ್ನೂ ಕುರಿತು, ಪೂರು ಉರೈತ್ತಲ್ - ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ದೂತವಾಕ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕಿಞ್ಞ ಮೀರ್ - (ಅವುಗಳು ಕಿಞ್ಞವಾಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು) ಹೇಳಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಯೂಯುಭೋ! ಮಧುರೋಕ್ತಿಯೋ ಮಧುಕರಾ! ಪುಷ್ಪವಲಿಕೋಭಿಶ್ಚಿಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಗಳನಾನ್ಮಿ ತತ್ರ ಕು ಪುರೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ವತಃ ವಕ್ಷಸಿ |
ಅಕ್ಷೇ ಯಸ್ತು ವಿಲೋಕ್ಯ ತಂ ವದತ ಮೇ ದೌತ್ಯಂ ದಹತ್ಯಪ್ಸಯಂ
ಕೈಫಿಲ್ಯಂ ಮಮ ಭಾಷಣಾನ್ಮದಮೂಲಾದಿವಿ ಯಾವ್ರೀತ್ಯುಯೋ ! |

ತಾ|| ರಮ್ಯವಾದ ಶಬ್ದಗಳುಳ್ಳ ಧ್ವನಿರಹಮೂರ್ತಿಯೇ | ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛಗಳಲ್ಲಿ ಮಧುಪಾನವೆಂಬ ಮಾತು ಅನುಕೂಲವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀವಕ್ಷಸ್ಥನಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೀವು ದೂತರಾಗಿ ಪೋಗಿ ಹೇಳುವಿರಾದರೆ, ನನ್ನ ಕೈ ಬಳಿಗಳೂ ವಕ್ಷಗಳೂ ಕಿಞ್ಞವಾಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ದೂತವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ

(೭) ತುಡರ್‌ವಳೈಯುಮ್ ಕರೈಯುಮ್

ಕೋಣ್ಣರಮಿನೈಯೇಕ್ ತೋಳ'ತೂನ್ಮೈ
ತುಡರ್‌ಪುಕ್ಕಾಕ್ ತಿರುಮೂರ್ತಿಗಳತ್ತೂತ್ತೈಯುಮ್

ಪರೈಯಕ್ಕಣ್—

ತುಡರ್‌ಪವಳವಾಯನೈ ಕ್ಕಣ್ಣಿರುನಾಳೋರ್

ತೂಯ'ಮಾಡ್ತಮ್,

ತುಡರ್‌ಪೊಳಿರ್‌ವಾಯ್ ಕ್ಕುರುಕಿನದಿಕ್ಕಳ್ ಎನಕ್ಕೊಪ್ಪು

ಪಣೆಯಾರ್ಲೇ.

ಪ್ರ|| ಕಡರ್-ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ, ವೈದ್ಯನಿರ್ವಾಹ - ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ, ಕುರುಕು ಇವುಗಳ - ಕುರುಕುಪಕ್ಷಿಸಮೂಹಗಳೇ!, ಕುಡರ್ - ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ, ವಳ್ಳಿಯುಮ್ - ಒಳಿಗಳನ್ನೂ, ಕಲ್ಪಿಯುಮ್ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಅರುವಿನೈಯೇ - ಮಹಾಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ, ಕೋಳ್ - ಕೋಳಿಗಳನ್ನು, ಹುಣ್ಣ - ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ, ಕಡರ್ - ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತವಾದ, ಪುಕ್ಕೋ - ಮಹಾಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ, ತಿರುಮೂಗ್ಗಿಕ್ಕಳಕ್ಕು - ತಿರುಮೂಗ್ಗಿಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ, ಉಚ್ಚಯುಮ್ - ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಪಬ್ಬಯಕ್ಕುಣ್ - ತಾವರೆಯಂತೆ ಇರುವ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಕುಡರ್ - ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ, ಸವಳವಾಯನೈ-ಸವಳದಂತೆ ಅಧರವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನ, ಕಣ್ಣು-ಕೋಡಿ, ಎನಕ್ಕು - ನನಗೋಸ್ಕರ, ಒರುಣಾಳ್ - ಒಂದು ದಿನ, ಓರ್ - ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ, ತೂಯಾವೂತ್ತೂಮ್ ಒಣ್ಣು - ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು, ನಡೆಯಾರ್ - ದೇವರ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಉದ್ಯಾನೇಷು ವಿಹಾರಿಣೋ ದ್ವಿಜಗಣಾ ಯೂಯಂ ವಿಲೋಕ್ಯಾಚ್ಯುತಂ ತಂ ಬುಧ್ರತಾದ್ಯ ಗಿರಂ ಮದರ್ಥಮನಘಾಮೇಶಾಂ ಪ್ರವಾಳಾಧರಮ್ |
ಪ್ರೀತುಕ್ಮೂಗ್ಗಿಕ್ಕಳವಾಸಿನಂ ಸುರುಚಿರಾಮೋಜಾಮೃತಂ ಪ್ರೀಧರಂ |
ಕಂ ಕೀರ್ತಿಸ್ತವ ಮೇಲಿಕ್ಕದಂ ಚ ನಸನಂ ಹೈತ್ಯಾ ಭುಜೌ ಮುಚ್ಚುತಃ ?

ತಾ ವಿವಿಧವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕುರುಕುಪಕ್ಷಿಸಮೂಹಗಳೇ | ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಕೈಬಳಿಗಳನ್ನೂ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನನ್ನ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡ ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ತಿರುಮೂಗ್ಗಿಕ್ಕಳವಾಸಿಯಾದ ಪುಣ್ಣರೇಕಾಕ್ಷನಾದ ಪ್ರವಾಳವಕ್ಷನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣು ನನಗೋಸ್ಕರ ಒಂದು ದಿನ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ

(೮) ಎನಕ್ಕೂಪ್ಪಿ ಪೂಯಿಒರ್ ಕಳಿರುಮ್ಲೊತ್ತಿಲ್ ವಾಯಿರೈ ತೇರ'ನ್ನು,
ಮನಕ್ಕಿನ್ಪಮ್ ಪಡಮೇವುಮ್ ವಣ್ಣಿನಪ್ಪಳ್ ತುಮ್ಮಿಕುಳ್,
ಕನಕ್ಕೂಳ್ ತಿಣಮದಿಳ್ ಪೆಡ್ಕತೂಳ್
ತಿರುಮೂಡೆಕ್ಕಳತ್ತುತ್ತಯುವುಮ್,
ಫನಕ್ಕೂಳ್ ಕಾಯಾವುನಿ ವೊನ್ನೆತ್ತಾಯ್
ಮುಡಿಯಾರಕ್ಕೇ

ಪ್ರ || ಇರುಮ್ - ವಿಶಾಲವಾದ, ಪೊದ್ದಿಲಿವಾಯ್ - ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ, ಇರೈಕೇರಾನ್ದು - ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಮನಕ್ಕು-ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಇನ್ನಮ್‌ಪಡ- ಛೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ, ಪೇವುಮ್ ಪರಸ್ಪರ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ, ವಣ್ಣೆನಣ್ಣಿಳ್ - ಭ್ರಮರ ಸಮೂಹಗಳೇ!, ತುಂಬಿ ಕಾಳ್ - ದುಂಬಿಗಳೇ!, ಕನಕ್ಕೊಳ್ - ಘನವಾದ, ಶಿಣ್ - ದೃಢವಾದ, ಮದಿಳ್ - ಸ್ವಾಕಾರಗಳಿಂದ, ಪುಡೈಕೊಳ್-ಸುತ್ತಲೂ ಲವ್ಯತನಾದ, ತಿರುಮೂಟಿಕ್ಕಳತ್ತು ತಿರುಮೂಟಿಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ, ಉತ್ತೈಯುಮ್ - ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಪುನಮ್‌ಕೊಳ್ ತನ್ನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ, ಕಾಯಾ ಮೇನಿ - ಅತಿಸೀಕುಸುಮದಂತೆ ಕರೀರಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ, ಪೂಮ್‌ಪುಡಿಯ್‌ಮುಡಿ ಯಾರಾಕ್ಕೇ - ರಮ್ಯವಾದ ಹುಳಿಸೀಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಶಿರಸ್ಸುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ಎನಕ್ಕು ತನಗೋಸ್ಕರ, ಒನ್ನುಪಳಿಯೇರ್ - ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಭೃಂಗ್ನೀಭೃಂಗ್ನೀಗಣಾಶ್ಚ ಯುನಯಮಧುನೋದ್ರಾಪೇಷು ಸಂಶ್ಲೇಷಿಣಃ
ಸ್ರೀಶ್ಯಾ ಹಸ್ತ ! ಮಿಥಃ ಪುರೇ ದೃಢತಮಸ್ವಾಕಾರಮಾಲಾವೃತೇ |
ಶ್ರೀಮೂಟಿಕ್ಕಳನಾಮ್ನಿ ವಾಸಿನಮಮುಂ ಮೂರ್ತ್ಯಾಽತಸೀಶ್ಯಾಮಳಂ
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಶ್ರೀಕುಳಸೀಲಸನ್ಮಕುಟಮಪ್ಯೇಕಂ ಗಿರಂ ಬುಧ್ರತಮೇ ||

ಶಾ || ವಿಶಾಲವಾದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಛೋಗ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಪರಸ್ಪರಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಭೃಂಗ್ನೀಭೃಂಗ್ನೀಗಣಗಳೇ! ದೃಢ ಸ್ವಾಕಾರಪರಿವೃತವಾದ ತಿರುಮೂಟಿಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ಅತಿಸೀಕುಸು ಮಗಾತ್ರನಾದ ದಿವ್ಯಹುಲಸೀಮಾಲಾಲಂಕೃತ ಶಿರಸ್ಸಿನಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತನಗೋಸ್ಕರ ಒಂದುಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ

(೯) ಪೊನ್ನುಪ್ಪಾಯ್‌ಮುಡಿಯಾರಾಕ್ಕು ಪೊನ್ನಾಪ್ಪಿಳಿಕ್ಕೈ-
ಯಾರುಕ್ಕು,
ಎನ್ನು ನೀರಿಳಮ್ ಕುರುಕೇ! ತಿರುಮೂಟಿಕ್ಕಳತ್ತಾರುಕ್ಕು,
ಎನ್ನುಪ್ಪೊಣ್ ಮುಲೈಪಯನ್ನೆನ್ನಿಣೈಮೇಲರ್ ಕಣ್ಣೇರ್
ತದುವೈ.

ತಾಂತಮ್ಮೈ ಕೊಣ್ಣುಕಲತಲ್ ತಕವಣ್ಣಿರೈಯಾರೇ

ಪ್ರ|| ನೀರಂ ಏನ್ದು-ಜಲದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವ, ಇಳವಂ-ಯೌವನದಲ್ಲಿರುವ, ಕುರುಕೇ-ಕುಸುಕುಪಕ್ಷಿಯೇ!, ಪೂಮ್ನುಲಾಯಾ ಮುಡಿ ಸೂರ್ಯಕ್ಕೆ - ರಮ್ಯವಾದ ಹುಳಸೀಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ತಿರಸ್ಸುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ಪೊನ್ನಾಳ್ಳಿ ಕೈಯಾ ರುಕ್ಕು-ಸ್ವರ್ಣಮಯವಾದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಹೆಸುವಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಇರುವವರಿಗೆ, ಪೂರ್- (ಹಾರರೂಪವಾದ) ಅಭರಣವನ್ನು, ಏನ್ದು-ಧರಿಸುವ, ಮುರೈ-ಸ್ತನಗಳು, ಪಯನ್ನು ವೈವರ್ಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಎಕ-ನನ್ನ, ಮಲರ್ ಇಣೈ ಕಣ್-ವಿಕಸಿತವಾದ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ನೀರಂತಡಮ್ಮ - ಶೋಕಾಶು, ಪೂರಿತವಾಗುವಂತೆ, ತಾಮ್-ತಾವೇ, ತನ್ನೈ ಕೊಡ್ತು-ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಅಕಲ್-ತಲ್-ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು, ತಕವು ಅನೇಮು- (ತಮ್ಮ ದಯೆಗೆ) ಅನುರೂಪವಲ್ಲವೆಂದು, ಉರೈಯಾರ್-ದೇವಂ.

(ಸ-ಗಾ-ಶ ||)—

ಯೂಯಂ ಪಕ್ಷಿಗಣಾ ಜಲೋಪರಿಚರಾ ದೃಷ್ಟಾಹರಿಂ ಕ್ರೀಧರಂ
ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಕ್ಕಳವಾಸನಂ ನದತ ಮೇ ಶ್ರೀ ಚಕ್ರಪಾಲಂ ಪ್ರಿಯಮ್
ವೈವರ್ಣ್ಯಂ ವಶತೀತ ಮೇ ಸ್ತನಯುಗಂ ಪೂರ್ವಮ್ ಭೂಷಾಧರಂ |
ನೇತ್ರಾಬ್ಜದ್ವಯಮುಕ್ತಪೂರಿತಮಹೋ! ತ್ಯಾಗೋಲದ್ಯ ಮೇ ನೋಚಿತಃ ||

ತಾ|| ಜಲದಲ್ಲಿ ತೇಲಾಡುವ ಯೌವನಶಾಲಿಯಾದ ಕುರುಕುಪಕ್ಷಿಯೇ! ರಮ್ಯಕುಸುಮಾಲಾಲಂಕೃತ ತಿರಸ್ಸುವಾದ ಸ್ವರ್ಣಮಯ ಚಕ್ರಧರಣಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ—ನನ್ನ ಹಾರಾಲಂಕೃತವಾದ ಸ್ತನಗಳು ವೈವರ್ಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಶೋಕಬಾಹ್ಯಧರಿತವಾಗುವಂತೆ ನೀವು ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುವುದು ಅನುಚಿತವೆಂದು ದೇವಂ

(೧೦) ತಕವಷ್ಟೆಪುರೈಯಾರ್‌ಗಳ್ ತಡಮ್ಮನಲ್ ವಾಯಿರೈಕೇರ್‌ನ್ನು,
ಮಿಕವಿನ್ನೈವ್ ಪಡನೈವುಮ್ ಮೆನ್ನಡೈಯವೆನ್ನು ಕ್ಕಾಳ್,
ಮಿಕಮೇನಿ ಮೆಲೆವೆಯ್‌ದಿ ಮೇಕಲೈಯುವಿಡಾಡ್‌ನ್ನು, ಎಣ್
ಅಕಮೇನಿ ಯೋಡೈಯಾಮೇ ತಿರುಮೋಡೈಕ್ಕಳತ್ತಾರ್‌ಕ್ಕೇ.

ಪ್ರ|| ತಡಮ್-ವಿಶಾಲವಾದ, ಪುನಲ್‌ವಾಯ್-ಜಲಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಇರೈ-ಅಹಾರವನ್ನು, ಶೇರ್‌ನ್ನು-ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಮಿಕ ಇನ್ನಮ್-ಪರಮಾನಂದವು, ಪಡ-ಉಂಟಾಗುವಂತೆ, ಮೇವುಮ್-ಪರಸ್ಪರ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ, ಮಲವಡೈಯ-

ಮನ್ವಗಮನವುಳ್ಳ ಅನ್ನಪೂರ್ಣ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳೇ! ಮೇನಿ-ತರೀರವು, ಮಿಳ-
ಅಧಿಕವಾಗಿ, ಮೆಲಿವು ಎಯ್ದಿ - ಕೃತಕವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮೇಕಲ್ಪಿಯುಮ್-
ಒಡ್ಡಾಣವೂ, ತಡು ಕಡ್ಡಿನ್ನು-ವಸ್ತುಬಸ್ತವು ಶಿಥಿಲವಾಗುವಂತೆ ಸಡಿಲವಾಗಿ,
ಎರ ಅಕಮೇನಿ-ನನ್ನ ಅನ್ತರಂಗ ಸ್ವರೂಪವೂ, ಒಡ್ಡಿಯಾಮೇ-ಶಿಥಿಲವಾಗದಂತೆ,
ತಿರುಮೂಡ್ತಿಕ್ಕಳತ್ತಾರಕ್ಕು-ತಿರುಮೂಡ್ತಿಕ್ಕಳದಲ್ಲ ನಿಂತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ತಕವು
ಅನೇನು-ಇದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು, ಉರೈಯಾರಾಕಲ್ ಹೇಳಿಂ

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಯೂಯಂ ಹಂಸಗಣಾಶ್ಚ ಮನ್ವಗಮನಾ ಅಪಾರಮನ್ನಿಷ್ಯ ಸಂ-
ಶ್ಲೇಷಾನನ್ವಯುತಾ ನದೀಪರಿಸರೇ ತಂ ಮೇ ವಿಲೋಕ್ಯ ಪ್ರಿಯಮ್ |
ಕ್ರೀಮೂಡ್ತಿಕ್ಕಳನಾಯಕಂ ನದತ! ತೇ ಯುಕ್ತಂ ನ ಹೀದಂ ತ್ಯಕ್ತಿ
ಕ್ಷಿಪ್ರಂ ಜೀವಿತಕಾಲ ವಿನ ಮಮ ಯತ್ ಕಾಂಕ್ಷಾ ಭವೇತ್ ಪ್ರಚ್ಯುತಾ||

ತಾ|| ವಿಶಾಲವಾದ ಜಲಸ್ರವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪರಮಾ
ನಂದವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಮನ್ವಗಮನವುಳ್ಳ ಹಂಸಪಕ್ಷಿ
ಗಳೇ ನನ್ನ ಶರೀರವು ಕೃತವಾಗಿ ಒಡ್ಡಾಣವೂ ಶಿಥಿಲವಾಗಿ ನನ್ನ ಅನ್ತರಂಗವು
ಮಾತ್ರ ಶಿಥಿಲವಾಗದಂತೆ ತಿರುಮೂಡ್ತಿಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಇದು
ಯುಕ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಂ.

(೧೧) ಒಡ್ಡಿವಿಶ್ವಿ ತ್ತಿರುಮೂಡ್ತಿಕ್ಕಳತ್ತಾಂ ಪಾಯಮೋಶ್ ಶುಡರೈ,
ಒಡ್ಡಿವಿಲ್ಲಾ ವಣಿಮೂರೈ ಕ್ಕಿಳಿವೊಡ್ಡಿಯೊಳಲದ್ ಶ್ಶಿಯ
ಶೋಲೆ,

ವೆಡುವಿಲ್ಲಾ ವಣಿ'ಕುರುಕೂರ' ಚ್ಚೆಡಕ್ಕೋಪಣ್
ವಾಯ'ಸ್ಸುರೈತ್ತ,
ಅಱುವಿಲ್ಲಾ ವಾಯಿರತ್ತಿಪ್ಪತ್ತುಮ್ ನೋಯುಕ್ಕುಮೇ.

ಪ್ರಗಿ ಒಡ್ಡಿವು ಇನ್ಱು-ಅವಚ್ಚಿನ್ನವಾಗಿ, ತಿರುಮೂಡ್ತಿಕ್ಕಳತ್ತು ತಿರುಮೂಡ್ತಿ
ಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ, ಉಚ್ಚಾಯುಮ್ - ವಾಸಮಾಡುವ, ಒಣ್ ಶುಡರೈ - ದಿವ್ಯತೇಜೋನಿಧಿ
ಯನ್ನು, ಒಡ್ಡಿವಿಲ್ಲಾ-ವಿರಹವನ್ನು ಸಹಿಸದೆ ಇರುವ, ಅಣಿ-ರಮಣೀಯವಾದ,
ಮೂಲೈ-ಮುಗ್ಧಭಾಷಿತಗಳುಳ್ಳ, ಕಿಳಿವೊಡ್ಡಿಯಾಳ್-ಗಡೆಯಂತೆ ಮಾತನಾಡುವ
ನಾಯಕಿಯು, ಅಲಶ್ಶಿಯ-ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ವಿರಹಾರ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳುವ, ಶೋಲೆ-

ಉಕ್ತಿಯನ್ನು, ಮೈವಿಲ್ಲಾ-ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಯಿಲ್ಲದೆ, ವರ್ಣಕುರುಕೂರ್-
ದಿವ್ಯವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ, ಕಡಕೋಪ - ಶತಾರಮನಿಯು, ವಾಯುನ್ನು
ಉರೈತ್ತ-ಅನುರೂಪವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಭಿವಿಲ್ಲಾ-ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾಗದೆ
(ನಿತ್ಯವಾದ), ಆಯಿರತ್ತು-ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಇಪ್ಪತ್ತುಮ್-ಈ ದಶಕವು,
ನೋಯ್ ಅಣ್ಣಕ್ಕಮೇ-ಸಂಸಾರ ವ್ಯಾಧಿನಾಶಕವಾಗುವುದಕ್ಕೆ (ಇದು ಸತ್ಯ
ವೆಂದು ಭಾವವು.)

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಪ್ರೀಮೂಢೈಕ್ಕಳವಾಸಿನಂ ಪ್ರತಿ ಹರಿಂ ತೇಜಃ ಪದಂ ಶ್ರಿಧರಂ
ಮುಗ್ಧೋಕ್ತಾ ಕುಕಭಾಸಿತಾ ತು ರಮಣೀ ಕಾನಂತಾ ಯಥಾ ಭಾಷಯೇತ್
ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಪ್ರೀತುರುಕಾಪುರಪ್ರಭುರಸೌ ಪ್ರೀತೂತ್ತಿಸಾಹಸ್ರಕೇ
ಪದ್ಮಾನಾಂ ದಶಕಂ ತಥೇದಮವದತ್ ಸಂಸಾರೋದ್ಧಗಾಪಜಮ್

ತಾ|| ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ತಿರುಮೂಢೈಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ದಿವ್ಯತೇಜೋ
ನಿಧಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕಮಣೀಯಮುಗ್ಧಭಾಷಿತಗಲ್ಲು ಗಿಡೆಯಂತೆ ಮಾತ
ನಾಡುವ ಸಾಯಕಿಯು ಅಕ್ಕಮವಾಗಿ ವಿರಹಾರ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳುವ ಉಕ್ತಿಯನ್ನು
ಪ್ರೀಮಾತಿಕಯವುಳ್ಳ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಶತಾರಮನಿಯು ಅನುರೂಪವಾಗಿ ಹೇಳಿ
ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯವಾದ ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ದಶಕವು ಸಂಸಾರ
ವ್ಯಾಧಿನಾಶಕವಾಗುವುದೆಂಬುದು ಸತ್ಯ !

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಸ್ವೀಯಂ ವಿಯೋಗಿಜನಹನ್ತ್ಯ ನಿಜಾಭೀದಿಸ್ಯಂ
ವಿಸ್ತೃತ್ಯ ಸಂಶ್ರಿತಜನ್ಮೈರ್ವಸಹಸ್ರಹೈವ |
ಆರ್ಜು ಹರೇಃ ಕೃಚನ ತತ್ಪ್ರತೀದೋಧನಾಯ
ದೂತೇ ಚಕಾರ ವಿಹಗಾನಧಿಸತ್ತಮಂ ಸಃ ||

(ದ್ರ-ಉ-ಪಾ-ರ ||)—

ರಮ್ಯತ್ವಾಚ್ಛ್ರೀತುಲಸ್ಯಾಶ್ಚೈಕಜನಸಹಿತಶ್ಚೇನ ಪದ್ಮಾಕ್ಷ ಹಾಯಾಃ
ಸ್ವಾಮಿತ್ವಾತ್ ಸತ್ಪರಂ ಜ್ಯೋತೀತಿ ಕಥನತತ್ಪ್ರೀಧರತ್ವಾತಿರೀತ್ಯಾರ್ಥ |
ಪ್ರಪ್ತಕಾಮತ್ವಭೂನಗ್ನಾ ರಥಚರಣಮುಖಸ್ವಾಯುಧತ್ವಾದ್ಯದನ್ವೈಃ
ಕಾರೇರ್ಧೀನಾರ್ಥ ಶತಾರಿಫಟಕಮುಖಮವಿಸ್ರಮ್ಯನೀಯತ್ಯಮಾಹ ||

(ಈ ಸಪ್ತಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಏಳನೆಯದಶಕದಲ್ಲಿ — ಶ್ರೀ ಕತಾರಿಮುನಿಯು ಸಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಂ
ಹೊಂದಿ ತಿರುಮೂರ್ತಿಗಳದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅತ್ಯಂತ ವ್ಯಾಮೋಹವಂ
ಪಡೆದು, ವಕ್ಷಿಸಮೂಹಾದಿಗಳನ್ನು ದೂತಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತ. - ಸಾರ್ಯಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ
ಕುರುಕುಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಹಂಸಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಬಕಸಮೂಹಗಳನ್ನೂ ಮೇಘಸಮೂಹ
ಗಳನ್ನೂ ಧ್ರುವಸಂಘಗಳನ್ನೂ ಧ್ವಜ್ಜಂಘಗಣಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಮೇಣ
ಸಂಬೋಧಿಸಿ—“ನನ್ನ ಈ ದುರ್ದಶೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಸಾಯಿಕನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಹೀಗೆ
ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ನಿಮಗೆ ಉಚಿತವಲ್ಲ. — ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಂದು
ದೂತವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಭಗವತ್ತೀಮಾತೆಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ
ಇರುತ್ತಾರೆ.

—:ೞ:—

ಶ್ರೀ:

ನವಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಅಪ್ಪನುದಶಕ.

(ಅಱುಕ್ಕುವಂವಿನೈ—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ— ಶ್ರೀ ಕತಾರಿಮುನಿವರರು ಮಾರ್ತೆಯಾಳದೇಶದಲ್ಲಿರುವ
ತಿರುನಾವಾಯ್ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮಾವಿಷ್ಟರಾಗಿ ತದ್ವರ್ತನ-ಭಜನ ಕೃತ್ಯಕ್ಕಾದಿ
ಗಳನ್ನೇ ಆಶೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ.)

(೧) ಅಱುಕ್ಕುವಂವಿನೈಯಾಯಿನ ಅಕತ್ತವನೈ
ನಿಱುತ್ತುವಂ ಮನತ್ತೂನ್ದಿಯ ತಿನ್ನೈಯಿನಾರಕ್ಕು,
ವೆತಿತ್ತೂನ್ ಮೂಲಂಚ್ಚೊಲ್ಲೈಕಳತ್ತೂನ್ ತಿರುನಾವಾಯ್
ಕುಱುಕ್ಕುವಂ ವೆಕ್ಕೈಯುರೊಕ್ಕೂಲೋ ಕೊಡಿಯೋತ್ತೂ.

ಪ್ರ|| ಅಕತ್ತು - ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಅವನೈ - ಆ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು,
ನಿಱುತ್ತುವಂ - ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂಬ, ಮನತ್ತು - ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಒನ್ನಿಯ - ದೃಢ
ವಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ತಿನ್ನೈಯಿನಾರಕ್ಕು - ಸಂಕಲ್ಪವುಳ್ಳವರಿಗೆ, ದಿನ್ನೈಯಾಯಿನ-ಅವಿವ್ಯಾ

ಕಡ್ಡವಾಸನಾರುಚಿಗಳೆಂಬ ವಿರೋಧಿಗಳನ್ನು, ಅಣ್ಣಕ್ಕುಡ್ಡ - ನಾಕಕಡಿಸುವ, ವೆಣೆ-ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ, ಕಣ್-ಶೀತಲವಾದ, ಮಲರ್-ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಭರಕವಾದ, ಶೋಲೈಕಳಾಶೂಭ - ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ, ತಿರುನಾವಾಯ್ - ತಿರು ನಾವಾಯ್ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರವು, ಕೊಡಿಯೇರೋ-ಕೂರಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ನನಗೆ, ಕುಣು ಕ್ಕುಮ್ ವಳ್ಳೆ ಉಣ್ಣು ಕೊಲೋ-ಸಮಾಪಿಸುವ ಮಾರ್ಗವುಂಟೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಚಿತ್ತೇ ನಿವೇಶಯತುಮುಚ್ಚುತಮುತ್ಪುಕಂನಾಂ
ಸರ್ವಾಭಹಾರಿ ಚ ಸುಗಂಧಿನನಾಭಿರಾಮಮು .
ಶ್ರೀಕಸ್ಯ ಭೋಗ್ಯಮುಚಿತಂ ಕಥಮುಪ್ಪಿ ಸೇವ್ಯಂ
ನಾವಾಯ್ ಪುರಂ ಕುಭತಮುಂ ಮಮ ಸಾಪಧಾಪಃ ? ||

ಕಾ|| ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕೆಂದು ದೃಢಸಂಕಲ್ಪವುಳ್ಳವರಿಗೆ ವಿರೋಧಿಸಾಕವಾದ ದಿವ್ಯಗಂಧಧರಿತಪ್ರಶೋದ್ಭವಪರಿವೃತವಾದ ತಿರು ನಾವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಮಹಾಪಾಪಿಯಾದ ನನಗೆ ಸಮಾಪಿಸುವಮಾರ್ಗವು ಉಂಟೋ!

(೨) ಕೊಡಿಯೇರೋಡೈಕ್ಕೋಕನಕತ್ವವಳ್ ಕೇಳ್ವಕ್
ನಡಿವೇಲ್ ತಡದ್ವಿಣ್ ಮಡಪ್ಪನ್ನೈ ಮೆಣಾಳಳ್ .
ನಡಿಯಾನುಣೈ ಶೋಲೈಕಳಾಶೂಭ್ ತಿರುನಾವಾಯ್,
ಅಡಿಯೇನಣುಕಪ್ಪುನಾಳ್ ಎಮ್ಮೆಕೊಲೋ.

ಪ್ರ|| ಕೊಡಿ ಎರಡೈ-ಲತೆಯಂತೆ ರಮ್ಯವಾದ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶವುಳ್ಳ, ಕೋಕನ ಕತ್ತವಳ್ - ತಾವರೆಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅತ್ಯಂತ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೆ ಕೇಳ್ವ-ಸಾಯಕನಾದ, ನಡಿವೇಲ್ - ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವೇಲಾಯುಧದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ತಡಮಾಕಣ್ ವಿಶಾಲವಾದ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ಮಡಪ್ಪನ್ನೈ - ಯೌವನಭೂಷಿತೆಯಾದ ಸಪ್ತಸ್ಥೆಯೆಂಬ ನೀಲಾದೇವಿಗೆ, ಮಣಾಳ-ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭನಾದ, ನಡಿಯಾ-ಅಪರಚ್ಛಿನ್ನ ಭೋಗ್ಯತಾತಿಕೆಯವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಉಣ್ಣು-ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ, ಶೋಲೈಕಳಾಶೂಭ-ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ, ತಿರುನಾವಾಯ್-ತಿರುನಾವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಅಡಿಯೇ - ದಾಸಧೂತನಾದ ನಾನು, ಅಣುಕಪ್ಪುಮಾ ನಾಳ್-ನೊಂದಬಹುದಾದ ದಿನಗಳು, ಎಮ್ಮೆಕೊಲೋ-ಯಾವುವೋ !

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)--

ಯಸ್ಯ ಪ್ರಿಯಾ ತನುಕಟಃ ಕಮಲೋದ್ಯನಾ ಕ್ರೀ-
ಯಸ್ಯ ಪ್ರಿಯಾಽಬ್ಜನಯನಾ ತುಣೀ ಚ ನೀಲಾ ;
ಸರ್ವೇಶ್ವರಸ್ಯ ಸತತಃ ಕಿಲ ತಸ್ಯ ಭೋಗ್ಯಂ
ನಾನಾಯಾಪುರಂ ಮಮ ಕದಾ ಭವತೀಹ ಸೇವ್ಯಮ್ ? ||

ಶಾ|| ಸೂಕ್ಷ್ಮಮಧ್ಯವುಳ್ಳ ಪದ್ಮೋದ್ಯವೆಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೆ ಸಾಯಕ
ಸಾಗಯೂ, ವಿಶಾಲನೇತ್ರಿಯಾದ ವನಯಾವನಭೂಷಿತೆಯಾದ ನೀಲಾದೇವಿಗೆ
ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭಸಾಗಯೂ ಇರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ತಿರು
ನಾವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದಬಹುದಾದ ದಿನಗಳು ಯಾವುವೋ ?

(೩) ಎವೈಕೋಲಣಾಕ ವೈಞಾನಾಲೈಷ್ಟ್ರೋದಮ್
ಕವೈಯಿಲ್ ಮನಮಿಷ್ಟಿ ಕಣ್ಣೀರಾಕಳ ಕಲುಷ್ಠಾಕ್
ನವೈಯಿಲ್ ತಿರುನಾರಣಾಶೇರ್ ತಿರುನಾವಾಯ್
ಅವೈಯುಳ್ ಪುಕಲಾವದೋರ್ ನಾಳೆಯೇನೇ.

ಪ್ರ|| ಅಣುಕವೈಞಾನಾಳ್-ಕಶ್ಯಯಿಸಬಹುದಾದ ಕಾಲವು, ಎವೈ ಕೋಲೈಞು-
ಯಾವುದೆಂಬ, ಎವೈಞುಮ್-ಯಾವಾಗಲೂ, ಕವೈಯಿಲ್ ಮನಮಿಷ್ಟಿ-ಜೀರೆ
ಜಿನ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತನಾಗಿ, ಕಣ್ಣೀರಾಕಳ - ಕಣ್ಣು ನೀರನ್ನು,
ಕಲುಷ್ಠಾಕ್ - (ನಾನು) ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವೆನು, ನವೈಯಿಲ್ - ದೋಷರಹಿತನಾದ,
ತಿರುನಾರಣಾ - ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು, ಶೇರ್ ಸೇರಿ ವಾಸಮಾಡುವ,
ತಿರುನಾವಾಯ್-ತಿರುನಾವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಅವೈಯುಳ್ - ಅವನ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ,
ಪುಕಲಾವದು-ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದಾದ, ಓರಾನಾಳ್-ಒಂದುದಿನವನ್ನು, ಅಣಿಯೇನೇ-
ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)--

ಸಂಕ್ಷೇಪಕಾಲಮುನಿತು ಚ ಎಚಿನ್ತ್ಯ ಚಿತ್ತೇ
ನೇತ್ರದ್ವಯೇಽಪ್ಯಹಮಿಹಾಸ್ಮಿ ಹಿ ಸಾಕ್ಷುಃಪೂರಃ |
ನಾರಾಯಣಃ ಕಮಲಯಾ ಸಹ ಭಾತಿ ಹಿ ಕ್ರೀ-
ನಾನಾಯ್-ಪುರೇಽತ್ರ ತು ಏಕಾಮಿ ಕದಾ ? ನ ವೇದ್ಮಿ ||

కాని అశ్రయముకాలపు ఎందిగి బరువుదేందు తదేకతనైయింద
విరాగ్రతనగా నాను కణ్ణునిరు సురిసత్తిరువేను. దోరణగన్
రేమకనాద ప్రియనా రాయణను నిశ్చవాసమోదన తిరునానాయో క్షేత్ర
దల్లి అవన గోష్ఠియర్లి నాను ప్రవేరిసబకుదాద ఒందు దినపు ఎందిగి
బరువుదోర నాను తిళయేను

(౪) నాళేలయేనెనక్కల్లన నానుమో

విశాలవడియే వృణతేయ్య ప్పుకున్దేణ్,

నిలారో మలరజేర్జ్జిల్లకళతొడ్ తిరునానాయో,

వాళేయో తడబ్బణ్ మడప్పిన్నే మెనాళా.

ప్ర॥ నిలారో-ఁను తనగా, అర-పరిపూర్ణగా బిళిదిరువ, మలర-
పుష్పగుల్మ, తోరణకళ-ఁను ద్వివర్ణగళింద, క్కొ-పరివృతనాద, తిరు
నానాయో-తిరునానాయో దివ్యక్షేత్రదల్లి, వాళేయో మహా ప్రకారపుల్ల
తడబ్బణ్-వికాలనేత్రయనాద, మడప్పిన్నే-యోవన సాక్షిలక్ష్మిది సంపన్న
యనాద నిలకదేవిగి, మనాళా-ప్రియవల్లభనాద శ్వామియే, నానుమో-
నానూ, విశాల అడవేవృణతేయ్య - అవిచ్ఛిన్న కృంకర్యవన్ను మోడలు,
పుకున్దేణ్-ప్రవేరిసదేను. ఎనక్క-ననగి, ఁకున-ఁనుగా కల్పితనాద
నాళేయో-దినగళన్ను, అళియే-తిళయేను

(స-గ-౪)—

ఁకుననలొళి-ఁను-సౌరభనాసితే ప్రి-

నానాయోపురే లసతి సంక్రిత విన నిలకాను ।

పదామృతాం దేరిరసో కిల ! తస్య నీవాం

నిత్యం జికిర్షురహమస్మి । కదా భజీయమా ? ॥

కా॥ దివ్య పుష్పేద్యానధరతనాద తిరునానాయో క్షేత్రదల్లి విశాల
నయనీయనాద నిలకదేవిగి ప్రియవల్లభనాద శ్వామియే । ననగి నానూ
అవిచ్ఛిన్ననాద కృంకర్యవన్ను మోడలు ప్రవేరిసదేను. ఆదరం ననగి
నియతగా కల్పితవారిరువ దినగళన్ను నాను తిళయేను.

(೫) ಮಣಾಲಕ ಮಲರ ಮಜ್ಜೈಕ್ಯಮ್
ಮಣಮಡನ್ದೈಕ್ಯಮ್,
ಕಣಾಲಮಲಕತ್ತುಯಿರ ತೇವರಕಳಕ್ಕಲ್ಲಾಮ್,
ವಿಣಾಲಕ ವಿರುಮ್ಪಿಯು ತ್ತೆಯುಮ್ ತಿರುನಾವಾಯ್,
ಕಣಾಲ ಕಳಕ್ಕಿ ಸದಿಜ್ಜಿ ಮುಕೊಲ್ ಕಣ್ಣೇ.

ಪ್ರ|| ಮಲರ ಮಜ್ಜೈಕ್ಯಮ್ - ಪದ್ಮವಾಸಿನಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಗೂ, ಮಣಮಡನ್ದೈಕ್ಯಮ್-ಭೂದೇವಿಗೂ, ಮಣಾಲಕ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭನಾದ, ಉಲ ಕತ್ತು ಬೋಕದಲ್ಲಿರುವ, ಉಯಿರ ತೇವರಕಳಕ್ಕಲ್ಲಾಮ್ - ಸಕಲಾತ್ಮ ದೇವಾದಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ, ಕಣಾಲಕ - ನಿರ್ವಾಹಕನಾದ, ವಿಣ್ ಆಳ - ಪರಮಪದ ನಾಥನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ವಿರುಮ್ಪಿ-ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ, ಉತ್ಪ್ರಿಯಮ್-ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ತಿರುನಾವಾಯ್-ತಿರುನಾವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು, ಕಣ್ ಆರ-ಕಣ್ಣುಗಳು ಕುಂಬಾ, ಕಣ್ಣು - (ನಾನು) ನೋಡಿ, ಇಜ್ಜಿ-ಇಲ್ಲಿ, ಕಳಕ್ಕಿ ನಡು-ಪರಮಾಪವ್ತ ವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು, ಮುಕೊಲ್-ಯಾವಾಗಲೋ !

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಭವಾ ಶ್ರಿಯೋಽಪಿ ಚ ಭುವೋಽಪಿ ಚ ದೇವತಾಣಾಂ
ಸರ್ವಾತ್ಮನಾಂ ಪ್ರಭುರಸೌ ಪರಮೇ ಸದೇಽಪಿ |
ನಾವಾಯ್ ಪುರೇ ನಸತಿ ಸಾದರಮಚ್ಛುತೋಽನುಂ
ದೃಷ್ಟ್ವಾ ಕದಾಚ್ಛೈಯುಗಲೇನ ಸುಖಂ ಭಜೇಯಮ್ ? ||

ಕಾ|| ಶ್ರೀದೇವಿಗೂ ಭೂದೇವಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲಭನಾದ ಸಕಲ ದೇವಾಧಿ ಪತಿಯಾದ ಪರಮಪದನಾಥನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ತಿರುನಾವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹಿಣ್ಣಾಗಿ ನೋಡಿ ಅಸನ್ನಿಸುವ ಕಾಲವು ಎಂದಿಗೆ ಬರುವುದೋ

(೬) ಕಣ್ಣೇ ಕಳಕ್ಕಿ ಸದಿಜ್ಜಿ ಮುಕೊಲ್ ಕಣಾಲಕ
ಕೊಣ್ಣೆಯುನಕ್ಕಾಯೋಽನ್ದೇಕ ಮುರಿತ್ತಿಕ್ಕಿ,
ವೆಣ್ಣಾರ ಮುಲಿರ ಜೋಞ್ಜಿಕ್ಕಳತೂಳ್ ತಿರುನಾವಾಯ್,
ಕೊಣ್ಣೇ ಯುತ್ಪ್ರಿಯ ಕ್ಷ ವೆಜ್ಜೋವೆಲರ್ ಕೋವೇ.

ಪ್ರ|| ವಣ್ಣು ಆರ್-ಭ್ರಮರಗಳಿಂದ ಭರಿತವಾದ, ಮಲರೋಷೋಲ್ಮಲ -
ಪುಷ್ಪೋದ್ಯಾನಗಳಿಂದ, ಕೂಡು ಪರಿವೃತವಾದ, ತಿರುನಾವಾಯ್ -ತಿರುನಾವಾಯ್
ಪ್ರೇತ್ರವನ್ನು, ಕೊಡು-ವಾಸಸ್ಥಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಉತ್ಪ್ರಕಟ - ನಿತ್ಯವಾಸ
ಮಾಡುವ, ಎಮ್ ಕೋವಲರ್ ಕೋವೇ-ನಮ್ಮ ಗೋಪಾಲಕರಿಗೆ ನಾಯಕನಾದ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ಕುರಿತಿನಿ-ವಜ್ರವೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಉನಕ್ಕೇ-ನಿನಗೇ, ಕೊಡ್ಡಾಯ್
ಒಡೆನ್ನೇ-ಜಾಪಲ್ಯವುಳ್ಳ ದಾಸನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆನು. ಕಣ್-ಕಳ-ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು,
ಇದ್ದು-ಇಲ್ಲಿಯೇ, ಕಣ್ಣೇ ಕಳಕ್ಕಿನದು-ನಿರಂತರವಾಗಿ (ನಿನ್ನನ್ನು) ಕಣ್ಣು ಆನಂದ
ಸೋಣವು, ಎನು ಕೊಲ್-ಎಂದಿಗೋ!

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಧೃದ್ವಾಪಳೇಭರಿತಪುಷ್ಪವನಾವೃತೇ ಶ್ರೀ-
ನಾನಾಯುತ್ಪರೇ ವಿಜಯಸೇ ಸತತಂ ಹರೇ! ತ್ವಮ್
ಗೋಪಾಲನಾಥ! ತವ ಸತ್ಯಮಕುಂ ಒ ದಾಕೋ!
ನೇತ್ರದ್ವಯಂ ಮನು ಒ ದರ್ಶನಸೌಖ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆ ||

ಪ|| ಧೃಂಗಾವಳೇಭರಿತವಾದ ಪುಷ್ಪೋದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ
ತಿರುನಾವಾಯ್ ಪ್ರೇತ್ರವನ್ನು ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವ ನಮ್ಮ
ಗೋಪಾಲನಾಥನೇ! ನಂಬನೆಯಿಲ್ಲದೆ ನಿನಗೇ ನಿತ್ಯಕೃಂಕರೃತಂ ಮಾಡುವ
ದಾಸನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟೆನು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು
ಕಂಡು ಆನಂದಿಸೋಣವು ಎಂದಿಗೋ!

(೭) ಕೋವಾಕಿಯ ಮೂವಲಿಯೈ ನಿಲಬಿಡ್ಡುಣ್ಣಾಯ್,
ತೇವಾತುರಮ್ ತೆತ್ತವೇನೆ ತಿರುವಾಲೇ,
ನಾವಾಯುತ್ಪ್ರಕಟ ಏಕ್ ನಾರಣಾನಮಿಪ್ಪಾ,
ಆವಾವಡಿಯಾನಿವನೆತ್ತರುಳಾಯ್.

ಪ್ರ|| ಕೋ ಆಕಿಯ-ಮೂರುಕೋಳಗಳಿಗೂ ತಾನು ಒಡೆಯನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
ಇದ್ದ, ಮೂವಲಿಯೈ-ಮೂರುಬಲಿಯನ್ನು, ನಿಲಮ್ ಕೊಡ್ಡಾಯ್-ಧೂಮಯನ್ನು
ಯಾಚಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವನಾದ, ತೇವಾತುರಮ್ - ದೇವಾಸುರವಿಭಾಗದಿಂದ
ಉಂಟಾದ ವಿದೋಧವನ್ನು, ತೆತ್ತವನೇ-ಪರಿಹರಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೀನೇ ಕರಣ್ಯನಾದ

ವನೇ! ಸುವಾಯ ಉತ್ಪತ್ತಿನ-ತಿರುನಾವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ,
ಎ ಸಾಕಣನವಿಧಾ - ನನ್ನ ಸಾರಾಯಣನೆಂಬ ಸಮಸ್ತಗುಣವಿಭೂತಾದಿ ಪರಿ
ಪೂರ್ಣನೇ! ತಿರುಮಾಲೇ - ಶ್ರೀಮಃಪತಿಯೇ! ಆಮಾ-ಅಯ್ಯೋ! ಇವಳ -
ಇವಳು, ಅಡಿಯಾನೆನು ವಮಗೆ ದಾಸನೆಂದು, ಅರುಳಾಯೇ - (ನನ್ನಲ್ಲಿ)
ಕೃಪೆಮಾಡು.

(ಸ-ಗಾ-ರ-)—

ಅರ್ಥ ಮಹಾಬಲಕರಾತ್ ಪೃಥಿವೀಂ ಚ ಹೃತ್ವಾ
ದೇವಾಸುರಾದಿಸಮರಾಸ್ತಕ! ದೇವದೇವ |
ಸಾರಾಯಣಾತ್ರ ಕಮಲಾಸಹಿತೋಽಸಿ ಹಿ ಶ್ರೀ-
ನಾನಾಯ್ ಪುರೇ! ಕುರು ದಯಾಂ ಮಯಿ ದಾಸಭೂತೇ ||

ಶಾ|| ಮೂರುಬೋಕಗಳಿಗೂ ತಾನೇ ಒಡೆಯನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಇದ್ದ
ಮಹಾಬಲಿಯನ್ನು ಯಾಚಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ದಾಸವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ದೇವಾ
ಸುರ ವಿರೋಧಪರಿಹಾರಕನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ! ತಿರುನಾವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ
ವಾಸಮಾಡುವ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ! “ಆಯ್ಯೋ! ಇವಳು ಕಮ್ಮದಾಸನು |
ಇವಳನ್ನು ಕೈಬಿಡಬಾರದು”—ಎಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೃಪೆಮಾಡು.

(೮) ಅರುಳಾದೊಡ್ಡವಾಯರುಳ ತಯದಡಿದಿಮ್ಮೇನೈ,

ಪೊರುಳಕ್ಕಿ ಯುಕ್ ಪೊನ್ನಡಿಕ್ಕಿಳ್ ಪುಕವೈಪ್ಪಾಯ್,
ಮರುಳೆಯಿತ್ತಿ ಯುನ್ನೈತ್ತಿ ಯಿನ್ನೈತ್ತಿರುತ್ತುಮ್
ತರುಳೇ ತರು ತಣ ತಿರುನಾನಾಯಿರ್ ತೇವೇ.

ಪ್ರ|| ಅರುಳಾದೊಡ್ಡವಾಯ್ - ಕೃಪೆಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಇರುತ್ತೀಯೆ,
(ಅಥವಾ) ಅಡಿಯೇನೈ-ಅನನ್ಯಾಶ್ರಯನಾದ ನನ್ನನ್ನು, ಅರುಳೆಯಾದು -
ಕೃಪೆಮಾಡಿ, ಪೊರುಳಕ್ಕಿ-ಒಂದು ಪಸ್ತುವಾಗಿಮಾಡಿ, ಉಪೊನ್ನಡಿಕ್ಕಿಳ್-ನಿನ್ನ
ರಮಣೀಯವಾದ ಪಾಡಗಳ ಕೆಳಗೆ, ಪುಕ-ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ, ವೈಪ್ಪಾಯ್-ಮಡಗಿ
ದರೂ ಮಡಗುತ್ತೀಯೆ (ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟಬಂದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀಯೆ). ಕೇ ತಿರುನಾ
ವಾಯ್-ಕಮ್ಮವಾದ ತಿರುನಾವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ಎ ತೇವೇ - ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ
ಯಾದವನೇ!, ಮರುಳೆ ಇನ್ನಿ - ಯಾವಾಗಲೂ ಅಜ್ಞಾನಗ್ರಸ್ಥನೇ ಇಲ್ಲಿವಂತೆ,

ಉನ್ನೈ-ಭೋಗ್ಯನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು, ಎನ್ನೆ-ಇತ್ತು-ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಇರುತ್ತು-ಮಾ-
ಇಟ್ಟು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ, ತಿರುಳೇ-ವಿಶದಜ್ಞಾನವನ್ನೇ, ತರು-(ನನಗೆ) ಕೊಡು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಿಂ ಕ್ಷಂ ಕರೋಸಿ ನ ಕೃಪಾಂ ಮಯಿ ? ಕಿಂ ಕರೋಸಿ
ತ್ಯತ್ಪಾದಪದ್ಮಯುಗಳೇ ಕೃಪಯಾಽಫವಾ ಮಾಮ್ |
ಸ್ಥೈರಂ ಕುರುತ್ವ ಮನಸೀಶ ಮಮಾನಘೇ ತ್ವಾಂ
ನಾವಾಯ್-ಪುರೇಶ! ಕಲಯೇ! ಸುಮತಿ ಪ್ರದೇಹಿ ||

ಕಾ|| ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೃಪೆಮಾಡಿದೆ ಇದ್ದರೂ ಪರಿಯಿ! ಅಥವಾ ಕೃಪೆಮಾಡಿ
ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟಿರೂ
ಪರಿಯಿ! ನಿನ್ನ ಕಪಟಬಂಧಂತೆ ಮಾಯೆ ತಿರುನಾವಾಯ್-ಪುರೇಶ್ರವಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ! ನಾನು ಅಜ್ಞಾನಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಿತ್ಯಭೋಗ್ಯನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು
ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ನನಗೆ ವಿಶದಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸು.

(೯) ತೇವರ್ ಮುನಿವರ್ ಕ್ಕನುಜ್ಞಾನ್ಮುಕ್ತಿಯರ್,
ಮೂವರ್ ಮುದಲ್ವನೊರು ಮೂವುಲಕಾಳಿ,
ತೇವರ್ ವಿರುಮ್ಪಿ ಯುತ್ಯಯುಮ್ ತಿರುನಾವಾಯ್,
ಯಾವರಣುಕ ಪ್ಪೆಱುವಾರಿನಿ ಯನೊಕ್ಕಿ.

ಪ್ರ|| ತೇವರ್ ಮುನಿವರ್ ಕ್ಕು - ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಸನಕಾದಿಮುನಿಗಳಿಗೂ
ಕೂಡ, ಎನುವರ್-ಎಂದಿಗೂ, ಕಾಣ್ವಾನ್ಮುಕ್ತಿಯರ್ - ಕಾಣಲು ಅಶಕ್ಯನಾದ
ಮೂವರ್ ಮುದಲ್ವ-ಪ್ರಹ್ಲಾದೇಂದ್ರರೆಂಬ ಮೂರುಮಂದಿಗೂ ಕಾರಣಭೂತ
ನಾದ, ಒಬ್ಬ ಮೂವುಲಕಾಳಿ-ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಶೈಲೋಕ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾದ, ತೇವರ್
ವಿರುಮ್ಪಿ-ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಅತಿಪಟ್ಟು, ಉತ್ಯಯುಮ್-ನಿತ್ಯವಾಸ
ಮಾಡುವ, ತಿರುನಾವಾಯ್-ತಿರುನಾವಾಯೆಂಬ ಪುರೇಶ್ರವನ್ನು, ಅನೊಕ್ಕಿ-ಅಯ್ಯೋ!
ಇಱಿ - ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ಅಱುಕಪ್ಪೆಱುವಾರ್ - ಸಮಾಸಿಸಿ ಆಶ್ರಯಿಸುವವರು,
ಯಾವರ್-ಯಾರು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದೇವಾದಿಭಿಶ್ಚ ಮನುಷ್ಯೈಶ್ಚ ಸ ತತ್ಕಾಲೇ ಯೋ
 ದ್ರಷ್ಟುಂ ತ್ರಿದಿಗರ್ತಿಸ್ತಸಸ್ಯ ಚ ಮೂಲಭೂತಃ |
 ಲೋಕತ್ರಯಾಧಿಪತಿರಸ್ಮಿ ಸ ಸಾಧರಂ ಶ್ರೀ-
 ನಾವಾಯ್-ಪುರೇ ಬಹ ! ತಮದ್ಯು ಭಜನ್ತಿ ಕೇ ವಾ ? ||

ಶಾ|| ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಕೂಡ ಅದ್ವೈತನಾದ, ಬ್ರಹ್ಮ
 ರುದ್ರೇಂದ್ರ ಕಾರಣಭೂತನಾದ, ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾದ ಸರ್ವೋತ್ತರನು ಆತ
 ಯಿಂದ ನಿತ್ಯವಾಸವಾಗುವ ತಿರ.ನಾವಾಯ್ ಎಂಬ ಸ್ವೇತವನ್ನು ಇನ್ನುಮೇಲೆ
 (ಈಗ) ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಮಹನೀಯರು ಯಾರು ? ಅಯ್ಯೋ ! ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ

(೧೦) ಅನೋರೈ ವಣುಕಪ್ಪೆಱುನಾಳೆನ್ನೆವ್ವೊಡುಮ್,

ತಿನ್ನೈಕಲಜ್ಜಿ ತ್ತಿರಮಾಲೆನ್ನತ್ತೈಪ್ಪಾ,
 ಕೊನ್ನಾರ್ ಮಲರ್ ಚೆನ್ನೊಲೈಕಳಶೂಳ್ ತಿರುನಾವಾಯ್,
 ವನ್ನೇ ಯುತ್ತುಕ್ಕಿಣ್ಣೆ ಎನ್ನಾ ಮಣಿವಣ್ಣಾ.

ಶ್ಲ|| ಕೊಮ್ಮ ಆರ್ ಗುಚ್ಚಗುಚ್ಚಗಳಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ, ಮಲರ್
 ಶೋಲೈಕಳ- ಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ, ತನ್ನೊ ಪರಿವೃತವಾದ, ತಿರುನಾ
 ವಾಯ್ ತಿರುನಾವಾಯ್‌ಎಂಬ ಸ್ವೇತದಲ್ಲಿ, ವನ್ನೇ-ಪರಮಪದವತ್ತು ಬಿಟ್ಟುಬಂದು,
 ಉತ್ತುಕ್ಕಿಣ್ಣೆ-ನಿತ್ಯವಾಸವಾಗುವ, ಎನ್ಮ ಮಣಿವಣ್ಣಾ-ನಮ್ಮ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ
 ನೀಲರತ್ನದಂತೆ ಇರುವ ಕರೀರಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೇ!, ಅನೋರೈ - ಅಯ್ಯೋ!,
 ಅಣುಕಪ್ಪೆಱುನಾಳೆ ಎನ್ನು - (ನಿನ್ನನ್ನು) ಆಶ್ರಯಿಸುವಕಾಲವು ಯಾವುದೋ
 ಎಂದು, ಎವ್ವೊಡುಮ್-ಎಂದಿಗೂ, ತಿನ್ನೈಕಲಜ್ಜಿ-ಮಣಿಶ್ಲೋಭವನ್ನು ಹೊಂದಿ,
 ತಿರುಮಾಲೆನ್ನ-ಶ್ರಿಯುಪತಿಯೇ ಎಂದು, ತ್ತೈಪ್ಪಾ- (ನಾನು) ಕೂಗುತ್ತಿರುವೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅರಾನುಶೋಭನಿ ವಿಭಾಸಿ ಕಿಲಾಗತಶ್ರೀ-
 ನಾವಾಯ್-ಪುರೇಽದ್ಯ ಮಣಿವಣ್ಣಾ ! ಕದಾ ಭಜೇ ತ್ವಾಮ್ ? |
 ಇತ್ಯೇವ ಸನ್ಮತನಿಚಿನ್ಮನತಃ ಕಲ ತ್ವಾಂ
 ಶ್ರೀಶೇತಿ ಹನ್ತ ! ಹೃದಯಾದ್ರತಯಾ ಽಽಹ್ಯಯಾಮಿ ||

ತಾ|| ಪ್ರಸೋದ್ಯಾವನರಿನ್ಯತವಾದ ತಿರುನಾವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪರಮಪದ
ದಿಂದ ಬಂದು ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೇ!
ಅಯ್ಯೋ! ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವ ಕಾಲವು ಎಂದಿಗೆ ಬರುವುದೋ--ಎಂದು
ನಾನು ಮನಃಶ್ವೇದದಿಂದ "ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯೇ"--ಎಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಗು
ತ್ತಿರುವೆನು.

(೧೧) ವಣ್ಣ ಮೃಣಿಮಾಡಮ್ ನನ್ನಾವಾಯುಳೈನೈ,
ತಿಣ್ಣ ಮದಿಳ್ ತೆಣ್ಣಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪ್ಪ,
ಪಣ್ಣಾರ್ ತಮಿಞ್ಚಾಯಿರತ್ತಿಪ್ಪತ್ತಮ್ ನೆಲ್ಲಾರ್
ಮಣ್ಣಾಣ್ಣ ಮುಣ್ಣಿಮುಣ್ಣಿ ಮಲ್ಲಿಕೈಯೇ.

ಪ್ರ|| ವಣ್ಣಮ್-ನಾನಾವರ್ಣಗಳುಳ್ಳ, ಮಣಿಮಾಡಮ್-ರತ್ನಮಯ ಸೌಧ
ಗಳುಳ್ಳ, ನರ್ಮ-ಶ್ಲಾಘ್ಯತಮವಾದ (ಪವಿತ್ರವಾದ), ನಾವಾಯುಳೈನೈ-ತಿರುನಾ
ವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, ತಿಣ್ಣ-ದೃಢವಾದ, ಅಮ್-
ರಮ್ಯವಾದ, ಮದಿಳ್ ಪಾಕಾರಗಳುಳ್ಳ, ತೆಣ್ಣಕುರುಕೂರ್ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ
ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಕಡಕೋಪ್ಪ ಕಠಾರಿಮುನಿಯು ರಚಿಸಿದ, ಪಣ್ಣಾರ್-ಪದ್ಯ
ಗಳಿಂದ ಸರಿಪೂರ್ಣವಾದ, ತಮಿಞ್ಚಾಯಿರತ್ತಿ - ದ್ರಾವಿಡ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆ
ಯೊಳು, ಮುಪ್ಪತ್ತಮ್ ನೆಲ್ಲಾರ್-ಈ ದಶಕವನ್ನು ಒಲ್ಲವರು, ಮಣ್ ಮುಣ್ಣಾ
ವಿಭಾತಿಯನ್ನು, ಮುಣ್ಣಿ-ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಅಳಿ, ಮಲ್ಲಿಕೈಯೇ-ಮಲ್ಲಿಗೆಮಂಕೆಯೇ
ಪರಶುದ್ಧವಾದ, ಮಣ್ಣಾಣ್ಣ ಮುಣ್ಣಿಮುಣ್ಣಿ- (ಪರಮಪದದ) ದಿವ್ಯಗಂಧವೆಂಬ ಯಕ
ಸ್ಸಾರ್ಭವಿಕಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ರವೈ ವಿಧಾತಿ ಮಣಿಸೌಧಯಂತೇ ಹರಿಶ್ಚಿತ್ರೇ-
ನಾವಾಯ್-ಪುರೇ ! ತಮಿವ.ಮೇವ ಕಠಾರಿಮುನಿಃ |
ಸೋತುರಿ ಸಹಸ್ರಗಣಿತೇ ದಶಕರಿ ವೈತಾನೀ-
ದೇತಪ್ಪತನ್ತ ಇಹ ರೂಪಿ ಹಿ ದಿವ್ಯಗಂಧಮ್ .

ತಾ|| ನಾನಾವರ್ಣಯುಕ್ತವಾದ ರತ್ನಮಯ ಸೌಧಪರಿನ್ಯತವಾದ ತಿರು
ನಾವಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಕಠಾರಿಮುನಿಯು

ಕ್ಷೇತ್ರರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಿರುವ ಪಾವನಪ್ರಾಣಾತ್ಮಕನಾದ ಸಹಸ್ರವೈದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ದಶಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟವರು ಈ ಲೀಲಾವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಯಥೇಷ್ಟವಾಗಿ ಐತ್ಯದೈವದ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪರಮಪದವಿಲ್ಲದ ದಿವ್ಯಗಂಧದಿಂದ ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಪರಮಾನಂದಧರಿಕರಾಗುವರು.

(ದ್ವ-೮- ಸಂ ||) —

ಈಶ ಸಮಾಜಗಮಿಸತ್ಯಹಿ ದೂತವಾಕ್ಯೈಃ—
ಸ್ಥಾನದ್ವಿಲಿಂಗನುಸಹಸ್ತನಿರಪ್ತ ಭಾವಮ್
ದೇವೀದ್ರಾವಕ ಕಮಸಿ ದೇವೀಶೀಷವಾರಾಂ—
ದ್ವಾಯಗಂ ಕದೇತ್ಯವಧಿನೂರ್ಧಯವಷ್ಟವೇನ ||

(ದ್ವ-೮- ಶಾ-ರ ||) —

ವಲ್ಲಿನುಭ್ಯಕ್ತಯೋಗಾದಪಿ ಚ ಸುವಿದಿತಶ್ರೀವಜೋವಾಚ್ಯಭಾವಾತ್
ಭೂಮ್ಯಾದ್ಯೈಕ್ಯೈರ್ಯೋಗಾದವಕರಣದಶಾಸಾಹಚರಾತ್ ಭರ್ತುಃ ,
ಸನ್ಯಾತ್ಯತ್ಯಾತ್ಯಜೋಧಪ್ರದದುರಿತಹರತ್ಯಾತ್ಯಮಾಸನ್ನಭಾವಾ—
ಲಕ್ಷ್ಯೈಶ್ಚೈಕಂ ಕರಾರಿಃ ಪ್ರಥಮಃ ಚ ಸುನುಪಜ್ಞಾನಿ ಭಾವೇನ ನಾಥಮ್ ||

(ಈ ಅಷ್ಟಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಎಂಟನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಕರಾರಿಮುನಿವರರು ತರುನಾಸಾಯ್ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ಅತ್ಯಾದರದಿಂದ ಭಜಿಸಿ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಎಂದಿಗೆ ಸೇರುವೆನೆಂತಲೂ, ಅವನ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವು ನನಗೆ ಎಂದಿಗೆ ಬಿಡುವಾಗುವುದೆಂತಲೂ, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರವು ನನಗೆ ಎಂದಿಗೆ ಚಕ್ಷುರ್ಗೋಚರವಾಗುವುದೆಂತಲೂ, ಅವನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾಪ ಎಂದಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವೆನೆಂತಲೂ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತ — “ನಿನ್ನನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ವಿಶದಜ್ಞಾನವನ್ನು ನನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ಆ ಶ್ರೀಮಃಪತಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ:

ನವಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ನವಮದಶಕ.

(ಮಲ್ಲಿಕೃಕಮಘ—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕಕಾರಿಮುನಿವರರು ಸಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಬಿಡಿದ ಶ್ರೀ
ಭಗವಂತನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೂ ದಿವ್ಯರೂಪಾದಿಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ
ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಂಡಿ, ಉತ್ಕಟವಾದ ಸಂಶ್ಲೇಷಾಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ
ಗೋಪೀಜನರಂತೆ ವಿಶ್ಲೇಷವಂ ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯ
ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋರೆಯಡುತ್ತಾರೆ.)

(೧) ಮಲ್ಲಿಕೃಕಮಘ ತಪ್ಪಲಿರುಮಾಲೋ! ವಣ್ ಕುಟಿಜ್ಜಯಿಶ್ಚೈ
ತವರುಮಾಲೋ!

ಶಲಕದಿರವೊಲೈಯುವು ಮೆಯ್ಯಕ್ಕುವೊಲೋ!

ಶೆಕ್ಕರನಕಮೇಚ್ಚಿಳಿ ತೆಬ್ಬಕ್ಕಮಾಲೋ!

ಅಲ್ಲಿಯನ್ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣ ಕೆಮ್ಮಾ ನಾಪುರಕಳೇಚಿರಿ—

ಯೇತಮ್ಮಾಯೋಕ,

ಪುಲ್ಲಿಯಮುಲೈಕಳುಮೆ ತೋಳುಮೆ ಕೊಣ್ಣು

ಪುಕಲಿಡಮುಚಿರಿಲಮೆ ತಮಿಯಮಾಲೋ.

ಪ್ರ: ಮಲ್ಲಿಕೃಕಮಘ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ, ಶಿವಲ್-ಮಸ್ತಮೂರುಕವು,

ಈರುವು ಅಲೋ-(ವಿಷಭಕ್ಷಣದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ) ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಸಾರಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ.
(ಅಲೋ-ಅಯ್ಯೋ) ವಣ್ ಕುಟಿಜ್ಜ-ಉದಾರವಾದ ಕುಟ್ಟಿಜ್ಜಯಿಂಬ ಸ್ವರವುಳ್ಳ,
ಇಶೈ-ಗಾನವು, ತವರುಮೆ ಅಲೋ-ಕ್ಷೋಭವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಶಲ-
ಕದಿರ-ಅಸ್ತಮಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸೂರ್ಯನುಳ್ಳ, ಮಾಲೈಯುವು ಸನ್ಧ್ಯಾ
ಕಾಲವು, ಮೆಯ್ಯಕ್ಕುವು ಅಲೋ-ಮೋಹವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಶೆಕ್ಕರ-
ಸನ್ಧ್ಯಾರಾಗವುಳ್ಳ, ಶಲ-ರಮ್ಯವಾದ, ಮೇಕಚ್ಚಳ-ಮೇಳಗಳು, ತಿಕ್ಕಕ್ಕಮ-
ಅಲೋ-(ಶರೀರವನ್ನು) ಭೇದಿಸುತ್ತಿವೆ. (ಈಪ್ರಕಾರ ವಿಶೋಧಗಳು ಉಂಟಾದ
ಮೇಲೆ) ಅಲ್ಲಿ-ವಿಕಸಿತವಾದ, ಅಮ-ಶಮಣೀಯವಾದ, ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣ-
ಪಾವರಿಯಂಥ ಇರುವ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳ, ಎಮ್ಮಾ-ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಅಯಿರ-

ಕಳೆವಿಷು-ಗೋಪರಿಗೆ ವೃತ್ತಭವಾಯನಾದ, ಅರಿವಿಷು-ಸಿಂಹದಂತೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ,
ಎಮ್ಮಾಯೋರ - ನಮ್ಮ ಮಾಯಾಚಿಹ್ನಿಕನು, ಪುಣ್ಯದ- ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿದ, ಮುಲೈ
ಕಳುಮ್-ತೋಳುಮ್ - ಸ್ತನಗಳನ್ನಾ ಭುಜಗಳನ್ನಾ, ಕೊಡ್ತಾ-ಧರಿಸಿ, ತಮಿ
ಯಮ್-ಬೇರೆ ಇರುವ ನಾವು, ಪುಕಲಿಡಮ್-ಅಶ್ರಯಿಸುವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು, ಅತ್ತಿ
ಕಿಲಮ್ ಅರ್-ನಾವು ತಿಳಿಯುವು, ಅಯ್ಯೋ !

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮುಲೈಸೌಗನ್ಧ್ಯಪೂರ್ಣೋ ಒಪ್ಪುನಿಲ ಇಕ ಹ ಮೇ ಶಸ್ತ್ರವದ್ಭುತಿ! ದಿವ್ಯಂ
ಗಾಸಂ ರವ್ಯಂ ಚ ತಲ್ಯಂ! ಜನಯತಿ ನಿಹರಾಂ ಮೋಹಮೇವಾಸ್ತಸನ್ಯಾತಿ!
ಸನ್ಯಾತರಕ್ತಾಃ ಪಯೋದಾ ಅಪಿ ಚ ವಿಕಸನಾ ಹನ್ತ ಕಾಂತಂ ವಿನಾ ಮೇ
ವದ್ಭುತ್ವಂ ಗೋಪಿಸಿಂಹಂ ಸ್ತಪಭಜಯುಗಳೇ ಕ್ವಾದ್ಯು ಧೃತ್ವಾ

ಪ್ರಯಾಮಿ? ||

ತಾ|| ಮುಲೈಯ ಪರಿಮಳವುಳ್ಳ ಮನ್ದವಾರುಕವು ನಮ್ಮ ಜೈತನ್ಯವನ್ನು
ಸಾಕಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಯ್ಯೋ ! ಉದಾರವಾದ ಕುಣಿಲ್ವಾಯಿಂಬ ಸ್ವರವುಳ್ಳ
ಗಾಸವು ಮನಃಕ್ಷೋಭವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅಸ್ತಮಯಿಸುವ ಸೂರ್ಯ
ನೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಸನ್ಯಾತರವು ಮೋಹವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಸನ್ಯಾತಿ
ರಾಗವುಳ್ಳ ರಮ್ಯವಾದ ಮೇಳಗಳು ಶರೀರವನ್ನು ಭೇದಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹೀಗಾದಮೇಲೆ
ಪದ್ಮನೇತ್ರನಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಸಿಂಹದಂತೆ ವೀರ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ
ಸಂಕ್ಷೇಪಿಸಿದ (ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ) ಈ ಸ್ತನಗಳನ್ನಾ ಬಾಹುಗಳನ್ನಾ
ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಹೊಂದಿರುವ ನಾವು ಈಗ ಯಾವ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ
ಹೋಗಿ ಇರೋಣ ! (ನಾವು ತಿಳಿಯುವ.)

(೨) ಪುಕಲಿಡಮೇಕಿಲಮೇ ಶಮಿಯಮಾಲೋ! ಪಲಮ್ಪುಱುಮಣಿ
ತೆತ್ತಲಾಮ್ಪುಲಾಲೋ!

ಪಕಲಡಮಾಲೈ ವಣಶಂನ್ದಮಾಲೋ! ಹಿಜ್ಜಮಮ್

ಮುಲೈತಣ್ ಪಾಡೈಯಾಲೋ!

ಅಕಲಿಡಮ್ ಪಡೈತ್ತಿಡನ್ದುಣ್ಡುಮಿಣ್ಣೆನ್ನಳನ್ನೆಬ್ಬಿ—

ಮುಳಿಕ್ಕಿಪ್ಪವಾಯ್ ಮಾಯೋಳ್,

ಇಕಲಿಡತ್ತಕುರರ್ಕಳ ಕೂಡ್ತಮ್ ವಾರಾನಿನಿ

ಯಿರೊನ್ನೆನ್ನಯಿರ್ ಕಾಕ್ಕುಮಾತಾ ?

ಪ್ರ|| ತಮಿಯಮ್ - ಬೇರೆಯಾಗಿರುವ ಸಾವು, ಪುಕಲಿಡಮ್-ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು, ಅತ್ತಿಕಿಲಮ್ ತಿಳಿಯಲಾರೆವು ಥಿಲವ್ವು-ವೃಷಭಗಳ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿರುವ, ಮಹ-ಘಂಟಿಯೂ, ಕೆನರ್ ಮನ್ನಮಾರುತವೂ, ಅಮ್ಮಲಾಲೋ - ಎಲೆಗಳ ಕಬ್ಬಿವೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಘೋಷಿಸಿದುವು ಪಕಲ್ ಅಹುಮಾಲ್ಯ-ಹೆಗಲನ್ನು ಸಾಕವಡಿಸುವ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ, ವಣ್ಶಾನ್ದಮಾಲೋ-ರಮ್ಯವಾದ ಚನ್ನನವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡುವು. ಪೆಲ್ವಾವಮ್ - ಪೆಲ್ವಾಮರಾಗವೂ, ಮುಲ್ಲೈ ಮೊಲ್ಲೈ ಹೂವಿನಮಾಲೆಯೂ, ಪಣ್ವಾಡೈಯಾಲೋ - ಕೀರ್ತನವಾದ ಗಾಳಿಯೂ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿದುವು. (ಈ ದಶೆಯಲ್ಲಿ) ಅಕಲಿಡಮ್-ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಪ್ರಸಂಜವನ್ನು, ವಡೈತ್ತು-ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಅಡನ್ನು-ಶಿಕ್ಷಿಸಿ, ಎತ್ತಿ, ಉಣ್ಣು-ಭಕ್ಷಿಸಿ, ಉಮ್ನಿದ್ರು-ಉಗಿದು, ಅಳನ್ನು-ಅಳಿದು, ಎಚ್ಚುಮ್-ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ, ಅಕ್ಕೈನ-ಉಪಕಾರಮಾಡುವ, ಆಯ್-ಗೋಸಾಲಕನಾದ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಮಾಯೋ-ಆಶ್ಚರ್ಯಕೋಪಿತನಾದ, ಅಕಲಿಡತ್ತು-ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿರುವ, ಅಹುಕರ್ ಕಲ್-ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ, ಕೂಱುಮ್-ಯಮಸಾಕವನು, ವಾರ್- (ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿ) ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಇನಿ-ಹೀಗಾದಮೇಲೆ, ಎಫ ಉಯಿರ್-ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು, ಇರುಳ್ಳು ಸತ್ತಿಯೊಡನೆ, ಕಾಕ್ಕುಮ್ ಆಱು-ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವು ಎಫ-ಯಾವುದು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪೂಸ್ತಂ ದೇತಂ ನ ವೇದ್ವಿ ಸ್ವಯಮಯಮನಿಲೋ ಹನ್ತ | ಘಣ್ವಾರವೈಶ್ವ
ಕ್ಲಿಶ್ವಾತ್ಕೇವಾಸ್ತಸನ್ಯಾಶ್ಚ ಒತ | ಸಪವಿಚ ಮಾನಜ್ಞರಾಗೈಸ್ಸಮೇತಾ |
ರಾಗೋಽಯಂಪಶ್ವಾವೋ ಭಾತ್ಯನಿಶಕುಟಜಮಾಲಾನ್ವಿತೋ ಹನ್ತ |
ಕಾನೋಃ
ಗೋಸಾಲೋ ಲೋಕಪಾಲೋ ನ ಹಿ ಸಮುವಗತಃ | ಪ್ರಾಣರಕ್ಷಾ

ಕಥಂ ಮೇ ? ||

ಶಾ| ವಿಶ್ಲೇಷವಂ ಹೊಂದಿರುವ ಸಾವು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ತಿಳಿಯಲಾರೆವು ವೃಷಭಗಳ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿರುವ ಘಂಟೆಗಳೂ, ಮನ್ನಮಾರುತವೂ, ಎಲೆಗಳ ಕಬ್ಬಿವೂ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಘೋಷಿಸುತ್ತಿವೆ ಹೆಗಲನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ರಮ್ಯವಾದ ಚನ್ನನವೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. ಪೆಲ್ವಾಮರಾಗವೂ ಮೊಲ್ಲೈ ಹೂವಿನಮಾಲೆಯೂ ಕೀರ್ತನವಾದ ಗಾಳಿಯೂ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿವೆ. ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಪ್ರಸಂಜವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಉಗಿದು, ಅದನ್ನು ಅಳಿದು, ಸರ್ವವಿಧೋಪಕಾರಕನಾದ ಕ್ರೀಶ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಅಹುಕರ

ಸಾಶಕನಾಗಿ ಈಗ ನನಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ರಕ್ಷಿಸುವೆನು?

(A) ಇನಿಯರುನ್ದೆನ್ನುಯಿರ್ ಕಾಕ್ಕುವಾತನ್ನಿಣೈ ಮುಲೈ
 ನಮುಕ ನುಣ್ಣೈ ಡೈನುಡುಡ್ಡು,
 ತುನಿಯಿರುಮ್ ಕಲವಿತೆಯ್ ದಾಕಮ್ ತೋಯ್ ನ್ದು
 ತುನೈ ಮೈಯಿಟ್ಟುಕಲ್ ಕಣ್ಣು ಕಳ್ಳು,
 ತನಿಯಿಳಮ್ ತಿಟ್ಟಿ ಮೆವ್ವಾಯುಕ್ ವಾರಾಕ್
 ತಾಮುರೈ ಕ್ಕಣ್ಣು ಮ್ ಶಿವ್ವಾಯುಮ್ ನೀಲ-
 ಪ್ಪನಿಯಿರುಮ್ ಕುಲೈ ಕಳುಮ್ ನಾನ್ಮು ತೋಳುಮ್
 ಪಾವಿಯೇಕ್ ಮನತ್ತೇ ನ್ನಿರುಮಾಲೋ.

ಹ್ರೀ ಇನಿ-ಹೀಗಾದಮೇರೆ, ಇರುನ್ದು - ಇದ್ದು, ಎ ಉಯಿರ್ - ನನ್ನ
 ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಕ್ಕುಮಾಡು ಎ - ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವು ಯಾವುದು ? ಇಣೈ
 ಮುಲೈ - ಮೊಕೆಯಾಗಿ ನೇರಿ ಇರುವ ಸ್ತನಗಳು, ನಮುಕ ಶಿಥಿಲವಾಗುವಂತೆಯೂ,
 ನುಣ್ ಇಡೈ - ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮಧ್ಯವು, ನುಡುಡ್ಡು - ಒಡೆದುಹೋಗುವಂತೆಯೂ,
 ತುನಿ ಇರುಮ್ - ದುಃಖವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಬಹುಮುಖವಾಗಿ, ಕಲವಿತೆಯ್ ದು-
 ಸಂಕ್ಷೇಪವಂ ಮಾಡಿ, ಅಕಮ್ ತೋಯ್ ನ್ದು ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ
 ಒಡಾಗಿಸೇರಿ, (ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ) ಎಮ್ಮೈ ತುನು-ನನ್ನ ನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಇಟ್ಟು-
 ಅಚೇತನವಾಗಮಾಡಿ, ಅಕಲ್ ಕಣ್ಣು - ಹೊರಟುಹೋದ ಕೃಷ್ಣನಾದ, ಕಳ್ಳ
 ವಜ್ರಕನಾದ, ತನಿ - ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ, ಇಳಮ್ ತಿಟ್ಟುಮ್ - ಬಾಲಸಿಂಹದಂತೆ
 ಇರುವ, ಎವ್ವಾಯುಕ್ - ನಮ್ಮ ಮಾಯಾಚೀಪ್ಪಿತನು, ವಾರಾಕ್ - ಬರುವುದಿಲ್ಲ.
 ತಾಮುರೈ ಕ್ಕಣ್ಣು ಮ್ - ತಾವಲೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಶಿವ್ವಾಯುಮ್ ಕೆಂಪಾದ
 ಬಾಯಿಯೂ, ನೀಲ - ನೀಲವರ್ಣವಾದ, ಪನಿ-ತೀತಳವಾದ, ಇರುಮ್-ನಿಬಿಡ
 ವಾದ, ಕುಲೈ ಕಳುಮ್-ಕೇಶಗಳೂ, ನಾನ್ಮು ತೋಳುಮ್ - ಸಾಲ್ಪು ಹೋಳು
 ಗಳೂ, ಪಾವಿಯೇಕ್-ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನ, ಮನತ್ತೇ - ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನು -
 ನಿಂತು, ಈರುಮ್-ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿವೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಅತ್ರ ಪ್ರಾಣಾಃ ಕಥಂ ಮೇ ಸಪದಿ ಬಹ! ನಹಾನ್ಯುದ್ಯ ಸಂಕ್ಷೇಪತೋ ಮೇ
ಕೃತ್ಯಾ ವಕ್ಷ್ಯೋಜಯುಗ್ಮಂ ತಿಥಿಲಮಿವ ಕಟಿಂ ಚಾಪಿ ಭುಗ್ನಾಮಿ-ಯಾಸ್ಮಾಃ
ಹಿತ್ಯಾ ಮೂಂ ಚೋರ ಏನ ಸ್ತಯಮಹಹ! ಹರಿಸ್ತ್ಯತ್ರ ನಾಯಾತಿ ಕೃಷ್ಣ-
ಸ್ತಸ್ಯಾಕ್ಷೇದ್ಯಸ್ತನ್ಮ-ವಕ್ತಾದ್ಯಲಕರುಚಿ-ಚತುರ್ಬಾಹವೋ ಮೂಂ ತುದನ್ತಿ ||

ಕಾ|| ಹೀಗಾದಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವೇ ತಿಳಿಯುವು
ದಿಲ್ಲ. ಸ್ತನಗಳು ತಿಥಿಲವಾಗಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮಧ್ಯವು ಭಗ್ನವಾಗಿ, ಕ್ಲೇಶವುಂಟಾ
ಗುವಂತೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಂ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಕದೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಒಂದಾಗಿಸೇರಿ,
ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದ ಕೃಷ್ಣ ರೂಪಿಯಾದ ವಜ್ರಾಕ್ಷರು
ಬಾಲಸಿಂಹದಂತೆ ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತನಾಗಿದ್ದವನು ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವು
ದಿಲ್ಲ. ತಾನರಿಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಕೆಂಪಾದ ವಕ್ರವೂ, ನೀಲವರ್ಣವುಳ್ಳ ಕೇಶ
ಗಳೂ, ಚತುರ್ಭುಜಗಳೂ ಮುನಿಯಾದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿವೆ.

(೪) ಪಾವಿಯೇಣ ಮನತ್ತೇ ನಿಕ್ಷೀರುಮಾಲೋ!

ವಾಡೈತಣ್‌ವಾಡೈ ವೆವ್ವಾಡೈಯಾಲೋ!

ಮೇವುತಣ್ ಮೆದಿಯಮ್ ವೆಮ್ಮೆದಿಯಮಾಲೋ!

ಮೆನ್ನಲಂ'ವ್ವಳ್ಳಿ ವೆನ್ನಳ್ಳಿಯಾಲೋ!

ತೂವಿಯಮ್‌ಪುಳ್ಳುಡೈ ತ್ತೆಯ'ವವಣ್ಣು ತ.ದೈನ್ದ

ವಮ್‌ವೆಣ್ಣೈಯಮ್ ಪೂವಿದಾಲೋ!

ಅವಿಯಿಣ್ ಪರಮಲ್ಲ ವಕ್ಕೈಕಳಾಲೋ! ಯಾಮುಡೈ

ನೆನ್ನಮಮ್ ತುಣೈಯ್ವಾಲೋ.

ಪ್ರ|| ಪಾವಿಯೇಣಮನತ್ತೇ - ಕಾಪನಿಯಾದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ನಿಂತು-
ನಿಂತು, ವಾಡೈ - ಬಿರುಗಾಳಿಯು, ಈದುಮ್ - ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದೆ. ತಣ್‌ವಾಡೈ -
ಶೀತಳವಾದಗಾಳಿಯು, ವೆವ್ವಾಡೈ ಬೆಂಕಿಯಂತೆಸುಡುವ ಗಾಳಿಯಾಗಿದೆ ಮೇವು-
ಅಪ್ಪಾದಕರನಾಗಿ ಅನುಕೂಲನಾದ, ತಣ್ ಶೀತಳವಾದ, ಮದಿಯಮ್-ಚಿತ್ತನು,
ವೆಮ್ ಮದಿಯಮ್ ಸತ್ತಾಪಕರನಾದ ಚಿತ್ತನಾಗಿದಾನೆ ಮೇ ಮಲರ್‌ಪಳ್ಳಿ-
ಮೃದುವಾದ ಪುಷ್ಪಕಯನವು, ವೆಮ್‌ಪಳ್ಳಿ-ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಕಾದಕರನಾದ ಕಯನ
ವಾಗಿದೆ. ಅಮ್-ರಮ್ಯವಾದ, ತೂವಿ-ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ, ಪುಳ್ಳ-ಗರುಹನನ್ನು, ಉಡೈ-

ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ತೆಮ್ಮವಮ - ಪದದೈವತವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬ, ನಮ್ಮ-
ಭ್ರಮರವು, ಕುದೈವ-ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇರುವ, ಎಮ್ಮವೆತ್ತೈ-ನನ್ನ ಪ್ರೀತ್ಯರೂಪವಾದ,
ಇದು-ಇದು ಅಮ್ಮವೂ ಅಲೋ ರಮ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪದಂಕಿ ಇದೆಯಷ್ಟೆ! ನಕ್ಕಿ ಕಳ
(ಸಂಕ್ಷೇಪವಿಷ್ಣುಜಾಧಿ) ಸಾಸಾವಿಧವಾದ ರಮ್ಯವಾದ, ಅಮಿಯ ಪರಮಲ್ಲ - ನನ್ನ ಅತ್ಮ
ವಸ್ತುವಿಗೆ ಸತ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೈ ನಮ್ಮ ನೆನ್ನಮಮ ಮನಸ್ಸು, ಕುಣೈ
ಯ-ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಪಾಪಿನ್ಯಾವೇಂದ್ರ ಚಿತ್ತಂ ತುದತಿ ಚ ಪವನೋ ಹಂತ! ತೀತೋಂದ್ರ ದಾಹೀ
ಹೆನ್ನಸ್ಸನ್ನಪಕಾರೀ ದಹನವದಹಹ! ಜ್ವಾಲಿನೀ ಪುಷ್ಪ ಕುಸುಮ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ್ಯಾಧಿರೂಪಂ ತದಪಿ ಚ ಪರಮಂ ದೈವಂ ಭೃಣ್ಣ ತುಲ್ಯಂ !
ಭುಕ್ತಾ ತೇನಾಸ್ಮಿ ಪುಷ್ಪಸ್ತುಗತವ ತಿಕ್ಕಿರಂ ದುರ್ದರಾ ದುಸ್ಸಹಾ ಮೋ. ||

ತಾ|| ಪಾಪಿನಿಯಾದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗಾಳಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಸಿ
ಸುತ್ತಿದೆ. ತೀತುವಾದ ಮನ್ನಮಾಡಿತವೂ ಕೂಡ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಸ್ವಾಪಕರವಾದ
ಗಾಳಿಯಾಗಿದೆ. ಅಹ್ಲಾದಕರವಾದ ಚಿತ್ತಮೂ ಈಗ ಸ್ವಾಪಕರವಾಗಿದೆ. ರಮ್ಯ
ವಾದ ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಗರುಡವನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಪದದೈವತವೆಂಬ ಭ್ರಮರವು
ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತ್ಯವೆಂಬ ರಮ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಭೋಗಿಸುತ್ತಿದೆಯಷ್ಟೆ!
ಸಾಸಾವಿಧವಾದ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾದಿಗಳು ನನಗೆ ಸಹಕರು ಕಲ್ಪವಾಗಿಲ್ಲ (ನಮ್ಮ
ಮನಸ್ಸುಕೂಡ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ)

(೫) ಯಾವುದೈ ನೆನ್ನಮಮ ತುಣೈಯ್ಯಾಲೋ!

ಆ ಖುಕುವೂಲೈಯುವಾಕಿಷ್ಟಾಲೋ!

ಯಾವುದೈ ಯಾಯುಕಾಕಾ ಮನಮಕಲಾ ಲೋ!

ಅವನುದೈ ತೀಮಕುಣ್ಣಿರುಮಾಲೋ!

ಯಾವುದೈ ತುಣೈಯೆನ್ನುಮ ತೋತಿವಾರುಮೆಮ್ಮಿಲಾ

ಮುನ್ನವನುಕ್ಕು ಮುಯ್ಯೆರಾಲೋ!

ಯಾವುದೈ ಯಾರುಯಿರ ಕಾಕ್ಕು ಮಾತನವನುದೈ

ಯರಳಿವೆಮಮ ಪೋದರಿದೇ.

ಮೃ. ಯಾಮುಡೈ-ನಮ್ಮದಾದ, ನೆಜ್ಜುಮುಮ್ - ಮನಸ್ಸು. ಕುಣೈಯನ್ನು
 ಆಲೋ-ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆ-ಪಕ್ಕಗಳು, ಪುಕುಮ್-ಬಂದು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ,
 ಮಾಲೈಯುಮ್-ಸಾಯಂಕಾಲವೂ, ಆಕಿನಾಲೋ - ಆಗುತ್ತಿದೆ ಯಾಮುಡೈ
 ಆಯ್ ತೇ-ನಮಗೆ ಸುಲಭವಾದ ಗೋಪಾಲಕವಾದ ಕೃಷ್ಣನ, ಮನಮ್-ಮೃದು
 ವಾದ ಮನಸ್ಸು. ಕಲ್ ಆಲೋ - ಕಲ್ಗಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತೋ!, ಅವನುಡೈ - ಅವನ,
 ತೀಮ್ ಕುಲ್-ರಮ್ಯವಾದ ಕೊಳಲು ಈರುಮಾಲೋ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದೆ.
 ಯಾಮುಡೈ-ನಮ್ಮ, ಕುಣೈ ಎನ್ನುಮ್-ಸಹಾಯಭೂತರಾದ, ತೋರ್ಗಿಮಾಯಮ್-
 ಸಖೀಜನರೂ, ಎಮ್ಮಿಲ್ ಮೇ ನನಗೆಮುಂಚೆ, ಅವನುಕ್ಯು-ಅವನಿಗೆ, ಮಾಯವ
 ಆಲೋ-ಪಕ್ಕರಾಗುತ್ತಿರುವರು. ಅವನುಡೈ-ಅವನ, ಆರುಳ್ ಪೋಮ್ ಪೋರು-
 ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವಕಾಲವು, ಅಂದೇ-ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. ಯಾಮುಡೈ-ನಮ್ಮ,
 ಆರುಯಿರ್ - ಅತ್ಯವಸ್ಥುವನ್ನು, ಕಾಕ್ಕುಮಾಲು - ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವು, ಎ-
 ಯಾವುದು?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಚಿತ್ತಂ ಚೇದಂ ನ ವಿ.ಕ್ರಂ ಮನು ಸಪದಿ ಪರಾನಾಹ್ಯಯುತ್ಯೇನ ಸನ್ಧಾ!
 ಗೋಪಾಲೋ ನಾ ತೋಽಸೌ ಕಲಿಸ್ಯದಯ ಎವಾಸ್ಯ

ವೇಣುಸ್ತದೇನ್ಯಾಮ್ !

ಹಾ! ಹಾ. ತಂ ಚಾಭಿಮಾತಾ ಮಮ ಕಿಲ ಪುರತೋ ಹನ್ತ! ಮೇ

ಪ್ರಾಣಸಖ್ಯಾ !

ಕಾರುಣ್ಯಂ ತಸ್ಯ ಮೃಗ್ಯಂ ಮಯಿ! ಕಥಮಧುನಾ ಪ್ರಾಣಿರಹ್ನಾ ಭವೇನ್ಮೇ?||

ಕಾ|| ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ನಮಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕಗಳು ಬಂದು
 ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಮಗೆ ಸುಲಭವಾದ ಗೋಪಾಲ
 ಕೃಷ್ಣನ ಮನಸ್ಸು ಈಗ ಕಲ್ಗಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತೋ! ಅವನ ರಮ್ಯವಾದ ಕೊಳಲು
 ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಮಗೆ ಸಹಾಯಭೂತರಾದ ಸಖೀಜನರೂ ನನಗೆ
 ಮುಂಚೆ ಅವನಿಗೆ ಪಕ್ಕರಾಗುತ್ತಿರುವರು. ಅವನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವಕಾಲವು
 ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಅತ್ಯವಸ್ಥುವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವು ಯಾವುದೋ
 ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

(౬) అవనుష్ఠ్యయరుళో బేఱుమో ప్రియదరిదాలవ్వరుళల్లన
వరుళుమల్ల,

అవసరళో బేఱుమోళవారి నిలూ దడువళిలో
మూర్త్యయమో నేఱ్ఱుమో కాణేక,
తీవనేడు పిరమోక వాణ్ణిరమచన్ద్రశ్రీం
తిరువాకమేమ్మో వియియారుచు,
ఎవమినిప్పుకుమివమేవమో శియోకేనో
అరుళ్యక శోల్లుకేనన్ద్రమియార కాళో.

శ్లో॥ అవనుష్ఠ్య అవన, అరుళ - (సంక్లృతశ్చ) భుజకాంపన్న,
బేఱుమో-పొందు-బొందువకాలపు, అందు-దుర్లభవగాదే, అవ్వరుళల్లన
ఆ భుజకారవల్లదే బేరకారణగళు, అరుళుమల్ల భుజకారగళి అల్ల,
అవ అరుళో-అవన భుజకారవన్న, బేఱుమో అళపు లభిశువవరగో,
అవి-వూణపు, నిలూదు-నిల్లలారదు మూర్త్యయమో శస్త్రాకాలవూ,
అడువళిలో-నానవన్న బొందువ బగలుళదుదు, నేఱ్ఱుమో మనశ్శో,
కాణేక-శతాయవగా తోరువుదిల్లి, తీవనేడు-రుద్రనోందిగి, పిరమ
నోరు-బ్రహ్మనోందిగి, వాణ్ - వమస్త కల్యాణగుణధరితీయద, తిరు
లక్ష్మీదేవియద, ముడన్ద్రో-స్త్రీరత్నవూ, శీరో-అశ్రయిశువంశద తిరు
అరమో-తీలశవృద్ధిశిష్టనాద శ్రీ భగవన్తన మునిశాయ, ఎమో అవి-
నమ్మ పూణవన్న, అరుమో శోల్లుత్తిదే, ఇని - అనిరువల్లి, పుళుమో
ఇదమో-అశ్రయిశలు స్థానపు, ఎవమో-(నమగి) యావుదో, ఎవమో
శియోకేనో-నాను యావ భుజకారవన్న మాడబల్లనో! అన్ద్రమియార
కాళో-అననియదే, అరుళ్య-యారిగి, ఎక శోల్లుకే-ఏమ బేరలి?

(ప-గా-ర ౧)—

దుష్టారో మోక్షద్య కృష్ణ మశమయ ఇద! ప్రియదేవ్యశ్చ విష్ణోః
కాదుణ్యం తద్విదా మోక్ష హ ఛవి తు భవేజ్జీవికం! బాధ్య శస్త్రాః
బిత్తం మో నానుకూలం! విధిచివశుతా శాఙ్గి లక్ష్మీస్తమం జ
ప్రాప్త్యేక్యశ్శేతి నానం బత తరణమనో! హృదయం !

కిన్ను కుర్యామో ? ॥

ತಾ|| ಅವನ ಸಂಶ್ಲೇಷಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರಕನಾದ ಅವನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸಮಯವು ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. ಆ ಉಪಕಾರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳು ಉಪಕಾರಗಳೇ ಅಲ್ಲ. ಅವನ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಲಭಿಸುವವರೆಗೂ ನನ್ನ ಕ್ರಾಂತಿ ನಿಲ್ಲಬಾರದು. ಸಂಸ್ಕಾರಾಲವೂ ಹಗಲನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮನಸ್ಸೂ ನನಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಯಾದ್ಯಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಲಕ್ಷ್ಯದೇವಿಯಿಂದಲೂ ಆಶ್ರಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶೀಲಸಂಸ್ಕೃತಿಶೃಷ್ಠನಾದ ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯು ನಮ್ಮ ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಹೀಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯಿಸಲು ನನಗೆ ಸ್ಥಾನವು ಯಾವುದೋ? ನಾಥ. ಯಾವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು? ಜನನಿಯರೇ! ನಾನು ಯಾರಿಗೆ ಏನುಹೇಳಲಿ?

(೭) ಅಮೃತ್ಕೃತ ಶೋಲ್ಲುಕೇನಮೈಮಿಹಾಂ ಕಾಳಾರುಯಿರಳವಪ್ತಿ
ಕೂರ್ತವಾಂವಾಡ್ಯೈಃ

ಕಾರೊಕ್ಕು ಮೇವಿ ನಮ್ ಕಣ್ಣು ಕಳ್ಳಮ್

ಕವರ್ ನವತ್ತನೇಜ್ಜಮವಕ್ ಕಣ್ಣಿ ದೇ,

ಶೀರುತ್ತ ವಕ್ಕಿಕ್ಕು ಯಾಡ್ ನರಮೈ ಪಜ್ಜಮವಮ್

ತಣ್ ಪತುಮ್ ತಾನ್ದಣೈನ್ದು,

ಪೊರುತ್ತ ವಾಡೈ ತಣ್ ಮಲ್ಲಿಕ್ಕು ಪ್ಪೂಪ್ಪದುಮಣ್

ಮುಕನ್ನು ಕೊಣ್ಣಿ ಅಯುವಾಳೋ!

ಪ್ರ|| ಕಾಳ್ ಒಕ್ಕಮ್ ಕಾಲವೇ ಘಟಕವಾದ, ಮೇವಿ - ತರೀಕದ ಕಾನ್ರಿಯುಳ್ಳ, ನಮ್ ಕಣ್ಣು - ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣಮ್, ಕಳ್ಳಮ್ - ವಜ್ರನೆಯಿಂದ, ಕವರ್ ನವತ್ತ-ಅಪಹರಿಸಿದ, ಅತ್ತನೇಜ್ಜಮ್ - ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಆ ಮನಸ್ಸು, ಅವ್ ಕಣ್ ಅ. ದು-ಅವನ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದೆ. (ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ) ಶೀರ್ ಉತ್ತ ಪರಿಮಳವಿಶ್ವವಾದ, ಅಕ್ಕಿಕ್ಕು ಅಗಿಲುಗನ್ನದ ಹೊಗೆಯನ್ನೂ, ಯಾಂವರಮ್ಮ - ವೀಣೆಮತಂತಿಯ ಧ್ವನಿಯನ್ನೂ, ಪಜ್ಜಮಮ್ - ಪಜ್ಜಮ ಸ್ವರವನ್ನೂ, ತಣ್ ಪತುಮ್ ತಾನ್ದು - ಶೀತಳನಾದ ಅದ್ವೈತವನ್ನೂ, ಪೊರುತ್ತ-ವಿಶ್ವಾಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು, ಪೊರುತ್ತ - ಮುದ್ದೆಯನ್ನು ಮಾಡ, ವಾಡೈ-ಗಾಳಿಯು, ತಣ್-ಶೀತಳವಾದ, ಮಲ್ಲಿಕ್ಕು-ಮಲ್ಲಿಗೆಹೂವಿನ, ಪುಮ್ ಮಣಮ್-ನವನವವರಿಮಳವನ್ನೂ, ಮುಕನ್ನು ಕೊಣ್ಣು - ಕುಂಬಕೊಂಡುಬಂದು, ಎತ್ತಿಯುಮಾಳೋ-ಬೀಸುತ್ತದೆ. ಇಕ್ಕೂರ್ - ಈ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿದ,

ತಣ್ಣೆವಾಡೈ-ಶೀತಳವಾದ ಗಾಳಿಯು, ಅರುಯಿರಳವನು - ನನ್ನ ಅಕ್ಕವತ್ತುವಿತೆ
ಪರಿವಾಡುವಳು ಮದಲ್ಲ. ಅನ್ನೈಮಾರಾ ಕಾಳ-ಜನನಿಯರೇ, ಅರುಕ್ಕು-ಯಾರಿಗೆ
ಎಣ ಕೊಲ್ಲುಕೇಳ-ಎನು ಹೇಳುವನು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ನೀಲಮೋದಾಭವಮೂರ್ತಿಂ ನನು ಮಮ ಹೃದಯಂ

ಕೃಷ್ಣಮೇವಾಶ್ರಿತಂ ತ-

ಸ್ವಾಯಾವತ್ಯಂ! ಸುಗಂಧಸ್ವರಸಮಧುರಗೀತಾದಿಭಿರ್ವಾತಿ ವಾತಃ |

ನಾನಾಮಲ್ಲಿಸುವಾದ್ಯೈಃ ಪರಿಮಳಭರಿತೋ ಹಂತ! ವಾತೋಽಯಮೇವಂ

ಮರ್ನುಸ್ತರ್ಕಿ ತುದೇನ್ಯಾಂ! ಕಥನುಹಹ ಜನನೋಽದ್ಯ ಮೇ ವಚ್ಚಿ

ವೃತ್ತಮ್ ||

ತಾ|| ಕಾಳಮೇಘವರ್ಷಣಾದ ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನು ನೆಚ್ಚುನೆವೂಡಿ ಅನಹಂಸದ
ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಅವನಲ್ಲಿ ಹೋಗುಸೇರಿದೆ ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಮಳ
ಭರಿತವಾದ ಗಂಧದಮೊಗೆಗಳುನ್ನಿ ವೀಣೆಯ ತಂತಿರುಧ್ವನಿಯನ್ನೂ, ಪೆಂಪುಮ
ಸ್ವರವನ್ನೂ, ಶೀತಳವಾದ ಚಂದನವನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶೇಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು
ಯುದೋನುಬುವಾದ ಪ್ರಬಲವಾದ ಗಾಳಿಯು ನಮಗೆ ಪ್ರತಿಘೋಲವಾಗಿ ನವನವ
ಮಲ್ಲಿಕಾ ಪಾರಭದೊಡನೆ ಬಂದು ಬಿಡಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಈ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೊಡನೆ
ಕೂಡಿದ ಗಾಳಿಯು ನನ್ನ ಅಕ್ಕವತ್ತುವಿಗೆ ಸಹ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಜನನಿಯರೇ! ಸಾಕು
ಯಾರಿಗೆ ಎನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು ?

(೮) ಪುದುಮಣಮುಕನು ಕೊಡೈತಿಯುಮಾತೋ!

ಪೊದ್ಗುಳವಾಡೈ ಪುಕತಕ್ಕರಾತೋ !

ಅದು ಮುಣಂದೈ ಕಟ್ಟಿ ನೆಬ್ಬಿಣ್ಣು ಕ ಕಳಮೆ ಕಣ್ಣನಿಲೆ

ಕೊಡಿದಿನಿ ಯದನಿಲಾಮೈರೆ,

ಮದುಮುಣಮುಲ್ಲಿಕ್ಕೈ ಮನ್ನಕ್ಕೋವೈ ವಣಪತುಮೆ -

ಶಾನ್ದಿನಿಲೆ ಪಾಣ್ಣಮಮ್ ಪೈತ್ತು

ಅದುಮುಣಂದಿನ್ನೆರುಳಾಯ್ ಚ್ಚಿಯರ್ಕ್ಕೇ

ಯೂದುಮತ್ತಿಬ್ಬುಳುತ್ತು ಯುಯೈನಾಂ.

ಪ್ರ|| ಪೊನ್ನ-ಮೇಲಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಸಿಸಿ, ಇಳ-ಪ್ರವರ್ಧವಾನವಾದ, ಪಾತ್ಯ-
ಗಾಳಿಯು, ಶ್ವೇತಮಣಿಮ-ಅಧಿನವಪರಿಮಳವನ್ನು, ಮುಕವ್ವರೊಣ್ಣು-ತುಂಬಿ
ಕೊಂಡುಬಂದು, ಎತ್ತಿಯುಮ-ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. (ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲವು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ)
ಪೂ-ಕೀವ್ರವಾದ, ಶಿಕ್ತರ-ಸನ್ಧ್ಯಾರಾಗವು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿದೆ ಅದು ಮುಣ್ಣು-ಅದು
ಹಾಗೆಯೇ ಕೂಡಿ, ಅಕನ-ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ನಮ್-ಕೃಷ್ಣ-ವಮ್ಮ, ಕೃಷ್ಣನ,
ಕೃಷ್ಣಮ-ವಜ್ರನೆಯು, ಕಣ್ಣಿನಿಲ್-ಕೃಷ್ಣನಿಗಿಂತ, ಕೂಡಿದು-ಕೀವ್ರವಾಗಿ ಇದೆ.
ಇನಿ-ಇನ್ನೂ, ಅದನಿಲುಮ್ಮರ್ - ಅದಕ್ಕೆಮೇಲೇ, ಮದುಮಣಮಲ್ಲಿಕ್ಕೆ - ಮಧು
ಸಾರಭಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯು, ಮನ್ನಕ್ಕೋವೈ-ರಮ್ಯವಾತ ಮಾರಿಗಿಂತಲೂ,
ವಜ್ರಪಶುಮಾ ಶಾನ್ದಿನಿಲ್ - ಒಳ್ಳೇ ಆದ್ರ್ವಜವನ್ನೆಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಹವ್ಯಮಮಾ-
ರಮ್ಯವಾದ ಪಜ್ವಾಮಸ್ತರವನ್ನು, ವೈತ್ತು-ಇಟ್ಟು, ಅದುಮುಣ್ಣು-ಈ ಸಂಕ್ಷೇಪ
ವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇಗ ಅಮಿಳ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ, ಅಯ್ಯಾಚ್ಚ-
ಯರಕ್ಕೆ-ಗೋಪಿಗಳಿಗೆ, ಉದುಮ-ಉದುವ, ಅತ್ತೀಮಕ್ಕುತ್ತ್ಯ-ಈ ರಮ್ಯ
ವಾದ ಕೊಳಲಿನ ಧ್ವನಿಗೆ, ನಾ ನಾನು, ಉಯ್ಯೋ ಬದುಕಲೇನೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಾತೋಲಯಂ ದಿವ್ಯಗೋಪಿ ನವನವವಿಭವೋ ವಾತಿ' ಸನ್ಧ್ಯಾ ಚ ರತ್ನಾ
ಕೀವ್ರಾ ಹಾ! ಪನ್ನ! ಕೃಷ್ಣಾ ಕುಟಲಗತಿರಹೋ! ತರ್ಯಮಾ ಪೂತಿತೀವ್ರಾ
ಸೌರಭೋಪೇತಮಲ್ಲಿಕರಿಮಳವಿಸರಚ್ಚನ್ನನಾಚ್ಚಾಪಿ ವೇಹೋ-
ನಾರ್ದೋಲಯಂ ಪಜ್ವಾಮಸ್ತ ಕಿಲ ಮಮ ಸಪದಿ

ಪ್ರಾಣಶ್ವಜೋಪಿಕಾಪಿತ ||

ಹಾ! ಮೇಲಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಸಿಸಿ ಪ್ರವರ್ಧವಾನವಾದ ಗಾಳಿಯು ಅಧಿನವ
ಪರಿಮಳವನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಬೀಸುತ್ತಿದೆ. ಸನ್ಧ್ಯಾಕಾಲವು
ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ, ಕೀವ್ರವಾದ ಸನ್ಧ್ಯಾರಾಗವು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದೂ ನೇರಿ
ಕೃಷ್ಣನ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣನ ವಜ್ರನೆಯೋ ಅವನಿಗಿಂತ
ಕೀವ್ರವಾಗಿದೆ ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಧುಸಾರಭಧರಿತವಾದ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಮಾಲೆ
ಗಿಂತಲೂ ಒಳ್ಳೇ ಆದ್ರ್ವಜವನ್ನೆಕ್ಕಿಂತಲೂ ರಮ್ಯವಾದ ಪಜ್ವಾಮಸ್ತರವನ್ನು ಇಟ್ಟು
ಸಂಕ್ಷೇಪಮಾಡಿದ ಅವನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾದ ಗೋಪಿಯರಿಗೇ ಅವಳು ಉದುವ
ಕೊಳಲಿನ ರಮ್ಯವಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಬದುಕಲೇ ಅರಿನು.

(೯) ಉದುವತ್ತಿ-ಸ್ತುತೆ ಯುಯ್ಯೋಕ ನಾನದು

ಮೋಡಿದೈಯಿಡೈತಣ್, ಶೆಯ್ಕೋಲ

ತೂದುಶೆಯ್ ಕಣ್ ಕಳೆಕೊಣ್ಣೊಸ್ತುವೇಶಿ

ತೂನೋಡೈಯಿಶೈಕಳೆ ಕೊಣ್ಣೊಸ್ತುನೋಕ್ಕಿ,

ವೇದುಱುಮುಕಮ್ ಶೆಯ್ದು ನೊನ್ನೊನೊನ್ನೊ

ವೇದೈನೆಶ್ಚುವೆಟ ವಪ್ಪಡುವೆ'ಪಾಟ್ಟಿಪ್ಪಿ,

ಯಾದುವೊಸ್ತೆತಿಲವ, ಮ್ತವಮ್ತ ಮೊತ್ತೆಯುವೆ' ವನ್ನದು

ಮಾಯಾ ವಾರಾ.

ಪ್ರ|| ಇಡೈಯಿಡೈ-ಮುಳುಮುಳುದಲ್ಲಿ, ಅದು - ನೈಟ್ರಸೂಚಕವಾದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು, ಮೋಡಿದೈ-ದೇಳಿ, ಉದುವು ಉದುವು, ಅತ್ತಿಮ್ ಕ್ಕುತೈ-ಅಭೋಗ್ಯವಾದ ಕೊಳರಿವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ, ನಾ-ನಾನು, ಉಯ್ಯೋ-ದೇವಿಸಲಾರೆನು, ತಾ-ತನಗಿತಾನೇ, ಶೆಯ್-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಕೋಲಮ್ ಅಲಂಕಾರವುಳ್ಳ, ತೂದು ಶೆಯ್-ದೂತಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ, ಕಣ್ ಕಳೆಕೊಣ್ಣು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನುಗ್ಗಿ, ಒಳುವೇಶಿ-ಸ್ವಾಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿ ತೂಮೋಡಿ-ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸೂಕ್ತಿಗಳುಳ್ಳ, ಇಶೈಕಳೆಕೊಣ್ಣು-ಗಾಢಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಒನ್ನು ನೋಕ್ಕಿ-ಸ್ವಾನೇಕ್ಷಿತವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ವೇದುಱುಮುಕಮ್ ಶೆಯ್ದು - ತನ್ನ ರೂಪತೆಯು ತನ್ನ ಮುಖಭಾವದಲ್ಲಿ ತೋರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ನೊನ್ನೊನೊನ್ನೊ-ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ವಿವರತೆಯಿಂದ, ವೇದೈ - ಮುಗ್ಧಿಗಳಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರ, ನೆಪ್ಪು-ಮನಸ್ಸು, ಅಪ್ಪು-ಕ್ಲೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಶ್ಲೇಷವೂ, ಅಪ್ಪು-ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ, ಪಾಡುಮ್ ಪಾಟ್ಟಿ-ಅನುಭವಿಸುವ ಕ್ಲೇಶವನ್ನು, ಯಾದುವೊನು - ಯಾವ ಪ್ರಕಾರವಲ್ಲೂ, ಅತಿತಿಲಮ್-ನಾವು ತಿಳಿಯಬಾರವು. ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮ-ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ, ಮಾಲೈಯುಮ್ ವನ್ನದು - ರಾತ್ರಿಯು ಒಂದುಬಿಟ್ಟು ಮಾರ್ಯ - ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬೇಡಿಕೊಡ ಸ್ವಾಮಿಯು, ವಾರಾ-ಇನ್ನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. (ಎನುಮಾಡೋಣ?)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮುಘೈ ಮುಘೈ ಮುನೋಹಾರ್ಯಭಿನವಭೂತಿರ್ವೇಣುನಾವೈರ್ಗತಾಸು-
 ಕ್ತಾಹಂ ಹಾ ! ಹಸ್ತ ! ವೀಕ್ಷಾಮಸಿ ರುಚಿರತಮಾಂ ಸೂಕ್ತಿಸ್ಸಜ್ಜಾತ-
 ಮಾಲಾಮ್ |

ಕಾಂತಾಚಿತ್ತಾಧಿರಾಮಾಮಹತ ! ನ ಹಿ ಪರಾಂ ವೇದ್ವಿ ವಾಚಾಽಪಿ ವಕ್ತುಂ
 ಚೇಷ್ವಾಂ ತಸ್ಯಾಧ್ಯ ರಾತ್ರಿರ್ಭವತಿ ಬಹ ! ನ ಮಾಂ ಕಾಂತ-ಆಯಾತಿ
 ಮಾಯಾ ||

ತಾ|| ಮುಘಮುಘದಲ್ಲಿ ನೈಜ್ಯಸೂಡಕವಾದ ಮನೋಹಾರಿ ನೀತಗಳನ್ನು
 ಸೇರಿಸಿ ಉಡುವ ಆ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಕೊಳಲಿನ ಧ್ವನಿಗೆ ನಾನು ಬದುಕಲೇ ಆರಿಸು.
 ಅವನ ದಿವ್ಯಾಲಂಕಾರಸಹಿತವಾದ ಮಿಕ್ಕಾ ಕಟಾಕ್ಷಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ರಸಿಕತಮ
 ವಾಡ ಮುಖಭಾವವು ಪಿನ್ನೆಗಳಾದ ಪಂಕ್ಥಿಯಿಂದ ಅಬಲಾಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು
 ಕ್ಲೇಶಪಡಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಾರೆವು. ಆಯೋ ! ಆಯೋ !
 ರಾತ್ರಿಯು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮಾಯಾಜೇಷ್ಠಿತನಾದ ಕೃಷ್ಣನು ಬರುವುದಿಲ್ಲ.
 ಏನುಮಾಡೋಣ ?

(೧೦) ಮಾಲ್ವೆಯುಮ್ ವನ್ನದು ಮಾಯಾ ವಾರಾ ಮಾಮುಣಿ
 ಪುಲವ್ವವಲ್ಲೇಷಣೈಸ್ತ.

ಕೋಲನನ್ನಾ ಕಳುಕಳುಮಾಲ್ಮೋ ಕೊಡಿಯನ

ಕುಲ್ಲುಕಳುಮ್ ಕುಲ್ಲುಮಾಲ್ಮೋ,

ವಾಲ್ಮೋವೆಳರ್ ಮುಲೈ ಕೈರುಮುಕ್ಕೈ ಕಳ್

ಮುಲೈಕೈಯಲವ್ವಿವಣ್ಣಾಲುಮಾಲ್ಮೋ,

ವೇಲ್ವೆಯುಮ್ ವಿಶುಮ್ಪುಲ್ ವಿಣ್ಣಾಲಲುಮಾಲ್ಮೋ !

ಎ೯ತೊಲ್ಲಿ ಯುಯ್‌ವನಿಬ್ಬ ವನ್ನೈವಿಟ್ಟೇ.

ಪು|| ಮಾಲ್ವೆಯುಮ್ ವನ್ನದು-ರಾತ್ರಿಯೂ ಬಂತು, ಮಾಯಾವಾರಾ-
 ಚಕ್ವರೃಕರನಾದ ಅವನು ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮಾಮುಣಿ-ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಘಂಟೆ
 ಗಳು, ಪುಲವ್ವ-ಧ್ವನಿಸುವಂತೆ, ವಲ್ ಏಲು - ಒಲಿಕ್ಕವಾದ ವೃಷಭಗಳನ್ನು,

ಅಣ್ಣೆನ್ನ - ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ, ಕೋಲಮ್ - ಸುನ್ನರವಾದ, ಸಲ - ಕಮ್ಯವಾದ
 ಭೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳ, ನಾಕುಕಳ್ - ವಶುಗಳು, ಉಕಳುಮ್ - ಸಂಭ್ರಮದೊಡನೆ
 ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿವೆ ಕುಲಕಳುಮ್ - ಕೊಳಲುಗಳೂ, ಕೊಡಿಯನ- ಸಹಿಸಲಾರದ
 ಹಾಗಿ, ಕುಣುಮ್ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ವಾಲ ಒಳ-ಶುಭ್ರ
 ನಾಡ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ, ವಳರ್ - ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ, ಮುಲ್ಲೈ-ಮೊಲ್ಲೆ ಲತೆಗಳನ್ನೂ,
 ಕರುಮುಕ್ಕೈ-ಕರುಮುಕ್ಕೈ ಪುಷ್ಪಲತೆಗಳನ್ನೂ, ಮುಲ್ಲೈಕಳ್ ಮುಲ್ಲೈ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನೂ,
 ಅಲಮ್ಮ-ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ವಣ್ಣು - ಭ್ರಮರಗಳು, ಕಲುಮ್-ಕಲ್ಪಮಾಡುತ್ತಿವೆ.
 ವೇಲೈಯುಮ್-ಸಮುದ್ರವೂ, ವಿಶುಮ್ಮಿಲ್-ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ, ವಿಣ್ಣು ಅಲಮ್ಮಮ್-
 ಸಮಾಪಿಸಿ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೂಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನು ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಅವನೈ ವಿಟ್ಟೇ-
 ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಎಲೆ ಕೂಡಲೆ ಎನು ಹೇಳಿ, ಉಯ್ ಮ್ ದೇವಿಸುವೆನು !

(ಸ-ಗಾ-೮ ||)—

ಆಯಾತ್ಮವ ನಿರಾಧಾನಾ ನ ತು ಕುರಿಮಾರ್ಯಾ ಸಮಾಯಾತ್ಮಹೋಃ |
 ಗಾನಕ್ಟಾಽಪಿ ವೃತ್ತೈಶ್ಚ ರವಿ ಸಹಿತಾ ಲೀಲಾವಿಲಾಸಾಕುಲಾಃ
 ಶೂಯನ್ತೇ ಬಹುಧಾ ಚ ವೇಣುನಿನದಾ ದೀಪ್ರಾ ಲತಾಸ್ತು ಟ್ಪಿಪ್ಪ-
 ಮೌಲ್ಯಾಽದ್ಯಾ ಜಲಧಿಶ್ಚ ತೇಜರಂವೋ ! ಜೀವಾಮಿ ಕಿಂ ತಂ ವಿನಾ ? ||

ಈ ರಾತ್ರಿಯು ಒಂದುವಿಟ್ಟಿತು, ಮಾಯಾಜೀವಿ ತನಾದ ಅವನೋ ಇನ್ನೂ
 ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ ಘಂಟಾನಾದಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ವೃಷಭಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು
 ಸುನ್ನರವಾದ ನಶುಗಳು ಸಂಭ್ರಮದೊಡನೆ ಮನೆಮಕೆಗೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿವೆ.
 ಕೊಳಲುಗಳೂ ನಮಗೆ ಸಹಿಸಲಾರದಂತಾಗಿ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಧ್ವನಿಮಾಡುತ್ತಿವೆ.
 ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮೊಲ್ಲೆ ಮುಲ್ಲೈ ಮುಂತಾದ ಲತೆಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರಗಳು
 ಪುಷ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಕಲ್ಪಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಸಮುದ್ರವೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ
 ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದು ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಈ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
 ಹೇಗೆ ಒದುಕುವೆನು ?

(೧೧) ಅವನೈ ವಿಟ್ಟಕಲ್ಪಯಿರಾತ್ ಹರಿಲ್ವಾ ಅಣಿಯಿಡೈ
 ಯಾಯ್ಚಿ ಯರ್ ಮಾಲೈವ್ವಾತಲ್,
 ಅವನೈ ವಿಟ್ಟಕಲ್ಪವತ್ತ್ಯ ಯಿರಬ್ಬಿ ಯಣಿಕುರುಕೂರ್
 ಚ್ಚಡಕ್ಕೋಪ್ ಮೋಪ್,
 ಅವನಿಯುಣ್ಣುಮಿಡ್ ನ್ವ ವಕ್ ಮೇಲಾರೈತ್ತ
 ವಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳಿ ವೈಪತ್ತುಮ್ ಕೋಣ್ಣು,
 ಅವನಿಯುಳಲದ್ ನಿಸ್ತೆಯರ್ಬಿನ್
 ತೊಣ್ಣೇರಚ್ಚೊನ್ನ ಮಾಲೈ ನೆಣ್ಣೆ ತೊಱುದೇ

ಶ್ರೀ ಅವನೈವಿಟ್ಟು ಅಕನು - ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಗರಿ, ಉಯರ್
 ಅಶ್ವಕಿಲ್ಲಾ - ಪ್ರಾಣಧಾರಣವಂ ಮಾಡಲಾರದೇ ಇರುವ, ಅಣ ಇಡೈ - ಅಲಂಕರಿ
 ಸಲ್ಪಟ್ಟಿ ಅಭರಾಗಳುಳ್ಳು, ಯಾಯ್ಚಿ ಯರ್ - ಗೋಪೀಜನರು, ಮಾಲೈ ಸಣ್ಣಾ
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವಾತಲ್ ಮಾಲೆಯಿಡುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅವನೈ - ಅವನನ್ನು.
 ವಿಟ್ಟಕಲ್ಪವತ್ತ್ಯೇ - ಬಿಟ್ಟಿರುವ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ, ಇರಬ್ಬಿ ಮಾಮಿಸಿಟ್ಟು, ಅಣ
 ಕುರುಕೂರ್ ದಮ್ಯವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಸುಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ, ಕಡಕ್ಕೋಪ್
 ಮೋಪ್ - ನಮ್ಮಾಸ್ತಾರ್ಪಂಕ ಕಡಾರಿಮುನಿ, ಅವನಿ - ಮಾಮಿಯನ್ನು, ಉಣ್ಣು
 ಭಕ್ಷಿಸಿ, ಉಮಿಡ್ ನ್ವ ವೇಮೇರ್ - ಉಗದು ಪುನಸ್ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು
 ಕುರಿತು, ಉರೈತ್ತ - ಬಿಡಿದ ಅಯಿರತ್ತುಳ್ - ಸಹಸ್ರಸದ್ಯವಾಲಿಯೊಳು,
 ಇವೈವತ್ತುಮ್ ಕೋಣ್ಣು - ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಅವನಿಯುಳ್ ಭೂಮಿ
 ಯಲ್ಲಿ, ಅಲದ್ ನಿಸ್ತು - ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಗಿ ನಿಂತು, ತೊಣ್ಣೇರ್ - ಚವಲರಾರ
 ಭಕ್ತರೇ, ಅಚ್ಚೊನ್ನ ಅ ಕೀರ್ತಿ ತನಾದ, ಮಾಲೈ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ನೆಣ್ಣೆ
 ತೊಱುದೇ ಅಕ್ರಿಯಿಸಿ ಸೇವಿಸಿ ಉಯ್ ಮಿ ಉಚ್ಚೇವಿಸಿ

(ಸ-ಗಾ-ರ ||) -

ತದ್ವಿಶ್ಲೇಷದಹಾ ನ ಯೇ ವಿಶಿ ಭೃತಾ ಗೋಪೀಜನಾಃ ಕೃಷ್ಣನೈ-

ಸ್ತೀಷಾಮೇವ ಶರಣಿರಪ್ಯಹತ' ತದ್ವಿಶ್ಲೇಷದೋಪಾಸಕಃ |

ಸಾಹಸ್ರೇ ಪರಮಂ ಜಗೌ ಚ' ದಶಕಂ ಚೇದಂ ಪತನೋ ಭುವಿ

ಪ್ರೀತ್ಯಾ ಭಕ್ತಜನಾಸ್ತಮೇವ ಶರಣಂ ಪ್ರಸಾಸ್ತು ಚೋಜ್ಜೀವಿತಾಃ ||

ಶಾ|| ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಧಾರಣವಂ ಮಾಡಲಾರದೇ ಇರುವ ದಿವ್ಯ
 ಭಕ್ತಾಲಂಕೃತಗಳಾದ ಗೋಪೀಜನರು ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷದಿಂದ ಮೊರೆ

ಯಿತುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ—ಅವನ ವಿಶ್ಲೇಷದಿಂದ ಸನ್ನತ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ಕಾಯಕಾಪುರಿಯ ಶರಣಮುನಿಯು ರಚಿಸಿದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯವಾರಿಯೊಳು ಈ ದಶಕವನ್ನು ಪದಿಸಿ - ಭಕ್ತರೇ! ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ದ್ವೀಪಿಯಿಂದ ಆ ಕಷ್ಟವನ್ನೇ ಭವಿಸಿ ಬುದ್ಧಿವಿಸಿರಿ.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಸ್ವಪ್ರಾಪ್ತಿಕಾಲಮವಿಭಾವಯತೀಂದ್ರೀಶೇ
ಕೃಷ್ಣೇ ಗಣವಾವನಧ್ಯಕ್ಷಿ ಗೋಪಿಕಾಣಾಮ್
ಸಾಯಂಸಮಾಗಮಪಿಬಿಮ್ಬಿನಿ ಯೋಜಿತವಸಾದ-
ಅಸೀತ್ಸ ಏವ ನವಮೇ ಸ್ಮರಿತಕ್ಕಥಾರೇಃ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಪದ್ಮಾಕ್ಷತ್ವರಸಿದ್ಧಾತ್ಮ ಜಗದನನತಪದ ಭವ್ಯತಾದ್ವೈತ್ಯ ಸಾರ-
ಗಾಹಿತಾದ್ವೇಣುನಾದೈರ್ಭೃಂಕಿತಜನತಯಾ ಸ್ವಾಜ್ಞದಾನಾದಜಾದೇಃ |
ಶ್ಯಾಮಿತಾದ್ವೈತ್ಯಚೋರತ್ವತ ಉತ ಸರಸಶೈಲರಸೇಷತ್ವಭೂವನ್ಮಾ-
ನಃ ಕೂಟಸೈದ್ಧೀಶ್ಚ ಸಿದ್ಧ್ಯನ್ಮುಖಕಮಯುತಯಾ ಪ್ಯಾಶಯಾಮಾಸ
ಕೃಷ್ಣಮ್ ||

(ಈ ನವಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಒಂದಕ್ಕನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಣಮುನಿವರ್ಮರು ಸಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ ದಿವ್ಯರೂಪ - ಶೀಲ - ವೃತ್ತಾದಿಗಳನ್ನು ಆನುಸರಿಸುವುದಾಗಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕತಾರದ ಕೊಳರಿನ ಧ್ವನಿಗಳಿಗೆ ವಕ್ತರಾದ ಗೋಪೀಜನರಂತೆ ವಿಶ್ಲೇಷದಿಂದ ಸನ್ನತ್ತರಾಗಿ, ಮನ್ನವಾರುತ-ವಕ್ತಾಮುಕ್ತರ-ದಿವ್ಯಕರಿಮಳಭರಿತವಾದ ಅನ್ವವ-ಸನ್ಮಾರ್ಗ-ವ್ಯಸಥ ಛೇದನಾದ-ಸನ್ಮಾಪಕರಣಾದ ಚಿತ್ತ ಶಾಂತಕರವಾದ ಪುಷ್ಪಕಮನ - ಪುಷ್ಪಕಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ರವಿಸುವ ಭ್ರಮರಸಮೂಹ ದಿವ್ಯವೇಣುಣಾದ ದಿವ್ಯಕರಿಮಳಭರಿತವಾದ ಚಂದ್ರಮಾರುತ-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವೀಕ್ಷಾಕಟಾಕ್ಷ - ರಸಿಕತಮ ಮುಖಭಾವಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಸ್ಮರಿಸಿ, “ಸನ್ಮಾಕಾಲಿನ್ಯ ಸಮಾಪಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತನಾದ ಅವನು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ—ನಾನು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗಿ ?” ಎಂದು ಆತ್ಮಸ್ವರದಿಂದ ಸಾಯಿಕಾರೂಪವುಳ್ಳ ಹಮ್ಮುಮನೋಭಾವಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಶದಪಡಿಸಿ, ಸರ್ವಚೇತೋಹರವಾದ ಆ ವೇಣುಗಾನದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ ಇರುತ್ತಾನೆ.

—೪೪—

ಶ್ರೀಃ

ನವಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ದಶನುದಶಕ.

(ಮಾಲ್ಯೇನೋ —)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶಶೂರಿಮುನಿವರೈರು ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರವೆಂಬ ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣಪುರಾಖ್ಯ
ದಿವ್ಯದೇಶದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಮೃಗಾಶಾಶನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.)

[ಈ ದಿವ್ಯದೇಶವನ್ನು ಕಣ್ಣಪುರವೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,
ಕೃಷ್ಣ ಪುರವೆಂತಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.]

(೧) ಮಾಲ್ಯೇನೋ ಕ್ಷೋಣುಡೇಣುಮಿನೋ ವಿನೈಕೇಡ,
ಕಾಲ್ಯೇವಾಲ್ಯ ಕಮಲಮುಲಿಟ್ಟು ನೀರ್,
ಮೇಲ್ಯೇಮೋದುಮ್ ಮದಿಳಿತೂಳ್ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರತ್ತು
ಅರಿಗಮೇಲಾಲಮುರನ್ನಾ ನಡಿಯಿಪೈಕಳೇ.

ಪ್ರ|| ಮೇಲ್ಯೇ ಸಮುದ್ರದಿಂದ, ಮೋದುಮ್ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿಟ್ಟು, ಮದಿಳಿ-
ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ, ತೂಳ-ಮೆವ್ವತನಾದ, ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರತ್ತು ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣಪುರದಲ್ಲಿ
ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಅರಿಗಮೇಲಿ ಅವರ್ನಾ ವಟವತ್ತಾಯಿಯಾದ
ಸ್ವಾಮಿಯ, ಆದಿ ಇನ್ನೇಕೆನ್ ಪೂಜೆ ಯುಗಳೂ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಮಾಲ್ಯೇ-ಪ್ರೇಮಾತಿ
ತಯವನ್ನು, ನನ್ನಿ ಹೊಂದಿ, ಕಾಲ್ಯೇಮಾಲ್ಯ-ಅಪೋರಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಕಮಲಮುಲರ್
ಕಾವರೆಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು, ಇಟ್ಟು-ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ನೀರ್ - ನೀವು, ವಿನೈ - ಕ್ಲೇಶವು,
ಕಡ - ನಷ್ಟವಾಗುವಂತೆ, ತೋರುದು ಎಂದಿನೋ - ಕೃಂಕರೈವಗಮಾಡಿ
ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಪ್ರಾಕಾರದಮೈಕುಭಕಣ್ಣಪುರಾಧಿನಾಥಃ

ಪ್ರಾಪ್ತ ಸ್ಯ ಪಿವ ಕಿ ಪ್ರಣಾ ವಟಪತ್ರತಯ್ಯಾಮ್ |

ತತ್ಕಾರಂಭುರಾಗ್ನೇಮನಿತಂ ಪ್ರತಿಪದ್ಯ ಪದ್ಮೈ-

ರಾರಾಧ್ಯ ಪಾಪರಹಿತಾ ಭವಕಾತ್ರ ಧನ್ಯಾಃ ||

ತಾ|| ಸಮವ್ರದ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಹೊಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ವಾಕಾಶಗಳಿಂದ ಪಂವೃತ ವಾದ ಶ್ರೀಕಣ್ಣಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಟವತ್ತರಾಯಾರಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಪಾದಮೂಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಜೀವೋರಾತ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವೂ ತಾವರಹೂವುಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷೇತವೆಲ್ಲಾ ತೀರುವಂತೆ, ಕೈಂಕರ್ಯವಂ ಮಾಡಿ ಉದ್ಧೇವಿಸಿರಿ.

(೨) ಕಳ್ಳವಿಷಮ್ ಮಲರಿಟ್ಟು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ಕಿ,

ನಿತ್ಯಕೇರಮ್ ವಯಲಿತೊಡ್ ಕಿವರಿಸ್ಸಿ ಪುಡೈ.

ವೆಳ್ಳಿಯೇಯನ್ದ ಮರುಳತೊಡ್ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರಮ್

ಉಳ್ಳಿ, ನಾಳಮ್ ತೊಡುಡುಮಿನೋ ತೊಣ್ಣರೇ.

ಪ್ರ|| ಕೊಣ್ಣಲ್-ಭೋಗಚವಲರಾದ, ನೀರ್-ನೀವುಗಳು ಕಳ್ಳ - ಮಧು ವನ್ನು, ಅವಿಮಮ್ - ಸವಿಸುವ, ಮಲರಿಟ್ಟ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ಇಷ್ಟಜ್ಞುವಿ ಆರಾಧಿಸಿರಿ. ನಳ್ಳಿ - ನಳ್ಳಿಗಳು, ಕೇರಮ್ ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಸಹಿತ ವಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಇರುವ, ಮರುಳ್ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಂದ, ತನ್ನ ಪರಿವೃತವಾದ, ಕಿಡನ್ದ ಕನ್ನಕಗಳ, ಪುಡೈ-ಸಾರ್ವದಲ್ಲಿ, ವೆಳ್ಳಿಯಮಾಡ್-ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದ ಮಾಡ ಲ್ಪಟ್ಟ ಮದಿರ್ ಪಾಕಾಗದಿಂದ, ತನ್ನ ಪವೃತವಾದ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರಮ್ ಶ್ರೀಕಣ್ಣಪುರವನ್ನು, ನಾಳಮ್ ಉಳ್ಳಿ ನಿತ್ಯ ಶ್ರವಿಸಿ ತೊಡು ಮಿಮಿನೋ- (ಕೈಂಕರ್ಯಮಾಡಿ) ಸೇವಿಸಿ ಉದ್ಧೇವಿಸಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)-

ಭಕ್ತಾಶ್ಚ ಯೋರಾಹುಧುನಾ ಭಜತಾ ಜ್ಯೋತಂ ತಂ

ಪ್ರಪ್ಪೆಸ್ತು ದಮ್ಯವೇಯೇನ ಚ ರಾಜತೇನ |

ಸಂಕೋಭಿತೇ ಸಸದಿ ಕಣ್ಣಪುರೇ ವಸಂತಂ

ಭಕ್ತ್ಯಾ ಭಜಧ್ವನುನಿತಂ ಚ ಪುರ ಕೃತಾರ್ಥಃ ||

ತಾ|| ಅವನ ಭೋಗಜಾಲವುಳ್ಳುಳ್ಳ ಭಕ್ತರಾದ ನೀವುಗಳು ಮಧುಸ್ಥನ್ನಿ ಯಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿರಿ. ರಜತಮಯ ವ್ರಾಕಾರ ಪಂವೃತವಾದ ಶ್ರೀಕಣ್ಣಪುರವನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಶ್ರವಿಸಿ ಸೇವಿಸಿ ಉದ್ಧೇವಿಸಿರಿ.

- (೩) ಕೋಣ್ಣರನುನ್ನಮೆ ತುಮರ ಪೋಕ ನೀರೇಕಮಾಯ್,
ವಿಣ್ಣುವಾಡಾ ಮಲರಿಟ್ಟು ನೀರಿಟ್ಟುಬ್ಬಮಿನ್,
ವಣ್ಣುನಾಡಮ್ ಪೊಣಿಲೆಶೋಡ್ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರ-
ತ್ತಣ್ಣವಾಣ್, ಅಮರರ್ ಪೆರುಮಾನ್ಬೆಯ್

ಪ್ರ|| ವಣ್ಣುವಾಡಮ್-ಭ್ರಮರಗಳು ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಪೊಣಿಲೆ-ಉದ್ಯಾನ
ಗಳಿಂದ, ಶೋಡ್-ಪರಿವೃತವಾದ, ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರತ್ತು ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣಪುರದಲ್ಲಿ, ಅಣ್ಣ
ವಾಣ್ ಕರಮಪದವಾಸಿಯಾದ, ಅಮರರ್ ಪೆರುಮಾನ್ಬೆ-ದಿವ್ಯಸೂರಿಶ್ವರನನ್ನು
ಕುರಿತು, ಕೋಣ್ಣರ್ ಕೈಂಕರ್ಯರುಚಿಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತರೇ! ಉನ್ನತಮ್ ನಿಮ್ಮ
ತುಮರ್-ಶ್ಲೇಷವು, ಪೋಕ-ನಿಷ್ಪವಾಗುವಂತೆ, ನೀರ್ ನೀವು, ಏಕಮಾಯ್-
ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿ, ವಿಣ್ಣು - ಏಕಾಸವಂ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ, ವಾಡಾ - ಬಾಡದ
ಇರುವ, ಮಲರಿಟ್ಟು - ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ನೀರ್ ಇಟ್ಟುಬ್ಬಮಿನ್ ನೀವು
ಕೈಂಕರ್ಯವೆಂದೂ ಆರಾಧಿಸಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-೮ ||)--

ಉದ್ಯಾನಶೋಭಿಸುಭಕಣ್ಣಪುರಾಧಿನಾಥಂ
ವೈಕುಣ್ಣನಾಥಮವಾರಾಧಿಸತಿ ಮುರಾರಿಮ್ |
ಭಕ್ತ್ಯಾ ಭಜನ್ತು ಮಿಳಿತಾಸ್ತು ಭವನ್ತಃ ಏತಂ
ಭಕ್ತ್ಯಾ ಸಮರ್ಪ್ಯ ಕುಸುಮಾನಿ ಚ ನೀತದೋಷಾಃ ||

ಶಾ|| ಭ್ರಮರಗಳು ಹಾಡುತ್ತಿರುವ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣ
ಪುರದಲ್ಲಿ ಸರಮಪದವಾಸಿಯಾದ ದಿವ್ಯಸೂರಿಶ್ವರನ ಏಕಮಾದಲ್ಲಿ ಕೈಂಕರ್ಯ
ರುಚಿಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತರೇ! ನಿಮ್ಮ ಶ್ಲೇಷವು ತೀರುವಂತೆ ನೀವು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತರಾಗಿ
ಮೊತನೆ ದಿವ್ಯ ಕುಸುಮಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಿರಿ.

- (೪) ವಾನ್ಮನೋಕ್ತಿ ಮೆಡಪ್ಪಿನ್ನೈ ತೆಕ್ಕೇಳೈನ್ನೈ,
ತೇನ್ನೈ ವಾಡಾ ಮಲರಿಟ್ಟು ನೀರಿಟ್ಟುಬ್ಬಮಿನ್,
ವಾನ್ಮಯುನ್ಮ ಮದಿಲೆಶೋಡ್ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರಮ್
ತಾನಯನ್ಮ ಪೆರುಮಾಣ್ ಶರಣಾಕುಮೇ.

ಪ್ರ|| ಮಾತು - ಹುಲ್ಲೇಕರವು, ನೈ-ಸೋತುಯೋಗುವಂತೆ, ನೋಕ್ಕು-ರಮ್ಯ
ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ, ಮದಪ್ಪಿನ್ನೈ-ಅತ್ಯಗುಣವೂರ್ತಿಯಾದ ನೀಳಾದೇವಿಗೆ, ಕೇಳುನೈ-
ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ತೇನೈ-ಮಧುವಿನಂತೆ ಭೋಗ್ಯನಾದವನನ್ನು,
ವಾಡು-ಬಾಡದೆ ಇರುವ, ಮಲರಟ್ಟು-ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ನೀರ್-ನೀವು
ಇಷ್ಟಾಕ್ಷರ್ಮು-ಆರಾಧಿಸಿರು. ವಾನೈ-ಆಕಾಶವನ್ನು, ಉನ್ನು-ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಉನ್ನತ
ವಾದ, ಮದಿಳ್ ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ, ತೂಱು-ಪರಿವೃತವಾದ, ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರಮ್-ಶ್ರೀ
ಕಣ್ಣಪುರವನ್ನು, ತಾನೆಯನ್ದ-ತಾನೇ ವಾಸಕ್ಕೆ ಆಶಿಸಿ, ಸೇರುವಾರ್-ಸರ್ವೋ
ತ್ತರನು, ಶರಣ್ ಅಕುಮೇ-ರಕ್ಷಕನಾಗುವನು.

(ಸ. ಗಾ- ರ |)—

ಕಾಪ್ತಸ್ಯ ಯಸ್ಯ ಸತತಂ ಹರಿಣಾ ಗುಣಾಪ್ತೇ
ನೀಳಾ ಪ್ರಿಯಾ ಸವದಿ ತಂ ಮಧುರಂ ಗುಣಾಧ್ಯಮ್ |
ಆರಾಧ್ಯ ಕಣ್ಣಪುರನಾಥಮಿತ್ಯೇವ ಪುಷ್ಪೈ-
ರೂಯಂ ಭಜನ್ಮನುಯಮೇವ ಭವೇದ್ಭರಣ್ಯಃ ||

ತಾ|| ಮೃಗಲೋಕನೆಯಾದ ನೀಳಾದೇವಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲದನಾಗಿಯೂ
ಮಧುವಿನಂತೆ ಭೋಗ್ಯನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಅಭಿನವಕುಸುಮಗಳಿಂದ
ಆರಾಧಿಸಿರು. ಉನ್ನತಪ್ರಾಕಾರಪರಿವೃತವಾದ ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣಪುರವನ್ನು ತಾನೇ ವಾಸ
ಕ್ಕಾಗಿ ಆಶಿಸಿ ಸರ್ವೋತ್ತರನು ನಿಮಗೆ ರಕ್ಷಕನಾಗುವನು.

(೫) ಶರಣಮಾಕುಮರ್ ತನತಾಳದೈನ್ದಾರ್ ಕೈಲ್ಲಾಮ್,
ಮರಣಮಾನಾಲಿ ವೈಕುಂದಮ್ ಕೊಡುಕ್ಕುಮ್ ಪಿರಾಳ್,
ಆರಣಮೈನ್ದ ಮದಿಳ್ ಶೂಱ್ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರ-
ತ್ತರಣಿಯಾಳಲ್, ತನದನ್ಬರೈಕ್ಕನ್ಪಾಕುಮೇ.

ಪ್ರ|| ತನತಾಳ್ ಅಡೈನ್ದಾರ್ ಕೈಲ್ಲಾಮ್ ತನ್ನಪಾದಗಳನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸಿ
ದವರಿಗೆಲ್ಲಾ, ಶರಣಮ್ ಅಕುಮ್-ರಕ್ಷಕನಾಗುವವನೂ, ಮರಣಮ್ ಆನಾಲ್-
ಮರಣವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದರೆ, ವೈಕುಂದಮ್ ಕೊಡುಕ್ಕುಮ್-ವೈಕುಂಡನೆಂಬ ಮೋಕ್ಷ
ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುವವನೂ ಆದ ಪಿರಾಳ್ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಅರಣ್ ಅಮೈನ್ದ-
ಶ್ರೇಷ್ಠಾಕ್ಷರವಾಗಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಮದಿಳ್ ತೂಱು-ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ ಪರಿ
ವೃತವಾದ, ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರಮ್-ಶ್ರೀಕಣ್ಣಪುರದಲ್ಲಿ, ತರಣಿಯಾಳಲ್-ಭೂಮಿಯನ್ನು

ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವವನು, ತನದು ಅನ್ವರಾತ್ಮ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ, ಅನ್ನು
ಆಕುಮೇ-ಪ್ರೀತಿಮಯನಾಗುವನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನೋತಿಯು ಭವೇಚ್ಛ ಶರಣಂ ತರಣಗತಾನಾಂ
ವೈಕುಣ್ಣವೇವ ತನುತೇ ಮರಣಂ ಗತಾನಾಂ
ಸ್ವಾವಿವ ಒಪದ್ವಲಂಘ್ಯ ಕಣ್ವಪುರಂಧನಾಭೋ
ಭೂವಾಲಕೋ ಭವತಿ ಭಕ್ತೋತ್ತಮೇಶ ಭಕ್ತಃ

ತಾ|| ತನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಲ್ಲಾ, ರಕ್ಷಕನಾಗುವವನೂ,
ಮರಣವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ವೈಕುಣ್ಣವಾಸವನ್ನು ಕೊಡುವವನೂ ಆದ ಸ್ವಾಮಿಯು
ದೈಹಿಕವು ಪ್ರಾಕಾರವೃತವಾದ ಶ್ರೀಕಣ್ವಪುರದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದ
ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಬಂದು ನಿಂತಿರುವವನಾಗಿ ತನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಮಯನಾಗುವನು
(ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮರಿಗೆ ತಾನು ಪ್ರಿಯತಮನಾಗುವನು)

(೬) ಅನ್ವನಾಕುಮ್ ತನತಾಳಡೈನ್ದಾರಕ್ಕೆಲ್ಲಾಮ್

ಶೆನ್ನೋ ನಾಕತ್ತವ್ರಣನುಡಲ್ ಕೇಣ್ಣುವಕ್,

ನನ್ ಪೊರೇಯ್ ನ್ದ ಮದಿಳ್ ಶೂನ್ ಕಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರ.

ತ್ವನ್ನೆನ್ ಸಾಳುಮ್ ತನಮೈಯ್ಯರೈಯ್ಯ ಮೈಯ್ಯನೆ .

ಪ್ರ|| ತನತಾಳ ಅಡೈನ್ದಾರಕ್ಕೆಲ್ಲಾಮ್ ತನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ
ದವರಿಲ್ಲಾ, ಅನ್ವನಾಕುಮ್ ಪ್ರಿಯತಮನಾಗಿ, ಶೆನ್ನೋ ಆಕತ್ತು-ರೆಂಪಾದ
ಸುವರ್ಣದೋಪದಿಯಲ್ಲಿ ಕರೀ-ವುಳ್ಳ, ಅವುಣ್ ಹಿರಣ್ಯಾನುರಣ, ಉಡಲ್-ಶರೀರ
ವನ್ನು, ಕೇಣ್ಣುವಕ್ ಕೇಡವನಾದ (ವರಸಿಂಹ) ಸ್ವಾಮಿ ಮ್ ಮೇರ್ಪೋ ಮಯ್ ನ್ನ
ಒಕ್ಕೇರಿ ಒಂಗೊರದಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಮದಿಳ್ ಶೂನ್-ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ ಮಂವೃತವಾದ,
ಕಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರತ್ತು ಶ್ರೀಕಣ್ವಪುರದಲ್ಲಿ, ಅನ್ವನ್ ಪ್ರೀತಿಯು ಡನೆ ವಾಸನಾಡುವ
ಸ್ವಾಮಿಯು, ತನಮೈಯ್ಯರೈಯ್ಯ ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಾಶಮಾರ್ಥಿಕ ಪ್ರಾವಣ್ಯ
ವುಳ್ಳವರಿಗೆ, ನಾಳುಮ್-ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಮೈಯ್ಯನೆ ಕೂಡಾ ಪಾಶಮಾರ್ಥಿಕ
ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನಾದಿಯೇ ಇರುವನು

(ಸ-ಗಾ. ರ ||)—

ಸ್ವಾರಿ ಪ್ರದ್ಯಯಾಕ್ರಿಸದನೇಷು ಜಿ ನಕ್ಷಬೋಽಯಿ
ವಕ್ಷೋವಿದಾಃರಣಪಟುಶ್ಚ ಹಿರಣ್ಯಕಸ್ಯ |
ಸೌರ್ವಾಸದ್ಯಲಯ— ಕಣ್ವ ಪುರಾಧಿನಾಥ—
ಸ್ವತ್ಯಾಕ್ರಯೇಷು ಸತತಂ ಚ ಭವೇತ್ಸ ಸತ್ಯಃ ||

ಈ ತನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವವರಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿಯತಮನಾಗಿ ಹಿರಣ್ಯ
ಪದ ವಕ್ಷೋವಿದಾಃರಣಪಟುಶ್ಚ ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ. ಸೃಣು ಮಯಪ್ರಕಾರಾವೃತ
ವಾದ ಶ್ರೀಕಣ್ವಪುರದ್ವಯಾಸಮಾಡುವವನಾಗಿ, ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾರ
ಮಾರ್ಥಿಕವಿತ್ತವನು. ಇವನಿಗೆ ಸರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ತಾನೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಪ್ರೀತಿ
ಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೇ ಇರುವನು.

(೨) ಮಯ್ಯನಾಕುಮಾರ್ ವಿರುಮ್ಬಿ ತೋಷುವಾಕ್ಶೈಲ್ಲಮ್,
ಪ್ರಿಯನಾಕುಮಾರ್ ಪೋಷೇ ತೋಷುವಾಕ್ಶೈಲ್ಲಮ್,
ತಯ್ಯಿಲ್ ವಾಕ್ಶೈಯುಕಕುಮಾರ್ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರ—
ತಯ್ಯಿಕ್, ಆಕತ್ತಣೈವ್ವಿ ರ್ಕಳೈನಿಯನೇ.

ಪ್ರಿಯನಾಕುಮಾರ್ ತೋಷುವಾಕ್ಶೈಲ್ಲಮ್ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಶ್ರಯಿಸುವವರಿ
ಗೆಲ್ಲಾ, ಮಯ್ಯನಾಕುಮಾರ್-ಸತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನು. ಪೋಷೇ ಪೋಷಾರಾ
ಶೈಲ್ಲಮ್ ಹೊರಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ, ಪ್ರಿಯನಾ
ಕುಮಾರ್ ತಾನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ವಿಭಾಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ತಯ್ಯಿಲ್-ತಮ್ಮ
ವಾಸಸ್ಥಾನವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ, ವಾಕ್ಯ - ಮಿತ್ರಗಳು, ಉಪಮಾ-ನಗೆದಾಕು
ವಂತರು, ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣಪುರ ಶ್ರೀ ಕಣ್ವಪುರದಲ್ಲಿರುವ, ಅಯ್ಯೋ ನಡುವಾರ್ಥಿಕ
ಬಹುವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಆಕತ್ತು - ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿರುವ, ಅಣ್ಣ
ಪಾದಗಳನ್ನು-ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವವರಿಗೆ ಅಣಿಯನೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಶರಣ
ನಾಗುವನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸತ್ಯೋಽಸ್ತೃಪನ್ಯಮನಸಾಂ ಕಿಲ ಭಕ್ತಿಭಾಜಾಂ
ಮಿಥ್ಯಾಽಸ್ತಿ ಜಾನ್ಯಮನಸಾಂ ಪರಿಧಿರೀಕಾಃ |
ಕ್ಷೇತ್ರಾನ್ತೇಲಸಿತ-ಕಣ್ವಪುರಾಧಿನಾಭೇ
ಭವ್ಯೋ ಭವೇತ್ಕಿಲ ಸದಾ ಶರಣಾಗತಾನಾಮ್ |

ಶಾಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವವರಿಲ್ಲಾ ತಾನು ಸತ್ಯನಾಗಿ
(ಸುಲಭನಾಗಿ) ಪ್ರಕಾಶಿಸುವನು ಪ್ರಯೋಜನಾನ್ತರಪರರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾನು (ಅಧ್ಯತ್ಮ
ನಾಗಿ) ಮಿಥ್ಯಾಭೂತನಾಗುವನು. ವ್ಯಾಪ್ತವಾದ ಸತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಪರಿವೃತ
ವಾದ ಶ್ರೀ ಕಣ್ವಪುರದ ಸ್ವಾಮಿಯು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವವರಿಗೆ
ಸುಲಭನಾಗಿ ಕರಣ್ಯನಾಗುವನು.

(೮) ಅಣಿಯನಾಕುಮ್ ತನತಾಳಡೈನಿರ್ಕ್ಕಲ್ಲಾಮ್,
ಪಿಣಿಯೊಸ್ತುಮ್ ತಾರಾ ಪಿಱವಿಕಡುತತ್ತಾಳುಮ್,
ವೊಣಿಪೊನೇಯ್ ನ್ನ ಮದಿಳ್ ತೂಳ್ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರಮ್
ಪಣಿಮಿಱ್, ನಾಳುಮ್ ಪರಮೇಟ್ಟಿ ತಾ ಪಾದಮೇ.

ಪ್ರ|| ತಪಶಃ ತನ್ನ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಪಾದಗಳನ್ನು, ಅಡೈರ್ನಾರ್
ಳ್ಳೆಲ್ಲಾಮ್-ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಲ್ಲಾ, ಅಣಿಯನಾಕುಮ್ ಸುಲಭನಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತ
ನಾಗುವನು. ಪಿಣಿ ಒನುಮ್-ಪ್ರಯೋಜನಾನ್ತರ ಪರತ್ವವೆಂಬ ಒಂದು ವ್ಯಾಧಿಯು,
ತಾರಾ-ನಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಪಿಱವಿ-ಜನ್ಮಸಮೃದ್ಧವನ್ನು, ಕೆಡುತ್ತು-ನಾಶಪಡಿಸಿ,
ಅಳುಮ್ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು. ಮಣಿಪೋ
ವಿಯ್ ನ್ನ-ರತ್ನ ಖಚಿತವಾಗಿಯೂ ಸ್ವರ್ಣಮಯವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮದಿಳ್
ತೂಳ್ - ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ, ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರಮ್ - ಶ್ರೀ ಕಣ್ವಪುರ
ದಲ್ಲಿರುವ, ಪರಮೇಟ್ಟಿ ತಾಪಾದಮೇ - ಪರಮಪದಾರ್ಥವಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದ
ಗಳನ್ನು, ನಾಳುಮ್-ಸ್ರವಿಸಿವೊ, ಪಣಿಮಿಱ್-ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸೇವಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ವಶ್ಯೋ ಭವೇತ್ ಸ್ವತಃಕಾರವ್ಯವಹಾರೈಃ ಭಾಜಾಂ
ವ್ಯಾಧಿಂ ಪ್ರಣಾಶ್ಯ ಸ ಹಿ ಜನ್ಮತತಿಂ ನಿಹನ್ಯಾತ್ ,
ಸೌವರ್ಣಸದ್ವಲಯು-ಕಣ್ಣಪುರೇಶಕುರ್ವ-
ಸ್ಸಂಸೇವ್ಯಮಂಭ್ರಮುಗಳಂ ಪರಮೇಷ್ಠಿನಶ್ಚತ್ ||

ಕಾ|| ಕನ್ನ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಲ್ಲಾ, ಸುಲಭ
ವಾಗಿ ಅವನು ಪಾಪ್ಯನಾಗುವನು, ಪ್ರಯೋಜನಾನ್ತರ ಪರತ್ವರೂಪವಾದ
ವ್ಯಾಧಿ ಯೂ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗುವುದು, ಜನ್ಮಸಮ್ಮಿಶ್ಣವನ್ನು ಸಾಕಪಡಿಸಿ ಅನುಕೂಲ
ವಾಗಿ ಅವನು ಶೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನು. ರತ್ನಖಚಿತನಾಗಿರಲು ಸ್ವರ್ಣ
ಮಯವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ಶ್ರೀಕಣ್ಣಪುರ
ದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಪರಮಪದನಾಥನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸೇವಿಸಿ.

(೯) ಪಾದನಾಳುಮ್ ಪಣಿಯುಕ್ತಣಿಯುಮ್ ಸೀಣಿ,
ಏದಮ್ ಶಾರಾ ಏನಕ್ಕೇಲಿನಿ ಯೇಕ ಕುತ್ಯ,
ವೇದನಾವರ್ ವಿರಮ್ನುಮ್ ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ ಪುರ-
ತ್ತಾದಿಗುಣ್ಣು, ಅಡೈನ್ದಾರಕ್ಕಲ್ಲಲಿಲ್ಯೆಯ್.

ಪ್ರ|| ಪಾದ-ಅವನ ಪಾದಗಳನ್ನು, ಪಾಳುಮ್ ಪ್ರತಿದಿನವೂ, ಪಣಿಯು-
ಸೇವಿಸಲು, ಏಣಿ-ಸಕಲದುಃಖಗಳೂ, ಪಣಿಯುಮ್-ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗುವುದು, ಏದಮ್-
ಇನ್ನೊಂದು ದುಃಖ, ಶಾರಾ-ಬರಲಾರದು. ಇನಿ-ಇನ್ನು ಮೇಲೆ, ಎನಕ್ಕೇಲ್-
ನನಗೆ, ಎಕ ಕುತ್ಯ-ನನು ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗುವುದು? ವೇದನಾವರ್-ವೇದಾ-
ಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವವರು, ವಿರಮ್ನುಮ್-ಕಶೆಪಟ್ಟಿ ವಾಸಮಾಡುವ, ತಿರುಕ್ಕಣ್ಣ
ಪುರತ್ತ-ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣಪುರದಲ್ಲಿರುವ, ಅದಿಯಾನ್ಯೆ-ಆಗತ್ಯಾರಾಭೂತನಾದ ಸ್ವಾಮಿ
ಯನ್ನು, ಅಡೈನ್ದಾರಕ್ಕು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ, ಅಲ್ಲಲ್ ದುಃಖವು, ಅಲ್ಲೆಯೇ
ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ |

(స-గా-ర 1)—

తస్మాంఘ్రియగృభవనాత్మకలం తే మఃఖం
 నర్త్యేన్ద్ర భృతికణికితైః మమూద్య రూపి
 త్రినేదవిద్వశతి. శక్య ప్రరాధినాథం
 ముఖం వరన్మ భవతాం న హి మఃఖిగన్ధః ||

తా|| అవన వాదగళన్ద్ర ప్రకాశవృత్తి సేవసిదధి సకల దుఃఖగళం
 తాన్త్రవాగ్రాపుపు. ఇన్నోందు దుఃఖగృభ ఉదయించు. ఇన్న నేటి ననగి
 యాన తోరతయింటి? నోదాధ్యయనమాత్రవవరు అడరదించ వాన
 మాడున త్రికణిపురదల్లిరవ ఇగత్యరణభవతనాద స్వామియన్న
 అత్తయిదివరిగి యాన దుఃఖవృత్తి అలనమ్మే !

(గం) ఇల్లీయల్లలనక్కలని యీక్ కుత్తె,
 అల్లిమూదరమరుమో తిర. మూదినక,
 కల్లిలీయన్ద మేదిలోతాన్ద తిల్లీక్కణ్ణపురమో
 శీక్లి, నాళుమో తుయిలో వాడు తాదావే.

ప్ర|| అల్లి మూదర్ వద్దవాసినియాత లక్ష్మీయ, అమరుమో-నిక్క
 వానమాడువ, తిసిమూదినక-వద్దన్న అవుక్క స్వామియ, కల్లి లో మయన్ద
 కల్లినింద కట్టిట్టట్టి, మేదిలోతాన్ద సూర్యగళించ వర్తిశహద, తిది
 క్కణ్ణపురమో త్రికణ్ణపురవన్న, తోల్ల-సి-శీర్క నేమాడిదర, నాళుమో-
 సర్వకాలదల్లి, తుయిలో దుఃఖనేల్లి, వాడుతురావో - నేమావల్లి బరు
 వుదే? ఇల్లి (అదుదరింద) ఎనక్కోలో ననగి అల్లిలో-దుఃఖవృత్తి, ఇల్లీ-
 ఇల్లివే ఇల్లి ఇన్ హిగాదర. ఎ కుత్తె-(ననగి) యాన తోరతయింటి?

(స-గా-ర 2)—

సద్మూలయామూరసి యస్మ దధాతి తస్య
 వాక్తారతేభి-త-భరణ్యపుర-స్రకంసం |
 దుఃఖిసహ భవతి మో న హి భాతి తిన్నా !
 తస్మాన్ద మేద్య రిల శిష్వాదిహువ్యులభ్యమో ||

ತಾ|| ಪದ್ಮವಾಸಿನಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯನ್ನು ಪಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ
ಸ್ವಾಮಿಯು ನಾಸಮಾಡುವ ದೃಢಕಮ ಪ್ರಕಾರಾವೃತನಾದ ಶ್ರೀ ಕಣ್ವಪುರವನ್ನು
ಸಂಕೀರ್ತನಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ ಸರ್ವವಿಧದುಃಖವೂ ಶಾಂತವಾಗು
ವುದು. ಯಾವ ದುಃಖವೂ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬರಲಾರದು. ಅದುದರಿಂದ ನನಗೆ
ಯಾವ ದುಃಖವೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯುಂಟು?

(೧೧) ಪಾಡುತಾರಾ ವಿನೈ ಪಶ್ಚಿಮೋರ್ಣ್ಯವೀರ್.

ಪಾಡನೀಡು ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪಕ್, ಶೋಲ್

ಪಾಡಲಾನ ತಮಿಞಾಯಿರಕ್ಕುಳಿಪ್ಪತ್ತಮ್.

ಪಾಡಿಯಾಡಿ ಪ್ಪಣಿಮಿನವೆಕ್ ತಾಳ್‌ಕಳೇ.

ಪ್ರ|| ವಿನೈ - ಸಕಲದುಃಖವೂ, ಪಾಡುತಾರಾ - ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆ,
ಪಶ್ಚಿಮೋರ್ಣ್ಯವೀರ್-ದುಃಖಗನ್ಧವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ನೀವು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಇದ್ದರೆ, ಮಾಡ-ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳು, ನೀಡು-ಉನ್ನತವಾಗಿ ಪ್ರಕಾ
ಶಿಸುವ, ಕುರುಕೂರ್-ಕುರುಕಾಪುರಿಯ, ಚಡಕೋಪ - ಶ್ರೀ ಕರಾರಮುನಿಯು,
ಶೋಲ್-ರಚಿಸಿರುವ, ಪಾಡಲಾನ-ಗಾನರೂಪನಾದ, ತಮಿಞ - ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾ
ತ್ಮಕನಾದ, ಅಯಿರಕ್ಕುಳ್ - ಸಹಪ್ರದವ್ಯಮಾಲೆಯೆಳು, ಇಪ್ಪತ್ತಮ್ - ಈ
ದಶಕವನ್ನು, ಪಾಡಿ-ಪಾಡಿ, ಅಡಿ - (ಅನಂದದಿಂದ) ಸಂಪ್ರಸಾದಿಸಿದನೆ ನರ್ತನ
ಮಾಡಿ, ಅವತಾಳ್‌ಕಳ-ಅವನ (ಕಣ್ವಪುರಾಧೀಶನ) ಪಾದಗಳನ್ನು, ಪಣಿಮಿ-
ಅಶ್ರಯಿಸಿ ಸೇವಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿ

(ಸ-ಗಾ-೦ ||)—

ಸರ್ವಾಘನಾಶವಿಧಯೇ ಕುರುಕಾಪುರೀಶಃ

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕರಾರಿವದತ್ಸರಸಂ ಸಹಸ್ರಮ್ |

ತತ್ರೇದಮೇವ ದಶಕಂ ಪರಿಗಾಯ ನೈತ್ಯೈಃ

ಶ್ರೀಶಃ ಪಾದಯುಗಳಂ ಕಣಂ ಭಜಧ್ಯಮ್ ||

ತಾ|| ಸಕಲ ದುಃಖನಿರ್ಮೂಲನವಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವೇಶಿಸುವ ನೀವು
ಗಲಿಲ್ಲರೂ ಉನ್ನತಪ್ರಾಸಾದಭರಿತವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಶ್ರೀ ಕಠಾರಿಮುನಿಯು
ರಚಿಸಿರುವ ಗೀತರೂಪವಾದ ದ್ರಾವಿಡಭಾಷಾತ್ಮಕ ಸಹಸ್ರನದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು
ಈ ದಶಕವನ್ನು ಹಾಡಿ ಅನನ್ತದಿಂದ ಸರ್ವನಮಾಡಿ, ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣುಪುರಾಧೀಶನಾದ
ಆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ಭಜಿಸಿ ಸೇವಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿದಿ.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||) -

ಪ್ರಾಪ್ತಿಪ್ರದಾನಸಮಯೋಽಯಮಿತಿ ಪ್ರಕಾಶ್ಯ
ಸ್ವಸ್ಥ ಪ್ರಿಯಂ ಮುಕತಿ ಕೃಷ್ಣ ಪುರೇ ವಸತುಮ್ |
ಈಶಂ ಯಥಾಶಕನಮಾತ್ರಯತೇತಿ ಕರ್ಷಾ-
ದನೋಪದೇಶಮಕರೋದ್ಧತಮೇ ಮುನೀಶ್ವರಃ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||) -

ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠಾತ್ ಸ್ವಕೀಯೈರಪಿ ಜಗದವನಾದ್ವಿಷಣ್ಣಾಧಿಪತ್ಯಾತ್
ನೀರಾಯಾ ವಲ್ಲಭತ್ವಾದನ್ಯತವಿಕರಣಾದ್ಭಕ್ತಸುಸ್ಥಿಗೃಭಾವಾತ್ |
ದಾಸಾನಾಂ ಸತ್ಯಭಾವಾದತಿಸುಜನತಯಾಽಫೋ ಜಗತ್ಕಾರಣತ್ವಾತ್
ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೇಲಾಪ್ರತಿಕ್ಷೋ ಭವಭಯಹರಣೇ ಚೇತ್ಯಭಾಣೀಚ್ಛರಾಃ ||

ಇತ್ಯಂ ಸರ್ವೈಕವತ್ಸಂ ಚಿದಕೃತಕರುಣಂ ತೀಲಸನ್ಯಂ ಪತಿತ್ವಾತ್
ಸಮ್ಯನ್ಯಾದ್ರಷ್ಟೇತಾರಂ ಸ್ವಗುಣಗರಿಮಸಂಸ್ಥಾರಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ಕೃಷ್ಣಮ್ |
ವಿಸ್ತುರ್ತುಂ ಚಾಪ್ಯಕರ್ತಂ ಘಟಿಕಮುಖಸುವಿಪ್ರವ್ಯಕ್ತೀಯಂ ಸುಮುಕ್ತಾ
ಲಕ್ಷ್ಯಾಕರಣಿತ್ವಂ ಸ್ವಸಿದ್ಧ್ಯುನ್ಮುಖಸಮಯಮನೇಹಪ್ರತಿಕ್ಷಂ
ಸುಮಿತ್ರಮ್ ||

(ಈ ದಶಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ-)

ಈ ಹತ್ತನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ--ಶ್ರೀ ಕಠಾರಿಮುನಿವರ್ಧರು ತಿರುಕೃಷ್ಣಪುರವೆಂಬ
ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣುಪುರಾಖ್ಯ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಜ್ಜಲಾಕಾಸನ ಪರ
ರಾಗಿ, ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ--"ನೀವು ಆ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತಾವರೆಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು
ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಿರಿ" ಎಂತಲೂ, "ಶ್ರೀ ಕಣ್ಣುಪುರವನ್ನೇ ನೀವು ನಿತ್ಯವೂ
ಸ್ಮರಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿರಿ" ಎಂತಲೂ ಉಪದೇಶಿಸಿ, "ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದವಾಗಿಯೂ,

ಹಿರಣ್ಯಾಸುರ ವಶೋದಿವಾರಕನಾಗಿಯೂ, ಅಶ್ವಿನಿಗೆ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ದುಃಖನಿವಾರಕನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ಭಜಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥ ರಾಗಿರೆ—ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

(ಈ ನವಮಶತಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ನವಮಶತಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಮುನಿವರೈರು (1) ನಿರುಪಾಧಿಕವು ವಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೇ ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ (2) ಶ್ರೀ ಪುಲಿಂಗುಡಿಶ್ವೇಶ್ವರಾಧಿ ಪತಿಯನ್ನೇ ಸೇವಿಸಿ ಅರ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂತಲೂ (3) ಶ್ರೀಮ ಸ್ವಾರಾಯಣನ ಶಿಲಗುಣಾತಿಶಯಗಳನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಅನು ಭವಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ (4) ಶ್ರೀ ಶಂಬುಚಕ್ರವಾಣಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ತಾವು ಸೇವಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಬೇಕೆಂತಲೂ (5) ನಾಯಿಕಾವಸ್ಥೆಯಿಂದೆಡೆದು ಪಕ್ಷಿಗಣ ಗಳನ್ನು ದೂತಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಪ್ರೇರಿಸುವವರಾಗಿಯೂ (6) ತಿರುಕ್ಕಾಕ್ಕುಳ್ಳ ಯೆಂಬ ದಿವ್ಯದೇಶದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ (7) ತಿರುಮೂರ್ತಿಕೃತ ವೆಂಬ ಶ್ವೇತದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ಭಜಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ (8) ತಿರುನಾವಾಯ್—ಎಂಬ ದಿವ್ಯದೇಶದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನೇ ಸೇವಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ (9) ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾ ವತಾರದ ವೇಣುಗಾಢದ ಮಹಾಮುಹುರ್ಮಿಗೆ ನಾನು ಪರವಶನಾಗಿ ಪರಮಾರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತೇನೆಂತಲೂ (10) ತಿರುಕ್ಕುಣ್ಣಪುರವೆಂಬ ದಿವ್ಯದೇಶದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪವ್ಯಗಲಿಂದ ಆರಾಧಿಸಬೇಕೆಂತಲೂ—ಇತ್ತು ಪಠಕಗಳಲ್ಲೂ ಕ್ರಮೇಣ ನಿರೂಪಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ನವಮಶತಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವರೂಪನಾದ ಪುಲಸ್ವರೂಪವು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

—:೪೫:—

ಶ್ರೀಮದ್ಭಾವವಶೈಲಕೃಪ್ಪು ರವಿಣಾ ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿ ಸಿಂಹಾತ್ಮನಾ
ಶ್ರೀಮಲ್ಲೇಶ್ವರಕೃಷ್ಣ ಸನ್ನಿಧಿಜುಷಾ ಕಲ್ಯಾಣಪುರಾಣಮಿಹ |
ಸರ್ವೇಣಾಂ ಜಗತಾಂ ಹನುಸ್ಯಮಾಯಿತಾ ಕರ್ಣಾಟವಾಣ್ಯಾಧುನಾ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಂ ನವಮಂ ಕಿಲಾಪ್ಯ ಶತಕಂ ಗಾಢಾಸಹಸ್ರೇ ಮುನೇಃ ||

—೪೫—

ಲಲಿತಸರಣಿಸಾಮಿನ್ಯ ಕೋಮಲಾ ದಿವ್ಯಭಾವಾ
ಜಯತು ಜಗತಿ ಪ್ರೀತಿ ಮೇಲತ ಕರ್ಣಾಟವಾಣ್ಯಾ |
ಶರವಪ್ರಮುನಿಗಾಧಾ-ದಿವ್ಯಸಾಹಸ್ರಮಾಲಾ-
ವಿನ್ಯತಿರಮೃತಪೂರ್ಣಾ ಲೋಕಸಂಜ್ಞಾ ವಿನೀಯಮ್ ||

ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನವಲ್ಯಾಖ್ಯಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾ ಮರಣ ಕೃತಾ |
ಗೃವಾರಣೀ | ಶತಕಂ ಕತ್ರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಂ ನವಮಂ ಶುಭಮ್ ||
ಮಮ ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಸ್ಯ ಭಕ್ತಾ ಭಗವತೋ ಹರೇಃ |
ಶರಾರಿವತಿ ಸ್ವಯಂ ಭೋಗ್ಯಾಃ ಪರಮಾನಂದಮಾಪ್ನುಯುಃ ||

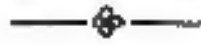

ಇಂತು ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರೈ ವಿರಚಿತವಾದ
ತಿರುನಾಂದೈತ್ತಿಯಿಂಬ

ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನ-ದ್ರಾವಿಡದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ
ಲಲಿತಪದಯಿಂಬ ಕರ್ಣಾಟಭಾಷಾಪೀಠಯೋಗ್
ನವಮಕತಕ ಪಾಠ್ಯಾನಂತ ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಸಮ್ಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀಮತೇ ಶತಕೋಪಾಯ ನಮಃ
ಶ್ರೀಮತೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾಯ ಭಗವತೇ ನಮಃ

ಮಂಜುಳಂ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾಯ ಶ್ರೀಮತೇ ಪರಮಾತ್ಮನೇ |
ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನೀಶ್ವರಾಯ | ಸರ್ವೇಷಾಮಪ್ತ ಮಂಜುಳಮ್ ||

